

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Proiect

„Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice”

Cod SIPOCA/MySmis:610/127579

Raport privind activitatea 6.2 Elaborarea unor instrumente metodologice privind mecanismele de prognoză, acțiunile de inspecție și intervenție, precum și de evaluare a impactului, pentru operaționalizarea acțiunilor necesare pentru consolidarea capacității administrative a autorităților publice centrale cu responsabilități în domeniul schimbărilor climatice

Livrabil 1

Analiza cadrului legislativ național și european în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice, respectiv analizarea tuturor celorlalte rezultate ale proiectului RoADAPT - ”Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice”

Raport realizat în cadrul contractului de servicii nr. 91/SIPOCA/06.12.2022

Februarie 2023

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

CUPRINS

I. Introducere.....	3
II. Analiza cadrului legislativ național și european în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice, respectiv analizarea tuturor celorlalte rezultate ale proiectului RoADAPT – ”Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice”	4
2.1. Analizarea tuturor celorlalte rezultate ale proiectului RoADAPT – ”Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice”	4
2.2. Analiza cadrului legislativ european în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice	25
2.3. Analiza cadrului legislativ național în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice în legătură cu care Garda Națională de Mediu are atribuții	105
III. Detalierea acțiunilor de control, inspecție și intervenție ale Gărzii Naționale de Mediu în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice.....	169
3.1. Aspecte instituționale privind Garda Națională de Mediu – prezentare general.....	169
3.2. Acțiunile de control, inspecție și intervenție ale Gărzii Naționale de Mediu în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice	177
IV. Concluzii.....	303

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

I. Introducere

Proiectul RoADAPT "Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice" este finanțat prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020 (POCA 2014-2020), respectiv axa prioritară 1 - Administrație publică și sistem judiciar eficient, prin obiectivul specific 1.1 - Dezvoltarea și introducerea de sisteme și standarde comune în administrația publică ce optimizează procesele decizionale orientate către cetățeni și mediul de afaceri, în concordanță cu SCAP.

Importanța și înțelegerea publică cu privire la schimbările climatice și consecințele acestora, reprezintă un prim pas în ceea ce privește adaptarea la acestea, atât prin luarea unor măsuri individuale legate de promovarea unui anumit tip de comportament responsabil cu mediul, dar și în susținerea adaptării politicilor publice la evoluția situației.

De asemenea, prin stabilirea și utilizarea unor instrumente metodologice de inspecție și control bine definite, care să faciliteze aplicarea atât a legislației naționale cât și a celei europene cu privire la mecanismele de prognoză, acțiunile de inspecție și intervenție, precum și de evaluare a impactului în scopul de a consolida capacitatea administrativă a autorităților publice centrale se poate influența în mod semnificativ gradul de adaptabilitate în fața schimbărilor climatice, fiind posibilă implementarea unui răspuns adaptat în fața evoluției climatice cu efecte atât la nivel național, cât și internațional.

Astfel, prezentul raport, ce face parte din activitatea 6.2 - "Elaborarea unor instrumente metodologice privind mecanismele de prognoză, acțiunile de inspecție și intervenție, precum și de evaluare a impactului, pentru operaționalizarea acțiunilor necesare pentru consolidarea capacității administrative a autorităților publice centrale cu responsabilități în domeniul schimbărilor climatice" își propune ca prin analiza cadrului legislativ național și european în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune de adaptare la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice, respectiv analiza rezultatelor proiectelor RoADAPT - "Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice" să elaboreze un obiect de inspecție și control unic, exhaustiv care să înglobeze în mod integral direcțiile stabilite prin legislația națională și cea europeană.

În elaborarea prezentului raport se vor urmări următoarele acte normative, fără a se limita însă la acestea:

- a. Din legislația națională sunt prevăzute acte normative ce vizează schimbările climatice, după cum urmează: HG 739/2016 pentru aprobarea Strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020 și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020, din 05.10.2016) în care nu sunt prevăzute obligații, sancțiuni și termene;
- b. Din legislația europeană: Directiva 2009/31/CE; Directiva 2003/87/CE; Directiva 2009/28/CE.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

II. Analiza cadrului legislativ național și european în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice, respectiv analizarea tuturor celorlalte rezultate ale proiectului RoADAPT - ”Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice”

2.1. Analizarea tuturor celorlalte rezultate ale proiectului RoADAPT - ”Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice”

La analiza livrabililor Proiectului RoADAPT ”Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice” s-au avut în vedere următoarele activități și subactivități puse la dispoziția consultantului, după cum urmează:

A.1 ”Analiza cadrului legislativ, a mecanismelor de coordonare și monitorizare referitoare la schimbările climatice și adaptarea la efectele riscurilor climatice”

A.1.1 ”Realizarea analizei cadrului legislativ național și European actual, precum și a mecanismelor de coordonare și monitorizare în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice, inclusiv evidențierea stadiului actual al măsurilor de adaptare propuse și aplicate”

A.2 ”Realizarea unui studiu privind evaluarea impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra unor sectoare cheie vulnerabile și populației (calitatea aerului), metode de predicție a impactului variabilității climatice și analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale ale posibilelor impacturi”

A.2.1 ”Realizarea unui studiu privind evaluarea impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra unor sectoare cheie vulnerabile și populației (calitatea aerului), metode de predicție a impactului variabilității climatice și analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale ale posibilelor impacturi”

A.2.2 ”Elaborarea analizei privind categoriile de produse și servicii climatice necesare pentru elaborarea Strategiilor și Planurilor de acțiune privind adaptarea la schimbările climatice la nivel național și regional”

A.2.3 ”Realizarea unui studiu privind metodele de evaluare și predicție a impactului potențial al variabilității climatice (incluzând evenimentele meteorologice extreme) asupra sectoarelor cheie vulnerabile, inclusiv analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale în scopul regionalizării riscurilor climatice actuale și viitoare”

A.2.4 ”Raport privind studiul parametrilor și indicatorilor climatici, clasificarea regiunilor țării în funcție de pragurile de risc ale acestora, precum și a tendințelor semnificative ale parametrilor climatici”

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

A.2.5 "Realizarea unui studiu integrat asupra impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra sectoarelor cheie vulnerabile (energie, transport, agricultură și dezvoltare rurală, resurse de apă, biodiversitate, etc) și populației (calitatea aerului) studiu care să includă și analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale ale posibilelor impacturi"

A.3 "Operaționalizarea Platformei naționale de adaptare la schimbările climatice și a Centrului Național de Monitorizare Climatică (CNMC) - cu rol de suport pentru fundamentarea politicilor și strategiei naționale și a celor sectoriale de adaptare la efectele schimbărilor climatice"

A. 3A.3.2 "Realizarea unui set de chestionare și sondaje privind propuneri de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptare la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice,

A.3.3 "Elaborarea analizei privind propunerile de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor schimbărilor climatice, prioritizarea și stabilirea entităților responsabile"

A.3.4 Platforma Națională de Adaptare la Schimbări Climatice

A.3.5 Crearea Centrului Național de Monitorizare Climatică (CNMC)

A.3.6 Modele conceptuale și proceduri operaționale pentru funcționarea Platformei Naționale și a Centrului Național de Monitorizare Climatică

A.4

A.4.1 Revizuirea Strategiei Naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2021-2030 (cu perspectiva anului 2050)

A.4.2 Elaborarea Planului Național de Acțiune pentru perioada 2021-2030 pentru implementarea Strategiei Naționale privind adaptarea la schimbările climatice pentru perioada 2021-2030 (cu perspectiva anului 2050)

A.5

A.5.1 Elaborarea unor instrumente de informare și de comunicare pentru implementarea și aplicarea legislației modificate în domeniul schimbărilor climatice

A.6

A.6.1 "Studiu privind evaluarea impactului actelor normative, cu propuneri de îmbunătățire a structurii și cadrului de utilizare a documentelor de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice"

A.6.2 "Elaborare unor instrumente metodologice privind mecanismele de prognoză, acțiunile de inspecție și intervenție, precum și de evaluarea impactului"

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

A.7

A.7.1 *”Modificare acte normative aferente domeniului schimbărilor climatice și adaptare”*

În Raportul privind Activitatea A.1 **”Analiza cadrului legislativ, a mecanismelor de coordonare și monitorizare referitoare la schimbările climatice și adaptarea la efectele riscurilor climatice”** respectiv subactivitatea A.1.1 *”Realizarea analizei cadrului legislativ național și European actual, precum și a mecanismelor de coordonare și monitorizare în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice, inclusiv evidențierea stadiului actual al măsurilor de adaptare propuse și aplicate”* s-a analizat cadrul de reglementare european, dar și cel național cu privire la biodiversitate și calitatea apei din perspectiva efectelor schimbărilor climatice și a măsurilor de adaptare corespunzătoare. Au fost identificate atât politicile complementare, care, într-un context mai larg, se adresează unor tipuri particulare de sisteme ecologice, cum ar fi: sisteme forestiere, sisteme urbane, agrosisteme, etc. Fără a se ține cont de resursele sau sistemele ecologice gestionate, schimbările climatice reprezintă un factor de comandă major, care influențează în mare măsură structura și funcționarea sistemelor dar și a serviciilor ecosistemice furnizate.

Prin realizarea analizei vizate de subactivitatea menționată anterior s-a contribuit la identificarea oportunităților de dezvoltare și integrare a politicilor sectoriale într-un nou context nou, generat de preocupările actuale de la nivel global și european, dar și de eforturile de actualizare și îmbunătățirea Strategiei Naționale pentru Adaptare la Schimbările Climatice.

În analiza concordanței dintre Legea nr. 104/2011 și prevederile metodologiei actuale de elaborare a planurilor aprobată prin Hotărârea de Guvern nr. 257/2015 s-a constatat faptul că Garda Națională de Mediu are obligativitatea de elaborare și transmitere a raportului nr. 2 către Agenția de Protecția Mediului.

În urma analizei efectuate în cadrul Raportului privind subactivitatea A.1.1 s-a stabilit faptul că România trebuie să adopte ca o oportunitate de investiții și creștere economică abordarea Pactului Ecologic, prin sincronizarea legislației naționale cu cea a Uniunii Europene și mobilizarea resurselor financiare, atât din fondurile europene cât și prin instituțiile și piețele financiare internaționale.

S-a constatat necesitatea de realizare a unei strategii naționale orizontale, la nivelul de activitate al întregii economii, în special pentru sectoarele care contribuie semnificativ la formarea PIB-ului și sectoarele care au o pondere ridicată a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel național. Această strategie, trebuie să aibă la bază o analiză cuprinzătoare și trebuie realizată cu participarea tuturor autorităților cu atribuții în domeniile vizate. Ar trebui să identifice și să implementeze măsurile necesare care să permită adaptarea României la noul context de dezvoltare europeană identificând oportunitățile pe care acesta le oferă. Este nevoie de coordonarea la nivel național pentru evaluarea efectelor și stabilirea posibilităților legate de introducerea combustibililor alternativi, taxarea energiei, emisiile autovehiculelor, ETS, etc. În același timp este nevoie să fie adoptată o strategie de comunicare și consultare a agenților economici pentru a crește nivelul participării acestora.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

De asemenea, a fost identificată necesitatea de informare corespunzătoare a fermierilor și cooperarea cu aceștia în vederea stabilirii măsurilor de intervenție din cadrul Planului Strategic care să fie finanțate corespunzător și să devină atractive pentru fermieri.

Necesitatea unui sistem de monitorizare și de identificare de măsuri eficiente care să conducă la reducerea poluării și la respectarea standardelor privind calitatea aerului pentru poluanții atmosferici din zonele urbane aglomerate.

La nivel național includerea obiectivelor de dezvoltare durabilă (SDG-uri) în Semestrul European, precum și rolul acestora în cadrul Pactului Ecologic European presupune coordonarea în vederea identificării celor mai bune soluții de dezvoltare durabilă. Obiectivelor de dezvoltare durabilă ar trebui să fie incluse în politici publice la toate nivelurile, național, regional și local. Este esențială consultarea mai multor actori cheie din toate mediile societății, mediu academic, a think-tank-uri, a autorităților locale și a comunităților afectate direct.

S-a constatat necesitatea de asumare a unor obiective la nivel național, dar și la nivelul sectoarelor economice, pe termen mediu și lung, în special în domenii precum eficiența energetică, infrastructura energetică și capacități de stocare (rețele inteligente, rețele de încărcare autovehicule electrice), direcționarea producției industriale, reducerea poluării atmosferice (prin renunțarea la încălzirea pe bază de lemne sau înlocuirea autovehiculelor poluante din parcul auto și transportul public), gestionarea sustenabilă a pădurilor, utilizarea terenurilor și amenajarea teritoriului (ex: țintă de împăduriri), agricultură, calitatea apelor etc.

De asemenea, în domeniul gestionării deșeurilor este nevoie de măsuri care să determine operatorii economici, administrațiile publice și cetățenii să trateze deșeurile ca pe o resursă utilă, prin reintroducerea acestora în circuitul economic, precum și să genereze mai puține deșeuri.

Ținând cont de amploarea transformărilor necesare la nivelul economiei pentru atingerea neutralității climatice în 2050, politicile de dezvoltare a României trebuie să se bazeze pe analize și studii de impact asupra nivelului emisiilor de gaze cu efect de seră și asupra mediului, stabilind în același timp și măsuri de adaptare la efectele schimbărilor climatice, în toate sectoarele vizate, și prin mijloace care să prevină distrugerii și costuri greu de recuperat.

În cadrul Raportului privind activitatea A.2 **“Realizarea unui studiu privind evaluarea impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra unor sectoare cheie vulnerabile și populației (calitatea aerului), metode de predicție a impactului variabilității climatice și analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale ale posibilelor impacturi”** respectiv subactivitatea A.2.1 *”Realizarea unor chestionare/sondaje privind serviciile și indicatorii climatici necesari pentru realizarea activităților de către entitățile cu rol decizional și stabilirea indicatorilor de risc climatic cu impact major asupra sectoarelor vulnerabile cheie”* au fost definite o serie de elemente necesare realizării cadrului conceptual pentru implementarea unei platforme naționale de adaptare la schimbările climatice - RoADAPT. În vederea identificării serviciilor și indicatorilor climatici necesari sectoarelor cheie vulnerabile și populației s-au aplicat diferite metode precum chestionare / sondaje, fuzzy cognitive mapping. Garda Națională de Mediu a elaborat o serie de chestionare și sondaje în scopul gestionării surselor de emisii, care să contribuie la limitarea acumulării GES în

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

atmosferă. Raportul prezintă o parte din analizele implicate în activitatea 2.2. scopul final al activităților A.2.1 și A.2.2 este acela de a furniza baza conceptuală necesară implementării unor politici (măsurii) care să contribuie pe de o parte la o mai bună informare și pe de altă parte să susțină decizii la nivel politic, instituțional și comunitar menite să îmbunătățească utilizarea eficientă a resurselor limitate, permițând creșterea producției vegetale, animale (inclusiv pescuit) prin reducerea impactului modificărilor climatice și sporirea oportunităților diferitelor populații.

În urma interpretării rezultatelor analizelor efectuate în cadrul activității A.2.1 au fost stabilite o serie de obiective și măsuri menite să contribuie la procesul de adaptabilitate la schimbările climatice. Obiectivul general stabilit a fost acela de a reduce suprafața ecosistemelor afectate de schimbările climatice cu minim 10% până în anul 2030 și cu 30% până în anul 2050. În mod specific se dorește prevenirea afectării ciclului de viață al plantelor și animalelor în perioadele cu fenomene meteo (proces ce se va realiza prin întărirea capacității instituționale a administratorilor ariilor protejate, prin realizarea de studii privind evaluarea vulnerabilității diferitelor ecosisteme și specii la efectele schimbărilor climatice și prin managementul forestier adaptat zonei și schimbărilor climatice) și prevenirea apariției unor specii invazive în perioadele cu exces de precipitații sau caniculă (prin îndepărtarea speciilor invazive).

Raportul privind activitatea A.2 **“Realizarea unui studiu privind evaluarea impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra unor sectoare cheie vulnerabile și populației (calitatea aerului), metode de predicție a impactului variabilității climatice și analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale ale posibilelor impacturi”** respectiv subactivitatea A.2.2 *“Elaborarea analizei privind categoriile de produse și servicii climatice necesare pentru elaborarea Strategiilor și Planurilor de acțiune privind adaptarea la schimbările climatice la nivel național și regional”* urmărește sintetizarea parametrilor și indicatorilor climatici specifici fiecărui sector de activitate prioritar din România, precum și a produselor și serviciilor climatice care pot fi utilizate pentru selectarea și ierarhizarea măsurilor de adaptare la schimbările climatice din România. În cadrul Raportului aferent subactivității A.2.2 s-a propus: - inventarierea categoriilor de produse și servicii climatice folosite pe plan național și internațional care pot sprijini procesul decizional privind adaptarea la schimbările climatice actuale și viitoare în sectoarele prioritare de activitate din România; - evaluarea gradului de cunoaștere a categoriilor de produse și servicii climatice de către o serie de “actori” din cadrul unor instituții cheie din România, cu relevanță la nivel național, regional și local pentru sectoarele prioritare de activitate, precum și interesul general și specific manifestat de aceștia pentru utilizarea acestor produse în procesul decizional în scopul adaptării la efectele schimbărilor climatice și - definirea parametrilor și indicatorilor climatici precum și a celor proveniți din date satelitare care pot fi utilizați pentru ameliorarea serviciilor ecosistemice și selectarea și ierarhizarea măsurilor de adaptare privind categoriile de produse și servicii specifice sectoarelor de activitate abordate.

S-a realizat sinteza categoriilor de produse și servicii climatice utilizate pe plan internațional. În baza unui studiu sociologic a fost evaluat gradul de cunoaștere a categoriilor de produse și servicii climatice de către “actorii” din cadrul instituțiilor cheie din România pentru sectoarele prioritare de activitate. În urma analizei studiului sociologic și a consultării experților implicați în proiect au fost selectați și definiți 62 de parametri și indicatori climatici, precum și șase parametri și indicatori proveniți din date satelitare. Aceștia sunt specifici sectoarelor de

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

activitate, fiind analizați în vederea realizării produselor și serviciilor climatice necesare în luarea măsurilor de adaptare la schimbările climatice și pentru elaborarea Strategiilor și Planurilor de acțiune privind adaptarea la schimbările climatice atât la nivel național cât și la nivel regional.

Astfel, au fost identificate tipurile de produse climatice considerate ca fiind utile sectoarelor de activitate prioritare. Referitor la progresul științific și inovațiile la nivel internațional a fost identificat un progres semnificativ. Baza de date și sistemele de observare pentru colectarea acestor date au fost îmbunătățite semnificativ. De asemenea, capacitățile necesare de calcul pentru a gestiona datele au fost îmbunătățite. Progresele realizate în modelare permit furnizarea de informații cu o rezoluție spațială și temporală mai mare. Cu toate acestea, există mai multe provocări legate de dezvoltarea și operaționalizarea serviciilor climatice: complexitatea conceptului, peisajul complex al domeniilor complementare de cercetare și dezvoltare relevante, drepturile existente de acces liber și utilizare a serviciilor climatice, limitările structurilor și mecanismelor de finanțare, accentul pe coproducție ca o condiție prealabilă pentru dezvoltarea serviciilor climatice, rolul încă limitat al științelor sociale în cercetare și domeniul operațional al serviciilor climatice.

Interesul Administrației Naționale de Meteorologie în domeniul serviciilor climatice se înscrie în tendința europeană de a crea aplicații web și de a furniza informații climatice pentru diferite sectoare de activitate folosind o gamă largă de date precum sursele de date disponibile prin programul COPERNICUS C3S, date de observație din Rețeaua Națională de Monitorizare, date satelitare, etc.

Raportul privind activitatea A.2 **“Realizarea unui studiu privind evaluarea impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra unor sectoare cheie vulnerabile și populației (calitatea aerului), metode de predicție a impactului variabilității climatice și analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale ale posibilelor impacturi”** respectiv subactivitatea A.2.3 *”Realizarea unui studiu privind metodele de evaluare și predicție a impactului potențial al variabilității climatice (incluzând evenimentele meteorologice extreme) asupra sectoarelor cheie vulnerabile, inclusiv analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale în scopul regionalizării riscurilor climatice actuale și viitoare”* are ca scop elaborarea unor sinteze privind metodele de evaluare și predicție a impactului potențial al variabilității climatice (incluzând evenimentele meteorologice extreme) asupra sectoarelor cheie vulnerabile, inclusiv analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale în scopul regionalizării riscurilor climatice actuale și viitoare.

Raportul își propune: să realizeze o sinteză actuală de evaluare și analiză a schimbărilor climatice la scară regională și subregională; să realizeze o sinteză a metodologiilor de evaluare și predicție a impactului regional și temporal diferențiat al schimbărilor climatice asupra sectoarelor prioritare; să realizeze o sinteză a metodelor actuale de evaluare și analiză a extremelor climatice (actuale și proiectate în scenariile climatice) la scară regională și subregională; să realizeze o sinteză a metodelor utilizate în prezent pentru estimarea marjei răspunsului climatic la acțiuni de management în scopul optimizării acestora; realizarea unui studiu privind evaluarea metodelor de predicție și proiecții climatice la scară regională pentru România.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Raportul aferent subactivității A.2.3 a realizat o sinteză metodelor actuale de evaluare și analiză a schimbărilor climatice la scară regională și subregională și a metodelor actuale de evaluare și analiză a extremelor climatice (actuale și proiectate în scenarii climatice) la scară regională și subregională. Au fost analizate și metodele utilizate în prezent pentru estimarea marjei răspunsului climatic la acțiuni de management în scopul optimizării acestora (ex.: creșterea capacității de stocare CO₂ în orizontul 2050, reducerea degradării terenurilor și optimizarea folosirii acestora, conservarea biodiversității, informație climatică pentru utilizarea optimă a resurselor regenerabile, etc). La nivelul României în evaluarea metodelor de predicție și proiecții climatice au fost abordate aspecte legate de scorul predictiv (diferențiat regional și pentru diferite anticipații și focalizat pe variabile climatice de interes major pentru strategia la schimbările climatice), cat și aspecte legate de estimarea incertitudinilor asociate (distribuții de probabilitate) și metode optime actuale de utilizare a acestor informații în practica strategică.

A fost elaborată sinteza metodologiilor de evaluare și predicție a impactului regional și temporal diferențiat al schimbărilor climatice asupra sectoarelor prioritare (metode de evaluare, atribuire și cuantificare, metode de contextualizare teritorială, metode de procesare a unor indicatori socio-economici și de mediu relevanți, metode de procesare a informațiilor statistice și spațiale în scopul utilizării pentru estimarea impactului).

Astfel, Metodologia de evaluare și predicție a impactului potențial al variabilității climatice are la bază următoarele acțiuni: diagnosticarea cauzelor și mecanismelor de producere; evaluarea condițiilor actuale și evidențierea schimbărilor observate / tendințe istorice; utilizarea unor indicatori pentru anticiparea impactului fizic / de mediu, social și economic; diagnosticarea și îmbunătățirea informațiilor referitoare la riscurile climatice prin analiza modificărilor apărute și a posibilei evoluții - conform scenariilor climatice, care încorporează proiecțiile schimbărilor climatice; analiza modului în care schimbările prognozate vor afecta sistemul socio-economic și mediul; evaluarea altor măsuri de adaptare la schimbările climatice și măsuri de atenuare a impactului provocat de riscurile adiacente; studiul parametrilor / indicatorilor climatici și clasificarea regiunilor țării pe baza variabilității și tendințelor; realizarea unui sistem de indicatori socio-economici pentru evaluarea gradului de vulnerabilitate a diferitelor sectoare cheie sau categorii de populație și stabilirea unor măsuri specifice de adaptare a lor la schimbările climatice actuale și previzibile.

Raportul privind activitatea A.2 **“Realizarea unui studiu privind evaluarea impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra unor sectoare cheie vulnerabile și populației (calitatea aerului), metode de predicție a impactului variabilității climatice și analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale ale posibilelor impacturi”** respectiv subactivitatea A.2.4 *”Raport privind studiul parametrilor și indicatorilor climatici, clasificarea regiunilor țării în funcție de pragurile de risc ale acestora, precum și a tendințelor semnificative ale parametrilor climatici”* a avut ca scop realizarea unui studiu complex asupra tendințelor climatice observate (1961-2020) și schimbărilor climatice viitoare preconizate până la sfârșitul secolului 21 (2100) în România, la nivelul regiunilor de dezvoltare ale acesteia și local (la scara unităților administrativ-teritoriale - UAT).

S-a analizat evoluția parametrilor climatici esențiali (temperatura aerului, durata de strălucire a Soarelui, precipitații, umezeala relativă și vânt) și a unor indicatori climatici cu relevanță

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

pentru sectoarele prioritare de activitate din România, din perspectiva riscului potențial asociat schimbărilor climatice și nevoii de adaptare la efectele acestora. Principalele obiective specifice raportului sunt: de a analiza tendințele climatice actuale și viitoare la nivel național și regional (regiuni de dezvoltare) în evoluția parametrilor climatici relevanți (temperatura aerului, precipitațiile atmosferice, durata de strălucire a Soarelui, viteza vântului, umezeala relativă) și indicatorii climatici cu relevanță pentru sectoarele de activitate prioritare din România, și de a clasifica și identifica regiunile din România care înregistrează schimbări climatice importante (în perioada actuală și în viitor) în evoluția parametrilor/indicatorilor climatici sectoriali relevanți, precum și depășiri ale unor praguri climatice extreme cu semnificație pentru riscul climatic, care impun măsuri urgente de adaptare la schimbări climatice.

Datele analizate, respectiv observațiile pe o perioadă de 60 de ani (1961-2020), relevă faptul că în România, clima este în schimbare, fapt dovedit de tendințele observate în evoluția principalilor parametri climatici (temperatura aerului, precipitații, durată de strălucire, umezeală relativă și vânt). În viitor, proiecțiile climatice până în anul 2100, acoperind cinci orizonturi de timp diferite (2021-2030, 2031-2050, 2021-2050, 2041-2070 și 2071-2100), în baza scenariilor climatice RCP4.5 și RCP8.5, indică faptul că procesul de încălzire a climei va continua și se va amplifica în toată țara producând schimbări în frecvența, durata și intensitatea extremelor climatice care pot produce unele beneficii, dar mai ales pierderi sectoarelor prioritare de activitate din România.

Astfel, Tendințele observate și preconizate în evoluția parametrilor climatici relevanți indică următoarele:

- Semnalul de încălzire a climei este vizibil și semnificativ statistic în toate regiunile țării, fiind mai pronunțat în general în timpul zilei. Tendința de încălzire este mai pronunțată în ultimele două decenii ale perioadei analizate. În viitor, procesul actual de încălzire se va amplifica în toată țara, așteptându-se creșteri cu până la 2°C în până în 2050 și cu până la 4°C până în 2100, îndeosebi în scenariul RCP8.5.
- Similar temperaturii aerului, în climatul actual (1961-2020), durata medie anuală de strălucire a Soarelui în România prezintă o tendință generalizată de creștere la nivelul țării, în timp ce în viitor, sunt posibile atât scăderi (scenariul RCP4.5) cât și creșteri (RCP8.5).
- În perioada 1961-2020, la nivelul țării, cantitatea anuală de precipitații este în general stabilă, fără a se evidenția tendințe semnificative statistic generalizate de creștere sau de scădere. În viitor, semnalul de schimbare al precipitațiilor la nivel anual nu este concludent. Pe termen scurt și mediu (până în anul 2050) sunt așteptate unele creșteri îndeosebi în jumătatea nordică a țării, precum și unele scăderi până în jurul anului 2070 în mai multe regiuni, pentru ca ulterior, să urmeze din nou o creștere până în 2100, îndeosebi în partea de nord a țării.
- Evoluția umezelii relative a aerului în perioada 1961-2020 evidențiază un semnal climatic neomogen. În viitor, acest parametru nu prezintă un semnal notabil de schimbare față de climatul actual.
- Tendința actuală a vitezei medii anuale a vântului pe termen lung (1961-2020) prezintă un semnal climatic de scădere semnificativă a vitezei medii a vântului în majoritatea regiunilor țării, mai estompat în regiunea extracarpatică. Viteza medie a vântului

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

prezintă un semnal dominant de scădere în majoritatea regiunilor, singurele regiuni pentru care se așteaptă creșteri fiind cele de Nord-Est și Sud-Est.

Raportul privind activitatea A.2 **“Realizarea unui studiu privind evaluarea impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra unor sectoare cheie vulnerabile și populației (calitatea aerului), metode de predicție a impactului variabilității climatice și analiza spațială pentru identificarea diferențierilor regionale ale posibilelor impacturi”** respectiv subactivitatea A.2.5 **”Realizarea unui studiu integrat asupra impactului potențial al fenomenelor de risc climatic asupra sectoarelor cheie vulnerabile (energie, transport, agricultură și dezvoltare rurală, resurse de apă, biodiversitate, etc.) și populației (calitatea aerului) studiu care să includă și analiza spațială pentru identificarea deficiențelor regionale ale posibilelor impacturi”** vizează faptul că România este o țară cu factor mare de vulnerabilitate la producerea dezastrelor naturale și tehnologice fapt ce necesită o abordare sistemică, coerentă și coordonată a activității sistemului național de management al situațiilor de urgență în toate fazele sale și un cadru legislativ adecvat și bine susținut material.

În ceea ce privește contextul actual al riscului de dezastre din România, dezastrelor geofizice și cele legate de climă reprezintă o amenințare considerabilă pentru eforturile țării de a atenua sărăcia și creșterea economică durabilă, pierderile în caz de dezastre crescând pe măsură ce apar schimbări climatice și urbanizare. România este predispusă la o serie de dezastre naturale, în special cutremure, inundații, secetă și vreme extremă, dar și tehnologice, cum ar fi accidente chimice, nucleare sau poluările accidentale, având în ultimele decenii efecte fizice, sociale și financiare semnificative. Începând cu 1990, în România au fost înregistrate peste 70 de evenimente grave de dezastru, inclusiv 44 de inundații, 15 evenimente de temperatură extremă, 7 furtuni, 2 cutremure, mai multe episoade de secetă și 5 alunecări de teren, soldate cu peste 3,5 miliarde USD de daune directe. De asemenea, în perioada 1901-2019, la nivelul României, temperatura medie anuală a aerului a crescut cu mai mult de 1°C (conform IGSU, 2020, *Planul Național De Management Al Riscurilor De Dezastre*). În România, cel mai călduros an este 2019, urmat în ordine descrescătoare de 2015, 2007, 2018, 2014, 1994, 2009, 2013, 2012 și 2008.

La nivelul raportului a fost evidențiat impactul agriculturii și a proceselor aferente acestui domeniu asupra creșterii nivelului de CO₂ și respectiv a gaze cu efect de seră din România. De asemenea, sectorul zootehnic contribuie cu 14,5 % din emisiile globale de gaze cu efect de seră, determinând schimbările climatice suplimentare, devenind astfel cea mai importantă sursă de gaze cu efect de seră din agricultură (cu o pondere mai mare de 50%).

Concentrația de gaze cu efect de seră din atmosferă duce la creșterea temperaturii medii, modificarea regimului de precipitații, creșterea frecvenței evenimentelor meteorologice extreme și epuizarea oxigenului și acidificarea mediilor acvatice, cele mai multe afectând negativ biodiversitatea.

În domeniul energetic, implementarea sistemului de tranzacționare a cotelor de CO₂, și în special în cea de a doua perioadă de tranzacționare (2012 - 2020), a condus la o reducere semnificativă a producției pe bază de cărbune (cu 65% față de maximum înregistrat în anul 2008). Se recomandă utilizarea energiei regenerabile prin înlocuirea combustibililor cu surse de

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

energie care emit gaze cu efect de seră în proporții mai mici sau deloc, precum energia eoliană și cea solară.

În ceea ce privește sistemele urbane reducerea impactului schimbărilor climatice este conectată de reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și se corelează, în principal cu sectorul energetic și cel al transporturilor.

În vederea combaterii efectelor factorilor de risc climatic se recomandă reducerea transportului rutier, în special a celui de marfă, prin îmbinarea cu celelalte tipuri de transport, încurajând în același timp formele de transport alternativ cu un impact cât mai redus asupra mediului. În același timp, este de o importanță deosebită urmărirea dezvoltării și îmbunătățirii căilor de rulare în vederea fluidizării traficului, urmărind eficientizarea transportului rutier, având ca și consecință consumuri reduse de combustibil și implicații emisii reduse de gaze cu efect de seră.

În ceea ce privește impactul potențial al fenomenelor de risc climatic asupra unor sectoare cheie vulnerabile și asupra populației se consideră că parametri agrometeorologici analizați în acest studiu pot fi considerați factori de risc cu impact în sectorul agricol din România, cu o contribuție în diminuarea semnificativă a recoltelor agricole atunci când se manifestă cu severitate, îndeosebi în perioadele critice de dezvoltare ale culturilor, astfel:

- lipsa sau insuficiența precipitațiilor căzute, în corelație directă cu temperatura ridicată și umiditatea scăzută a aerului determină intensificarea procesului de evapotranspirație, ceea ce accentuează deficitul de umiditate din sol;
- temperaturile maxime situate peste pragul biologic critic de 32°C afectează creșterea și dezvoltarea culturilor agricole, prin intensitatea și durata fenomenului de "arșiță" pe parcursul perioadei cu cerințe maxime față de apă a plantelor de grâu de toamnă și porumb, respectiv intervalul iunie - august; fenomenul de îngheț provoacă daune importante în agricultură atunci când este însoțit de brumă, se produce cu 1-3 săptămâni mai devreme toamna și mai târziu primăvara, și când depășește 5-6 ore consecutive ca durată, fiind unul din fenomenele nefavorabile proceselor biologice ale plantelor de câmp;
- înghețurile târzii provoacă pagube mari în agricultură atunci când se produc îndeosebi cu 2-3 săptămâni mai devreme și respectiv mai târziu, față de datele medii multianuale caracteristice pentru fiecare treaptă de relief.

În ceea ce privește impactul potențial al fenomenelor de risc climatic asupra biodiversității analizat de Agenția Națională pentru Arii Protejate s-a constatat faptul că Schimbările climatice, manifestate inclusiv prin creșterea frecvenței și intensității fenomenelor de risc climatic, induc necesitatea unei monitorizări competente a speciilor de floră și faună, afectate atât în mod punctual de către evenimente climatice extreme, cât și pe termen mediu și lung, pe fondul noilor condiții climatice, cu urmări asupra distribuției spațiale și asupra comportamentului speciilor în ariile naturale protejate.

În elaborarea Raportului aferent subactivității A.2.5, Garda Națională de Mediu a realizat un studiu privind efectele schimbărilor climatice asupra sistemelor naturale și a organismelor vertebrate aflate în captivitate. Experții proprii ai Gărzii Naționale de Mediu au elaborat în cadrul acestei activități un studiu pentru identificarea diferențierilor regionale ale operatorilor

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

economici care au aceeași activitate, dar și aplicarea principiului poluatorul plătește (posibilitatea de introducere a unor practici mai curate vor reduce poluarea la nivel local). De asemenea, studiul a identificat fenomenele de risc climatic în sectorul biodiversității, în contextul reducerii impactului schimbărilor climatice asupra organismelor vertebrate aflate în captivitate.

Raportul privind subactivitatea A.3.2 *”Realizarea unui set de chestionare și sondaje privind propuneri de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice”* livrabilul referitor la *”setul de chestionare și sondaje privind propunerile de politici publice pe direcția de acțiune adaptarea la efectele schimbărilor climatice”* vizează analiza percepției publicului cu privire la importanța schimbărilor climatice și înțelegerea consecințelor acestora reprezintă un pas semnificativ în ceea ce privește adaptarea la acestea, atât prin luarea unor măsuri individuale legate de promovarea unui anumit tip de comportament responsabil cu mediul, dar și în susținerea politicilor publice privind adaptarea.

Raportul menționat anterior urmărește aspecte prin aplicarea unui chestionar tematic, în acord cu cerințele Caietului de Sarcini, pe un eșantion reprezentativ al populației din România, urmărind o distribuție uniformă la nivel regional, astfel: la est (Moldova și Bucovina), la sud (Oltenia, Muntenia și Dobrogea) iar la vest (Transilvania, Banat și Crișana). În urma aplicării sondajului de opinie pe baza de chestionar ce a vizat propunerile de politici publice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și reducerea efectelor poluării atmosferice, s-au desprins o serie de concluzii, astfel:

- Nu a fost identificată o preocupare majoră privind problemele de mediu în mod strict, însă se remarcă grija pentru probleme ce apar ca rezultat al calității factorilor de mediu, precum calitatea hranei;
- Majoritatea largă a persoanelor intervievate fost de acord cu faptul că în prezent se traversează o perioadă de schimbări climatice;
- Subiectul ”schimbărilor climatice” a fost cunoscut persoanelor intervievate (sursa de informare diferind atât în funcție de vârstă cât și în funcție de pregătirea academică a participanților);
- Respondenții sondajului consideră problematica schimbărilor climatice ca fiind de mare sau foarte mare importanță la nivel individual (79% dintre respondenți);
- Preponderent respondenții consideră că ne confruntăm în prezent cu manifestările negative ale schimbărilor climatice;
- Două treimi din populația intervievată consideră că schimbările climatice afectează negativ sănătatea iar jumătate dintre aceștia consideră că acestea au impact negativ asupra siguranței personale;
- 72% din respondenți consideră că schimbările climatice sau fenomenele climatice extreme sunt o problemă pentru comunitatea în care locuiesc;
- Persoanele intervievate au ierarhizat fenomenele extreme astfel: căldura (89%), precipitațiile abundente (78%), vânturile puternice (73%), furtunile de grindină (72%) și seceta (70%);
- Pesimismul social funcționează cel mai adesea ca factor de blocaj acțional la nivel general în cazul producerii fenomenelor extreme, mai ales când nu există un orizont

temporar clar precizat sau niște obiective de etapă. Pesimismul social tinde, dimpotrivă, să genereze fatalism;

- Domeniile ce vor fi afectate major în următorii ani, conform rezultatelor la chestionar, sunt: agricultura și dezvoltarea rurală, resursele de apă dar și sănătatea publică;
- 89% dintre respondenți consideră că există soluții acționale și se pot lua măsuri pentru a atenua schimbările climatice;
- Referitor la percepția privind responsabilitatea luării unor măsuri de atenuare a consecințelor schimbărilor climatice, se remarcă faptul că nivelul de responsabilitate atribuit este cu atât mai ridicat cu cât crește distanța socială între individ și instituția căreia i se atribuie responsabilitatea. Astfel, autoritățile naționale și județene ocupă principalele poziții iar mediul privat, organizațiile de mediu și oamenii obișnuiți se află pe pozițiile inferioare ale ierarhiei de responsabilitate;
- O pătrime din populație se consideră relativ bine informată cu privire la adaptarea la consecințele negative ale schimbărilor climatice; în cadrul grupei de vârstă 18-29 pentru persoane cu studii medii și inferioare a fost constatat un deficit ridicat al informării în raport cu media;
- Deficitul informațional cu privire la politicile publice ale României privind mediul și schimbările climatice este foarte acut (numai 16% din populație declară că știe o parte semnificativă dintre ele);
- Comunicare prin intermediul mass-media și comunicare în școli rămân vectorii majori de informare pe care îi percepe populația, urmați de comunicare online dar și de presă;
- Măsurile luate până acum în sensul reducerii efectelor negative ale schimbărilor climatice sunt apreciate de mai puțin de o treime din populație ca având efect pozitiv; 40% dintre respondenți consideră că aceste măsuri nu au avut nici un efect, iar 27% apreciază că efectele obținute sunt, dimpotrivă, negative în sensul creșterii prețurilor și scăderii calității vieții.

Raportul privind activitatea A.3 **“Optimizarea Platformei naționale de adaptare la schimbările climatice și a Centrului Național de Monitorizare Climatică (CNMC) - cu rol de suport pentru fundamentarea politicilor și strategiei naționale și a celor sectoriale de adaptare la efectele schimbărilor climatice”** respectiv subactivitatea A.3.3 *“Elaborarea analizei privind propunerile de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptare la schimbările climatice și de reducere a efectelor schimbărilor climatice, prioritizarea și stabilirea entităților responsabile”* face referire la transpunerea în legislația națională a noilor reglementări europene adaptate la conținutul Pactului Ecologic European de accelerare a tranziției către economie circulară, cu emisii reduse de carbon și atingerea neutralității climatice în anul 2050. Raportul include Analiza documentelor strategice la nivel internațional, Analiza documentelor strategice la nivel european, Analiza documentelor strategice regionale transnaționale, Analiza documentelor strategice la nivelul diferitelor țări UE și Analiza documentelor strategice la nivel național.

Referitor la analiza elaborată de Garda Națională de Mediu privind propunerile de politici în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune - adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor schimbărilor climatice, prioritizarea și stabilirea entităților responsabile menționăm următoarele:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- a fost aplicat un set de chestionare privind propunerile de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor schimbărilor climatice, prioritizarea și stabilirea entităților responsabile;

- echipa GNM a identificat grupul țintă, căruia să-i fie adresat acest set de chestionare, și anume un număr de 80 de entități responsabile, astfel încât să poată fi identificate și adoptate, totodată, măsurile optime care să contribuie la reducerea emisiilor de GES (CO₂, CH₄ și N₂O).

Scopul analizei a fost de a analiza situația actuală și domeniile în care se pot face îmbunătățiri în ceea ce privește capacitatea de implementare a Strategiei Naționale a României privind schimbările climatice și de a oferi recomandări referitoare la problematică legată de schimbările climatice. Întrucât orizontul de timp este 2030, se impune o revizuire în timp a măsurilor propuse. Diversitatea actorilor care vor fi responsabili se extinde în toate sectoarele și la toate nivelurile.

În România interesul față de problematica schimbărilor climatice și a efectelor acestora sunt limitate, inclusiv la nivelul administrațiilor publice și a societății în ansamblu. În vederea atragerii interesului se recomandă îmbunătățirea vizibilității problematicei schimbărilor climatice și creșterea treptată a nivelului de cunoștințe în domeniu la nivelul publicului larg, precum și a nivelului de expertiză în rândul factorilor de decizie.

Noua legislație europeană urmărește să prevină emisiile cauzate de defrișări și să oblige fiecare stat membru să echilibreze schimbările în utilizarea terenurilor, care conduc la emisii de CO₂, printr-o mai bună gestionare a pădurilor sau prin creșterea suprafețelor împădurite.

În urma analizei realizate de către Garda Națională de mediu a rezultat faptul că implicarea părților interesate și utilizarea acțiunilor din sectorul privat sunt parte integrată a efortului de consolidare a capacității și autoritățile responsabile pentru toate sectoarele afectate de schimbările climatice vor fi mai capabile să deruleze într-un mod integrat acțiunile de la nivel climatic. De asemenea, se va sprijini implementarea politicii climatice din rolul de prevenire, îndrumare și sancționare pe care l-a avut și anterior prin personal bine pregătit pentru a realiza în mod eficient implementarea strategiei europene.

Raportul privind subactivitatea A.6.1 **”Studiu privind evaluarea impactului actelor normative cu propuneri de îmbunătățire a structurii și cadrului de utilizare a documentelor de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice”** respectiv raportul 12 *”Evaluarea impactului actelor normative, cu propuneri de îmbunătățire a structurii și cadrului de utilizare a documentelor de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice”* a avut ca scop evaluarea impactului actelor normative, cu propuneri de îmbunătățire a structurii și cadrului de utilizare a documentelor de politici publice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptare la schimbările climatice.

Se apreciază că încorporarea acquis-ului comunitar și aplicarea instrumentelor de lucru agreeate la nivel european constituie principalul mijloc de accelerare a alinierii României la măsurile și acțiunile din domeniul schimbărilor climatice.

În domeniul energetic s-a constatat:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- necesitatea de continuare a politicilor, programelor și intervențiilor orientate către consumatorul vulnerabil de energie; necesitatea de a introduce în programele școlare a elementelor de educație privind protecția mediului, inclusiv componenta de reducere a consumurilor, pentru a pregăti noile generații într-un mod mai deschis nevoilor actuale / viitoare ale societății;

- necesitatea de susținere continuă a măsurilor pentru dezvoltarea rețelelor de distribuție, precum și a celor pentru instalarea unităților de producere distribuită a energiei electrice (panouri fotovoltaice) la consumatorii casnici izolați, fără acces la rețea; necesitatea, în contextul industrializării durabile, de continuare a acțiunilor pentru integrarea sistemului energetic european și pentru integrarea mai multor purtători de energie - dezvoltarea de noi infrastructuri sau reorientarea celor existente;

- necesitatea de asigurarea unor modele de consum și producție durabile poate fi realizată prin măsurile de îmbunătățire a guvernancei corporative a întreprinderilor în sectorul energiei, în sensul în care acestea adoptă rapoarte de sustenabilitate în care integrează informații privind progresul realizat și adoptarea Strategiei energetice naționale 2020-2030, cu perspectiva anului 2050 și a Strategiei Naționale a Hidrogenului, vor avea efecte directe și indirecte privind combaterea schimbărilor climatice și a impactului acestora.

În domeniul agricol și al dezvoltării rurale, dezvoltarea politicii naționale poate fi facilitată de crearea unei conexiuni directe cu politica europeană în domeniul apei privind combaterea fenomenului de secetă, bazată pe principiile reducerii riscurilor și implementarea îmbunătățită a Directivei - Cadru a UE privind Apa. De asemenea, Politica Agricolă Comună Europeană (PAC) poate furniza o perspectivă agricolă a deficitului de apă și a secetei, deși are implicații și în privința managementului apei și adaptarea cadrului legislativ.

În ceea ce privește biodiversitatea, cadrul legislativ și politicile din domeniu se pot îmbunătăți prin promovarea unei Strategii naționale privind Biodiversitatea și a unui Plan național de acțiune corelate cu noile dezvoltări la nivel internațional și european în domeniu; integrarea conceptele și liniile directoare privind, cel puțin:

- promovarea unei rețele coerente de zone protejate și refacerea naturii / refacerea ecosistemelor terestre și maritime, în linie cu obiectivele prevăzute în cuprinsul Noii Strategii Europene pentru Biodiversitate pentru 2030;

- Consolidarea sinergiilor în reglementare și punere în aplicare cu alte domenii conexe, precum silvicultură, agricultură etc., în vederea asigurării, spre exemplu, a protecției stricte a tuturor pădurilor seculare și primare încă existente;

- Integrarea aspectelor privind biodiversitatea în procesul de luare a deciziilor la toate nivelurile, atât în sectorul public, cât și în sectorul privat, promovându-se astfel soluțiile bazate pe natură (Nature-Based Solutions), serviciile ecosistemice, managementul ariilor naturale care să fie orientat către adaptarea la schimbările climatice;

- Preluarea măsurilor rămase la stadiul de neimplementare prevăzute de către SNSC și PNASC - componenta de biodiversitate, în formă actualizată, în noua Strategie națională și Plan de acțiune privind Biodiversitatea;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- Analiza și restructurarea cadrului instituțional în vederea alocării clare a tuturor responsabilităților și atribuțiilor specifice autorităților publice centrale (și locale) cu competență materială în domeniul managementului ariilor naturale protejate, în vederea eliminării discrepanțelor ori a vidului de asumare a responsabilității instituționale.

Cadrul legislativ național referitor la resursele de apă se poate îmbunătăți prin dezvoltarea unei Strategii naționale de combatere a secetei prin intermediul căreia să fie identificate prioritățile și acțiunile necesare a fi implementate pe un orizont de timp mediu și lung.

Strategia Națională de Management al Riscului la Inundații pe termen mediu și lung, în forma revizuită, va trebui să integreze în viitor conceptele și liniile directe stabilite la nivelul CE, care pun accent pe protecția mediului înconjurător, adaptarea la schimbările climatice, etc. În același timp, deși documentele legislative stabilesc obiective comune în domeniul managementului resurselor de apă pentru diferite Ministere și Instituții subordonate, este necesară conlucrarea mai activă și din perspectiva implementării și dezvoltării acestor relații de comunicare / lucru în comun. În acest sens ar fi utilă dezvoltarea de grupuri de lucru cu tematici specifice.

Referitor la silvicultură cadrul normativ și strategic actual al sectorului oferă premisele generale pentru dezvoltare sustenabilă. Se recomandă însă dezvoltarea sau îmbunătățirea mecanismelor necesare (inclusiv cele normative) pentru problemele curente cum ar fi: controlul și monitorizarea resurselor forestiere; extinderea fondului forestier și găsirea de soluții inovative de tranziție adaptate la speciile; dezvoltarea infrastructurii și logisticii forestiere; creșterea și susținerea rolului sectorului în dezvoltare sustenabilă a economiei rurale.

În ceea ce privește sănătatea publică, prevederile legislative actuale în domeniul riscurilor asupra sănătății publice cauzate de factorii climatici și de mediu sunt, în general, fragmentate, nearmonizate, incomplete și neactualizate conform celei mai bune cunoașteri științifice disponibile în prezent. Aceste prevederi legislative trebuie revizuite și actualizate folosind cunoașterea științifică actualizată, în concordanță cu prevederile legislative relevante ce vizează celelalte sectoare socio-economice, pentru o mai bună coordonare a acțiunilor climatice ale Ministerului Sănătății cu celelalte ministere relevante și mai ales cu Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor.

Pe de altă parte, o parte din obiectivele asumate pentru perioada 2016-2020 prin Strategiile naționale și actele legislative relevante nu au fost îndeplinite sau realizarea lor a fost parțială în perioada analizată (e.g. Anexa cu obiectivele Planului Național de Adaptare 2016-2020). În acest context este nevoie de prevederi legislative care să responsabilizeze punerea în practică a legislației revizuite și actualizate.

În domeniul transporturilor se propune implementarea unor serii de măsuri în vederea îndeplinirii prevederilor din Hotărârea nr. 877 din 09 noiembrie 2018 pentru aprobarea Strategiei Naționale pentru dezvoltare durabilă - Orizonturi 2013 - 2020 - 2030 dar și din Hotărârea pentru modificarea și completarea HG nr. 666/2016 pentru aprobarea documentului strategic Master Planul General de transport al României.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Politica referitoare la Turism și activități recreative la nivelul Uniunii Europene a stat la baza formulării și completării politicilor naționale. Politica europeană urmărește menținerea poziției Europei ca destinație lider, maximizând în același timp contribuția industriei turistice la creșterea și ocuparea forței de muncă și promovând cooperarea între țările UE, în special prin schimbul de bune practici. Sunt recomandate o serie de măsuri pentru adaptarea legislației naționale la standardele europene, dintre care menționăm: includerea consultării între sectorul public și cel privat în luarea deciziilor privind dezvoltarea activităților turistice în legislația turistică, consultare care este practic inexistentă în prezent și acordarea de mijloace financiare de către stat pentru acțiuni de adaptare a turismului la schimbările climatice.

Sistemele urbane reprezintă factori de importanță majoră în lupta pentru combaterea schimbărilor climatice. Legislația aplicabilă în acest domeniu la nivel național, este fragmentată și acoperă mai multe domenii care contribuie la degradarea mediului urban și la intensificarea efectelor legate de schimbările climatice, în special energia și transporturile. Pentru a îndeplini țintele principalelor ODD-uri și a sprijini și facilita tranziția către orașe inteligente, neutre din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon și verzi ar fi necesară o uniformizare și integrare a actelor normative care se referă la sistemele urbane în complexitatea lor, ar fi utilă o strategie urbană națională, care, pe lângă o abordare integrată pot contribui și la identificarea și completarea lacunelor existente. Totodată, este necesar ca toate orașele să elaboreze Planuri de Acțiune privind Adaptarea la Schimbările Climatice care să vizeze sectoare cheie precum: energia și clădirile, mobilitatea durabilă, planificarea urbană și infrastructură verde ecologică, deșeurile, apa.

Conform analizei efectuate în Cadrul raportului aferent activității A.6.1 actele legislative existente la nivelul diferitelor sectoare de activitate au produs un impact pozitiv de mediu, economic și social, dar sunt necesare în continuare eforturi susținute de aliniere a acestora în raport cu noile prevederi europene, cu acțiuni concrete legate de adaptarea la schimbările climatice.

Ca parte integrată a proiectului RoADAPT, activitatea 6: ”Elaborarea de instrumente metodologice și operaționale pentru sistematizarea politicilor publice în domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice”; A.6.2. Elaborarea unor instrumente metodologice privind mecanismele de prognoză, acțiunile de inspecție și intervenție, precum și de evaluare a impactului, pentru operaționalizarea acțiunilor necesare pentru consolidarea capacității administrative a autorităților publice centrale cu responsabilități în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune referitoare la adaptarea la schimbările climatice, au fost elaborate 7 ghiduri care prezintă și detaliază părți/secțiuni importante care vor fi integrate în metodologia de elaborare a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de menținere a calității aerului.

În continuare vor fi prezentate cele 7 Ghiduri menționate anterior:

A. Ghid privind evaluarea calității aerului - G1

Ghidul cuprinde, în principal, aspecte referitoare la evaluarea calității aerului prin:

- Tehnici de modelare;
- Pe baza rezultatelor măsurătorilor;
- Prin tehnici de estimare obiectivă.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Ghidul se va utiliza în procesul de elaborare a planurilor de calitate și/sau de menținere a calității aerului, în conformitate cu cerințele metodologiei de elaborare a acestor planuri; art. 16 și art. 37 ale metodologiei actuale stabilesc prezentarea analizării situației curente cu privire la calitatea aerului (la momentul elaborării studiului de calitate a aerului) dat și niveluri ale concentrației / concentrațiilor și numărul de depășiri, acolo unde este posibil, așteptate în anul de proiecție.

B. Ghid privind identificarea surselor de emisie și repartizarea surselor (informații privind repartizarea surselor) - G2

Acest ghid cuprinde, în principal, modul de analiză referitor la repartizarea surselor/estimarea contribuțiilor surselor identificate la nivelurile estimate; metodologia actuală stabilește prezentarea, atât în planurile de calitate cât și adaptate la cele de menținere a calității aerului, a informațiilor privind repartizarea surselor, respectiv: evaluarea nivelului de fond regional (total, natural, transfrontier); evaluarea nivelului de fond urban (total, trafic, industrie inclusiv producția de energie termică și electrică, agricultură, surse comerciale și rezidențiale, echipamente mobile off-road, transfrontier); evaluarea creșterilor locale (total, trafic, industrie inclusiv producția de energie termică și electrică, agricultură, surse comerciale și rezidențiale, echipamente mobile off-road, transfrontier).

C. Ghid privind analiza cost-eficiență a măsurilor integrate de reducere a emisiilor poluanților atmosferici și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră - G3

În varianta actuală, metodologia de elaborare a planurilor nu impune prezentarea măsurilor și din punct de vedere al cost-eficienței, acest criteriu poate fi important atunci când și acolo unde este nevoie de prioritizarea măsurilor. Mai mult, cost-eficiența va avea în vedere atât potențialul de reducere al emisiilor de poluanți atmosferici cât și potențialul de reducere al emisiilor de gaze cu efect de seră.

D. Ghid privind elaborarea Planurilor de calitate a aerului care să integreze și măsuri de adaptare la schimbările climatice - G4 și

E. Ghid privind elaborarea planurilor de menținere a calității aerului care să integreze și măsuri de adaptare la schimbările climatice - G5

Ghidul G4 și ghidul G5 cuprind prezentarea concretă și detaliată a modului în care cerințele metodologiei de elaborare a planurilor vor putea fi efectiv realizate. Cele două ghiduri cuprind, de asemenea, machete tabel pentru prezentarea datelor, a rezultatelor, a diferitelor informații. Se intenționează ca, prin utilizarea acestor ghiduri, planurile de calitate și planurile de menținere să poată fi într-adevăr întocmite de către comisiile tehnice care au acest scop și rol și să nu fie întocmite tot de către laboratorii studiilor de calitate.

Totodată, aceste comisii tehnice au prin intermediul acestor ghiduri, un instrument de lucru pe baza căruia vor putea analiza în mod obiectiv dacă studiile de calitate elaborate de experți sunt sau nu sunt conforme cu cerințele metodologiei, lucru considerat util deoarece s-a constatat că toate planurile de calitate dar și cele de menținere au fost elaborate tot de către laboratorii studiului de calitate, lucru ce a dus la unele confuzii pe parcursul activității de avizare a planurilor. Această facilitate ar ușura, de asemenea și efortul financiar al consiliilor (atât județene cât și locale) a primarilor, pe care trebuie să îl facă pentru asigurarea elaborării acestor planuri.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

F. Ghid privind elaborarea scenariilor de reducere a emisiilor și analizarea/evaluarea acestora - G6.

Ghidul poate fi utilizat atât de către laboratorii studiilor de calitate a aerului cât și de către comisia tehnică care elaborează planul. Ghidul clarifică înțelesul/semnificația scenariului de bază și al celui de proiecție.

G. Ghid privind utilizarea modelării matematice a dispersiei poluanților în aer și a prognozei calității aerului - G7

Ghidul cuprinde, în principal, aspecte privind: tipuri de modele ce pot fi utilizate, rezoluția spațială și temporară a modelelor utilizate, date de intrare necesare și sursa acestora, prezentarea datelor de ieșire etc. Acesta este util laboratorilor studiilor de dispersie dar și comisiei tehnice deoarece va putea verifica sau controla în scopul recepționării acestor studii, dacă sunt utilizate modelele potrivite scopului, dacă sunt utilizate datele oficiale, dacă oferă rezultatele necesare elaborării planurilor.

Documentul privind "Evoluția emisiilor de gaze cu efect de seră în perioada 2007 - 2020" are ca scop reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii Europene în mod eficient din punct de vedere al costurilor și se bazează pe principiul "limitează și tranzacționează", fiind un instrument utilizat în cadrul politicii UE referitoare la schimbările climatice.

Schema Europeană de Comercializare a certificatelor de emisii de Gaze cu Efect de Seră (EU ETS) reprezintă un instrument cheie al politicii UE referitoare la schimbările climatice. EU ETS are drept scop reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii Europene în mod eficient din punct de vedere al costurilor. Implementarea acestui instrument la nivelul UE s-a realizat în patru faze în care au avut loc schimbări ale sectoarelor și activităților incluse în Schemă, ale tipurilor de gaze cu efect de seră, metodologiei de estimare a emisiilor de GES, limitelor sistemelor, metodologiilor de alocare a emisiilor cu titlu gratuit, etc. România participă la schema Uniunii Europene de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră începând cu data aderării (1 ianuarie 2007).

Analiza eficienței implementării legislației EU ETS trebuie realizată din punctul de vedere al gradului în care metodologiile utilizate au reușit să includă sub schemă emisiile de GES aferente sectoarelor și activităților din EU ETS și al îndeplinirii scopului principal al acesteia, respectiv de a promova reducerea emisiilor de GES. Astfel, analiza comparativă a emisiilor directe de GES cu cele verificate evidențiază impactul modificărilor metodologice în ceea ce privește gradul de includere a emisiilor de GES în EU ETS. Astfel, dacă în fazele 1 și 2 valoarea emisiilor directe este mai mare decât valoarea emisiilor verificate, la finalul fazei a 3-a valoarea acestora devine aproape egală.

Analiza impactului implementării legislației EU ETS (2007-2020) trebuie să urmărească atât dinamica emisiilor de GES cât și pe cea a emisiilor specifice (t CO_{2e}/t produs principal). Astfel, la nivel de sector de activitate se constată scăderi importante ale emisiilor de GES pentru sectoarele Arderea combustibililor (- 59%) și Producerea fontei și oțelului (-61%) și moderate pentru sectoarele Producerea cimentului (-8%), respectiv Rafinarea uleiurilor minerale (-20%).

Estimarea tendinței emisiilor de GES pentru perioada 2022-2030 a avut la bază datele furnizate (în cadrul unor chestionare) de către operatorii economici privind nivelul așteptat al emisiilor de GES ale instalațiilor pe care le gestionează. Astfel, în perioada 2022-2025 emisiile de GES

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

vor înregistra o ușoară creștere (cca. +3% comparativ cu anul 2021), iar în cea de-a doua parte (2026-2030) vor avea un trend descendent reprezentat de o scădere de 3%, estimată pentru anul 2030. Comparativ cu anul 2007 se estimează că emisiile de GES se vor menține într-un interval de -60% - -50%.

Deoarece implementarea EU ETS, ca principal instrument de politică europeană în scopul atingerii obiectivelor privind neutralitatea climatică, necesită expertiză, informare și comunicare, principalele recomandări sunt:

- Îmbunătățirea informării/comunicării dintre autoritățile responsabile privind schimbările climatice, ministerul de resort, în calitate de autoritate responsabilă în ceea ce privește politica în domeniu și ANPM, în calitate de responsabil privind implementarea acestei politici.
- Îmbunătățirea paginii web - secțiunea schimbări climatice - a Ministerului Mediului și ANPM.
- Identificarea de resurse pentru organizarea unor sesiuni de informare și dezbateri, pe teme dedicate diverselor aspecte de implementare (inclusiv noile modificări ale legislației EU ETS), cu operatorii care dețin instalații ce intră sub incidența EU ETS.

Documentul privind "Impactul legislației în domeniul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră" prezintă cadrul legislativ european și național cu privire la implementarea EU ETS pentru perioada 2021-2030 și are ca scop cunoașterea aspectelor privind efortul operatorilor economici aflați sub incidența EU ETS de a se adapta la cerințele legislative europene și naționale. De asemenea, studiul are ca scop dezvoltarea metodelor necesare optimizării procesului decizional la nivelul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în vederea îmbunătățirii politicilor publice în domeniul adaptării la efectele schimbărilor climatice și a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, stând de asemenea la baza stabilirii obiectivelor și măsurilor Strategiei Naționale privind Schimbările Climatice. S-a efectuat un set variat de analize privind evoluția emisiilor, a emisiei medii și a numărului de instalații la nivelul sectoarelor de activitate cu scopul de a identifica cauzele ce au condus la scăderea semnificativă a emisiilor.

S-a efectuat un set variat de analize în privința emisiei medii per instalație și evoluției numărului de instalații în vederea analizării impactului, astfel încât acestea să fie semnificative în explicarea cauzelor ce au condus la reducerea cantității de emisii la nivel național.

Se consideră cea mai relevantă analiză cea în funcție de anul intrării instalațiilor sub EU ETS, respectiv vechimea instalațiilor, deoarece emisiile aferente instalațiilor intrate inițial în 2007 reprezintă în fiecare an peste 90% din emisiile totale (deși numărul instalațiilor sub EU ETS a fost într-o continuă scădere). De asemenea, scăderea emisiilor înregistrată de cele mai vechi instalații sub EU ETS de 57% este superioară scăderii generale a emisiilor. Numărul primelor instalații ce mai sunt active sub EU ETS scade cu mai mult de jumătate de la 222 instalații active în 2007 la doar 106 în 2021, iar emisia medie scade cu doar 11%.

Factorii care au contribuit la scăderea în mod semnificativ a emisiilor la nivel național sunt considerați scăderea numărului de instalații active împreună cu reducerea producției operatorilor economici incluși sub EU ETS.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

A fost constatată o scădere a emisiilor totale la nivel național în perioada de analiză 2007-2021 cu 53%, în timp ce la nivelul țărilor europene emisiile scad cu doar 35%. Această diferență s-a înregistrat în condițiile în care operatorii români au fost mai avantajați în privința numărului de alocări gratuite (în raport cu emisiile înregistrate) comparativ cu media europeană.

Se recomandă realizarea unui studiu care să cerceteze cauzele modificării nivelului de activitate din cadrul sectoarelor EU ETS, realizarea unui studiu care să indice limitele tehnologice de reducere a emisiilor, realizarea unei analize detaliate a comportamentului tranzacțional al operatorilor din România în privința excedentului și deficitului de certificate sub EU ETS și sincronizarea și armonizarea legislației naționale cu termenii și traducerile actualizate ale legislației europene.

Documentul privind "Proгноza costurilor pentru implementarea legislației privind schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în România, în perioada 2020 - 2030" prezintă cadrul legislativ european și național referitor la implementarea schemei EU ETS pentru perioada 2005-2020 și este analizată legislația revizuită aferentă perioadei 2021-2030, prin prisma alocării cu titlu gratuit a certificatelor de emisii GES. Studiul realizează o analiză comparativă a emisiilor anuale de GES și a certificatelor acordate cu titlu gratuit, la nivelul fiecărui sector de activitate din România, în perioada 2007-2020. Această analiză este completată de prezentarea evoluției istorice a costurilor și a prețului certificatelor de emisii. De asemenea, se prezintă tendința de evoluție a prețului certificatelor de emisii de GES pentru perioada 2021-2030.

Un instrument cheie al politicii Uniunii Europene cu privire la schimbările climatice este reprezentat de schema de comercializare a certificatelor de emisii de Gaze cu Efect de Seră (EU ETS). Scopul EU ETS este acela de reducere a Emisiilor de GES la nivelul UE într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor.

Obligațiile impuse de legislația EU ETS operatorilor care dețin instalații aflate sub schema de comercializare a certificatelor de emisii de GES generează costuri pentru aceștia. Principalele tipuri de costuri asociate sunt costurile cu activitatea de implementare a obligațiilor sub ETS - acestea se referă (fără a ne limita) la:

- costuri cu monitorizarea internă, personal, raportare, proceduri interne, estimare prognoză emisii; costurile privind verificarea emisiilor;
- costurile privind măsurarea parametrilor pentru determinarea emisiilor de GES;
- costurile privind achiziția de certificate de emisii de GES; costuri cu implementarea de noi tehnologii, modernizarea și optimizarea proceselor existente, achiziționarea de materii prime cu conținut redus de carbon, etc.

Conform informațiilor aferente anului 2021 privind costurile de investiții au fost colectate de la 35 de operatori ale căror emisii reprezintă cca. 31% din emisiile EU ETS. Investițiile istorice estimate pe baza informațiilor primite de la acești operatori reprezintă aproximativ 1,2 miliarde RON în faza 2, 1,7 miliarde RON pentru faza 3, în timp ce cheltuielile cu investițiile viitoare din faza a 4-a sunt estimate la cca. 6 miliarde RON.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Provocările întâmpinate de operatorii economici în perioada de implementare a schemei EU ETS se în cadrează în una dintre următoarele categorii: dificultăți - inclusiv în ceea ce privește achiziționarea de certificate) și riscuri (legate de neconformarea în RUEGES).

Astfel, Evoluția raportului dintre numărul de certificate alocate gratuit și emisiile verificate la nivel național pentru fiecare fază este următoarea:

- În faza 1, se înregistrează un excedent de 4,73 mil. certificate, însă aceste certificate rămase în plus în contul operatorilor nu au putut fi transferate în fazele următoare, fiind o fază de test.
- În faza 2, excedentul de certificate alocate cu titlu gratuit la nivel național tuturor operatorilor este de peste 111 mil. EUA, reprezentând 43% din totalul emisiilor verificate. Începând cu acest an, surplusul de certificate rămase de la un an la altul și de la o fază la alta a putut fi transferat în faza următoare.
- În faza a 3-a, modificările aduse schemei care se reflectă inclusiv în nivelul alocațiilor de certificate cu titlu gratuit au condus la un deficit de certificate. La nivelul tuturor operatorilor economici aflați sub schema EU ETS în intervalul 2013-2020 s-a înregistrat un deficit de peste 100 mil. EUA.
- În faza a 4-a, în anul 2021 numărul certificatelor alocate cu titlu gratuit (14,6 mil. certificate) a reprezentat 45% din volumul emisiilor verificate în anul 2021 (aprox. 32,7 mil. t CO_{2e}).

În faza a 3-a, la nivel național, exista un excedent de certificate - acestea nu au fost distribuite uniform. Analiza detaliată la nivelul celor mai importante 4 sectoare de activitate (ce reprezintă peste 90% din emisiile la nivel național) indică faptul că la finalul fazei a 3-a, principalele sectoare de activitate industriale și-au putut acoperi emisiile prin intermediul certificatelor alocate cu titlu gratuit primite până la acel moment, în timp ce sectorul „Arderea combustibililor” (sub umbrela căruia se află în special producătorii de energie electrică ce nu mai sunt eligibili pentru a primi certificate alocate cu titlu gratuit) a înregistrat un deficit de aproximativ 72 milioane ce a fost necesar să fie acoperit prin achiziția de certificate de pe piață. În faza 2 a fost înregistrat un excedent de certificate înregistrate la nivelul operatorilor care depășește deficitul acestora din faza 3 cu aproximativ 8 mil. EUA, în timp ce prețul mediu al certificatului în faza 2 (14 Euro/EUA) depășește prețul mediu al certificatului din faza 3 (11,7 Euro/EUA).

Au fost înregistrate variații anuale considerabile asupra evoluției prețului certificatelor EUA, de la o scădere de 44% (în anul 2012) până la o creștere de 169% (în anul 2018). O instabilitate a prețului se înregistrează și pe durata unui an calendaristic de tranzacționare. Se observă o variație constantă a prețului într-un interval de (-20%; +20%) pentru aproape fiecare an, dar care poate atinge și valori situate în intervalul (-40%; +40%).

Studiile care au stat la baza deciziilor Comisiei au fost solid fundamentate, însă volatilitatea prețului EUA nu a putut fi anticipată de specialiștii din piață în marea majoritatea a perioadei de tranzacționare, iar estimările privind pachetul Fit for 55 ce prevedea un preț mediu de 60 Euro/EUA pentru 2030 au fost deja depășite de piață. Această evoluție indică o volatilitate ridicată a prețului certificatelor de emisii și prețurile prognozate pot avea o marja de eroare semnificativă.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Conform rezultatelor studiului, 35 dintre operatorii economici de sub ETS au comunicat estimări privind prețul EUA pentru perioada 2022 - 2030. Informațiile au fost centralizate rezultând o evoluție crescătoare a prețului de la o medie de 88 Euro/EUA în 2022 la 137 Euro/EUA în 2030.

2.2. Analiza cadrului legislativ european în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice

a) *Pactul Ecologic European*

CONTEXTUL ADOPTĂRII PACTULUI ECOLOGIC EUROPEAN

În contextul schimbărilor climatice, Comisia Europeană a prezentat prin Pactul Ecologic European¹ o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea UE într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor.

Pactul urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al UE, precum și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente, fiind o parte integrantă a strategiei Comisiei de punere în aplicare a Agendei 2030 a Organizației Națiunilor Unite și a obiectivelor de dezvoltare durabilă.²

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE

Pactul prevede sporirea nivelului de ambiție al UE în materie de climă pentru 2030 și 2050, obiectiv pentru care Comisia anunță:

- propunerea pentru primul „act legislativ european privind clima”;
- revizuirea tuturor instrumentelor de politică relevante legate de climă care va viza sistemul de comercializare a certificatelor de emisii³, extinderea sistemului european de comercializare a certificatelor de emisii către noi sectoare, dar și obiectivele statelor membre de a reduce emisiile în sectoarele care nu fac obiectul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii⁴;

¹ COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Pactul ecologic european COM(2019) 640 final

² <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

³ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului.

⁴ Regulamentul (UE) 2018/842 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

-revizuirea Regulamentului privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură⁵.

De asemenea, Pactul Ecologic European preconizează:

- revizuirea Directivei privind impozitarea energiei⁶;
- propunerea unui nou mecanism de ajustare la frontieră a tarifului pentru emisiile de dioxid de carbon pentru anumite sectoare, cu scopul de a reduce riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon;
- adoptarea unei noi strategii a UE, mai ambițioasă, referitoare la adaptarea la schimbările climatice.

În privința decarbonizării susținute a sistemului energetic, Pactul prevede că statele membre își vor prezenta planurile revizuite în materie de energie și climă până la sfârșitul anului 2019, care vor fi revizuite în anul 2023, prin care să reflecte noul nivel de ambiție în materie de climă.

În ceea ce privește sectorul industrial, Pactul prevede adoptarea unei strategii pentru politica industrială a UE pentru a aborda dubla provocare a transformării ecologice și a celei digitale și un nou plan de acțiune privind economia circulară care va include o politică a „produselor durabile” pentru a sprijini proiectarea circulară a tuturor produselor pe baza unei metodologii și a unor principii comune.

În ceea ce privește implementarea unei politici în materie de produse durabile, Pactul prevede instituirea de cerințe legale în vederea stimulării pieței de materii prime secundare cu conținut obligatoriu de materiale reciclate (de exemplu, pentru ambalaje, vehicule, materiale de construcții și baterii) și un model UE pentru colectarea separată a deșeurilor.

Pentru a intensifica construirea și renovarea clădirilor într-un mod eficient din punct de vedere energetic și din punctul de vedere al utilizării resurselor, Comisia va evalua strategiile naționale de renovare pe termen lung ale statelor membre și va iniția demersuri pentru a analiza posibilitatea includerii emisiilor generate de clădiri în sistemul european de comercializare a certificatelor de emisii. În egală măsură Pactul prevede revizuirea Regulamentului privind produsele pentru construcții⁷.

În sectorul transporturilor durabile, Pactul prevede:

- adoptarea unei strategii pentru o mobilitate durabilă și inteligentă pentru a combate toate sursele de emisii;

⁵ Regulamentul (UE) 2018/841 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE.

⁶ Directiva 2003/96/CE a Consiliului privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității

⁷ Regulamentul (UE) nr. 305/2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- retragerea Directivei privind transporturile combinate⁸ și prezentarea unei noi propuneri pentru a sprijini operațiunile de transport multimodal de mărfuri care implică transportul feroviar și naval, inclusiv transportul maritim pe distanțe scurte;
- încetarea subvențiilor pentru combustibilii fosili;
- extinderea sistemului european de comercializare a certificatelor de emisii la sectorul maritim și reducerea numărului de certificate alocate cu titlu gratuit companiilor aeriene, intensificarea producției și utilizarea combustibililor alternativi durabili în domeniul transporturilor și revizuirea Directivei privind combustibilii alternativi.⁹

Pentru a combate poluarea generată de transporturi în special în orașe, pactul preconizează

- standarde mai stricte privind emisiile de poluanți atmosferici pentru vehiculele cu motor cu combustie internă;
- revizuirea legislației referitoare la standardele de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturisme și camionete, pentru a asigura o traiectorie clară, începând cu anul 2025, către mobilitatea cu emisii zero;
- aplicarea sistemului european de comercializare a emisiilor la transportul rutier;
- măsuri în ceea ce privește transportul maritim, inclusiv pentru a reglementa accesul navelor celor mai poluante în porturile UE, precum și pentru a obliga navele care staționează în porturi să utilizeze energia electrică furnizată de rețeaua terestră;
- îmbunătățirea calității aerului în apropierea aeroporturilor prin combaterea emisiilor de poluanți generate de avioane și de operațiunile aeroportuare.

Întrucât producția de alimente duce în continuare la poluarea aerului, a apei și a solului, contribuie la declinul biodiversității și la schimbările climatice și consumă cantități excesive de resurse naturale, Pactul menționează adoptarea unei strategii intitulată „De la fermă la consumator”.

În acest domeniu, Pactul prevede:

- cel puțin 40 % din bugetul total al politicii agricole comune și cel puțin 30 % din Fondul pentru pescuit și afaceri maritime ar trebui să contribuie la combaterea schimbărilor climatice;
- elaborarea de planuri strategice naționale pentru agricultură care vor fi evaluate pe baza unor criterii solide în materie de climă și de mediu;
- reducerea în mod semnificativ a utilizării pesticidelor chimice și riscul reprezentat de acestea, precum și a utilizării îngrășămintelor și a antibioticelor.

În domeniul biodiversității Pactul prevede o nouă strategie în domeniul biodiversității pentru 2030, și nouă strategie a UE pentru păduri, împădurirea, refacerea capitalului natural, combaterea pescuitului ilegal.

Pactul Ecologic European a anunțat câteva acțiuni majore pentru reducerea la zero a poluării, respectiv:

⁸ Propunere de directivă de modificare a Directivei 92/106/CEE a Consiliului privind stabilirea de norme comune pentru anumite tipuri de transporturi combinate de mărfuri între state membre COM(2017) 648

⁹ Directiva 2014/94/UE privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- revizuirea standardelor privind calitatea aerului în vederea unei alinieri mai bune a acestora la recomandările Organizației Mondiale a Sănătății;
- strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice- pentru a proteja mai bine cetățenii și mediul împotriva substanțelor chimice periculoase;
- planul de acțiune privind reducerea la zero a poluării apei, aerului și solului - pentru a preveni, remedia, monitoriza și raporta mai eficient poluarea.
- revizuirea măsurilor de combatere a poluării cauzate de instalațiile industriale de mari dimensiuni - pentru a garanta că sunt coerente cu politicile privind clima, energia și economia circulară.

b) *Pactul Climatic European*

CONTEXTUL ADOPTĂRII PACTULUI CLIMATIC

Pactul Climatic European¹⁰ reprezintă o inițiativă deschisă a Comisiei, dezvoltată la nivelul Uniunii Europene ce reunește persoane fizice, comunități și organizații implicate în acțiuni climatice și în construirea unei Europe mai verzi. Pactul Climatic European reprezintă o platformă ce facilitează conectarea și împărtășirea cunoștințelor, învățarea despre schimbările climatice, precum și dezvoltarea, implementarea și punerea în practică la scară largă a soluțiilor punctuale. Pactul Climatic European a fost inițiat luând în considerare faptul că acțiunea climatică necesită toate categoriile de factori interesați și beneficiari, legile și politicile adesea dovedindu-se insuficient de eficiente în implementare.

ACȚIUNI

Pactul climatic va încuraja acțiuni democratice, fundamentate științific, practice, transparente, întemeiate la nivel local, favorabile incluziunii și de lungă durată privind schimbările climatice, întreprinse de persoane fizice și de organizații legate de domeniul prioritare cum ar fi:

- Încurajarea participării;
- Valorificarea la maximum a instrumentelor digitale;
- Valorificarea și sprijinirea inițiativelor existente prin înființarea unui centru de cunoștințe și oferirea unei imagini de ansamblu a finanțării disponibile sau a nevoilor de finanțare;
- Zone verzi;
- Mobilitate verde;
- Clădiri verzi;
- Competențele ecologice.

c) *Noua Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice*

CONTEXTUL ADOPTĂRII NOII STRATEGII

¹⁰ COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR -Pactul climatic european 9.12.2020 COM(2020) 788 final

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Noua Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice¹¹, urmărește să asigure că Uniunea Europeană și statele sale membre sunt pregătite să facă față consecințelor negative ale schimbărilor climatice. Consecințele schimbărilor climatice au efecte profunde atât în interiorul, cât și în afara Uniunii, fiind afectată numai economia, ci și sănătatea și bunăstarea cetățenilor europeni, care suferă din ce în ce mai mult din cauza valurilor de căldură.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE

Strategia vizează mai multe direcții de acțiune:

- a) Consolidarea capacității de reziliență și de a face față consecințelor negative ale schimbărilor climatice, respectiv *Crearea unei Uniuni reziliente la schimbările climatice*

Viziunea pe termen lung este că, în 2050, UE va fi o societate rezilientă la schimbările climatice, pe deplin adaptată la efectele inevitabile ale schimbărilor climatice. Aceasta înseamnă că, până în 2050, UE își va fi consolidat capacitatea de adaptare și va fi redus la minimum vulnerabilitatea la consecințele schimbărilor climatice, în conformitate cu Acordul de la Paris și cu propunerea de Lege europeană a climei.

Noua strategie în materie de adaptare arată calea și oferă soluții pentru ca aceste progrese să devină realitate. Dată fiind natura sistemică a politicii de adaptare, măsurile de adaptare vor fi puse în aplicare în mod integrat împreună cu alte inițiative din cadrul Pactului verde european, cum ar fi Strategia privind biodiversitatea, Valul de renovări, Strategia „De la fermă la consumator”, planurile de acțiune pentru economia circulară și pentru reducerea la zero a poluării, Strategia pentru păduri, Strategia pentru protecția solului, Strategia pentru o mobilitate inteligentă și durabilă și Strategia reînnoită privind finanțarea durabilă.

Strategia subliniază importanța utilizării unor date și cunoștințe îmbunătățite pe parcursul întregului ciclu de elaborare a politicilor, prin sprijin, la toate nivelurile, pentru elaborarea politicilor, gestionarea riscurilor climatice și prin accelerarea măsurilor de adaptare în general.

- b) Asigurarea accesului la informație și cunoaștere pentru a facilita luarea de decizii informate privind adaptarea la schimbările climatice - *Adaptare mai inteligentă: îmbunătățirea cunoștințelor și gestionarea incertitudinii*

Comisia își propune să *împingă frontierele cunoașterii în materie de adaptare*, iar în acest scop Comisia va contribui la eliminarea lacunelor în materie de cunoștințe cu privire la consecințele schimbărilor climatice și la reziliență, prin intermediul programelor Orizont Europa, Europa digitală, Copernicus și EMODnet;

De asemenea potrivit noii Strategii, Comisia va îmbunătăți stadiul actual al instrumentelor de modelare a adaptării la schimbările climatice, de evaluare și gestionare a riscurilor, în vederea unei evoluții în direcția „modelării la nivel de active”.

Strategia propune adunarea și centralizarea de *date mai multe și de mai bună calitate privind riscurile și pierderile legate de schimbările climatice* întrucât datele privind riscurile și pierderile legate de schimbările climatice¹² sunt esențiale pentru îmbunătățirea preciziei

¹¹ COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR - Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice - Noua Strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice {SEC(2021) 89 final} - {SWD(2021) 25 final} - {SWD(2021) 26 final}, 24.02.2021

¹² Strategia nouă a UE arată că datele ar trebui să includă pierderile publice și private cauzate de consecințele schimbărilor climatice, de exemplu pierderile de vieți, deteriorarea infrastructurii, sau

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

evaluării riscurilor climatice. Orice noi investiții și decizii politice ar trebui să ia în considerare aspecte legate de climă și de perspectivele de viitor.

Pentru a evita decizii care să nu ia în considerare aspectele legate de schimbările climatice, datele provenind atât din sectorul privat, cât și din cel public ar trebui să fie înregistrate, colectate și partajate într-un mod cuprinzător și armonizat.

În această direcție, Strategia prevede promovarea și sprijinirea utilizării centrului de date al Comisiei privind riscurile, înregistrarea și colectarea unor date cuprinzătoare și detaliate privind riscurile și pierderile legate de schimbările climatice și promovarea parteneriatelor publice-privat la nivel național pentru a colecta și partaja astfel de date.

De asemenea, Comisia va examina, împreună cu EIOPA și cu sectoarele în cauză, cele mai bune modalități de a îmbunătăți colectarea unor date uniforme și cuprinzătoare privind pierderile asigurate și va conferi competențe EIOPA, în funcție de necesități și va extinde domeniul de aplicare al accesului public la informațiile de mediu din Directiva INSPIRE pentru a include datele privind riscurile și pierderile legate de schimbările climatice.

- c) Strategia mai prevede *Transformarea Climate-ADAPT în platforma europeană de referință în materie de adaptare* întrucât platformele de cunoștințe în domeniul climei joacă un rol din ce în ce mai important în procesul decizional pentru acțiunile de adaptare la schimbările climatice. Climate-ADAPT este deja un instrument de referință consacrat și o resursă de cunoștințe și este extins treptat.¹³

În acest sens Comisia își propune să actualizeze și să extindă Climate-ADAPT ca sursă de cunoștințe privind consecințele schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, inclusiv prin reunirea diverselor surse de informații, precum și ca mecanism de monitorizare și raportare și să instituie un observator european al climei și sănătății, în temeiul Climate-ADAPT. Noua strategie va include un observator specific în domeniul sănătății pentru a se urmări, a se analiza și a se preveni cu mai multă acuratețe impactul schimbărilor climatice asupra sănătății populației.

- d) Strategia are în vedere o *adaptare mai sistemică: sprijinirea elaborării de politici la toate nivelurile și în toate sectoarele*, respectiv integrarea în mod activ a considerațiilor legate de reziliența la schimbările climatice în toate domeniile de politică relevante aplicabile atât sectorului public, cât și celui privat, dincolo de sectoarele vizate de Strategia UE privind adaptarea din 2013, care a inclus agricultura, infrastructurile și asigurările.

În această abordare sistemică, există trei priorități transversale: integrarea adaptării în politica macro bugetară, găsirea de soluții bazate pe natură pentru adaptare și acțiunile locale de adaptare.

eșecul operațiunilor comerciale. Sunt incluse, de asemenea, costurile intervenției în situații de urgență și ale redresării la nivelul activelor și la diferite niveluri administrative. Înregistrarea și partajarea datelor privind riscurile și pierderile legate de schimbările climatice contribuie la lucrările privind Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre .

¹³ Strategia dă ca exemplu datele Copernicus care reunește Sistemul european de informare privind incendiile forestiere, Observatorul european al secetei și Sistemul european de avertizare în caz de inundații în cadrul Serviciului său de gestionare a situațiilor de urgență .

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Noua Strategie adoptată în anul 2021 prevede că statele membre trebuie să își îmbunătățească strategiile și planurilor de adaptare la schimbările climatice. Monitorizarea, raportarea și evaluarea sunt esențiale pentru a stabili o bază solidă pentru măsurarea progreselor în materie de adaptare, iar în acest sens Regulamentul (UE) 2018/1999¹⁴ prevede deja structura, formatul, procesele de transmitere și revizuirea informațiilor în materie de adaptare raportate de statele membre. Această raportare solidă sprijină de asemenea punerea în aplicare a planurilor naționale privind energia și clima.

Comisia va stimula cooperarea regională și transfrontalieră și va consolida orientările privind strategiile naționale de adaptare în cooperare cu statele membre, va îmbunătăți monitorizarea, raportarea și evaluarea prin utilizarea unui cadru armonizat de standarde și indicatori, va furniza instrumente de evaluare ex ante a proiectelor pentru a identifica mai bine beneficiile conexe și efectele pozitive ale proiectelor de adaptare și prevenție asupra economiei și va actualiza orientările și setul de instrumente pentru o mai bună legiferare în scopul de a reflecta mai bine principiile de coerență a politicilor de gestionare a riscurilor climatice.

- e) În privința dezvoltării capacității de reziliență la nivel comunitar și local, Strategia prevede *stimularea rezilienței locale, individuale și juste*. Cel puțin 37 % din bugetele alocate planurilor ar trebui orientate către acțiuni de combatere a schimbărilor climatice care să acopere atât eforturile de atenuare, cât și pe cele de adaptare.

Pentru stimularea rezilienței locale Comisia va elabora modalități de măsurare a impactului potențial al riscurilor legate de schimbările climatice asupra finanțelor, va dezvolta instrumente și modele pentru testele de rezistență la constrângerile de climă, va examina și va discuta cu statele membre acțiunile menite să atenueze impactul fiscal al evenimentelor legate de climă și să reducă riscurile în ceea ce privește sustenabilitatea fiscală, va examina, împreună cu statele membre, dacă și în ce măsură programele de stabilitate și de convergență ar putea contribui la dimensiunea adaptării la schimbările climatice și va promova o mai bună coordonare și complementaritate între operațiunile de urgență și de redresare postdezastru finanțate de Fondul de solidaritate al Uniunii Europene și de alte fonduri ale UE pentru a încuraja principiul „unei reconstrucții mai temeinice”.

- f) În ceea ce privește *Promovarea soluțiilor bazate pe natură pentru adaptare*, Comisia subliniază că punerea în aplicare a soluțiilor bazate pe natură¹⁵ la o scară mai mare ar spori reziliența la schimbările climatice și ar contribui la realizarea mai multor obiective ale Pactului Ecologic European.¹⁶ Strategia prevede necesitatea mobilizării a

¹⁴ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

¹⁵ European Commission, Directorate-General for Environment, Science for environment policy: the solution is in nature, Publications Office, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2779/656087>

¹⁶ European Commission, Directorate-General for Research and Innovation, The vital role of nature-based solutions in a nature positive economy, Publications Office of the European Union, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2777/307761>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

cât mai multor investiții în soluții bazate pe natură pentru a genera câștiguri în materie de adaptare, atenuare, reducere a riscului de dezastre, biodiversitate și sănătate, care să fie viabile pe termen lung.

Prin intermediul stocării carbonului în solurile agricole, Comisia va promova un nou model de afaceri pentru eliminarea carbonului prin stocarea acestuia în sol, inclusiv stimulente financiare pentru introducerea soluțiilor bazate pe natură. Comisia va propune soluții bazate pe natură pentru eliminarea carbonului, inclusiv contabilizarea și certificarea în cadrul viitoarelor inițiative privind sechestrarea carbonului în solurile agricole, va dezvolta aspectele financiare ale soluțiilor bazate pe natură și va promova dezvoltarea de abordări și de produse financiare care să acopere, de asemenea, adaptarea bazată pe natură și va continua să stimuleze și să sprijine statele membre să introducă soluții bazate pe natură prin evaluări, orientări, consolidarea capacităților, precum și prin finanțare din partea UE.

g) Strategia subliniază *importanța accelerării adaptării la toate nivelurile, prin introducerea soluțiilor de adaptare* pentru care Comisia va pune în aplicare misiunea planificată a programului Orizont Europa privind „Adaptarea la schimbările climatice” și alte misiuni relevante pentru adaptare, inclusiv privind sănătatea solurilor, orașele neutre din punct de vedere climatic și oceanele. Odată ce acestea sunt aprobate, va sprijini dezvoltarea unor soluții de adaptare suplimentare, inclusiv a unor instrumente de sprijin pentru luarea rapidă a deciziilor, pentru a îmbogăți setul de instrumente pentru profesioniștii din domeniul adaptării, va integra adaptarea în actualizarea orientărilor privind Natura 2000 și schimbările climatice, precum și în orientările privind împădurirea și reîmpădurirea favorabile biodiversității, precum și în viitoarea Strategie pentru păduri. Nu în ultimul rând, Comisia își va consolida sprijinul pentru protejarea potențialului resurselor genetice pentru adaptare, inclusiv prin propunerea de legislație privind producția și comercializarea semințelor și va dezvolta în continuare taxonomia UE pentru activități durabile în materie de adaptare la schimbările climatice.

h) În privința *reducerii riscurilor legate de schimbările climatice*, Comisia va consolida orientările în materie de reziliență la schimbările climatice și va promova utilizarea acestora în Europa și în afara acesteia, va elabora o evaluare a riscurilor climatice la nivelul UE și va consolida considerentele climatice în cadrul prevenirii și gestionării riscurilor de dezastre la nivelul UE, va aborda pregătirea și capacitatea sa de reacție la amenințările la adresa sănătății legate de schimbările climatice, inclusiv prin intermediul Cadrului UE privind amenințările la adresa sănătății și, după caz, prin intermediul Autorității pentru pregătire și răspuns în situații de urgență sanitară, care urmează să fie înființată.

De asemenea Comisia își propune să consolideze cooperarea cu organizațiile de standardizare în vederea asigurării unor standarde reziliente la schimbările climatice și a elaborării de noi standarde pentru soluțiile de adaptare la schimbările climatice și să sprijine integrarea considerațiilor privind reziliența la schimbările climatice în criteriile aplicabile construcției și renovării clădirilor și infrastructurilor critice.

Strategia prevede eliminarea decalajului în materie de protecție climatică reprezentat de procentul pierderilor economice neasigurate cauzate de dezastre legate de schimbările climatice.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

i) În privința *Asigurării disponibilității și durabilității apei dulci*, Comisia va contribui la asigurarea unei utilizări și gestionări durabile a apei, rezilientă la schimbările climatice, în toate sectoarele și la nivel transfrontalier, prin îmbunătățirea coordonării planurilor tematice și a altor mecanisme, cum ar fi alocarea resurselor de apă și autorizațiile de utilizare a apei și la reducerea consumului de apă prin creșterea nivelului exigențelor în materie de economisire a apei aplicabile produselor, prin încurajarea utilizării eficiente a apei și a economiilor de apă și prin promovarea utilizării pe scară mai largă a planurilor de gestionare a secetei, precum și a unei gestionări a solului și a unei folosiri a terenurilor durabile. Comisia va încuraja statele membre să includă riscurile legate de schimbările climatice în analizele de risc ale gestionării apei.

j) De asemenea, Strategia mai prevede intensificarea acțiunilor internaționale în favoarea rezilienței la schimbările climatice, creșterea sprijinului pentru reziliența și pregătirea la nivel internațional în materie de schimbări climatice, creșterea finanțării internaționale pentru consolidarea rezilienței la schimbările climatice și consolidarea angajamentului și a schimburilor la nivel mondial în materie de adaptare.

d) Planul de Acțiune către o Poluare Zero pentru Aer, Apă și Sol

CONTEXTUL ADOPTĂRII PLANULUI DE ACȚIUNE

Pe 12 mai 2021, Comisia Europeană a adoptat Planul de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”¹⁷ (și anexele sale) care constituie un element major al Pactului ecologic european.

OBIECTIVE , MĂSURI ȘI MONITORIZARE

Obiectivele de reducere a poluării la zero pentru 2030 sunt de reducere:

1. cu peste 55 % impactul poluării aerului asupra sănătății (decese premature);
2. cu 30 % ponderea persoanelor afectate cronic de zgomotul emis de mijloacele de transport;
3. cu 25 % ecosistemele UE în care poluarea aerului amenință biodiversitatea;
4. cu 50 % pierderile de nutrienți, nivelul de utilizare și de risc al pesticidelor chimice, precum și utilizarea celor mai periculoase pesticide și vânzarea de substanțe antimicrobiene pentru animalele de fermă și pentru acvacultură;
5. cu 50 % gunoaiile de plastic din mare și cu 30 % microplasticele dispersate în mediu;
6. în mod semnificativ producția totală de deșuri și cu 50 % producția de deșuri municipale reziduale.

Planul de acțiune prevede că în 2022, Comisia va propune ca standardele UE privind calitatea aerului să fie alinate mai îndeaproape la viitoarele recomandări ale OMS și ca dispozițiile privind monitorizarea, modelarea și planurile privind calitatea aerului să fie consolidate pentru

¹⁷ COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Către o planetă sănătoasă pentru toți Plan de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului” COM/2021/400 final

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

a sprijini autoritățile locale, îmbunătățind în același timp aplicabilitatea generală a cadrului de reglementare. În paralel, Comisia va introduce cerințe mai stricte pentru a combate poluarea aerului la sursă, de exemplu, poluarea cauzată de agricultură, industrie, transport, clădiri și energie, inclusiv printr-o serie de măsuri și strategii din cadrul Pactului verde european (cum ar fi mobilitatea sustenabilă și inteligentă, valul de renovări și scenariul „de la fermă la consumator”).

Reexaminarea Directivei privind emisiile industriale vizează reducerea emisiilor de amoniac provenite din creșterea intensivă a animalelor.

Planul de acțiune prevede:

- abordarea problemei poluării aerului și a poluării fonice cauzate de transporturi, și noi standarde Euro 7 pentru vehiculele rutiere;

- limitarea emisiilor de PM_{2,5} și de nanoparticule provenite de la toate tipurile de motoare cu ardere și de la frânele vehiculelor convenționale și electrice, precum și necesitatea de a reduce emisiile de poluanți într-un set mai larg de condiții de utilizare și pe întreaga durată de viață a vehiculelor;

- o mai bună abordare a zgomotului la sursă, în special prin asigurarea unei puneri în aplicare corespunzătoare pe teren și, după caz, prin îmbunătățirea cadrului de reglementare al UE referitor la zgomot pentru pneuri, vehicule rutiere, căi ferate, aeronave, inclusiv la nivel internațional;

- monitorizarea evaluării Directivei privind zgomotul exterior pentru a aborda echipamentele utilizate în exterior;

- integrarea obiectivului de reducere la zero a poluării cu obiective privind energia curată și eficiența energetică, de pildă, în cadrul inițiativelor „Valul de renovări ale clădirilor”, noul Bauhaus european și în legătură cu recuperarea și reutilizarea deșeurilor din construcții, precum și în momentul reexaminării cerințelor în materie de proiectare ecologică și de etichetare energetică pentru aparatele de încălzire, în special și cu prioritate în ceea ce privește încălzirea cu combustibil solid, până cel târziu la începutul anului 2024;

- în privința calității aerului din încăperi, inițiativa „Valul de renovări ale clădirilor” va permite abordarea problemei temperaturilor și a nivelurilor sănătoase de umiditate din clădirile noi și din clădirile care fac obiectul unor renovări majore, abordând în același timp problema decontaminării substanțelor toxice, inclusiv a azbestului;

Comisia va continua să promoveze crearea unor zone de control al emisiilor în toate mărilor UE pentru a îmbunătăți aerul respirat pe nave și în orașele portuare și zonele de coastă, precum și calitatea mărilor în care ne scăldăm.

Comisia va lua în considerare promovarea siturilor depoluate și renaturalizate ca potențiale zone verzi publice în viitoarea sa propunere de obiective ale UE în materie de refacere a naturii, cu caracter juridic obligatoriu, în noua strategie privind solul și în toate acțiunile de ecologizare urbană.

Planul de acțiune prevede că până în 2025, Comisia va finaliza o reexaminare cuprinzătoare a majorității actelor legislative ale UE privind deșeurile pentru a le adapta la principiile economiei curate și circulare, conform cărora prevenirea generării de deșeurii este

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

intensificată, reciclarea de înaltă calitate duce la cicluri de materiale secundare curate, iar deșeurile reziduale sunt reduse la minimum.

Prin Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice, Comisia va propune măsuri de eliminare treptată a celor mai dăunătoare substanțe chimice - precum perturbatorii endocrini și substanțele persistente - care se regăsesc în special în produsele de consum, precum și măsuri de înlocuire și reducere la minimum a tuturor substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în economie și în societate

Din perspectiva calității aerului, Comisia, împreună cu statele membre, va monitoriza programele naționale de control al poluării atmosferice și angajamentele de reducere a emisiilor pentru a se asigura că Directiva privind angajamentele naționale de reducere a emisiilor este pusă în aplicare pe deplin, astfel încât, până în 2030, numărul ecosistemelor terestre și de apă dulce în care eutrofizarea legată de poluarea aerului amenință biodiversitatea să fie redus cu 25 % 36 .

În urma recenteii evaluări a Directivei privind emisiile industriale¹⁸ , Comisia va revizui normele UE privind emisiile industriale, recunoscând că noile tehnologii sau procese de producție vor permite adesea reducerea emisiilor de poluanți și de gaze cu efect de seră, inclusiv în sectoare care în prezent nu sunt acoperite.

Revizuirea Directivei va urmări să accelereze adoptarea inovării în domeniul reducerii la zero a poluării, să creeze condiții de concurență echitabile și pentru alte sectoare foarte poluante, să îmbunătățească accesul publicului la informații, participarea la procesul decizional și accesul la justiție și să faciliteze compararea performanțelor statelor membre în ceea ce privește combaterea emisiilor industriale.

Planul de acțiune prevede că un nou Observator pentru inovare în temeiul Directivei privind emisiile industriale va juca un rol esențial în monitorizarea inovațiilor și accelerarea identificării de noi tehnici.

Pentru a îmbunătăți respectarea de către toate autoritățile naționale relevante a legislației UE în materie de prevenire a poluării, Comisia:

-va promova colaborarea consolidată între autoritățile naționale și rețelele europene ale agențiilor de mediu, inspecții, auditori, poliție, procurori și judecători în cadrul Forumului privind conformarea cu legislația de mediu și guvernanta de mediu, în vederea dezvoltării de noi acțiuni comune de-a lungul lanțului de asigurare a conformității;

-va reuni autoritățile de mediu și alte autorități de aplicare a legii (de exemplu, cele responsabile cu legislația UE în domeniul transporturilor, al energiei, al agriculturii, al pescuitului, al supravegherii maritime sau al protecției consumatorilor) pentru a face schimb de bune practici și pentru a elabora acțiuni transsectoriale de asigurare a conformității în contextul toleranței zero față de poluare la nivel național și transfrontalier;

¹⁸ Wood (2021): Wider environmental impacts of industry decarbonisation (Impactul mai amplu al decarbonizării industriale asupra mediului), raport final de studiu .

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

-va îmbunătăți cadrul juridic orizontal prin consolidarea Directivei privind infracțiunile împotriva mediului¹⁹;

-va evalua, până în 2023, adecvarea pentru utilizare a Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător, inclusiv aspectele legate de poluare, și va efectua revizuirea acesteia, dacă este cazul;

-va avea în vedere elaborarea unor dispoziții standardizate privind asigurarea respectării noilor propuneri legislative și va monitoriza aplicarea proporțională și disuasivă a clauzelor de penalizare în vigoare;

-va încuraja aplicarea, în toate statele membre, a inspecțiilor existente și a altor verificări ale conformității și a clauzelor de penalizare și va evalua posibilitățile de îmbunătățire a acestora, după caz;

-va promova utilizarea tehnologiilor de vârf pentru a stimula capacitățile naționale de monitorizare și verificare a conformității.

Pentru a integra monitorizarea diferitelor tipuri de poluare și pentru a evalua impactul lor asupra sănătății, a mediului, a economiei și a societății, Comisia, în parteneriat cu agențiile UE, va elabora un cadru integrat de monitorizare și de perspectivă privind reducerea la zero a poluării, ca parte a monitorizării mai ample a PAM 820 .

Monitorizarea integrată a poluării va oferi noi perspective asupra nivelurilor și a impacturilor globale ale poluării și va urmări dacă punerea în aplicare a politicilor este pe calea cea bună în vederea atingerii obiectivelor convenite la nivelul UE și la nivel național, de asemenea ca parte a evaluărilor periodice ale punerii în aplicare a politicilor de mediu și a monitorizării PAM 8. Perspectiva privind reducerea la zero a poluării va analiza sinergiile și compromisurile dintre diferitele politici ale UE, va contribui la transpunerea „alertelor timpurii” în recomandări privind poluanții care prezintă motive de îngrijorare crescândă, pe baza celor mai recente descoperiri ale cercetărilor (de exemplu, în ceea ce privește particulele ultrafine sau poluarea luminoasă).

Pe baza monitorizării și a evaluării prospective realizate, Comisia, în cooperare cu Comitetul Regiunilor, va înființa o nouă Platformă a părților interesate privind reducerea la zero a poluării, pentru a reuni părțile interesate și experții din diferite domenii de politică.

e) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”)

CONTEXTUL ADOPTĂRII REGULAMENTULUI

¹⁹ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal

²⁰ al optilea program de acțiune pentru mediu.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Pentru punerea în aplicare a Acordului de la Paris²¹ adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și ca urmare a Comunicării Comisiei Europene din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul ecologic european”²² prin care a prezentat o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050, a fost adoptat acest regulament (UE) 2021/1119 denumit Legea europeană a climei.

DOMENIU DE APLICARE ȘI OBIECTIVE

Legea europeană a climei stabilește:

- (i) un cadru pentru reducerea ireversibilă și progresivă a emisiilor antropice de gaze cu efect de seră de către surse și pentru sporirea absorbțiilor de către absorbanți reglementate în dreptul Uniunii;
- (ii) un obiectiv obligatoriu de realizare a neutralității climatice în Uniune până în 2050, în vederea îndeplinirii obiectivului pe termen lung privind temperatura prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Acordul de la Paris, și oferă un cadru pentru realizarea de progrese în vederea îndeplinirii obiectivului global în materie de adaptare stabilit la articolul 7 din Acordul de la Paris;
- (iii) pentru 2030, un obiectiv obligatoriu al Uniunii privind reducerea internă netă a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Legea europeană a climei se aplică emisiilor antropice de către surse și absorbțiilor de către absorbanți de gaze cu efect de seră enumerate în partea 2 din anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999.²³

Obiectivul Legii europene a climei este neutralitatea climatică respectiv, cel târziu până în 2050 trebuie asigurat un echilibru la nivelul Uniunii între emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care sunt reglementate în dreptul Uniunii, astfel încât să se ajungă la zero emisii nete până la acea dată. Ulterior Uniunea urmărește să obțină un bilanț negativ al emisiilor.

Legea europeană a climei stabilește și un obiectiv climatic intermediar obligatoriu al Uniunii pentru 2030 care constă în reducerea internă a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990.

MĂSURI, MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Până la 30 iunie 2021, Comisia revizuieste legislația relevantă a Uniunii pentru a permite îndeplinirea obiectivului de neutralitate climatică și a obiectivului intermediar pentru 2030.

²¹ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

²² COM (2019) 640 final -COMUNICARE A COMISIEI Pactul ecologic european

²³ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

După prima evaluare la nivel global prevăzută la articolul 14 din Acordul de la Paris, Comisia va prezenta o propunere legislativă, pe baza unei evaluări de impact detaliate, pentru a include un obiectiv climatic al Uniunii pentru 2040, după caz.

În privința adaptării la schimbările climatice, Regulamentul prevede adoptarea de către Comisie a unei strategii a Uniunii privind adaptarea la schimbările climatice și revizuirea periodică a acesteia pe baza evaluărilor progreselor statelor membre.

Statele membre adoptă și pun în aplicare strategii și planuri naționale de adaptare, luând în considerare strategia Uniunii privind adaptarea la schimbările climatice și pe baza unor analize solide, evaluări ale progreselor înregistrate și indicatori în materie de schimbări climatice și vulnerabilitate, în conformitate cu cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile. În strategiile lor naționale de adaptare, statele membre țin seama de vulnerabilitatea deosebită a sectoarelor relevante.

Statele membre sunt obligate să actualizeze periodic strategiile și să includă informațiile actualizate conexe în raportul care trebuie prezentat în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.

În ceea ce privește evaluarea progreselor statelor membre, pe lângă evaluarea prevăzută de Regulamentul (UE) 2018/1999, Comisia evaluează, până la 30 septembrie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani:

- (a) progresele colective realizate de toate statele membre în vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea;
- (b) progresele colective realizate de toate statele membre în ceea ce privește adaptarea.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului concluziile evaluării respective, împreună cu raportul privind starea uniunii energetice întocmit în anul calendaristic respectiv în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999. Până la 30 septembrie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia revizuieste:

- (a) coerența măsurilor adoptate de Uniune cu obiectivul privind neutralitatea climatică;
- (b) coerența măsurilor Uniunii cu asigurarea progreselor în materie de adaptare.

În cazul în care, pe baza evaluărilor menționate, Comisia constată că măsurile luate de Uniune nu sunt coerente cu obiectivul privind neutralitatea climatică sau nu sunt coerente cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, sau că progresele înregistrate către respectivul obiectiv privind neutralitatea climatică sau în materie de adaptare, sunt insuficiente, aceasta ia măsurile necesare în conformitate cu tratatele.

În vederea evaluării măsurilor naționale, până la 30 septembrie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia evaluează:

- (a) coerența cu obiectivul privind neutralitatea climatică a măsurilor naționale identificate, pe baza planurilor naționale integrate privind energia și clima, a strategiilor naționale pe termen lung și a rapoartelor intermediare bienale prezentate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999, ca fiind relevante pentru îndeplinirea obiectivului respectiv;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- (b) coerența măsurilor naționale relevante cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, ținând seama de strategiile naționale de adaptare.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului concluziile evaluării respective, împreună cu raportul privind starea uniunii energetice întocmit în anul calendaristic respectiv.

În cazul în care Comisia constată, ținând seama în mod corespunzător de progresele colective evaluate, că măsurile luate de un stat membru nu sunt coerente cu obiectivul privind neutralitatea climatică sau nu sunt coerente cu asigurarea progreselor în materie de adaptare, aceasta poate adresa recomandări statului membru respectiv.

Atunci când se emite o recomandare, se aplică următoarele principii:

- (a) în termen de șase luni de la primirea recomandărilor, statul membru în cauză transmite Comisiei cum intenționează să țină seama de recomandări în mod corespunzător, într-un spirit de solidaritate între statele membre și Uniune și între statele membre;
- (b) după transmiterea notificării menționate la litera (a), statul membru în cauză prezintă, în următorul său raport național intermediar integrat privind energia și clima prezentat în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2018/1999, în anul care urmează după anul în care au fost emise recomandările, modul în care a ținut seama în mod corespunzător de recomandări; dacă statul membru în cauză decide să nu dea curs recomandărilor sau unei părți considerabile ale acestora, respectivul stat membru prezintă Comisiei motivele;
- (c) recomandările sunt complementare celor mai recente recomandări specifice fiecărei țări formulate în contextul semestrului european.

f) Pachetul "Pregătiți pentru 55" ("Fit for 55")

CONTEXTUL ADOPTĂRII

În contextul Acordului de la Paris, Pactului Ecologic European și al adoptării Legii europene a climei, Comisia Europeană prevede în Comunicarea sa ("Fit for 55")²⁴ un pachet de propuneri care are scopul de a ajuta UE să fie „pregătită pentru 55”, respectiv pentru atingerea obiectivului ambițios de reducere a emisiilor nete cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu 1990 și pentru a deveni primul continent neutru din punct de vedere climatic până în 2050.

Propunerile din Comunicarea sa ("Fit for 55") se bazează pe politicile și legislația pe care Uniunea Europeană le-a pus deja în aplicare. Pactul Ecologic European a stabilit planul pentru această schimbare transformățională prin strategii de referință privind biodiversitatea, economia circulară, reducerea la zero a poluării, mobilitatea durabilă și inteligentă, valul de renovări, alimentele durabile, hidrogenul, bateriile, energia din surse regenerabile offshore și multe altele. Au fost alocate resurse fără precedent pentru a sprijini tranziția, fie prin

²⁴ COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR „Pregătiți pentru 55”: îndeplinirea obiectivului climatic al UE pentru 2030 pe calea spre atingerea obiectivului de neutralitate climatică, 14.07.2021 COM(2021) 550 final

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

intermediul planului de redresare al UE, NextGenerationEU, care contribuie cu cel puțin 37 % la tranziția verde, și prin intermediul următorului buget pe termen lung al UE pentru perioada 2021-2027, fie prin continuarea concentrării asupra finanțării durabile și a deblocării investițiilor private.

PROPUNERI ȘI MĂSURI

Pachetul „Pregătiți pentru 55” constă într-un set de propuneri interconectate, toate urmărind același obiectiv de a asigura o tranziție echitabilă, competitivă și verde până în 2030, consolidează opt acte legislative existente și prezintă cinci noi inițiative, într-o serie de domenii de politică și sectoare economice: climă, energie și combustibili, transporturi, clădiri, exploatarea terenurilor și silvicultură.

Instrumentele de tarifare a carbonului, generează venituri care pot fi reinvestite pentru a aborda sărăcia energetică și dificultățile legate de mobilitate ale persoanelor vulnerabile, pentru a stimula inovarea și creșterea economică și pentru a crea locuri de muncă.

Una din pietrele de temelie ale pachetului Fit for 55 este valorificarea realizărilor importante ale sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii prin consolidarea și aplicarea sa în noi sectoare în care, până în prezent, nu s-au înregistrat reduceri ale emisiilor. Comercializarea certificatelor de emisii este un mecanism foarte eficace de reducere a emisiilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, în timp ce veniturile pe care le generează pot fi utilizate pentru a sprijini tranziția către o producție mai nepoluantă și pentru a stimula inovarea.

Pe lângă semnalul referitor la prețul carbonului, sunt necesare obiective clare pentru a stimula schimbarea, cum ar fi revizuirea Regulamentului privind partajarea eforturilor (ESR)²⁵, care va permite statelor membre să ia măsuri la nivel național pentru a combate emisiile în sectoarele construcțiilor, transporturilor, agriculturii, deșeurilor și micii industrii. Propunerea ar trebui să asigure o reducere la nivelul UE cu 40 % a emisiilor din aceste sectoare până în 2030, comparativ cu situația din 2005.

Propunerile Comisiei aduc în prim plan o transformare sistemică pentru majoritatea sectoarelor economiei, cu accent pe zona energiei, a transporturilor și clădirilor. În acest context, se propune revizuirea, respectiv actualizarea legislației UE în vigoare, precum și adoptarea unor noi inițiative menite să permită realizarea unui cadru coerent și echilibrat la nivel economic și social pentru combaterea schimbărilor climatice.

Din această perspectivă, pachetul prevede o serie de reglementări care vizează aplicarea sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de GES în noi sectoare de activitate (clădiri și transport rutier), creșterea utilizării energiei produse din surse regenerabile și a eficienței energetice, dezvoltarea modurilor de transport cu emisii reduse de GES, a infrastructurii de transport și a combustibililor alternativi. De asemenea, se acordă atenție deosebită aspectelor legate de prevenirea relocării emisiilor de GES.

²⁵ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Pentru a consolida rolul tarifării carbonului în sectorul transporturilor, Comisia propune extinderea treptată a actualului EU ETS la sectorul maritim în perioada 2023-2025. De asemenea, vor fi necesare eforturi mai mari din partea operatorilor din sectorul aviației pentru a-și reduce emisiile, motiv pentru care Comisia propune eliminarea treptată a certificatelor de emisii gratuite pe care le primește în prezent acest sector. Pentru a aborda și emisiile generate de sectorul aviației la nivel mondial, Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) va fi pusă în aplicare prin intermediul Directivei UE privind sistemul de comercializare a certificatelor de emisii.

Combustibilii fosili utilizați de sectoarele transportului rutier și clădirilor reprezintă surse substanțiale de emisii și poluare. Întrucât au fost foarte dificil de decarbonizat până în prezent, acestea au, de asemenea, un potențial ridicat în materie de inovare și de creare de locuri de muncă.

Comisia propune începerea aplicării sistemului de comercializare a certificatelor de emisii în 2026 pentru sectoarele transportului rutier și clădirilor. Acest lucru se va realiza într-un sistem separat, axat pe furnizorii de combustibili din amonte, care să impună producătorilor de combustibili responsabilitatea de a se conforma sistemului, mai degrabă decât să solicite gospodăriilor individuale sau utilizatorilor transportului rutier să participe în mod direct. Emisiile generate de sectoarele transportului rutier și clădirilor vor fi plafonate, plafonul fiind redus în timp, astfel încât emisiile totale să scadă.

Comisia propune un mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon care stabilește un preț pentru importurile unui număr limitat de bunuri foarte poluante, pe baza conținutului lor de carbon. Mecanismul de ajustare la frontieră în funcție de carbon (CBAM) va introduce o dinamică a pieței care protejează integritatea politicii UE și a politicii globale privind schimbările climatice prin reducerea emisiilor de GES în UE și la nivel mondial și va determina sectoarele relevante să se modernizeze, să devină mai durabile și să își reducă conținutul de carbon.

CBAM va fi introdus treptat pentru câteva produse specifice. În primii ani se va aplica un sistem simplificat, cu scopul de a facilita punerea în aplicare fără probleme a mecanismului. Propunerea privind CBAM asigură faptul că același preț al carbonului va fi aplicat atât produselor naționale, cât și celor importate și, prin urmare, mecanismul va fi nediscriminatoriu și compatibil cu normele OMC și cu alte obligații internaționale ale UE. În sectoarele vizate, CBAM va fi introdus treptat, în timp ce certificatele gratuite vor fi eliminate, asigurându-se că noul sistem oferă stimulente mai puternice pentru ca UE și industriile străine să inoveze și să își reducă emisiile. În plus, sectoarele și întreprinderile din afara UE care și-au decarbonizat, probabil, ciclurile de producție sau în care se aplică un sistem similar de tarifare a carbonului vor beneficia de acest lucru în cadrul CBAM

Pachetul „Pregătiți pentru 55” include patru propuneri privind promovarea vehiculelor mai puțin poluante și a combustibililor mai ecologici într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic. Revizuirea standardelor de emisii de CO₂ pentru autoturismele și camionetele noi vizează reducerea în continuare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de aceste vehicule.

Regulamentul privind infrastructura pentru combustibili alternativi va asigura implementarea necesară a unei infrastructuri interoperabile și ușor de utilizat pentru reîncărcarea și

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

realimentarea vehiculelor mai puțin poluante în întreaga UE, ținând pasul cu dezvoltarea pieței și garantând faptul că zonele rurale și cele îndepărtate vor fi, de asemenea, acoperite.

Comisia propune, de asemenea, promovarea utilizării combustibililor durabili în sectorul aviației și în cel maritim, în completarea sistemului de comercializare a certificatelor de emisii pentru aceste sectoare, ceea ce va conduce la creșterea prețului combustibililor poluanți pentru furnizori. Inițiativa ReFuelEU în domeniul aviației, care are scopul de a promova combustibilii durabili pentru aviație, îi va obliga pe furnizorii de combustibili să folosească combustibili amestecați într-o proporție tot mai mare cu combustibili durabili pentru alimentarea avioanelor cu reacție în aeroporturile din UE și va stimula utilizarea combustibililor sintetici, cunoscuți sub denumirea de e-combustibili.

În domeniul energiei, Directiva actualizată privind energia din surse regenerabile propune creșterea obiectivului global obligatoriu de la nivelul actual de 32 % la un nou nivel de 40 % de energie din surse regenerabile în mixul energetic al UE.

Directiva revizuită privind eficiența energetică propune creșterea nivelului de ambiție al obiectivelor în materie de eficiență energetică la nivelul UE și conferirea unui caracter obligatoriu acestora. În egală măsură, o revizuire a Directivei privind impozitarea energiei propune alinierea ratelor minime de impozitare aferente combustibililor pentru încălzire și pentru transporturi la obiectivele UE în materie de climă și mediu, atenuând în același timp impactul social. Noile norme vor elimina derogările depășite, de exemplu în sectoarele aviației și transportului maritim, precum și alte stimulente pentru utilizarea combustibililor fosili, promovând în același timp utilizarea combustibililor ecologici.

În domeniul biodiversității Comisia propune actualizarea Regulamentului privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură, în vederea inversării tendinței actuale de reducere a eliminării de CO₂ și a creșterii calității și cantității pădurilor din UE și a altor absorbanți naturali de carbon. Comisia propune stabilirea unui obiectiv al UE de eliminare netă a gazelor cu efect de seră în sectorul exploatarea terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii (LULUCF) de 310 milioane de tone de echivalent CO₂ până în 2030.

g) Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Regulamentul reprezintă un element al punerii în aplicare a angajamentelor Uniunii asumate în cadrul Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției - cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, încheiat prin Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului²⁶.

²⁶ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Prin raportare la obiectivul Uniunii în materie de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, sectorul exploatarei terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii (LULUCF) are potențialul de a asigura beneficii climatice pe termen lung.

Gestionarea pădurilor într-o manieră durabilă și utilizarea durabilă crescută a produselor lemnoase recoltate contribuie la creșterea absorbțiilor de gaze cu efect de seră din atmosferă, respectiv la atenuarea schimbărilor climatice.

Prin adoptarea Regulamentului s-a avut în vedere posibilitatea ca statele membre să aleagă politici naționale adecvate pentru îndeplinirea angajamentelor lor în sectorul LULUCF, inclusiv posibilitatea de a compensa emisiile provenite de la o categorie de terenuri cu absorbțiile din altă categorie de terenuri.

DOMENIU DE APLICARE ȘI OBIECTIVE

Regulamentul stabilește angajamentele statelor membre pentru sectorul de exploatare a terenurilor, schimbare a destinației terenurilor și silvicultură (LULUCF), care contribuie la îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris și la atingerea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030, precum și normele de contabilizare a emisiilor și a absorbțiilor din sectorul LULUCF și de verificare a respectării de către statele membre a acestor angajamente.

Regulamentul se aplică în cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră menționate la secțiunea A din anexa I și care se produc în oricare din următoarele categorii de contabilizare a terenurilor pe teritoriile statelor membre: terenuri împădurite, terenuri despădurit, terenuri cultivate gestionate, pajiști gestionate, terenuri forestiere gestionate (în perioadele 2021-2025 și 2026-2030), precum și zone umede gestionate, începând cu 2026.

MĂSURI, MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Conform Regulamentului, pentru perioadele 2021 - 2025 statele membre au obligația de a se asigura că emisiile nu depășesc absorbțiile, calculate ca sumă a emisiilor totale și a absorbțiilor totale provenite de pe teritoriul său din toate categoriile de contabilizare a terenurilor, cumulate.

Regulamentul prevede următoarele flexibilități generale:

(i) în cazul în care emisiile totale depășesc absorbțiile totale într-un stat membru, iar respectivul stat membru a ales să facă uz de flexibilitatea sa și a solicitat anularea nivelului anual de emisii alocate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842, cantitatea emisiilor alocate anulate este luată în considerare în ce privește respectarea de către statul membru a angajamentului său ca emisiile să nu depășească absorbțiile;

(ii) în măsura în care absorbțiile totale depășesc emisiile totale într-un stat membru și după deducerea oricărei cantități luate în considerare în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2018/842, respectivul stat membru poate transfera cantitatea rămasă de absorbții unui alt stat membru, iar cantitatea transferată este luată în considerare la evaluării respectării de către statul membru a angajamentului menționat;

(iii) în măsura în care absorbțiile totale depășesc emisiile totale într-un stat membru în perioada 2021-2025 și după deducerea oricărei cantități luate în considerare în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2018/842 sau transferate către un alt stat membru conform prezentului

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Regulament, respectivul stat membru poate reporta cantitatea rămasă de absorbții pentru perioada 2026-2030.

Bilanțul emisiilor totale și al absorbțiilor totale pentru perioada relevantă privind fiecare din categoriile de contabilizare a terenurilor se raportează de către statele membre Comisiei Europene în cadrul unui raport de conformitate care se prezintă până la 15 martie 2027 pentru perioada 2021-2025 și până la 15 martie 2032 pentru perioada 2026-2030.

Comisia va întocmi în anul 2017 un raport pentru perioada 2021- 2025, iar în 2032 pentru perioada 2026-2030, cu privire la emisiile totale și la absorbțiile totale de gaze cu efect de seră ale Uniunii pentru fiecare dintre categoriile de contabilizare a terenurilor.

Pe baza acestui raport, Comisia formulează propuneri, după caz, pentru a asigura respectarea integrității obiectivului general al Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030 și contribuția acesteia la obiectivele Acordului de la Paris.

h) Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Regulamentul reprezintă un element al punerii în aplicare a angajamentelor Uniunii asumate în cadrul Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției - cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, încheiat prin Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului²⁷.

Printre măsurile esențiale pentru reducerea de către statele membre a emisiilor de gaze cu efect de seră se numără legislația privind gazele fluorurate cu efect de seră, reducerile de CO₂ generate de vehiculele rutiere, performanța energetică a clădirilor, energia din surse regenerabile, eficiența energetică și economia circulară, precum și instrumentele de finanțare ale Uniunii pentru investiții legate de climă.

DOMENIU DE APLICARE ȘI OBIECTIVE

Regulamentul stabilește obligațiile statelor membre în ceea ce privește contribuțiile lor minime pentru perioada 2021-2030 la îndeplinirea obiectivului Uniunii de reducere, în 2030, a emisiilor sale de gaze cu efect de seră cu 30 % sub nivelurile din 2005 în sectoarele de surse energie, procese industriale și utilizarea produselor, agricultură și deșeuri ale IPCC, astfel cum au fost stabilite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013, cu excepția emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, și contribuie la atingerea obiectivelor Acordului de la Paris.

²⁷ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Regulamentul nu se aplică în cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2018/841²⁸.

Acesta prevede că fiecare stat membru își va limita în 2030 emisiile de gaze cu efect de seră, cel puțin cu procentul stabilit pentru statul membru respectiv în anexa I la Regulament, în raport cu emisiile sale de gaze cu efect de seră din 2005.

Fiecare stat membru se asigură că emisiile sale de gaze cu efect de seră generate în fiecare an între 2021 și 2029 nu depășesc nivelul stabilit printr-o traiectorie liniară, care începe la nivelul emisiilor sale medii de gaze cu efect de seră din cursul anilor 2016, 2017 și 2018 stabilit conform alineatului (3) de la prezentul articol și care se încheie în 2030 la limita prevăzută pentru statul membru respectiv în anexa I la prezentul regulament.

Alocările anuale de emisii pentru anii 2021-2030, exprimate în tone de CO₂ echivalent, sunt stabilite de către Comisie prin acte de punere în aplicare, ce precizează inclusiv valoarea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2005 aferente fiecărui stat membru, utilizate pentru a determina alocările anuale de emisii.

În cazul în care suma cantităților totale din toate statele membre depășește cantitatea totală colectivă de 100 de milioane, cantitățile totale pentru fiecare stat membru se reduc proporțional pentru a nu se depăși cantitatea totală colectivă.

MĂSURI, MONITORIZARE ȘI CONTROL

Regulamentul prevede anumite măsuri de flexibilitate pe care statele membre le pot utiliza în vederea respectării obligației de încadrare în limitele alocate pentru emisiile de gaze cu efect de seră, respectiv împrumutul, depozitarea și transferul.

(i) Împrumutul

În perioada 2021-2025, un stat membru poate lua cu împrumut o cantitate de până la 10 % din alocarea sa anuală de emisii pentru anul următor, iar perioada 2026-2029, un stat membru poate lua cu împrumut o cantitate de până la 5 % din alocarea sa anuală de emisii pentru anul următor.

(ii) Depozitarea

Un stat membru ale cărui emisii de gaze cu efect de seră pentru un anumit an se situează sub alocarea sa anuală de emisii pentru anul respectiv, avea posibilitatea ca în ceea ce privește anul 2021 să depoziteze pentru anii următori, până inclusiv în 2030, excedentul respectiv din alocarea sa anuală de emisii, iar în ceea ce privește perioada 2022-2029, are posibilitatea de a depozita pentru anii următori, până inclusiv în 2030, excedentul din alocarea sa anuală de emisii, până la un procent de 30 % din alocările sale anuale de emisii de până în anul respectiv.

(iii) Transferul

²⁸ În cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră menționate la secțiunea A din anexa I la Regulamentul (UE) 2018/841 și care se produc în oricare din următoarele categorii de contabilizare a terenurilor pe teritoriile statelor membre: terenuri împădurite, terenuri despădurite, terenuri cultivate gestionate, pajiști gestionate, terenuri forestiere gestionate (în perioadele 2021-2025 și 2026-2030), precum și zone umede gestionate, începând cu 2026.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Un stat membru poate transfera unui alt stat membru până la 5 % din alocarea sa anuală de emisii dintr-un anumit an în ceea ce privește perioada 2021-2025 și până la 10 % în ceea ce privește perioada 2026-2030, iar statul membru beneficiar poate utiliza respectiva cantitate pentru asigurarea conformității pentru anul respectiv sau pentru anii următori, până inclusiv în 2030.

Un stat membru ale cărui emisii de gaze cu efect de seră revizuite pentru un anumit an se situează sub alocarea sa anuală de emisii pentru anul respective poate transfera altor state membre excedentul respectiv din alocarea sa anuală de emisii, iar un stat membru beneficiar poate utiliza respectiva cantitate pentru asigurarea conformității pentru anul respectiv sau pentru anii următori, până inclusiv în 2030.

Veniturile generate de transferurile de alocări anuale de emisii pot fi utilizate de statele membre pentru combaterea schimbărilor climatice în Uniune sau în țări terțe, cu informarea Comisiei cu privire la orice tip de acțiune întreprinsă în acest sens.

Măsuri corective

În cazul în care Comisia constată în cadrul evaluării anuale că un stat membru nu înregistrează progrese suficiente în direcția respectării obligațiilor ce îi revin privind încadrarea în limitele alocate pentru emisiile de gaze cu efect de seră, statul membru în cauză prezintă Comisiei, în termen de trei luni, un plan de măsuri corective care include: (i) măsurile suplimentare pe care statul membru le va pune în aplicare și (ii) un calendar strict al punerii în aplicare a unor astfel de măsuri, care să permită evaluarea progreselor anuale înregistrate sub aspectul punerii în aplicare.

Evaluarea planurilor de măsuri corective se realizează de către Comisie cu sprijinul Agenției Europene de Mediu.

Măsuri de control

Verificarea conformării statelor membre cu obligația de respectare a limitelor alocate pentru emisiile de gaze cu efect de seră se va realiza de către Comisie în anii 2027 și 2032, iar în cazul în care emisiile de gaze cu efect de seră revizuite ale unui stat membru depășesc alocarea sa anuală de emisii pentru oricare an dat al perioadei, se vor aplica următoarele măsuri:

(i) la cantitatea emisiilor de gaze cu efect de seră a statului membru pentru anul următor se adaugă o cantitate egală cu cantitatea, exprimată în tone de CO₂ echivalent, a surplusului de emisii de gaze cu efect de seră, înmulțită cu un factor de 1,08;

(ii) statului membru îi este temporar interzis să transfere orice parte din alocarea sa anuală de emisii către un alt stat membru până când acesta nu va fi respectat obligația de încadrare în limitele alocate pentru emisiile de gaze cu efect de seră.

- i) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale***

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

CONTEXTUL ADOPTĂRII REGULAMENTULUI

Regulamentul (UE) 2018/1999 a fost adoptat în vederea asigurării atingerii obiectivelor uniunii energetice prevăzute pentru anul 2030 și pe termen lung în conformitate cu Acordul de la Paris din 2015²⁹, urmărindu-se totodată limitarea complexității administrative. Regulamentul a fost modificat recent prin REGULAMENTUL (UE) 2021/1119- Legea europeană a climei.

Regulamentul urmărește actualizarea sistemului Uniunii pentru monitorizarea și raportarea emisiilor și a absorbțiilor în conformitate cu obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030:

- obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii de reducere internă cu cel puțin 40 % față de anul 1990 a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii, care trebuie îndeplinit până în 2030 (care a fost modificat la 55% prin Legea Europeană a climei);
- obiectivul obligatoriu la nivelul Uniunii privind o pondere de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile consumate în Uniune în anul 2030;
- obiectivul principal la nivelul Uniunii de îmbunătățire cu cel puțin 32,5 % a eficienței energetice în 2030;
- obiectivul de 15 % privind interconectarea rețelelor electrice pentru 2030 sau orice obiective ulterioare convenite în acest sens de Consiliul European sau de Parlamentul European și de Consiliu pentru anul 2030.

DOMENIU DE APLICARE ȘI OBIECTIVE

Regulamentul (UE) 2018/1999 stabilește fundamentul legislativ necesar pentru o guvernare fiabilă, favorabilă incluziunii, eficientă din punctul de vedere al costurilor, transparentă și previzibilă a uniunii energetice și a acțiunilor climatice (mecanismul de guvernare).

De asemenea, regulamentul urmărește actualizarea sistemului Uniunii pentru monitorizarea și raportarea emisiilor și a absorbțiilor în conformitate cu Acordul de la Paris.

Uniunea energetică acoperă cinci dimensiuni cu privire la care se aplică Regulamentul (UE) 2018/1999:

- a) securitatea energetică;
- b) piața internă a energiei;
- c) eficiența energetică;
- d) decarbonizarea;
- e) cercetarea, inovarea și competitivitatea.

Scopul uniunii energetice reziliente este să ofere consumatorilor din Uniune o energie sigură, durabilă, competitivă și la prețuri accesibile, precum și să încurajeze cercetarea și inovarea

²⁹ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

prin atragerea de investiții, ceea ce presupune o transformare fundamentală a sistemului energetic al Europei.

Regulamentul stabilește un mecanism de guvernare pentru:

- (a) punerea în aplicare a unor strategii și măsuri, coerente cu Acordul de la Paris, concepute pentru a îndeplini obiectivele uniunii energetice și angajamentele pe termen lung asumate de Uniune în legătură cu emisiile de gaze cu efect de seră, în special obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰, și, pentru prima perioadă de zece ani (2021-2030), în special obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030;
- (b) stimularea cooperării dintre statele membre, inclusiv la nivel regional, dacă este cazul, pentru a îndeplini obiectivele uniunii energetice;
- (c) asigurarea unei raportări actuale, transparente, exacte, coerente, comparabile și complete din partea Uniunii și a statelor sale membre către secretariatul CCONUSC și al Acordului de la Paris;
- (d) realizarea unei contribuții la sporirea securității normative și a securității investitorilor și realizarea unei contribuții la exploatarea deplină a oportunităților de dezvoltare economică, stimulare a investițiilor, creare de locuri de muncă și coeziune socială.

Mecanismul de guvernare asigură publicului oportunități efective de a participa la elaborarea respectivelor planuri naționale și a respectivelor strategii pe termen lung.

Având în vedere angajamentele internaționale asumate în cadrul Acordului de la Paris, statele membre trebuie să raporteze cu privire la acțiunile pe care le întreprind pentru a elimina treptat subvențiile pentru energie, în special pentru combustibilii fosili.

Mecanismul de guvernare propus de regulament are ca rezultat reducerea semnificativă a sarcinii administrative și a complexității pentru statele membre și pentru părțile interesate relevante, pentru Comisie și pentru alte instituții ale Uniunii. De asemenea, acesta contribuie la asigurarea coerenței și adecvării politicilor și măsurilor la nivelul Uniunii și la nivel național în ceea ce privește transformarea sistemului energetic către o economie durabilă cu emisii scăzute de carbon.

Regulamentul conține prevederi referitoare la cooperarea regională, respectiv la faptul că statele membre cooperează între ele, ținând seama de toate formele de cooperare regională existente și potențiale, pentru a realiza în mod eficace obiectivele și contribuțiile stabilite în propriile planuri naționale integrate privind energia și clima.

De asemenea, Regulamentul conține un întreg capitol privind cooperarea și sprijinul dintre statele membre între ele și între acestea și Uniune privind obligațiile născute în sarcina acestora în temeiul regulamentului.

³⁰ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Rolul Agenției Europene de Mediu de a asista Comisia în activitățile acesteia privind dimensiunile „decarbonizare” și „eficiență energetică” este de asemenea reglementat în cadrul Regulamentului.

Regulamentul instituie în sarcina statelor membre respectarea principiului „eficiența energetică înainte de toate”.

În temeiul acestui principiu, înainte de a lua decizii legate de planificarea energetică, de politici și de investiții, statele membre trebuie să analizeze dacă există măsuri de eficiență energetică alternative eficiente din punctul de vedere al costurilor și solide din punct de vedere tehnic, economic și ecologic care să înlocuiască total sau parțial măsurile de planificare, de politică și de investiții avute în vedere, însă atingând totodată obiectivele respectivelor decizii. De asemenea, statele membre trebuie să încurajeze răspândirea acestui principiu la nivelul administrațiilor regionale și locale, dar și în sectorul privat.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE

Regulamentul (UE) 2018/1999 prevede obligația Comisiei de a institui mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile, în scopul oferirii de sprijin pentru noi proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile desfășurate în Uniune în scopul eliminării unui decalaj față de traiectoria orientativă a Uniunii. De asemenea, sunt reglementate dispoziții privind recomandările pe care Comisia le poate adresa statelor membre pentru a asigura realizarea obiectivelor uniunii energetice.

Potrivit regulamentului, statele membre instituie, operează și urmăresc să îmbunătățească în permanență sistemele naționale de inventariere pentru a estima emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră enumerate în partea 2 din anexa V la regulament și pentru a asigura actualitatea, transparența, exactitatea, coerența, comparabilitatea și caracterul complet al inventarelor lor de gaze cu efect de seră.

De asemenea, regulamentul instituie un sistem de inventariere al Uniunii care să asigure actualitatea, transparența, exactitatea, coerența, comparabilitatea și caracterul complet al inventarelor naționale cu privire la inventarul de gaze cu efect de seră al Uniunii.

Comisia gestionează, întreține și urmărește să îmbunătățească în mod continuu acest sistem, care include crearea unui program de asigurare a calității și de control al calității, stabilirea de obiective de calitate și elaborarea unui plan de asigurare a calității și de control al calității inventarelor, a procedurilor de finalizare a estimărilor privind emisiile pentru a compila inventarul Uniunii.

Mecanismul de guvernanță instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1999 se bazează pe:

- 1) planuri naționale integrate privind energia și clima care acoperă perioade de zece ani începând cu perioada 2021-2030 (analizate în Capitolul 2 din Regulament);
- 2) strategii pe termen lung (analizate în Capitolul 3 din Regulament);
- 3) raportare, inclusiv pe rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima corespunzătoare, prezentate de statele membre (analizate în Capitolul 4 din Regulament);
- 4) măsurile de monitorizare integrate ale Comisiei (analizate în Capitolul 5 din Regulament).

1) Planurile naționale integrate privind energia și clima

Statele membre trebuie să elaboreze Planuri naționale integrate privind energia și clima, care să acopere perioade de zece ani și să ofere o imagine de ansamblu a situației sistemului energetic și a politicilor în materie de energie.

Regulamentul stabilește în art. 3 alin. (2) și în anexa I care sunt elementele obligatorii pentru planurile naționale integrate privind energia și clima, pentru a se asigura faptul că toate planurile naționale sunt suficient de cuprinzătoare și pentru a facilita compararea și agregarea planurilor naționale, asigurând în același timp suficientă flexibilitate statelor membre pentru a stabili detaliile planurilor naționale astfel încât să reflecte preferințele și particularitățile naționale.

Termenul inițial până la care fiecare stat membru a trebuit să notifice Comisiei un plan național integrat privind energia și clima a fost 31 decembrie 2019, următorul termen de notificare a planului fiind până la 1 ianuarie 2029 și, ulterior, la fiecare zece ani.

Primul plan a vizat perioada 2021-2030, ținând seama de perspectiva pe termen mai lung. Planurile ulterioare vor viza perioada de zece ani imediat următoare sfârșitului perioadei vizate de planul anterior.

Planurile naționale integrate privind energia și clima stabilesc obiective naționale pentru fiecare dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice, precum și politicile și măsurile corespunzătoare necesare în vederea îndeplinirii acestor obiective, și să aibă o bază analitică.

Planurile naționale integrate privind energia și clima care acoperă prima perioadă, 2021-2030, acordă o atenție deosebită obiectivelor pentru 2030 privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile, eficiența energetică și interconectarea rețelelor electrice.

Statele membre trebuie să se asigure că planurile naționale integrate privind energia și clima sunt consecvente cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite și contribuie la realizarea acestora.

Pentru primul proiect și pentru planul național final integrat privind energia și clima Regulamentul a prevăzut un termen diferit față de cele pentru planurile ulterioare, pentru a le oferi statelor membre timpul necesar pentru pregătirea primelor lor planuri după adoptarea regulamentului.

Principalele secțiuni ale Planurilor naționale integrate privind energia și clima prevăzute de regulament sunt următoarele:

(a) o prezentare generală a procesului urmat pentru stabilirea planului național integrat privind energia și clima, constând într-un rezumat, o descriere a consultării și implicării publice a părților interesate și a rezultatelor acestora, precum și a cooperării regionale cu alte state membre în procesul de elaborare a planului, astfel cum se stabilește la articolele 10, 11 și 12 și în partea 1 secțiunea A punctul 1 din anexa I;

(b) o descriere a obiectivelor și a contribuțiilor naționale referitoare la dimensiunile uniunii energetice, astfel cum se prevede la articolul 4 și în anexa I;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

(c) o descriere a politicilor și a măsurilor planificate în raport cu obiectivele și contribuțiile corespunzătoare stabilite la litera (b), precum și o prezentare generală a investițiilor necesare pentru realizarea obiectivelor și a contribuțiilor corespunzătoare;

(d) o descriere a situației actuale a celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice, inclusiv în ceea ce privește sistemul energetic și emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră, precum și prognozele legate de obiectivele menționate la litera (b) în raport cu politicile și cu măsurile deja existente;

(e) dacă este cazul, o descriere a obstacolelor și barierelor normative și de altă natură în calea realizării obiectivelor sau a contribuțiilor legate de energia din surse regenerabile și eficiența energetică;

(f) o evaluare a impactului politicilor și măsurilor planificate pentru realizarea obiectivelor menționate la litera (b) de la prezentul alineat, inclusiv a coerenței lor cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, cu obiectivele pe termen lung de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Acordului de la Paris și cu strategiile pe termen lung menționate la articolul 15 DIN Regulament;

(g) o evaluare generală a impactului politicilor și măsurilor planificate asupra competitivității legate de cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice; (h) o anexă, întocmită în conformitate cu cerințele și cu structura prevăzute în anexa III la prezentul regulament, care să stabilească metodologiile și măsurile de politică ale statului membru pentru îndeplinirea cerinței de economisire a energiei în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2012/27/UE și cu anexa V la aceasta.

Fiecare stat membru stabilește, în planul său național integrat privind energia și clima, următoarele obiective și contribuții principale, astfel cum sunt specificate în secțiunea A punctul 2 din anexa I:

(a) referitor la dimensiunea „decarbonizare”:

1. referitor la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră și pentru a contribui la realizarea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii:

(i) obiectivul național obligatoriu al statului membru privind emisiile de gaze cu efect de seră și limitele anuale naționale obligatorii în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842³¹;

(ii) angajamentele statului membru în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841³²;

³¹ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

³² Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

(iii) dacă este cazul, realizarea obiectivelor uniunii energetice și a angajamentelor pe termen lung ale Uniunii privind reducerea gazelor cu efect de seră, în conformitate cu Acordul de la Paris, alte obiective, inclusiv obiective sectoriale și obiective de adaptare;

2. referitor la energia din surse regenerabile:

În vederea realizării obiectivului obligatoriu al Uniunii de cel puțin 32 % de energie din surse regenerabile în 2030, menționat la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001³³, o contribuție la acest obiectiv în ceea ce privește ponderea ce revine statului membru a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie în 2030, cu o traiectorie orientativă pentru această contribuție începând din anul 2021.

Până în 2022, traiectoria orientativă trebuia să ajungă la un punct de referință de cel puțin 18 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030.

Până în 2025, traiectoria orientativă trebuie să ajungă la un punct de referință de cel puțin 43 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030.

Până în 2027, traiectoria orientativă trebuie să ajungă la un punct de referință de cel puțin 65 % din creșterea totală a ponderii energiei din surse regenerabile între obiectivul național obligatoriu pentru 2020 al statului membru respectiv și contribuția sa la obiectivul pentru 2030.

Până în 2030, traiectoria orientativă trebuie să ajungă cel puțin la nivelul contribuției planificate a statului membru.

Traietoriile orientative ale statelor membre constituie împreună punctele de referință ale Uniunii în 2022, în 2025 și în 2027 și obiectivul obligatoriu al Uniunii de cel puțin 32 % de energie din surse regenerabile în 2030. Pe lângă contribuția sa la obiectivul Uniunii și traiectoria sa orientativă în sensul prezentului regulament, un stat membru poate să indice niveluri mai ambițioase în cadrul politicilor naționale.

(b) referitor la dimensiunea „eficiență energetică”:

1. contribuția orientativă privind eficiența energetică pe plan național pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind eficiența energetică de cel puțin 32,5 % în 2030, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2012/27/UE³⁴, bazată fie pe consumul de energie primară sau finală, fie pe economiile de energie primară sau finală, fie pe intensitatea energetică.

2. cantitatea cumulată de economii de energie la nivelul utilizării finale care trebuie realizate în perioada 2021-2030 în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b), privind obligațiile de economisire a energiei, din Directiva 2012/27/UE³⁵;

³³ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile

³⁴ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

³⁵ *Idem*

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

3. etapele orientative ale strategiei pe termen lung pentru renovarea parcului național de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, atât publice, cât și private, foaia de parcurs cu indicatori ai progresului măsurabili, stabiliți la nivel intern, o estimare bazată pe dovezi a economiilor de energie preconizate și a altor beneficii și contribuțiile la obiectivele Uniunii în materie de eficiență energetică în temeiul Directivei 2012/27/UE³⁶, în conformitate cu articolul 2a din Directiva 2010/31/UE³⁷;

4. suprafața totală care urmează să fie renovată sau economiile de energie anuale echivalente care trebuie realizate în perioada 2021- 2030 în temeiul articolului 5 din Directiva 2012/27/UE³⁸ referitor la rolul de exemplu al clădirilor organismelor publice;

(c) referitor la dimensiunea „securitate energetică”:

1. obiectivele naționale în ceea ce privește:

– sporirea gradului de diversitate a surselor de energie și a aprovizionării cu energie din țări terțe, care ar putea avea ca scop reducerea dependenței de importurile de energie;

– creșterea flexibilității sistemului energetic național; și

– gestionarea diminuării sau a întreruperii aprovizionării cu o sursă de energie, pentru a îmbunătăți capacitatea de rezistență a sistemelor energetice regionale și naționale, inclusiv un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele;

(d) referitor la dimensiunea „piața internă a energiei”:

1. nivelul de interconectivitate a rețelelor electrice spre care tinde statul membru în 2030, având în vedere obiectivul de interconectare a rețelelor electrice de cel puțin 15 % pentru 2030, cu o strategie în care nivelul începând din 2021 este stabilit în strânsă cooperare cu statele membre afectate, ținând seama de obiectivul de 10 % privind interconectarea prevăzut pentru 2020 și de indicatorii gradului de urgență al măsurilor necesare pe baza diferențelor de preț de pe piața angro, a capacității nominale de transport a interconexiunilor în raport cu vârful de sarcină și a puterii instalate de producere din surse regenerabile, astfel cum se prevede în partea 1 secțiunea A punctul 2.4.1 din anexa I din Regulament. Fiecare interconexiune nouă face obiectul unei analize cost-beneficiu din punct de vedere socioeconomic și de mediu și este implementată numai în cazul în care beneficiile potențiale sunt mai mari decât costurile;

2. proiectele esențiale privind infrastructura de transport al energiei electrice și al gazului și, dacă este cazul, proiectele de modernizare, care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor din cadrul celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice;

3. obiectivele naționale referitoare la alte aspecte ale pieței interne a energiei, precum: creșterea gradului de flexibilitate a sistemului, în special prin politici și măsuri legate de stabilirea prețului pe baza condițiilor de piață, cu respectarea legislației aplicabile; integrarea și cuplarea piețelor, cu scopul de a spori capacitatea comercializabilă a interconexiunilor

³⁶ *Idem*

³⁷ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

³⁸ *Idem*

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

existente, rețelele inteligente, agregarea, participarea activă a cererii stocarea, producerea distribuită, mecanismele pentru dispecerizare, redispecerizare și limitare și semnalele de preț în timp real, inclusiv un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele, precum și alte obiective naționale legate de piața internă a energiei, astfel cum se prevede în partea 1 secțiunea A punctul 2.4.3 din anexa I;

(e) referitor la dimensiunea „cercetare, inovare și competitivitate”:

1. obiectivele naționale și obiectivele de finanțare privind inovarea și cercetarea publică și, dacă sunt disponibile date, inovarea și cercetarea privată legată de uniunea energetică, inclusiv, dacă este cazul, un termen până la care să fie îndeplinite obiectivele; reflectarea priorităților strategiei pentru uniunea energetică și, după caz, ale Planului SET³⁹. La stabilirea obiectivelor și a contribuțiilor sale, statul membru poate să se bazeze pe strategiile sau planurile naționale existente care sunt compatibile cu legislația Uniunii;

2. dacă sunt disponibile, obiectivele naționale pentru 2050 referitoare la promovarea tehnologiilor pentru energie nepoluantă.

În cadrul planurilor naționale integrate privind energia și clima, statele membre descriu, în conformitate cu anexa I din Regulament, principalele politici și măsuri existente și planificate pentru a realiza în special obiectivele stabilite în planurile naționale, inclusiv, dacă este cazul, măsuri referitoare la cooperarea regională și finanțarea adecvată la nivel național și regional, inclusiv mobilizarea programelor și instrumentelor Uniunii. De asemenea, statele membre realizează o prezentare generală a investițiilor necesare pentru realizarea obiectivelor și contribuțiilor incluse în planurile naționale, precum și o evaluare generală a surselor pentru aceste investiții.

Regulamentul conține prevederi cu privire la procedura de adoptare a planurilor naționale integrate privind energia și clima, inclusiv dispoziții cu privire la evaluarea planurilor de către Comisie și la obiectul eventualelor recomandări ale Comisiei.

De asemenea, Regulamentul (UE) 2018/1999 prevede obligația fiecărui stat membru de a se asigura că publicul este informat și că beneficiază din timp de posibilități efective de a participa la elaborarea proiectului de plan național integrat privind energia și clima, precum și la elaborarea strategiilor pe termen lung.

Fiecare stat membru prezintă Comisiei un proiect de actualizare a planului național integrat privind energia și clima care a fost notificat cel mai recent. Data limită până la care trebuie prezentat proiectul de actualizare este 30 iunie 2023 și apoi până la 1 ianuarie 2033 și, ulterior, la fiecare 10 ani. În situația în care statul membru consideră că nu este necesară actualizarea planului, acesta prezintă Comisiei motivele relevante în acest sens.

Fiecare stat membru prezintă Comisiei o actualizare a planului său național integrat privind energia și clima care a fost notificat cel mai recent până la 30 iunie 2024 și apoi până la 1 ianuarie 2034 și, ulterior, la fiecare 10 ani, cu excepția cazului în care au prezentat motivele

³⁹ Planul strategic privind tehnologiile energetice, astfel cum este stabilit în Comunicarea Comisiei din 15 septembrie 2015 intitulată „Către un Plan strategic integrat privind tehnologiile energetice (SET): Accelerarea transformării sistemului energetic european” C(2015) 6317;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

pentru care nu este necesară actualizarea planului, în conformitate cu cele menționate în paragraful anterior.

2) Strategii pe termen lung

Regulamentul (UE) 2018/1999 prevede obligativitatea statelor membre și a Comisiei de a adopta strategii pe termen lung.

Strategia pe termen lung a Comisiei pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră conține o analiză ce vizează cel puțin:

- (a) diverse scenarii privind contribuția Uniunii la obiectivele prezentate la alineatul (3), inclusiv un scenariu pentru realizarea în cadrul Uniunii, până în 2050, a nivelului zero în ceea ce privește emisiile nete de gaze cu efect de seră și, ulterior, a unui nivel negativ de emisii;
- (b) implicațiile pe care le au scenariile menționate anterior pentru bugetul de carbon rămas la nivel mondial și la nivelul Uniunii, pentru a contribui la o dezbatere privind eficiența din punctul de vedere al costurilor, eficacitatea și echitatea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră.

Inițial până la 1 ianuarie 2020 și apoi până la 1 ianuarie 2029 și, ulterior, o dată la 10 ani, fiecare stat membru elaborează și prezintă Comisiei strategia sa pe termen lung, cu o perspectivă de 30 de ani și conformă cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut de Regulamentul (UE) 2021/1119. Dacă este necesar, statele membre trebuie să-și actualizeze strategiile respective o dată la cinci ani.

Rolul strategiilor pe termen lung ale statelor membre și cea a Uniunii este acela de a contribui la:

- (a) îndeplinirea angajamentelor Uniunii și ale statelor membre, asumate în temeiul CCONUSC și al Acordului de la Paris, de a reduce emisiile antropice de gaze cu efect de seră, de a spori absorbțiile de către absorbanți și de a promova sporirea cantității de dioxid de carbon sechestrat;
- (b) îndeplinirea obiectivului din cadrul Acordului de la Paris de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de a continua eforturile de limitare a acestei creșteri a temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale;
- (c) realizarea pe termen lung a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a sporirii absorbțiilor de către absorbanți în toate sectoarele, în conformitate cu obiectivul Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, în contextul reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră și al sporirii absorbției de către absorbanți necesare, potrivit Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), pentru a reduce în mod eficient din punctul de vedere al costurilor emisiile de gaze cu efect de seră ale Uniunii și a spori absorbțiile de către absorbanți în scopul îndeplinirii obiectivului pe termen lung privind temperatura prevăzut în Acordul de la Paris, pentru a realiza în cadrul Uniunii un echilibru între emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră și, după caz, pentru a înregistra ulterior un bilanț negativ al emisiilor;
- (d) un sistem energetic în cadrul Uniunii foarte eficient în ceea ce privește consumul de energie și bazat în foarte mare măsură pe surse de energie regenerabile.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Elementele pe care trebuie să le conțină strategiile pe termen lung ale statelor sunt prevăzute în anexa IV la Regulament.

De asemenea, strategiile pe termen lung ale statelor membre și cea a Uniunii vizează:

- (a) reducerea totală a emisiilor de gaze cu efect de seră și sporirea absorbțiilor de către absorbanți;
- (b) reducerea emisiilor și sporirea absorbțiilor în sectoare individuale, inclusiv în sectorul energiei electrice, sectorul industriei, sectorul transporturilor, sectorul încălzirii și răcirii și sectorul construcțiilor (rezidențial și terțiar), sectorul agricol, sectorul deșeurilor și sectorul LULUCF (exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura);
- (c) progresele preconizate în ceea ce privește trecerea la o economie cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră, inclusiv intensitatea emisiilor de gaze cu efect de seră, intensitatea CO₂ a produsului intern brut, estimările aferente privind investițiile pe termen lung și strategiile aferente în materie de cercetare, dezvoltare și inovare;
- (d) în măsura în care este posibil, efectul socioeconomic preconizat al măsurilor de decarbonizare, inclusiv aspectele ce țin de dezvoltarea macroeconomică și socială, riscurile și beneficiile pentru sănătate și protecția mediului;
- (e) legăturile cu alte obiective, planificări și alte politici, măsuri și investiții pe termen lung la nivel național.

Planurile naționale integrate privind energia și clima trebuie să fie consecvente cu strategiile pe termen lung.

3) Raportarea

În vederea atingerii unui echilibru între necesitatea de a asigura o monitorizare adecvată a punerii în aplicare a planurilor naționale integrate privind energia și clima și necesitatea de a reduce complexitatea administrativă, Regulamentul prevede că statele membre trebuie să întocmească rapoarte intermediare bienale cu privire la punerea în aplicare a planurilor și la alte evoluții din sistemul energetic.

Având în vedere cerințele de raportare în domeniul climei care decurg din CCONUSC și din dreptul Uniunii, Regulamentul (UE) 2018/1999 reglementează și obligația statelor membre de a emite rapoarte anuale.

De asemenea, Regulamentul (UE) 2018/1999 reglementează instituirea de către Comisie a unei platforme online pentru a limita sarcina administrativă a statelor membre și a Comisiei și pentru a facilita comunicarea, a promova cooperarea și a facilita accesul publicului la informații.

3.1. Rapoarte bienale

Scopul rapoartelor intermediare este de a se asigura transparența față de Uniune, față de alte state membre, față de autoritățile regionale și locale, față de actorii de pe piață, inclusiv față de consumatori și față de orice alte părți interesate relevante și publicul larg.

Aceste rapoarte trebuie să fie cuprinzătoare, la nivelul tuturor celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice, și pentru prima perioadă să pună în același timp accentul pe domeniile vizate de obiectivele cadrului de politici privind clima și energia pentru 2030.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Uniunea și statele membre prezintă secretariatului CCONUSC rapoarte bienale în conformitate cu Decizia 2/CP.17 a Conferinței părților la CCONUSC, precum și comunicări naționale în conformitate cu articolul 12 din CCONUSC.

Regulamentul prevede informațiile care trebuie incluse de către statele membre în fiecare dintre rapoartele naționale intermediare integrate.

Rapoartele intermediare bienale se emit cu privire la următoarele domenii:

- 3.1.1. Rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima
- 3.1.2. Rapoartele integrate cu privire la politicile și măsurile în domeniul gazelor cu efect de seră și cu privire la prognoze
- 3.1.3. Rapoartele integrate cu privire la acțiunile naționale de adaptare, la sprijinul financiar și tehnologic acordat țărilor în curs de dezvoltare și la veniturile din licitații
- 3.1.4. Rapoartele integrate cu privire la energia din surse regenerabile
- 3.1.5. Rapoartele integrate cu privire la eficiența energetică
- 3.1.6. Rapoartele integrate cu privire la securitatea energetică
- 3.1.7. Rapoartele integrate cu privire la piața internă a energiei
- 3.1.8. Rapoartele integrate cu privire la sărăcia energetică
- 3.1.9. Rapoartele integrate cu privire la cercetare, inovare și competitivitate
- 3.1.1. Rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima

Până la 15 martie 2023 și, ulterior, la fiecare doi ani, fiecare stat membru raportează Comisiei cu privire la stadiul punerii în aplicare a planului său național integrat privind energia și clima, prin intermediul unui raport național intermediar integrat privind energia și clima care acoperă toate cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice.

Rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima ale statelor membre trebuie să reflecte elementele indicate în modelul pentru planurile naționale integrate privind energia și clima.

Raportul național intermediar integrat privind energia și clima cuprinde informațiile conținute în rapoartele anuale menționate la articolul 26 alineatul (3) din Regulament și informațiile cu privire la politicile și măsurile și prognozele referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră incluse în rapoartele menționate la articolul 18 din Regulament.

Regulamentul reglementează inclusiv obligația Comisiei împreună cu Comitetul uniunii energetice de a adopta acte de punere în aplicare subsecvente, un model pentru rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima, având în vedere natura lor tehnică și faptul că primele rapoarte intermediare trebuie prezentate în anul 2023.

- 3.1.2. Rapoartele naționale intermediare integrate cu privire la politicile și măsurile în domeniul gazelor cu efect de seră și cu privire la prognoze

Potrivit Regulamentului, inițial până la 15 martie 2021 și, ulterior, la fiecare doi ani, statele membre prezintă Comisiei informații cu privire la:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

(a) propriile politici și măsuri sau grupuri de măsuri naționale, astfel cum se prevede în anexa VI din Regulament; și

(b) propriile prognoze naționale referitoare la emisiile antropice de către surse și absorbțiile de către absorbanți de gaze cu efect de seră, defalcate pe gazele sau grupele de gaze (hidrofluorocarburi și perfluorocarburi) enumerate în anexa V partea 2 din Regulament. Prognozele naționale țin seama de toate politicile și măsurile adoptate la nivelul Uniunii și cuprind informațiile stabilite în anexa VII din Regulament.

Statele membre raportează cu privire la cele mai actuale prognoze disponibile.

În cazul în care un stat membru nu prezintă estimări complete aferente prognozelor la fiecare doi ani, până la data de 15 martie, iar Comisia a stabilit că statul membru respectiv nu poate completa lacunele din estimări odată ce acestea sunt identificate prin procedurile de asigurare a calității sau de control al calității ale Comisiei, Comisia poate elabora estimările necesare pentru a compila prognoze la nivelul Uniunii în consultare cu statul membru în cauză.

Statele membre au obligația de a pune la dispoziția publicului, în format electronic, propriile prognoze naționale și orice evaluare relevantă a costurilor și a efectelor politicilor și măsurilor naționale cu privire la punerea în aplicare a politicilor Uniunii care prezintă relevanță pentru limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră, împreună cu orice raport tehnic justificativ relevant. Aceste prognoze și evaluări trebuie să includă descrieri ale modelelor și ale abordărilor metodologice folosite, definiții și ipotezele aferente.

3.2. Rapoarte anuale

Inițial până la 15 martie 2021 și, ulterior, în fiecare an (anul X), statele membre au obligația de a raporta Comisiei, în baza Regulamentului (UE) 2018/1999:

(a) informațiile menționate la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2009/119/CE;

(b) informațiile menționate în punctul 3 din anexa IX la Directiva 2013/30/UE, în conformitate cu articolul 25 din aceeași directivă.

Până la data de 31 iulie 2021 și, ulterior, în fiecare an (anul X), statele membre prezintă Comisiei inventarele lor armonizate de gaze cu efect de seră pentru anul X-1.

Începând din 2023, statele membre stabilesc și raportează Comisiei, până la data de 15 martie a fiecărui an (anul X), datele finale ale inventarelor de gaze cu efect de seră și, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, datele preliminare, incluzând gazele cu efect de seră și informațiile referitoare la inventar enumerate în anexa V din Regulament.

Raportul privind datele finale ale inventarelor de gaze cu efect de seră cuprinde, de asemenea, un raport de inventariere național complet și actualizat.

3.3. Platforma electronică de raportare

Statele membre utilizează platforma electronică pentru a prezenta Comisiei rapoartele menționate în Regulament. Acest lucru ar trebui să faciliteze prezentarea la timp a rapoartelor, precum și o mai bună transparență privind raportarea națională.

Platforma electronică completează, se bazează pe și beneficiază de procesele de raportare, bazele de date și instrumentele electronice existente, cum ar fi cele ale Agenției Europene de

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Mediu, ale Eurostat și ale Centrului Comun de Cercetare, precum și pe experiența acumulată în cadrul sistemului de management de mediu și audit al Uniunii.

Comisia utilizează platforma electronică pentru a găzdui și face publice rapoartele menționate în Regulament, planurile naționale finale integrate privind energia și clima, actualizările acestora, strategiile pe termen lung și alte informații relevante pentru raportare furnizate de către statele membre.

- 4) Evaluarea globală a progreselor și a măsurilor de politică luate pentru a asigura realizarea obiectivelor Uniunii - monitorizarea de către Comisie

Sistemul Uniunii pentru monitorizarea și raportarea emisiilor și a absorbțiilor ar trebui să fie actualizat în consecință.

Inițial până la 31 octombrie 2021 și, ulterior, la fiecare doi ani, Comisia evaluează, în special pe baza rapoartelor naționale intermediare integrate privind energia și clima, a altor informații raportate în temeiul regulamentului, a indicatorilor și a statisticilor și datelor europene, dacă sunt disponibile:

(a) progresele realizate la nivelul Uniunii în direcția îndeplinirii obiectivelor uniunii energetice, inclusiv, pentru prima perioadă de zece ani, obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030, în special în vederea evitării oricărei lacune în ceea ce privește obiectivele Uniunii pentru 2030 privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică;

(b) progresele realizate de fiecare stat membru în direcția îndeplinirii propriilor obiective, inclusiv a obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, și contribuții și în direcția punerii în aplicare a politicilor și a măsurilor stabilite în planul său național integrat privind energia și clima;

(c) impactul general al activităților de aviație asupra climei globale, inclusiv în urma altor efecte sau emisii decât cele de CO₂, pe baza datelor privind emisiile furnizate de statele membre în temeiul articolului 26, îmbunătățind respectiva evaluare prin trimitere la progresele științifice și la datele privind traficul aerian, după caz;

(d) impactul general al politicilor și măsurilor planurilor naționale integrate privind energia și clima asupra funcționării măsurilor de politică ale Uniunii privind clima și energia;

(e) impactul general al politicilor și măsurilor incluse în planurile naționale integrate privind energia și clima asupra funcționării sistemului Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) și asupra echilibrului dintre cererea și oferta de certificate de emisii pe piața europeană a carbonului.

Regulamentul reglementează inclusiv procedura prin care Comisia evaluează progresele menționate și, după caz, emite recomandări către un stat membru în cazul în care evoluțiile politicilor din statul membru respectiv prezintă neconcordanțe cu obiectivele generale ale uniunii energetice.

De asemenea, este reglementată procedura prin care Comisia emite recomandări în cazul în care ajunge la concluzia că:

- obiectivele și contribuțiile statelor membre sunt insuficiente pentru realizarea colectivă a obiectivelor uniunii energetice și, în special, pentru prima perioadă de zece ani, a obiectivului

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

obligatoriu al Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și a obiectivului Uniunii privind eficiența energetică pentru 2030;

- un stat membru a înregistrat progrese insuficiente în direcția realizării obiectivelor și contribuțiilor sale, a atingerii punctelor sale de referință pentru energia din surse regenerabile sau a punerii în aplicare a politicilor și măsurilor stabilite în propriul plan național integrat privind energia și clima.

j) Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului

CONTEXTUL ADOPTĂRII

În contextul reducerii globale preconizate a emisiilor de gaze cu efect de sera cu 50% până în anul 2050, captarea și stocarea geologică a dioxidului de carbon (CSC) reprezintă o cale prin care se va contribui la limitarea schimbărilor climatice.

În acest sens, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au procedat la emiterea **Directivei 2009/31/CE din data de 23.04.2009** având ca obiect instituirea cadrului juridic pentru stocarea geologică sigură din punctul de vedere al mediului a dioxidului de carbon pentru a contribui la combaterea schimbărilor climatice, întrucât obiectivul directivei nu poate fi realizat la un nivel suficient de statele membre prin acțiune individuală, putând fi dus la îndeplinire în mod corespunzător la nivel comunitar.

Această directivă se aplică stocării de dioxid de carbon pe teritoriul statelor membre, în zonele economice exclusive și pe platourile continentale ale acestora. Totuși, obiectul directivei nu cuprinde proiectele a căror capacitate totală prevăzută de stocare este mai mică de 100 de kilo-tone, care sunt desfășurate în scopuri de cercetare, dezvoltare sau testare de produse și procese noi.

MĂSURI ȘI MONITORIZARE

Scopul stocării geologice sigure a dioxidului de carbon din punctul de vedere al mediului înconjurător este reținerea permanentă de dioxid de carbon, având drept funcții prevenirea efectelor negative și, atunci când nu este posibil, eliminarea acestora, precum și orice riscuri pentru mediu și sănătatea umană.

Statele membre au obligația de a institui ori desemna una sau mai multe autorități competente responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de directivă.

Pentru aducerea la îndeplinire a scopului precizat anterior, statele membre au dreptul de a determina zonele aferente teritoriului lor în care pot fi instalate situri de stocare, întreprinzând o evaluare a capacității de stocare disponibilă pe teritoriul lor. Limitarea prevăzută de directivă în ceea ce privește formațiunea geologică este că aceasta poate fi selectată ca sit de stocare doar dacă nu există riscuri semnificative de scurgere și riscuri semnificative pentru sănătatea umană și mediul înconjurător.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

În situația în care statele membre consideră necesară explorarea în vederea obținerii informațiilor pentru a determina dacă o formațiune geologică îndeplinește condițiile pentru a putea fi transformată în sit de stocare, această explorare se realizează în mod exclusiv în baza unei autorizații de explorare.

Autorizația de explorare reprezintă o decizie scrisă și motivată prin care se autorizează explorarea și cuprinde condițiile în care aceasta se poate desfășura, acordându-se un volum și un perimetru limitat. Autorizația trebuie supusă unei proceduri de emitere ce permite participarea tuturor operatorilor ce dețin capacitățile necesare explorării. Durata de valabilitate a acesteia nu poate depăși perioada necesară realizării exploatarei pentru care a fost emisă. Cu titlu de excepție, durata de valabilitate poate fi prelungită de autoritatea competentă în situația în care perioada de valabilitate a acesteia nu este suficientă pentru realizarea completă a explorării, doar în situația în care explorarea a fost realizată conform autorizației. Operatorul autorizat deține dreptul exclusiv de a explora complexul potențial de stocare a dioxidului de carbon.

În ceea ce privește activitatea de stocare a dioxidului de carbon, statele membre au obligația de a se asigura că toate siturile de stocare sunt operate în baza unei autorizații de stocare emisă pentru un singur operator per sit de stocare. De asemenea, statele membre au obligația de a asigura participarea tuturor entităților ce dețin capacitățile necesare la procedurile de emitere a autorizației, acordând prioritate pentru obținerea autorizației de stocare entității ce deține autorizația de explorare pentru situl respectiv doar în cazul în care explorarea sitului în cauză a fost efectuată în mod complet, au fost îndeplinite cerințele din autorizația de funcționare și cererea pentru obținerea autorizației de stocare să fie făcută în perioada de valabilitate a autorizației de explorare.

În privința exercitării activității de stocare a operatorului, statele membre au obligația de a se asigura că operatorul acceptă și injectează fluxuri de dioxid de carbon numai dacă s-au efectuat analiza compoziției, a fluxurilor și o evaluare a riscului. De asemenea, statele membre au obligația de a se asigura că operatorul menține un registru privind cantitățile și proprietățile fluxurilor de dioxid de carbon livrate și injectate. În ceea ce privește obligația de monitorizare a instalațiilor de injectare de către operator, statele membre au obligația de a se asigura că operatorul respectă această obligație.

Inspecțiile vor fi organizate de către autoritățile competente, acestea fiind de rutină și neprogramate, în vederea verificării și promovării respectării cerințelor directivei, precum și pentru monitorizarea efectelor asupra mediului și sănătății umane. Inspecțiile include activități precum vizite la instalațiile de suprafață, evaluarea operațiunilor de injectare și monitorizare derulate de către operator, precum și verificarea tuturor registrelor relevante ținute de operator.

Autoritățile competente au obligația de a desfășura inspecțiile de rutină cel puțin o dată pe an până la trei ani de la închidere și o dată la cinci ani până la transferul răspunderii către autoritatea competentă.

În ceea ce privește inspecțiile neprogramate, acestea se desfășoară în cazul în care autoritățile competente i s-a notificat sau i s-a adus la cunoștință existența unor scurgeri sau a unor nereguli semnificative, în cazul în care rapoartele înaintate de către operator autorității competente au făcut dovada nerespectării condițiilor din autorizație, pentru a face cercetări în legătură cu

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

plângeri grave referitoare la probleme de mediu sau legate de sănătatea umană, precum în oricare alte situații în care autoritatea competentă consideră necesar acest lucru.

Autoritatea competentă are obligația de a întocmi un raport privind rezultatele fiecărei inspecții, raport ce evaluează respectarea cerințelor prezentei directive și indică în ce măsură este necesar să se întreprindă sau nu acțiuni suplimentare. Acest raport va fi comunicat operatorului și pus la dispoziția publicului în termen de două luni de la finalizarea inspecției.

Statele membre au obligația de a asigura un sistem de soluționare a litigiilor, inclusiv a unei autorități independente ce are acces la toate informațiile necesare în vederea soluționării litigiilor.

Sancțiunile privind încălcarea prevederilor legislative interne în conformitate cu directiva sunt stabilite de către statele membre. Acestea trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

k) Directiva 2003/87/CE/13-oct-2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului

CONTEXTUL ADOPTĂRII

În temeiul Protocolului de la Kyoto, comunitatea europeană și statele membre au convenit să își respecte angajamentele de a reduce emisiile antropice de gaze cu efect de seră. Directiva 2003/87/CE are drept obiectiv contribuția la îndeplinirea într-un mod eficient a angajamentelor Comunității Europene și statelor membre prin intermediul unei piețe europene eficiente din punctul de vedere al cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, cu consecința unei diminuări cât mai scăzute a dezvoltării economice și a ocupării forței de muncă.

MĂSURI ȘI MONITORIZARE

Obiectul directivei este reprezentat de instituirea unui sistem de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru a promova reducerea emisiilor de gaze de seră într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic. De asemenea, directiva reglementează creșterea nivelului de reducere a gazelor cu efect de seră în vederea evitării schimbărilor climatice.

În ceea ce privește activitățile de aviație, directiva stabilește ca toate veniturile obținute din licitarea certificatelor trebuie să fie utilizate în vederea combaterii schimbărilor climatice pe teritoriul Uniunii, precum și în țările terțe, pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, în special în sectorul aviației, sectorul aeronautic și al transportului aerian. Totodată, veniturile obținute trebuie să fie utilizate pentru finanțarea contribuțiilor la Fondul mondial pentru eficiență energetică și energii regenerabile, precum și măsurilor de evitare a despăduririi.

Alocarea cotelor destinate către operatori poate fi realizată fie cu titlu gratuit, fie prin contracost. Modalitatea de calcul a cantității totale de cote pentru aviație este reprezentată de procentul de 95% din suma emisiilor istorice din aviație, înmulțită cu numărul de ani din perioada în cauză.

Operatorii au obligația de a prezenta autorității competente un plan de monitorizare în cuprinsul căruia să fie stabilite măsuri de monitorizare și de raportare a emisiilor și a datelor

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

tonă-kilometru, aceste planuri trebuind a fi aprobate de către autoritatea competentă în materie.

În privința altor activități decât cele de aviație, operatorii au obligația de a deține un permis de emisie de gaze cu efect de seră eliberat de autoritatea competentă pentru una sau mai multe instalații din aceeași locație, operată de același operator. În eventualitatea modificării instalațiilor, operatorul are obligația de a informa autoritatea competentă privitor la orice modificare privind natura, funcționarea, extinderea sau reducerea semnificativă a capacității instalației în cazul în care modificarea ar atrage revizuirea permisului de emisii de gaze cu efect de seră.

La nivel comunitar, cantitatea de cote emise se diminuează linear în raport cu cantitatea medie anuală totală a cotelor emise de statele membre. Începând cu anul 2021, factorul linear este de 2,2%.

Statele membre au obligația de a se asigura că operatorii instalațiilor prezintă către autoritatea competentă date privind emisiile, argumentate în mod corespunzător și verificate independent, scopul acestei acțiuni fiind luarea în considerare a acestor date la ajustarea cantității de cote ce trebuie emise la nivel comunitar.

În ceea ce privește valabilitatea certificatelor emise de fiecare stat membru, cele emise începând cu ianuarie 2013 sunt valabile pe o perioadă nedeterminată, pe când cele emise începând cu 1 ianuarie 2021 includ o mențiune care indică în ce perioadă de zece ani, începând cu 1 ianuarie 2021, au fost eliberate și sunt valabile pentru emisiile generate începând cu primul an din perioada respectivă.

Statele membre trebuie să se asigure că operatorul fiecărei instalații sau al unei aeronave monitorizează și raportează autorității competente emisiile instalației în cauză produse pe parcursul unui an calendaristic sau, de la 1 ianuarie 2010, ale aeronavei al cărui operator este, după încheierea anului respectiv. Aceste rapoarte trebuie verificate în conformitate cu criteriile stabilite în Anexa V din directivă, precum și cu orice norme adoptate de către Comisie.

În cazul în care un raport al unui operator nu a fost considerat satisfăcător în urma verificării efectuate până la data de 31 martie a fiecărui an pentru emisiile din anul precedent, operatorul în cauză nu mai poate transfera cote decât după ce un nou raport al acestuia este declarat satisfăcător în urma unei noi verificări.

Statele membre au obligația de a se asigura că deciziile și rapoartele privind cantitatea și alocarea cotelor, precum și monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor sunt dezvoltate în mod organizat, imediat, astfel încât să poată garanta accesul nediscriminatoriu la aceste date. Informațiile ce fac obiectul secretului profesional nu pot fi dezvoltate unei alte persoane sau autorități, exceptând situația în care acest lucru este prevăzut de actele cu putere de lege și de normele administrative în vigoare.

Statele membre stabilesc sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor transpuse în legislația internă în temeiul directivei și iau măsurile necesare pentru aplicarea acestor sancțiuni. Acestea trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre trebuie să asigure publicarea denumirilor operatorilor de instalații și de aeronave care încalcă cerințele privind restituirea unui număr suficient de cote.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Oricărui operator de instalații sau de aeronave care nu restituie, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, cote suficiente pentru a-și acoperi emisiile din anul anterior i se va aplica o sancțiune ce constă într-o penalitate pentru exces de emisii. Penalitatea pentru exces de emisii este în cuantum de 100 EUR pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul de instalații sau de aeronave care nu a restituit cotele. Plata penalității pentru exces de emisii nu exonerează operatorul de instalații sau de aeronave de obligația de a restitui un număr de cote egal cu depășirea respectivă de emisii, la restituirea cotelor pentru următorul an calendaristic. Începând cu 1 ianuarie 2013, cuantumul amenzii crește în conformitate cu indicele european al prețurilor de consum.

Dacă un operator de aeronave nu respectă dispozițiile directivei și nu s-a putut asigura respectarea acestor dispoziții prin alte măsuri de punere în executare, statul membru poate solicita Comisiei să emită o decizie privind impunerea unei interdicții de operare a operatorului în cauză.

În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de directivă, statele membre au obligația de a institui ori desemna una sau mai multe autorități competente responsabile.

l) DIRECTIVA (UE) 2018/2001 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile

CONTEXTUL ADOPTĂRII DIRECTIVEI

Directiva (UE) 2018/2001 instituie un cadru comun pentru promovarea energiei din surse regenerabile, stabilind de asemenea un obiectiv al Uniunii obligatoriu privind ponderea globală a energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie al Uniunii în 2030 de cel puțin 32%.

DOMENIU DE APLICARE ȘI OBIECTIVE

Pe lângă stabilirea obiectivului obligatoriu privind ponderea globală a energiei din surse regenerabile, Directiva stabilește de asemenea norme referitoare la sprijinul financiar pentru energia electrică din surse regenerabile, la autoconsumul acestui tip de energie electrică și la utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii și în cel al transporturilor, la cooperarea regională între statele membre, precum și între statele membre și țări terțe, la garanțiile de origine, la procedurile administrative și la informare și formare.

De asemenea, Directiva (UE) 2018/2001 stabilește criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE

Articolul 4 din Directiva 2018/2001 reglementează aplicarea de către statele membre a unor scheme de sprijin pentru energia din surse regenerabile pentru a atinge sau a depăși obiectivul Uniunii menționat anterior, precum și contribuția fiecărui stat membru la acest obiectiv stabilită la nivel național legată de utilizarea energiei din surse regenerabile.

Schemele de sprijin pentru energia electrică din surse regenerabile:

- oferă stimulente pentru integrarea energiei electrice din surse regenerabile pe piața energiei electrice într-un mod bazat pe piață și receptiv la semnalele pieței

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- în același timp evită denaturarea inutilă a piețelor energiei electrice
- ia în considerare posibilele costuri de integrare în sistem și stabilitatea rețelilor.

De asemenea, este reglementată posibilitatea statelor membre de a coopera, singure sau împreună cu operatori privați, în cadrul tuturor tipurilor de proiecte comune cu privire la producerea de energie electrică, de încălzire sau de răcire din surse regenerabile.

Potrivit directivei, statele membre se asigură că orice norme naționale referitoare la procedurile de autorizare, de certificare și de acordare de licențe care se aplică centralelor și rețelelor conexe de transport și de distribuție pentru producția de energie electrică, încălzire sau răcire din surse regenerabile, procesului de transformare a biomasei în biocombustibili, biolichide, combustibili din biomasă sau în alte produse energetice, precum și combustibililor gazoși și lichizi de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi sunt proporționale și necesare și contribuie la punerea în aplicare a principiului „eficiența energetică înainte de toate”.

În acest sens, statele membre instituie sau desemnează unul sau mai multe puncte de contact, care furnizează, la cererea solicitantului îndrumări și ajutor pe întreg parcursul procesului administrativ de solicitare și de acordare a autorizațiilor.

Procesul de acordare a autorizațiilor vizează autorizațiile administrative relevante pentru construirea, retehnologizarea și exploatarea de centrale pentru producerea de energie din surse regenerabile și activele necesare pentru racordarea acestora la rețea.

Directiva instituie de asemenea obligația statelor membre de a se asigura că consumatorii au dreptul de a deveni autoconsumatori de energie din surse regenerabile, sub rezerva condițiilor articolului 21 din directivă.

Articolul 23 conține norme referitoare la adoptarea pe scară largă a utilizării energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii, stabilind că pentru a promova utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul menționat, fiecare stat membru depune eforturi pentru a crește ponderea energiei din surse regenerabile în domeniul arătat cu o valoare orientativă de 1,3 puncte procentuale ca medie anuală calculată pentru perioadele 2021-2025 și 2026-2030, pornind de la ponderea energiei din surse regenerabile în sectorul încălzirii și răcirii în 2020, exprimată ca pondere națională din consumul de energie finală și calculată în conformitate cu metodologia stabilită la articolul 7.

Articolul 25 conține norme referitoare la adoptarea pe scară largă a utilizării energiei din surse regenerabile în sectorul transporturilor, stabilind că pentru a promova utilizarea energiei din surse regenerabile, fiecare stat membru impune furnizorilor de combustibil obligația de a asigura o pondere a energiei din surse regenerabile în consumul final de energie în sectorul transporturilor de cel puțin 14 % până în 2030 (ponderea minimă), în concordanță cu o traiectorie orientativă stabilită de statul membru și calculată în conformitate cu metodologia prevăzută în articolul 25 și în articolele 26 și 27 din Directivă.

Regulile de calcul cu privire la ponderile minime ale energiei din surse regenerabile în sectorul transporturilor sunt menționate în articolul 27 din Directivă.

Directiva 2018/2001 conține de asemenea dispoziții privind criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocombustibili, biolichide și combustibilii din biomasă, precum și norme cu privire la verificarea respectării acestor criterii și la calcularea

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

impactului biocombustibililor, biolichidelor și combustibililor din biomasă în ceea ce privește gazele cu efect de seră.

Potrivit art. 33 din directiva menționată, Comisia monitorizează originea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă consumați în Uniune, precum și impactul producției acestora, inclusiv impactul în urma dislocării, asupra destinației terenurilor în Uniune și în principalele țări terțe furnizoare.

Monitorizarea se bazează pe planurile naționale integrate privind energia și clima ale statelor membre și pe rapoartele intermediare aferente, în temeiul articolelor 3, 17 și 20 din Regulamentul (UE) 2018/1999, precum și pe cele ale țărilor terțe relevante, ale organizațiilor interguvernamentale, pe studiile științifice din domeniu și pe orice alte informații pertinente. De asemenea, Comisia monitorizează modificările prețurilor materiilor prime asociate cu utilizarea biomasei pentru energie, precum și eventualele efecte pozitive și negative conexe asupra securității alimentare.

m) Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei

ASPECTE PRELIMINARE

Regulamentul (UE) nr. 389/2013 a fost abrogat cu efect de la 1 ianuarie 2021, prin regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei din 12 martie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea registrului Uniunii.

Cu toate acestea, Regulamentul (UE) nr. 389/2013 continuă să se aplice până la 1 ianuarie 2026 pentru toate operațiunile necesare în legătură cu perioada de comercializare cuprinsă între 2013 și 2020, cu cea de a doua perioadă de angajament a Protocolului de la Kyoto și cu perioada de conformitate definită la articolul 3 punctul 30 din regulamentul respectiv.

Din acest motiv, este tratat în cuprinsul prezentului raport.

CONTEXTUL ADOPTĂRII REGULAMENTULUI

În temeiul Protocolului de la Kyoto privind schimbările climatice, semnat în decembrie 1997, UE s-a angajat să reducă emisiile de GES din 2008 până în 2012 cu 8 % față de nivelurile din 1990.

⁴⁰ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

În perioada a doua de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto (2013-2020), acest angajament a fost mărit la 20 % din nivelurile din 1990 până în 2020.

Statele membre au obiective obligatorii din punct de vedere juridic de reducere a emisiilor la nivelul întregii economii în perioada 2013-2020, după cum se prevede în Directiva 2003/87/CE și în Decizia nr. 406/2009/CE.

Directiva 2003/87/CE stabilește **sistemul Uniunii Europene (UE) de comercializare a cotelor de emisie (ETS)**. Acesta reprezintă temelia politicii UE de abordare a schimbărilor climatice prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic. La baza sistemului stă principiul de „**plafonare și comercializare**”.

ASPECTE-CHEIE

Sistemul EU ETS de comercializare a certificatelor de emisii este prima piață, ca importanță, a carbonului din lume și rămâne cea mai mare. EU ETS stabilește un plafon pe cantitatea totală de anumite gaze cu efect de seră care pot fi emise de instalațiile acoperite de sistem. Plafonul se reduce cu timpul pentru a determina reducerea emisiilor totale. În cadrul plafonului, companiile primesc sau cumpără cote de emisie pe care le pot comercializa între ei, după cum este necesar.

EU ETS cuprinde următoarele faze:

- Faza 1: 2005-2007 (România din anul 2007) - Faza de „instruire”/ testare;
- Faza 2: 2008-2012 - Corespunde primei perioade de angajament a Protocolului de la Kyoto;
- Faza 3: 2013-2020 - Faza de consolidare, sistem mai strict, plafon în scădere; corespunde celei de a doua perioadă de angajament a Protocolului de la Kyoto;
- Faza 4: 2021-2030 - Faza actuală.

În cea de a treia fază a ETS (2013-2020), companiile puteau să cumpere un număr limitat de credite internaționale provenite din proiecte de reducere a emisiilor din toată lumea. Limita pentru numărul total de certificate disponibile asigură că acestea au o valoare.

Până la sfârșitul lunii aprilie a fiecărui an, instalațiile și operatorii de aeronave care fac obiectul EU ETS trebuie să predea suficiente certificate pentru a acoperi toate emisiile lor din anul precedent sau pot risca amenzi semnificative. Dacă o companie își reduce emisiile, își poate păstra indemnizațiile de rezervă pentru a-și acoperi nevoile viitoare sau le poate vinde altei companii care nu are certificate.

Sistemul se aplică:

- **centralelor electrice;**
- unei game largi de **sectoare industriale mari consumatoare de energie;**
- **aeranelor** care circulă între aeroporturile din UE, Norvegia și Islanda;
- **emisiilor de:**
 - dioxid de carbon (CO₂);
 - oxid azotos;
 - perfluorocarburi;
 - metan;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- hidrofluorocarburi; și
- hexafluorură de sulf.

Începând cu data de 1 ianuarie 2005, operatorii tuturor activităților vizate de actul legislativ trebuie să restituie un număr adecvat de cote de emisie pentru a-și acoperi emisiile de GES.

Numărul total de cote emise în UE se reduce anual: cu 1,74 % în perioada 2013-2020 și cu 2,2 % începând din 2021.

Aeronavele care zboară spre aeroporturi din UE, Islanda sau Norvegia din alte părți ale lumii sunt scutite de EU ETS până la 31 decembrie 2023. Zborurile care sosesc din Elveția și din Regatul Unit sunt excluse din EU ETS prin Decizia delegată (UE) 2020/1071 și, respectiv, Regulamentul delegat (UE) 2021/1416.

Legislația inițială a fost modificată de mai multe ori pe măsură ce sistemul a evoluat. Cele mai recente modificări au fost adoptate prin Decizia delegată (UE) 2020/1071 și Regulamentul delegat (UE) 2021/1416, două acte delegate.

Articolul 20 din Directiva 2003/87/CE prevede crearea unui registru independent de tranzacții, registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL), în care să se înregistreze emiterea, transferul și anularea certificatelor. Articolul 6 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE prevede că informațiile privind operațiunile de emisie, deținere, transfer, achiziție, anulare și retragere a unităților cantității atribuite, a unităților de eliminare, a unităților de reducere a emisiilor și a reducerilor de emisii certificate, precum și de reportare a unităților cantității atribuite, a unităților de reducere a emisiilor și a reducerilor de emisii certificate trebuie puse la dispoziția registrului de tranzacții.

ROLUL REGULAMENTULUI

- Acesta instituie, începând cu 1 ianuarie 2013 un **registru al Uniunii**, la nivelul Uniunii Europene (UE), o bază de date online standardizată și securizată care conține elemente de date comune folosite la urmărirea emiterii, deținerii, transferului și anulării unităților relevante (conturi) pentru instalațiile staționare, pentru operatorii de aeronave și pentru orice persoană interesată să tranzacționeze certificate de emisii;
- Pentru a se asigura o contabilitate exactă a tranzacțiilor certificatelor emise în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii din UE (EU ETS), un sistem conceput pentru a reduce rentabil costurile emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru a se garanta că nu se efectuează transferuri incompatibile cu obligațiile care decurg din Directiva 2003/87/CE, din Protocolul la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (Protocolul de la Kyoto) și din Decizia nr. 406/2009/CE, sistemul de registre își propune să asigure în mod corespunzător accesul publicului și confidențialitatea.

Obiectul regulamentului este stabilirea unor cerințe generale și în materie de gestionare și menținere privind registrul Uniunii pentru perioadele de comercializare începute la 1 ianuarie 2013 și pentru perioadele ulterioare, registrul independent de tranzacții prevăzut la articolul 20 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE și registrele prevăzute la articolul 6 din Decizia nr. 280/ 2004/CE.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

De asemenea, Regulamentul (UE) nr. 389/2013 de instituire a unui registru al Uniunii prevede un **sistem de comunicare** între registrul Uniunii și ITL.

În ceea ce privește **domeniul de aplicare**, Regulamentul UE) nr. 389/2013 se aplică certificatelor create pentru perioada de comercializare care a început la 1 ianuarie 2013 și pentru perioadele ulterioare ale schemei Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii, precum și unităților anuale de emisii alocate și unităților Kyoto.

Registrul Uniunii

Statele membre folosesc registrul Uniunii în scopul îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul Directivei 2003/87/CE și al articolului 11 din Decizia nr. 406/2009/CE, precum și în vederea asigurării unei contabilizări precise a certificatelor, a AEA și a dreptului la credite ce se înscriu în domeniul de aplicare a prezentului regulament. Registrul Uniunii furnizează administratorilor naționali și titularilor de cont procesele stabilite prin prezentul regulament.

Se instituie un registru de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL), sub forma unei baze de date electronice standardizate, în temeiul articolului 20 din Directiva 2003/87/CE, pentru tranzacțiile care intră sub incidența prezentului regulament. EUTL servește, de asemenea, la înregistrarea tuturor informațiilor privind deținerile și transferurile de unități Kyoto puse la dispoziție în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE.

Registrul Uniunii trebuie să conțină conturile în care trebuie să fie înregistrate procesele și operațiunile necesare pentru aplicarea dispozițiilor Directivei 2003/87/CE. Fiecare cont trebuie creat în conformitate cu procedurile standardizate, pentru a se asigura integritatea sistemului de registre și accesul public la informațiile păstrate în acest sistem. Certificatele trebuie emise în registrul Uniunii.

Licitația este metoda implicită pentru alocarea cotelor, mai degrabă decât alocarea gratuită. Reguli de alocare armonizate se aplică acelor certificate care sunt încă alocate liber.

Registrele înregistrează:

- listele de instalații și operatorii de aeronave sub reglementarea Directivei ETS (Directiva 2003/87/CE) din fiecare stat membru al UE și orice alocare gratuită pentru fiecare dintre aceștia;
- conturile companiilor sau persoanelor fizice care dețin certificate de emisii;
- transferuri de cote („tranzacții”) efectuate de titularii de conturi;
- emisiile anuale de CO₂ verificate de la instalațiile și operatorii de aeronave;
- reconcilierea anuală a cotelor și a emisiilor verificate, pentru fiecare companie care trebuie să fi predat suficiente cote pentru a acoperi toate emisiile sale verificate.

Administratorul central se asigură că registrul Uniunii este conform cu specificațiile funcționale și tehnice ale standardelor de schimb de date între sistemele de registre în temeiul Protocolului de la Kyoto, elaborate în conformitate cu Decizia 12/CMP.1, precum și cu cerințele de hardware, de rețea, de software și de securitate stabilite în specificațiile tehnice și privind schimbul de date prevăzute la articolul 105 din prezentul regulament.

Jurnalul de tranzacții UE

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Registrul de tranzacții al UE (EUTL) verifică, înregistrează și autorizează automat toate tranzacțiile dintre conturile din registrul Uniunii, asigurându-se că toate transferurile respectă regulile EU ETS.

EUTL este succesorul registrului comunitar independent de tranzacții, care a avut un rol similar înainte de introducerea registrului Uniunii.

Registrele de la Kyoto

Registrul Uniunii funcționează, de asemenea, ca registru al Protocolului de la Kyoto (PK) pentru a ajuta UE și statele sale membre să își îndeplinească obligațiile ca parte la Protocolul de la Kyoto.

Statele membre sunt obligate să adopte acte cu putere de lege și dispozițiile administrative necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului nr. 389/2013 și în special pentru a permite administratorilor naționali să își respecte obligațiile de verificare și examinare a informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), articolul 24 alineatul (4) și articolul 25 alineatul (4).

ABROGARE

Regulamentul (UE) nr. 389/2013, care acoperea faza III (2013-2020) a EU ETS, a fost abrogat la data de 1 ianuarie 2021 de **Regulamentul delegat (UE) 2019/1122**, care stabilește cerințele generale, operaționale și de întreținere ale registrului UE pentru faza a IV-a a EU ETS din **2021 până în 2030**, cu scopul de a garanta o contabilizare exactă a tuturor cotelor emise în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii al Uniunii Europene (UE).

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2019/1122 AL COMISIEI din 12 martie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea registrului Uniunii

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Din 2021 a început o nouă perioadă de aplicare a legislației în ansamblul economiei, ceea ce a marcat și începutul unei noi perioade pentru sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU ETS). Din acest motiv a fost necesar să se asigure că punerea în aplicare și funcționarea sistemului de registre respectă cerințele stabilite pentru această nouă perioadă.

Norme din Regulamentul (UE) nr. 389/2013 care reglementau registrul Uniunii au necesitat o simplificare, pentru a reduce, în măsura posibilului, orice sarcină administrativă, fără a submina integritatea de mediu, securitatea sau fiabilitatea EU ETS.

Pentru a defini direcția și amploarea posibilelor simplificări și cerințe mai puțin restrictive, a fost avută în vedere experiența practică a administratorilor naționali ai registrului Uniunii și consultarea statelor membre.

Noile norme rezultate, urmăresc să ofere o mai bună înțelegere și utilizare a registrului Uniunii atât de către utilizatorii săi, cât și de către administratori.

În privința extinderii posibilității de reducere a emisiilor s-a identificat necesitatea stabilirii unei legături între EU ETS și alte sisteme de comercializare a certificatelor de emisii, reducând astfel costurile de combatere a schimbărilor climatice.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Operaționalizarea acordurilor de legătură în temeiul articolului 25 din Directiva 2003/87/CE impune o serie de adaptări la nivelul registrului Uniunii. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 389/2013 necesită modificare pentru a se asigura, printre altele, recunoașterea certificatelor țărilor terțe pentru conformitate, permiterea transferului acestor certificate, crearea de conturi și procesele de tranzacționare, precum și pentru a include condițiile pentru suspendarea conectării.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2019/1122 înlocuiește Regulamentul (UE) nr. 389/2013, care acoperea faza III (2013-2020) a EU ETS și stabilește cerințele generale, operaționale și de întreținere ale registrului UE pentru faza a IV-a a EU ETS din 2021 până în 2030.

Acest REGULAMENT se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Cu toate acestea, Regulamentul (UE) nr. 389/2013 continuă să se aplice până la 1 ianuarie 2026 pentru toate operațiunile necesare în legătură cu perioada de comercializare cuprinsă între 2013 și 2020, cu cea de a doua perioadă de angajament a Protocolului de la Kyoto și cu perioada de conformitate definită la articolul 3 punctul 30 din regulamentul respectiv.

ASPECTE-CHEIE RELEVANTE

Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 vizează să garanteze o contabilizare exactă a tuturor certificatelor emise în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii al Uniunii Europene (UE).

Registrul UE

- Registrul UE este o **bază de date online unică și centralizată**, gestionată de Comisia Europeană, care conține conturile operatorilor de instalații, cum ar fi centralele electrice și operatorii aerieni.
- Acesta acoperă toate țările care participă la sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU ETS), instituit prin Directiva 2003/87/CE, care are ca scop reducerea emisiilor într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor, ca parte a politicii UE de combatere a schimbărilor climatice.
- Registrele înregistrează:
 - instalațiile care intră sub incidența directivei în fiecare stat membru al UE și toate cotele gratuite alocate acestor instalații;
 - conturile societăților sau ale persoanelor fizice care dețin astfel de cote;
 - transferurile de cote efectuate de titularii de conturi;
 - emisiile anuale verificate de CO₂ ale instalațiilor și ale operatorilor de transport aerian;
 - reconcilierea anuală a cotelor și a emisiilor verificate.

ROLUL REGULAMENTULUI

Regulamentul acoperă o serie de aspecte, inclusiv următoarele:

- **Sistemul de registre**, care este operat și întreținut de un administrator central. Regulamentul introduce un **Jurnal de tranzacții UE (EUTL)**, care verifică, înregistrează și autorizează în mod automat toate tranzacțiile între conturile din registru. Acesta înlocuiește registrul comunitar independent de tranzacții din faza II.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- Statutul și administrarea conturilor. Regulamentul simplifică normele de gestionare a conturilor în vederea reducerii sarcinii administratorilor naționali.
- Norme specifice pentru registrul EU ETS care acoperă aspecte precum:
 - emisiile verificate și conformitatea;
 - tranzacțiile, inclusiv normele privind executarea transferurilor și crearea, alocarea și transferul cotelor;
 - îmbunătățirea legăturilor dintre EU ETS și alte sisteme ETS în cazul în care a fost încheiat un acord de corelare (de exemplu, Swiss ETS).
- Norme și cerințe tehnice pentru registru și pentru jurnalul de tranzacții UE, inclusiv servicii naționale de asistență pentru titularii de cont și reprezentanți.

În ceea ce privește punerea în aplicare a Regulamentului delegat (UE) 2019/1122, s-a stabilit în sarcina statelor membre obligația de a adopta actele cu putere de lege și dispozițiile administrative necesare și în special pentru a permite administratorilor naționali să își respecte obligațiile de verificare și examinare a informațiilor furnizate în temeiul articolului 19 alineatul (1), al articolului 21 alineatul (4) și al articolului 22 alineatul (4).

Principalele atribuții ale administratorului central sunt legate de punerea la dispoziție, exploatarea și menținerea registrului Uniunii și a Registrului de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL), administrarea conturilor centrale și efectuarea operațiunilor care se desfășoară la nivel central.

Pe de altă parte, atribuțiile principale ale administratorilor naționali reprezintă punctul de legătură cu titularii lor de conturi înregistrați în registrul Uniunii și se compun din toate operațiunile care implică un contact direct cu aceștia, inclusiv deschiderea, suspendarea accesului și închiderea conturilor.

În privința confidențialității, articolul 80 alineat 2 stabilește în sarcina administratorului central și administratorilor naționali obligația de a asigura păstrarea secretului profesional de către toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru aceștia sau entitățile cărora le sunt delegate sarcini, precum și experții instruiți de aceștia.

MODIFICĂRI/ ABROGĂRI

Regulamentului delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2019/1124 al Comisiei din 13 martie 2019 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2019/1122 în ceea ce privește funcționarea registrului Uniunii având în vedere Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului.

n) Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim

CONTEXTUL ADOPTĂRII REGULAMENTULUI

La nivel global, emisiile din industria navală se ridică la aproximativ un miliard de tone pe an. Această valoare reprezintă 3 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel mondial și

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

4 % la nivelul UE. Dacă nu se iau măsuri de reducere a acestor emisii, valoarea lor ar putea ajunge mai mult decât dublu până în 2050.

Transportul maritim are un impact asupra climei la nivel global și asupra calității aerului ca rezultat al emisiilor de dioxid de carbon (CO₂) și al altor emisii pe care le generează, cum sunt emisiile de oxizi de azot (NO_x), oxizi de sulf (SO_x), metan (CH₄), particule în suspensie (PS) și negru de fum (BC).

Transportul naval reprezintă o sursă crescândă de emisii de gaze cu efect de seră (GES) care determină schimbări climatice. Uniunea Europeană (UE) sprijină o abordare globală a combaterii acestui fenomen. Ca primă măsură de reducere a emisiilor, aceasta a stabilit că, începând din 2018, navele mari care utilizează porturile din UE vor avea obligația de a raporta valorile verificate anual ale propriilor emisii de CO₂, precum și alte informații relevante în ceea ce privește energia.

În concluziile sale din 23-24 octombrie 2014, Consiliul European a aprobat un obiectiv obligatoriu pentru Uniune de reducere a emisiilor interne de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40 % până în 2030 în comparație cu 1990.

Se așteaptă ca sistemul de monitorizare, raportare și verificare (MRV) să reducă emisiile de CO₂ cu până la 2%. Acesta ar putea reduce costurile nete ale proprietarilor navelor cu până la 1,2 miliarde EUR pe an în 2030.

ASPECTE RELEVANTE

Deoarece obiectivul Regulamentului (UE) 2015/757, și anume monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de CO₂ generate de nave ca o primă fază a unei abordări etapizate pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, având în vedere caracterul internațional al transportului maritim, ci, date fiind amploarea și efectele, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, Regulamentul (UE) 2015/757 nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.

Pentru a se reduce la minimum sarcina administrativă pentru proprietarii și operatorii de nave, mai ales în cazul întreprinderilor mici și mijlocii, și pentru a se optimiza raportul dintre costuri și beneficii al sistemului pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de CO₂, fără a periclita obiectivul de a viza o pondere predominantă a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim, regulile pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de CO₂ vor trebui să se aplice doar marilor poluatori. După o analiză detaliată și obiectivă a dimensiunilor și a emisiilor navelor care sosesc în și pleacă din porturile Uniunii, a fost selectat un prag de tonaj brut de 5 000 de tone (GT).

Pentru a se reduce și mai mult efortul administrativ al proprietarilor și operatorilor de nave, regulile de monitorizare se concentrează pe CO₂, deoarece acesta este cel mai relevant gaz cu efect de seră emis de transportul maritim. Potrivit prevederilor din regulament monitorizarea și raportarea vizează emisiile de CO₂ generate prin arderea combustibililor atât în timp ce navele se află pe mare, cât și în timp ce se află la dană.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Datele care urmează a fi monitorizate la fiecare navă cuprind și alte informații legate de eficiența energetică, cum ar fi distanța călătorită, timpul petrecut pe mare și marfa transportată.

Pentru a se reduce la minimum sarcina administrativă pentru proprietarii și operatorii de nave, raportarea și publicarea informațiilor raportate se va realiza anual, dar companiile navale trebuie să furnizeze înregistrări verificate extern pentru fiecare navă care face obiectul regulamentului.

OBLIGAȚII REFERITOARE LA MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR DE CO₂ GENERATE DE TRANSPORTUL MARITIM

Regulamentul stabilește normele pentru un sistem la nivelul UE vizând monitorizarea, raportarea și verificarea (MRV) cu precizie a emisiilor de CO₂ și a altor informații relevante referitoare la navele mari care utilizează porturile din UE și a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2018.

În privința domeniului de aplicare, au fost selectate navele cu un tonaj brut de peste 5 000 de tone care vizitează porturile din UE după data de 1 ianuarie 2018 (prima perioadă de raportare).

Regulamentul a exclus de la aplicare navele de război, navele auxiliare, navele de pescuit sau de prelucrare a peștelui, navele de lemn cu construcție primitivă, navele care nu sunt propulsate prin mijloace mecanice sau navele guvernamentale utilizate în scopuri necomerciale.

Societățile sunt obligate la luarea măsurilor adecvate pentru a împiedica orice absență a datelor pentru perioada de raportare.

Regulamentul instituie în sarcina societăților obligația de a obține, înregistra, compila, analiza și documenta datele pentru monitorizare, inclusiv ipotezele, referințele, factorii de emisie și datele de activitate, într-un mod transparent care să permită reproducerea determinării emisiilor de CO₂ de către verificator.

Pentru a asigura o monitorizare coerentă și comparabilă, companiile trebuie să își documenteze într-un plan de monitorizare metoda pe care urmează să o aplice. Acestea trebuie să verifice regulat dacă metoda necesită îmbunătățiri. Dacă este necesar, companiile trebuie să o supună unei reevaluări de către un verificator acreditat.

Potrivit regulamentului, societățile trebuiau să pregătească, până la 31 august 2017, un plan de monitorizare pentru fiecare navă proprie care face obiectul regulamentului. Planurile trebuie transmise unui verificator acreditat în vederea evaluării.

Planul de monitorizare trebuie să conțină documentație completă și transparentă privind aspecte precum diferitele surse de CO₂ de pe navă și procedurile de determinare a datelor de activitate pentru fiecare călătorie (adică distanța parcursă, numărul de pasageri, detalii despre marfa transportată, timpul petrecut pe mare etc.).

Începând din 30 aprilie 2019, companiile trebuie să transmită Comisiei Europene un raport verificat privind emisiile anuale.

Începând din 30 iunie 2019, navele care au vizitat porturi ale UE într-o perioadă de raportare anterioară trebuie să păstreze la bord un document valabil care să indice respectarea obligațiilor privind MRV.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Până la data de 30 iunie a fiecărui an începând din 2019, Comisia trebuie să pună informațiile raportate la dispoziția publicului.

Verificatorul trebuie să fie independent și imparțial potrivit regulamentului, iar atunci când efectuează verificarea raportului privind emisiile și a procedurilor de monitorizare aplicate de societate, verificatorul evaluează fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și a datelor și informațiilor raportate referitoare la emisiile de CO₂, în special: (a) atribuirea consumului de combustibil la călătorii; (b) datele privind consumul de combustibil care au fost incluse în raport, precum și măsurile și calculele aferente; (c) selectarea și utilizarea factorilor de emisie; (d) calculele care au dus la determinarea emisiilor de CO₂ totale; (e) calculele care au dus la determinarea eficienței energetice.

Verificatorii care evaluează planurile de monitorizare și rapoartele privind emisiile și care emit rapoartele de verificare și documentele de conformitate sunt acreditați pentru activități din domeniul de aplicare al prezentului regulament de către un organism național de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008.

În privința respectării cerințelor de monitorizare și raportare și inspecții, regulamentul a prevăzut faptul că pe baza informațiilor publicate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1), fiecare stat membru va lua toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea de către navele care arborează pavilionul său a cerințelor de monitorizare și raportare prevăzute la articolele 8-12. Statele membre iau în considerare faptul că pentru nava în cauză a fost emis un document de conformitate, în conformitate cu articolul 17 alineatul (4), drept dovadă a acestei conformități.

Fiecare stat membru se asigură că orice inspecție a unei nave într-un port aflat sub jurisdicția sa, efectuată în conformitate cu Directiva 2009/16/CE, include verificarea prezenței la bordul navei a unui document de conformitate valabil.

Nerespectarea dispozițiilor regulamentului se sancționează potrivit unui regim de sancțiuni stabilit de statele membre, care să aibă un caracter eficace, proporțional și disuasiv.

Statele membre stabilesc un schimb de informații eficace și o cooperare eficace între autoritățile naționale responsabile pentru asigurarea respectării cerințelor de monitorizare și raportare sau, după caz, între autoritățile naționale însărcinate să aplice procedurile de sancționare.

Regulamentul indică posibilitatea autorității competente a statului membru din portul de intrare de a emite un ordin de expulzare, în cazul navelor care nu au respectat cerințele de monitorizare și raportare pentru două sau mai multe perioade de raportare consecutive și în cazul în care alte măsuri de executare nu au asigurat respectarea acestora.

Atunci când sunt aplicate procedurile naționale de sancționare împotriva unei anumite nave de oricare dintre statele membre, acestea trebuie notificate Comisiei, Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă (EMSA), celorlalte state membre și statului de pavilion în cauză.

Ca urmare a emiterii unui astfel de ordin de expulzare, orice stat membru trebuie să refuze intrarea navei respective în oricare dintre porturile sale până când societatea îndeplinește cerințele de monitorizare și raportare în conformitate cu articolele 11 și 18. Respectarea acelor cerințe este confirmată prin notificarea unui document de conformitate valabil către autoritatea națională competentă care a emis ordinul de expulzare.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Aceste dispoziții nu aduc atingere normelor maritime internaționale aplicabile în cazul navelor aflate în primejdie.

De asemenea, în cadrul regulamentului a fost prevăzut dreptul proprietarului sau operatorului unei nave sau reprezentantului său la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe sau a unui tribunal împotriva ordinului de expulzare. Statele membre stabilesc și mențin proceduri corespunzătoare în acest scop.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

o) Decizia Comisiei nr. 2006/780/CE privind evitarea dublei contabilizări pentru reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul sistemului comunitar de comercializare a emisiilor pentru activitățile de proiect care intră sub incidența Protocolului de la Kyoto, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

CONTEXTUL ADOPTĂRII DECIZIEI

În temeiul Protocolului de la Kyoto privind schimbările climatice, semnat în decembrie 1997, UE s-a angajat să reducă emisiile de gaze cu efect de seră (GES) din 2008 până în 2012 cu 8 % față de nivelurile din 1990.

Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului a instituit un sistem de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în Uniune, pentru a promova reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic.

De asemenea, prin Directiva 2003/87/CE a fost instituită obligația în sarcina statelor membre de a se asigura, atunci când aplică activitățile de proiect, astfel cum este stabilit prin mecanismele flexibile ale Protocolului Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (CCNUSC), că nu sunt eliberate unități de reducere a emisiilor (URE) sau reduceri de emisii certificate (REC) pentru reducerile sau limitările de emisii de gaze cu efect de seră care se produc în instalații care participă în sistemele comunitare de comercializare a emisiilor, astfel cum ar rezulta din dubla contabilizare a reducerilor sau limitărilor de emisii.

Scopul acestei solicitări din Directiva 2003/87/CE este de a se asigura integritatea ecologică a sistemului comunitar privind comercializarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității.

Trebuie să se țină seama că astfel de reduceri sau de limitări pot apărea în special în cazul în care:

- se realizează o activitate de proiect privind schimbul de combustibili dintr-o instalație în care se aplică sistemul comunitar privind comercializarea certificatelor de emisii, în cazul în care o activitate de proiect din sectorul producerii energiei termice duce la scăderea producției dintr-o altă instalație conform sistemului comunitar privind comercializarea certificatelor de emisii;
- în cazul în care o activitate de proiect pentru o uzină eoliană sau hidroenergetică duce la transformarea electricității într-o rețea de electricitate, înlocuind astfel generarea de electricitate bazată pe combustibili minerali.

Înainte de adoptarea articolului 11b alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE statele membre s-au angajat să elibereze unități de reducere a emisiilor sau reduceri de emisii certificate, care duc la dublă contabilizare.

Directiva 2003/87/CE a permis ca unitățile de reducere a emisiilor și reducerile de emisii certificate să fie eliberate până la 31 decembrie 2012, chiar dacă reducerile sau limitările activităților de proiect reduc sau limitează direct sau indirect emisiile instalațiilor care intră în domeniul de aplicare al sistemului comunitar de comercializare a certificatelor de emisii, cu condiția ca un număr egal de certificate să fie anulat.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Pentru reducerile sau limitările directe, operatorul instalației în care se produce reducerea sau limitarea este răspunzător pentru anularea certificatelor corespunzătoare cantităților de unități de reducere a emisiilor și reduceri de emisii certificate eliberate pentru astfel de reduceri sau limitări.

Pentru reducerile sau limitările indirecte, autoritățile naționale sunt responsabile pentru anularea acestor certificate din registrul național al statului care emite unități de reducere a emisiilor și reduceri de emisii certificate.

Metoda cea mai adecvată de a contabiliza reducerile și limitările într-o instalație care intră sub incidența sistemului comunitar privind comercializarea certificatelor de emisii, care rezultă dintr-o anumită activitate de proiect, este de a calcula nivelul unor astfel de reduceri sau limitări în raport cu totalul reducerilor sau limitărilor planificate, după cum este aprobat prin analiza inițială. Dacă în cazul reducerilor sau limitărilor indirecte cantitatea reducerilor din instalațiile individuale care intră sub incidența sistemului comunitar privind comercializarea certificatelor de emisii nu poate fi identificată cu exactitate, ar trebui estimată cantitatea reducerilor sau limitărilor în raport cu totalul reducerilor limitărilor activității de proiect care ar putea duce la dublă contabilizare.

Sistemul comunitar privind comercializarea certificatelor de emisii a impus ca statele membre să notifice Comisia cu privire la cantitatea totală de certificate care se intenționează a fi alocate în perioada 2008-2012, în planurile de alocare națională ale acestora, cu 18 luni înainte de începerea perioadei. Cu toate acestea, volumul precis de reduceri și limitări de emisii generate de o anumită activitate de proiect este stabilit anual, după ce acestea s-au produs.

Statelor membre le este recomandat să țină seama de reducerile sau limitările anticipate provocate de activitățile de proiect, care afectează o instalație sau activitatea și care ar putea produce o dublă contabilizare, atunci când stabilesc metodologia planului de alocare națională, pentru a stabili alocarea instalațiilor individuale.

ASPECTE REGLEMENTATE

Decizia Comisiei nr. 2006/780/CE stabilește dispozițiile de punere în aplicare a articolului 11b alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE, respectiv:

- Alineat (3): *Până la 31 decembrie 2012, pentru activitățile bazate pe proiecte IJ și MDP care reduc sau limitează în mod direct emisiile unei instalații care intră în sfera de aplicare a Directivei 2003/87/CE, nu pot fi eliberate URE sau REC decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat de operatorul instalației în cauză.*

- Alineat (4): *Până la 31 decembrie 2012, pentru activitățile bazate pe proiecte IJ și MDP care reduc sau limitează în mod indirect emisiile unei instalații care intră în sfera de aplicare a Directivei 2003/87/CE, nu pot fi eliberate URE (unitate de reducere a emisiilor) sau REC (reducere de emisii certificate) decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat în registrul național al statului membru de origine al URE sau al REC.*

Directiva 2003/87/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 13 octombrie 2003 a fost modificată prin Regulamentul delegat (UE) 2021/1416 al Comisiei din 17 iunie 2021 în ceea ce privește excluderea din sistemul Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii a zborurilor care sosesc din Regatul Unit.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

ROLUL DECIZIEI ȘI OBLIGAȚIILE INSTITUITE

Decizia Comisiei nr. 2006/780/CE a stabilit obligația statelor membre cu privire la planul său de alocare națională pentru perioada 2008-2012, de a include în cantitatea totală a certificatelor alocate rezervele prevăzute pentru fiecare activitate de proiect în cazul în care, anterior termenului de 01.01.2013, statul membru a eliberat scrisori de aprobare ca țară gazdă, angajându-se să elibereze URE și REC pentru activitățile de proiect care ar duce la reducerea sau limitarea emisiilor în instalațiile care intră în domeniul de aplicare a Directivei 2003/87/CE.

De asemenea, tot cu privire la planul de alocare națională pentru perioada 2008-2012, Comisia a prevăzut posibilitatea statelor membre de a include în cantitatea totală a certificatelor alocate o rezervă suplimentară de certificate în cazul în care, ulterior termenului limită prevăzut la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, statul membru intenționează să elibereze scrisori de aprobare ca țară gazdă, angajându-se să elibereze unități de reducere a emisiilor și reduceri de emisii certificate înainte de 31 decembrie 2012 pentru activitățile de proiect care ar duce la reducerea sau limitarea emisiilor în instalațiile care intră în domeniul de aplicare a Directivei 2003/87/CE. Activitățile de proiect planificate utilizând aceeași metodologie de reducere a emisiilor pentru care nu a fost încă eliberată scrisoare de susținere pot fi grupate împreună într-o singură coloană în tabelul cu rezervele de certificate stabilit în conformitate cu anexa II.

Comisia a prevăzut posibilitatea statelor membre de a aproba activități de proiect ca țară gazdă după expirarea termenului limită pentru transmiterea planului național de alocare, cu condiția de a fi informată cu privire la aceasta, înainte de a emite scrisoarea de aprobare.

Potrivit Deciziei Comisiei nr. 2006/780/CE aceste informații vor trebui să fie însoțite de un raport al unui verficator independent care verifică dacă unitățile de reducere a emisiilor sau reducerile de emisii certificate care urmează a fi eliberate nu produc dublă contabilizare, iar pentru aceasta furnizează toate informațiile necesare pentru a asigura că activitățile de proiect transmise spre aprobare sunt în conformitate cu Directiva 2003/87/CE.

Scrisorile de aprobare eliberate și scrisorile de susținere eliberate după expirarea termenului limită pentru notificarea planului național de alocare pentru activități de proiect care urmează să conducă la reduceri de proiect din sectorul comercial stabilesc certificatele de emisii care trebuie convertite în unități de volum din rezerva stabilită, în cazul emiterii de unități de reducere a emisiilor sau reducerii de emisii certificate. În cazul în care o cotă a fost deja atribuită printr-o scrisoare de aprobare unei anumite activități de proiect, nu poate fi reatribuită ulterior unui alt proiect.

p) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei (Text cu relevanță pentru SEE)

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Monitorizarea și raportarea emisiilor reprezintă o piatră de temelie a EU ETS (Sistemul de comercializare a certificatelor de emisii al Uniunii Europene). În urma revizuirilor EU ETS,

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Directivele din 2009 și 2018, au fost actualizate regulile de monitorizare și raportare stabilite sub forma unui regulament UE (Regulamentul de monitorizare și raportare, denumit în continuare „RMR”).

O nouă versiune a Regulamentului de monitorizare și raportare a fost dezvoltată pentru utilizare în a patra perioadă a EU ETS, și anume Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei (UE) 2018/2066 din 19 decembrie 2018 care a înlocuit Regulamentul Comisiei (UE) nr. 601/2012 din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Pentru buna funcționare a sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră („EU ETS”), stabilit prin Directiva 2003/87/CE, este crucial ca monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, realizate în conformitate cu cerințele armonizate prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, să fie complete, coerente, transparente și precise.

RMR prevede norme pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a datelor privind activitatea, în temeiul Directivei 2003/87/CE, pentru perioada de comercializare a sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră ale Uniunii care începe la data de 1 ianuarie 2021 și pentru perioadele de comercializare următoare.

RMR se aplică monitorizării și raportării emisiilor de gaze cu efect de seră legate de activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE și datelor privind activitatea privind instalațiile staționare și activitățile din domeniul aviației, precum și monitorizării și raportării datelor tonă-kilometru legate de activitățile de aviație.

RMR se aplică emisiilor și datelor privind activitatea înregistrate începând cu 1 ianuarie 2021.

Cu toate acestea, articolul 76 se aplică de la 1 ianuarie 2019 sau de la data intrării în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066, oricare dintre aceste date este ulterioară.

ASPECTE-CHEIE RELEVANTE

RMR a fost revizuit pentru perioada a IV-a EU ETS (începând cu 1 ianuarie 2021) luând în considerare discuțiile ample cu statele membre, fiind evidențiate următoarele elemente principale:

- Îmbunătățiri ale formulării în general, cu scopul de a face RMR mai ușor de citit și de utilizat, dar și pentru a-l face mai clar din punct de vedere juridic și de a corecta unele fraze inconsecvente sau incomplete;
- Adăugarea regulilor pentru transferul de N2O între instalații;
- Articolul 68 (forța majoră) a fost eliminat, întrucât nu mai este relevant;
- Mai multă claritate în ceea ce privește ierarhia nivelurilor și mai multă flexibilitate pentru determinarea fracțiunii de biomasă a combustibililor și materialelor (mixte);
- O aliniere mai bună între metodele bazate pe calcul și cele prin măsurare.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

q) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei (Text cu relevanță pentru SEE.)

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Monitorizarea și raportarea emisiilor reprezintă o piatră de temelie a EU ETS (Sistemul de comercializare a certificatelor de emisii al Uniunii Europene). În urma revizuirilor EU ETS, Directivele din 2009 și 2018, au fost actualizate regulile de monitorizare și raportare stabilite sub forma unui regulament UE (Regulamentul de monitorizare și raportare, denumit în continuare „RMR”).

O nouă versiune a Regulamentului de monitorizare și raportare a fost dezvoltată pentru utilizare în a patra perioadă a EU ETS, și anume Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei (UE) 2018/2066 din 19 decembrie 2018 care a înlocuit Regulamentul Comisiei (UE) nr. 601/2012 din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 601/2012 continuă să se aplice în cazul activităților de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor și, după caz, a datelor privind activitatea desfășurate înainte de 1 ianuarie 2021.

Regulamentului a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2019 iar prevederile acestuia se aplică începând cu 1 ianuarie 2021.

ASPECTE-CHEIE RELEVANTE

RMR a fost revizuit pentru perioada a 4-a EU ETS (2021 - 2030) luând în considerare discuțiile ample cu statele membre, fiind evidențiate următoarele elemente principale:

- Îmbunătățiri ale formulării în general, cu scopul de a face RMR mai ușor de citit și de utilizat, dar și pentru a-l face mai clar din punct de vedere juridic și de a corecta unele fraze inconsecvente sau incomplete;
- Adăugarea regulilor pentru transferul de protoxid de azot (N₂O) între instalații;
- O mai bună aliniere cu alte acte normative, în special cu Regulamentul de verificare a emisiilor și acreditarea verificatorilor („RVA”) și cu regulile de alocare gratuită („FAR”) (Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului) și („ALCR”) Regulamentul privind modificările nivelului de alocare (Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei din 31 octombrie 2019 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește noi modalități de ajustare a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii din cauza modificării nivelului de activitate), de exemplu, prin eliminarea articolului 12 alineatul (3);
- Mai multă claritate în ceea ce privește ierarhia nivelurilor și mai multă flexibilitate pentru determinarea fracțiunii de biomasă a combustibililor și materialelor (mixte);
- O aliniere mai bună între metodele bazate pe calcul și cele prin măsurare;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- Clarificarea monitorizării emisiilor provenite din epurarea gazelor de ardere și unele aspecte minore din regulile specifice activităților asociate instalațiilor

ROLUL REGULAMENTULUI

Obiectul regulamentului este stabilirea normelor privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră ("GES") și a datelor privind activitatea, în temeiul Directivei 2003/87/CE, pentru perioada de comercializare a sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră ale Uniunii care începe la data de 1 ianuarie 2012 și pentru perioadele de comercializare următoare.

În ceea ce privește **domeniul de aplicare**, Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei (UE) 2018/2066 se aplică :

- monitorizării și raportării emisiilor de GES aferente activităților enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE și datelor privind activitatea privind instalațiile staționare și activitățile din domeniul aviației, precum și monitorizării și raportării datelor tonă-kilometru legate de activitățile de aviație.
- certificatelor pentru aviație care urmează să fie licitate și care au fost create pentru perioada de comercializare 1 ianuarie 2012 - 31 decembrie 2012.
- emisiilor și datelor privind activitatea, înregistrate începând cu 1 ianuarie 2012.

Pentru buna funcționare a sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră („EU ETS”) stabilit prin Directiva 2003/87/CE este crucial ca monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, realizate în conformitate cu cerințele armonizate prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066, să fie complete, coerente, transparente și precise.

Articolele 5-9 din (RMR) Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei (UE) 2018/2066 subliniază principiile directe pe care operatorii trebuie să le urmeze atunci când își îndeplinesc obligațiile. Acestea sunt: exhaustivitate, consecvență și comparabilitate, transparență, precizie, integritatea metodologiei și a raportului privind emisiile și îmbunătățire continuă.

Pentru a se asigura consecvență și comparabilitate, alineatul 1 al articolului 6 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 stabilește faptul că operatorii și operatorii de aeronave trebuie să utilizeze aceleași metodologii de monitorizare și seturi de date. Modificările arbitrare ale metodologiilor de monitorizare sunt interzise. Acesta este motivul pentru care planul de monitorizare și derogările/modificările trebuie să fie aprobate de către autoritatea competentă.

De asemenea, comparabilitatea e definită ca posibilitatea reproducerii determinărilor emisiilor de către verificator și de către autoritatea competentă, motiv pentru care operatorii și operatorii de aeronave obțin, înregistrează, compilează, analizează și documentează datele provenite din activitatea de monitorizare, inclusiv ipotezele, referințele, datele privind activitatea și parametrii de calcul, într-un mod transparent.

În articolul 7, Regulamentul instituie o cerință de precizie în sarcina operatorilor și operatorilor de aeronave, solicitând ca aceștia să se asigure că determinarea emisiilor nu este, în mod sistematic sau cu bună știință, inexactă. În acest sens, operatorilor li se solicită diligența necesară astfel:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- vor identifica și vor reduce pe cât posibil orice sursă de incertitudine;
- vor acorda atenția cuvenită pentru a se asigura că atât calcularea, cât și măsurarea emisiilor prezintă **cel mai înalt grad de precizie posibil**.

Atunci când un stat membru desemnează mai multe autorități competente în temeiul articolului 18 din Directiva 2003/87/CE, prin Regulament s-a stabilit în sarcina acestuia obligația de a coordona activitatea desfășurată de autoritățile respective.

În ceea ce privește formatul informației electronice, Articolul 74 prevede posibilitatea statelor membre de a solicita operatorului și operatorului de aeronave să utilizeze modele electronice sau anumite formate de fișiere pentru prezentarea planurilor de monitorizare și a modificărilor aduse planului de monitorizare, precum și pentru prezentarea rapoartelor privind emisiile anuale, a rapoartelor tonă-kilometru, a rapoartelor de verificare și a rapoartelor privind îmbunătățirile.

Modelele respective sau specificațiile privind formatul fișierelor stabilite de către statele membre trebuie să includă cel puțin informațiile din modelele electronice sau din specificațiile privind formatul fișierelor publicate de către Comisie.

Atunci când stabilește modelul sau specificațiile privind formatul fișierelor, în Regulament s-a indicat că statele membre pot alege fie una dintre opțiunile următoare, fie ambele opțiuni:

- (a) specificații privind formatul fișierelor bazate pe XML, cum ar fi limbajul de raportare EU ETS publicat de Comisie pentru a fi utilizat în legătură cu sistemele automatizate avansate;
- (b) modele publicate într-o formă utilizabilă de programe informatice de birou standard, inclusiv foi de calcul și procesoare de texte.

Având în vedere importanța planului de monitorizare, pe care fiecare operator sau operator de aeronave trebuie să-l prezinte autorității competente spre aprobare, conform articolului 12, Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei (UE) 2018/2066 furnizează în **ANEXA I** elementele pe care documentația metodologiei de monitorizare a unei anumite instalații sau a unui anumit operator de aeronave trebuie să le conțină pentru a fi detaliată, completă și transparentă, și în acest sens prezintă:

1. Conținutul minim al planului de monitorizare pentru instalații [articolul 12 alineatul (1)]
2. Conținutul minim al planurilor de monitorizare a emisiilor provenite din aviație
3. Conținutul minim al planurilor de monitorizare pentru datele tonă-kilometru

MONITORIZARE și CONTROL

Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei (UE) 2018/2066 (RMR) prezintă **CAPITOLUL III** intitulat **MONITORIZAREA EMISIILOR PROVENITE DE LA INSTALAȚIILE STAȚIONARE** (ART. 19 - ART. 49) care permite operatorului să aleagă metode de monitorizare dintr-un sistem tip bloc bazat pe diferite metodologii de monitorizare, astfel sunt disponibile:

1. Metode bazate pe calcul:
 - a) Metodologia standard (diferențierea emisiilor de ardere și de proces);
 - b) Bilanțul masic;
2. Metode bazate pe măsurare;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

3. Metodologia care nu se bazează pe niveluri („fall-back”);

4. Combinații de metode.

Sunt permise toate tipurile de combinații ale acestor metodologii, cu condiția ca operatorul să demonstreze că nu va apărea nici o dublă contabilizare, nici lacune de date în raportarea emisiilor. Alegerea metodologiei necesită aprobarea autorității competente, aprobare care este dată, de regulă, implicit ca parte a aprobării planului de monitorizare.

De asemenea, Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei (UE) 2018/2066 (RMR) prezintă și **CAPITOLUL IV** intitulat **MONITORIZAREA EMISIILOR ȘI A DATELOR TONĂ-KILOMETRU PROVENITE DIN AVIAȚIE (ART. 50 - 57)**

În privința operatorilor de aeronave, RMR a stabilit că aceștia trebuie să prezinte autorității competente un plan de monitorizare pentru monitorizarea și raportarea emisiilor în conformitate cu articolul 12 **cel târziu cu patru luni înainte de a începe activitățile de aviație** prevăzute în anexa I la Directiva 2003/87/CE.

Este extrem de important ca operatorul să se asigure că datele sunt produse, colectate, prelucrate și stocate în mod controlat. Prin urmare, operatorul trebuie să definească instrucțiunile pentru „cine preia datele, de unde le preia și ce face cu acestea”.

Aceste „activități privind fluxul de date” (prezentate la articolul 58) fac parte din planul de monitorizare sau sunt prevăzute, după caz, în procedurile scrise.

Exemplele de activități privind fluxul de date includ: citirea instrumentelor, trimiterea eșantioanelor la laborator și primirea rezultatelor, agregarea datelor, calcularea emisiilor cu ajutorul diverșilor parametri, precum și stocarea tuturor informațiilor relevante în vederea unei utilizări ulterioare.

În vederea respectării planului de monitorizare și asigurării că fluxul de date nu conține inexactități, Regulamentul prevede în articolul 59 că operatorul trebuie să instituie un sistem de control eficace Acesta cuprinde două elemente:

- o evaluare a riscurilor și
- activități de control pentru reducerea riscurilor identificate.

La articolul 60, Regulamentul stabilește sarcina operatorului de a se asigura că toate echipamentele de măsurare relevante sunt calibrate, reglate și verificate la intervale regulate, inclusiv înainte de utilizare, și controlate prin raportarea la standarde de măsurare corespunzătoare standardelor internaționale de măsurare, dacă sunt disponibile, în conformitate cu dispozițiile regulamentului și în mod proporțional cu riscurile identificate.

În cazul în care componentele sistemelor de măsurare nu pot fi calibrate, operatorul va trebui să le identifice în planul de monitorizare și va propune activități de control alternative.

În cazul în care se constată că echipamentele nu corespund cerințelor de performanță prevăzute, operatorul va lua cu promptitudine măsurile corective necesare.

Alineatul 2 al articolului 60, în privința sistemelor de măsurare continuă a emisiilor, stabilește că operatorul va aplica un sistem de asigurare a calității care are la bază standardul Asigurarea calității sistemelor de măsurare automate (Quality assurance of automated measuring systems - EN 14181), care include măsurători efectuate în paralel, cel puțin o dată pe an, de un personal competent, cu ajutorul metodelor de referință standard.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Prin Articolul 67 alineat 1 se instituie în sarcina operatorilor obligația de a ține evidența tuturor datelor și informațiilor relevante, inclusiv a informațiilor enumerate în anexa IX, pentru o perioadă de cel puțin 10 ani.

Datele documentate și arhivate privind monitorizarea permit verificarea rapoartelor privind emisiile anuale sau privind tona-kilometru în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067. Datele raportate de operator sau de operatorul de aeronave incluse într-un sistem electronic de raportare și de gestionare a datelor stabilit de autoritatea competentă pot fi considerate ca fiind păstrate de operator sau de operatorul de aeronave dacă acesta poate accesa datele respective.

Alineatul 2 al articolului 67 prevede că în eventualitatea unei cereri, operatorul sau operatorul de aeronave va pune documentele respective la dispoziția autorității competente și a verficatorului care verifică raportul privind emisiile sau raportul privind tona-kilometru în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067.

În privința raportării, Regulamentul stabilește că operatorii trebuie să transmită autorității competente, până la data de 31 martie a fiecărui an, un raport privind emisiile care acoperă emisiile anuale din perioada de raportare.

Cu toate acestea, autoritățile competente pot solicita operatorilor sau operatorilor de aeronave să prezinte raportul privind emisiile anuale verificat înainte de 31 martie, dar cel mai devreme până la data de 28 februarie.

În situația în care operatorul de aeronave alege să solicite alocarea unor certificate de emisii cu titlu gratuit în temeiul articolului 3e sau 3f din Directiva 2003/87/CE, operatorul de aeronave înaintează autorității competente, până la data de 31 martie a anului care urmează anului de monitorizare menționat la articolul 3e sau 3f din directivă, un raport privind tona-kilometru care să acopere datele tonă-kilometru pentru anul de monitorizare și care să fie verificat în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067.

Fiecare operator sau operator de aeronave verifică în mod regulat dacă metodologia de monitorizare aplicată poate fi îmbunătățită și înaintează autorității competente, spre aprobare, un raport în acest sens.

La Articolul 70 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 prevede că autoritatea competentă va realiza o estimare prudentă a nivelului de emisii al unei instalații sau al unui operator de aeronave în oricare dintre următoarele situații:

- (a) operatorul sau operatorul de aeronave nu a prezentat niciun raport privind emisiile anuale verificat până la termenul-limită prevăzut la articolul 68 alineatul (1);
- (b) raportul privind emisiile anuale verificat menționat la articolul 68 alineatul (1) nu este conform cu prevederile Regulamentului;
- (c) raportul privind emisiile anuale al unui operator sau operator de aeronave nu a fost verificat în conformitate cu Regulamentul.

Alineatul 2 al articolului 70, stabilește că atunci când un verficator constată, în raportul de verificare întocmit, existența unor inexactități nesemnificative care nu au fost corectate de către operator sau de către operatorul de aeronave înainte de emiterea raportului de verificare, autoritatea competentă evaluează inexactitățile respective și efectuează o estimare

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

prudentă a emisiilor instalației sau ale operatorului de aeronave, după caz. Autoritatea competentă îl informează pe operator sau pe operatorul de aeronave dacă sunt necesare corecții ale raportului privind emisiile anuale și care sunt acestea. Operatorul sau operatorul de aeronave pune informațiile respective la dispoziția verficatorului.

Alineatul 3 al articolului 70 obligă statele membre să realizeze un schimb eficient de informații între autoritățile competente responsabile cu aprobarea planurilor de monitorizare și autoritățile competente responsabile cu acceptarea rapoartelor privind emisiile anuale.

În privința asigurării coerenței cu alte obligații de raportare, Regulamentul stabilește prin articolul 73 că fiecare activitate enumerată în anexa I la Directiva 2003/87/CE, desfășurată de un operator sau de un operator de aeronave trebuie să menționeze, după caz, codurile din următoarele sisteme de raportare:

(a) formatul comun de raportare al sistemelor naționale de inventariere a gazelor cu efect de seră, astfel cum a fost aprobat de organismele respective ale Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice;

(b) numărul de identificare al instalației din Registrul European al Poluanților Emiși și Transferați, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (6);

(c) activitatea din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 166/2006;

(d) codul NACE în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului.

MODIFICĂRI/ ABROGĂRI

RMR a fost revizuit prin REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/2085 AL COMISIEI din 14 decembrie 2020 de modificare și de rectificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului

Această revizuire s-a concentrat pe:

- alinierea cerințelor Directivei (UE) 2018/2001 privind energia din surse regenerabile (RED II) cu RMR privind criteriile de durabilitate și de reducere a gazelor cu efect de seră pentru biomasă;
- o tratare mai bună a materialelor care conțin atât forme de carbon anorganice (carbonat) cât și alte forme de carbon;
- determinarea biogazului alimentat și utilizat dintr-o rețea de gaze naturale (și o abordare similară pentru biocarburanții utilizați pentru aviație);
- introducerea valorilor GWP (Global Warming Potential) în conformitate cu al cincilea raport de evaluare al IPCC (AR5).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/388 AL COMISIEI din 8 martie 2022 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

RMR a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/2085 al Comisiei (3) pentru a alinia dispozițiile privind emisiile provenite de la biomasă la normele prevăzute în Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului (4), în special în ceea ce privește definițiile relevante și criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei. În urma acestor modificări, dispozițiile referitoare la criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei se aplică de la 1 ianuarie 2022.

r) Decizia Comisiei nr. 2013/162/UE privind determinarea nivelurilor anuale de emisii alocate statelor membre pentru perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului (notificată în cadrul documentului C(2013) 1708);

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Datele raportate până la emiterea Deciziei Comisiei nr. 2013/162/UE în inventarele naționale de gaze cu efect de seră, în registrele naționale și în registrele Uniunii nu erau suficiente pentru a determina, la nivel de stat membru, emisiile de CO₂ produse de aviația civilă la nivel național și care nu sunt reglementate de Directiva 2003/87/CE. Emisiile de CO₂ generate de aviație, care nu sunt reglementate de Directiva 2003/87/CE, reprezintă doar o foarte mică parte din emisiile totale de gaze cu efect de seră, iar colectarea de informații suplimentare cu privire la aceste emisii ar crea o sarcină administrativă disproporționată. Prin urmare, volumul de emisii de CO₂ din categoria de inventar „1.A.3.A Aviație civilă” trebuie să se considere egal cu zero în determinarea nivelurilor anuale de emisii alocate.

Nivelul anual de emisii alocate unui stat membru pentru anul 2020 trebuie să fie calculat scăzând volumul de emisii verificate de gaze cu efect de seră ale instalațiilor care au existat în 2005 din emisiile analizate de gaze cu efect de seră pentru anul 2005 și ajustând rezultatul cu procentajul prevăzut în anexa II la Decizia nr. 406/2009/CE.

La articolul 27 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (4) se cere Comisiei să efectueze o examinare a impactului utilizării orientărilor IPCC (Grupul interguvernamental privind schimbările climatice) din 2006 sau al modificărilor metodologiilor CCONUSC (Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice) utilizate asupra emisiilor totale de gaze cu efect de seră relevante pentru articolul 3 din Decizia nr. 406/2009/CE, până în decembrie 2016, pentru a se asigura coerența dintre metodologiile utilizate pentru determinarea emisii alocate statelor membre (AEA) și raportările anuale ale statelor membre elaborate ulterior examinării respective.

ASPECTE-CHEIE REGLEMENTATE

Nivelurile anuale de emisii alocate fiecărui stat membru pentru fiecare an din perioada 2013-2020 sunt stabilite în anexa I a Deciziei Comisiei nr. 2013/162/UE și se aplică sub rezerva ajustărilor publicate în temeiul articolului 10 din Decizia nr. 406/2009/CE.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

ROLUL DECIZIEI

Decizia 2013/162/UE a Comisiei stabilește nivelurile anuale de AEA pentru perioada cuprinsă între 2013 și 2020 pe baza datelor cuprinse în inventarele statelor membre privind gazele cu efect de seră (GES) determinate în conformitate cu Orientările din 1996 ale IPCC referitoare la inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, disponibile la momentul adoptării acesteia.

După adoptarea Deciziei 2013/162/UE, articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) nr. 666/2014 al Comisiei (3) a impus statelor membre să prezinte inventarele gazelor cu efect de seră determinate în conformitate cu Orientările din 2006 ale IPCC referitoare la inventarele naționale privind gazele cu efect de seră și cu orientările CCONUSC privind raportarea inventarelor anuale, astfel cum sunt prevăzute în Decizia Decizia 15/CP.17 a Conferinței părților la CCONUSC.

În conformitate cu prevederile articolului 2 al Deciziei 2013/162/UE și fără a aduce atingere articolului 1, în cazul în care un act adoptat în temeiul articolului 3 din Decizia nr. 280/2004/CE prevede ca statele membre să prezinte inventarele emisiilor de gaze cu efect de seră determinate utilizând valorile potențialului de încălzire globală definite în cel de al patrulea raport de evaluare elaborat de IPCC, astfel cum a fost adoptat prin Decizia 24/CP.19 a Conferinței părților la CCONUSC, nivelurile anuale de emisii alocate stabilite în anexa II se aplică începând cu primul an pentru care acest tip de raportare a inventarelor de gaze cu efect de seră devine obligatorie.

MODIFICĂRI/ ABROGĂRI

Decizia Comisiei (UE) 2017/1471 din 10 august 2017 a modificat Decizia 2013/162/UE în scopul revizuirii nivelurilor anuale de emisii alocate pentru perioada 2017-2020

În conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 și pe baza datelor din inventarele GES, astfel cum au fost revizuite în temeiul articolului 19 din regulamentul, Comisia a examinat impactul utilizării orientărilor din 2006 ale IPCC, precum și al modificărilor aduse metodologiilor CCONUSC utilizate, asupra inventarelor GES ale statelor membre. Diferența dintre emisiile totale de gaze cu efect de seră relevante pentru articolul 3 din Decizia nr. 406/2009/CE depășește 1% pentru majoritatea statelor membre. În lumina acestei examinări, toate nivelurile anuale de emisii alocate statelor membre pentru anii 2017-2020 cuprinse în anexa II la Decizia 2013/162/UE ar trebui să fie modificate în scopul de a se lua în considerare actualizarea datelor din inventare raportate și revizuite în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 în 2016. O astfel de revizuire ar trebui efectuată utilizându-se aceeași metodologie ca aceea utilizată pentru determinarea nivelurilor anuale de emisii alocate, prevăzută în Decizia 2013/162/UE.

Revizuirea nivelului anual al emisiilor alocate ar trebui să fie limitată la cele alocate pentru perioada 2017-2020 deoarece, pentru emisiile de gaze cu efect de seră alocate pentru perioada 2013-2016, statele membre nu își mai pot modifica politicile și măsurile. Cu toate acestea, din motive de claritate, întreaga anexă II la Decizia 2013/162/UE ar trebui înlocuită, păstrându-se neschimbate nivelurile AEA pentru 2013-2016.

Articolul 2 din Decizia 2013/162/UE se referă la valorile potențialului de încălzire globală cuprinse în al 4-lea raport de evaluare al IPCC, astfel cum a fost adoptat prin Decizia 15/CP.17 a Conferinței părților la CCONUSC. Între timp, Conferința părților la CCONUSC a adoptat o nouă

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Decizie 24/CP.19, care reamintește Decizia 15/CP.17 și confirmă valorile din cel de al 4-lea raport de evaluare al IPCC.

La articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) nr. 666/2014 se prevede că statele membre și Comisia utilizează potențialele de încălzire globală enumerate în anexa III la Decizia 24/CP.19 în scopul determinării și al raportării inventarelor de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 7 alineatele (1)-(5) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.

Modificările aduse Deciziei 2013/162/UE prin Decizia Comisiei (UE) 2017/1471 au constatat în:

- La articolul 2, sintagma „Decizia 15/CP.17” s-a înlocuit cu „Decizia 24/CP.19”.
- Anexa II Nivelul anual de emisii alocate statelor membre pentru anii 2013-2020 s-a înlocuit cu o nouă anexa.

s) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ;

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Regulamentul privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice (UE) 2018/1999 a intrat în vigoare la 24 decembrie 2018, ca parte a pachetului „Energie curată pentru toți europenii”.

Regulamentul subliniază importanța îndeplinirii obiectivelor UE în materie de energie și climă pentru 2030 și stabilește modul în care țările UE și Comisia ar trebui să colaboreze, precum și modul în care fiecare țară ar trebui să coopereze pentru a atinge obiectivele uniunii energetice.

Regulamentul aduce UE cu un pas mai aproape de îndeplinirea angajamentului asumat în cadrul Acordului de la Paris privind schimbările climatice de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40 % până în 2030 față de nivelurile din 1990.

ASPECTE-CHEIE REGLEMENTATE

Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului care a intrat în vigoare pentru perioada 2021-2030, integrează, actualizează și abrogă începând cu 1 ianuarie 2021 prevederile Regulamentului (UE) nr. 525/2013 implementat pentru perioada 2013-2020 pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) în cadrul politicilor privind clima la nivelul Uniunii Europene.

Regulamentul (UE) 2018/1999 le impune statelor membre UE următoarele sarcini:

- să elaboreze **planuri naționale integrate privind energia și clima** pentru perioada 2021-2030 până la 31 decembrie 2019, iar apoi până la 1 ianuarie 2029 și, ulterior, la fiecare 10 ani;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- să pregătească și să raporteze Comisiei Europene strategii de reducere a emisiilor pe termen lung din perspectiva unei perioade de 50 de ani, în vederea contribuției la obiectivele mai ample ale dezvoltării durabile și la obiectivul pe termen lung stabilit prin Acordul de la Paris;
- să elaboreze rapoarte bienale privind progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planurilor, începând cu 15 martie 2023, pentru a urmări progresele înregistrate în cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice.

Actul stabilește un proces de consultare între Comisie și statele membre și încurajează cooperarea regională între statele membre, în special înainte de finalizarea planurilor și, ulterior, la fiecare 10 ani pentru următoarele perioade de 10 ani. Pentru perioada 2021-2030, planurile trebuie actualizate până la 30 iunie 2024;

ROLUL REGULAMENTULUI

Rolul Regulamentului (UE) 2018/1999 este de a se asigura că strategia privind uniunea energetică a Uniunii Europene este pusă în aplicare într-un mod coordonat și coerent la nivelul celor cinci dimensiuni ale sale:

- decarbonizarea;
- eficiența energetică;
- securitatea energetică;
- piața internă a energiei;
- cercetarea, inovarea și competitivitatea.

În cadrul Regulamentului (UE) 2018/1999 au fost stabilite următoarele obiective:

- punerea în aplicare a unor strategii și măsuri care să asigure faptul că obiectivele uniunii energetice, în special obiectivele UE privind energia și clima pentru 2030, precum și angajamentele pe termen lung ale UE privind emisiile de gaze cu efect de seră sunt conforme cu Acordul de la Paris;
- stimularea cooperării dintre statele membre în vederea atingerii obiectivelor și țintelor uniunii energetice;
- promovarea certitudinii și previzibilității pe termen lung pentru investitorii din întreaga UE și promovarea locurilor de muncă, a creșterii economice și a coeziunii sociale
- reducerea sarcinilor administrative, în conformitate cu principiul unei mai bune legiferări. Acest lucru s-a realizat prin integrarea și raționalizarea majorității cerințelor actuale de planificare și raportare în materie de energie și climă ale țărilor UE, precum și a obligațiilor de monitorizare ale Comisiei;
- asigurarea unei raportări consecvente de către UE și statele sale membre în temeiul Convenției-cadru a ONU asupra schimbărilor climatice și al Acordului de la Paris, înlocuind sistemul existent de monitorizare și raportare începând cu 2021

RAPORTAREA

Regulamentul stabilește în articolul 18 obligația statelor membre UE de a elabora rapoarte bienale cu privire la politicile și măsurile în domeniul gazelor cu efect de seră și cu privire la prognoze.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

De asemenea Regulamentul stabilește în articolul 26 obligații referitoare la **raportarea anuală**, în acest sens se prevede faptul că până la 15 martie 2021 și, ulterior, în fiecare an, statele membre raportează Comisiei:

- (a) informațiile menționate la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2009/119/CE;
- (b) informațiile menționate în punctul 3 din anexa IX la Directiva 2013/30/UE, în conformitate cu articolul 25 din aceeași directivă.

Alineatul 2 al articolului 26 prevede obligația statelor membre de a prezenta Comisiei inventarele lor armonizate de gaze cu efect de seră pentru anul precedent, până la data de 31 iulie 2021 și, ulterior, în fiecare an.

Pe baza inventarelor armonizate de gaze cu efect de seră prezentate de statele membre sau, dacă un stat membru nu și-a prezentat inventarele armonizate de gaze cu efect de seră până la data respectivă, pe baza propriilor estimări, Comisia compilează anual un inventar armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii.

Regulamentul stabilește că aceste informații vor fi puse de către Comisie la dispoziția publicului în fiecare an până la data de 30 septembrie.

EVALUAREA PROGRESSELOR STATELOR MEMBRE

În privința evaluării progreselor, Regulamentul, stabilește:

Până la 31 octombrie 2021 și, ulterior, la fiecare doi ani, Comisia evaluează, în special pe baza rapoartelor naționale intermediare integrate privind energia și clima, a altor informații raportate în temeiul prezentului regulament, a indicatorilor și a statisticilor și datelor europene, dacă sunt disponibile:

- (a) progresele realizate la nivelul Uniunii în direcția îndeplinirii obiectivelor uniunii energetice, inclusiv, pentru prima perioadă de zece ani, obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030, în special în vederea evitării oricărei lacune în ceea ce privește obiectivele Uniunii pentru 2030 privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică;*
- (b) progresele realizate de fiecare stat membru în direcția îndeplinirii propriilor obiective, inclusiv a obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, și contribuții și în direcția punerii în aplicare a politicilor și a măsurilor stabilite în planul său național integrat privind energia și clima;*
- (c) impactul general al activităților de aviație asupra climei globale, inclusiv în urma altor efecte sau emisii decât cele de CO₂, pe baza datelor privind emisiile furnizate de statele membre în temeiul articolului 26, îmbunătățind respectiva evaluare prin trimitere la progresele științifice și la datele privind traficul aerian, după caz;*
- (d) impactul general al politicilor și măsurilor planurilor naționale integrate privind energia și clima asupra funcționării măsurilor de politică ale Uniunii privind clima și energia;*
- (e) impactul general al politicilor și măsurilor incluse în planurile naționale integrate privind energia și clima asupra funcționării sistemului Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) și asupra echilibrului dintre cererea și oferta de certificate de emisii pe piața europeană a carbonului.*

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

MONITORIZARE și VERIFICARE

Având în vedere cerința stabilită prin Regulamentul (UE) 2018/1999 potrivit căreia fiecare stat membru îi notifică Comisiei un plan național integrat privind energia și clima, Anexa III a Regulamentului, intitulată NOTIFICAREA MĂSURILOR ȘI A METODOLOGIILOR STATELOR MEMBRE PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A ARTICOLULUI 7 DIN DIRECTIVA 2012/27/UE stabilește că structura punctului 5 Monitorizare și verificare, va conține:

- (a) scurtă descriere a sistemului de monitorizare și de verificare și a procesului de verificare;
- (b) autoritatea publică de punere în aplicare și principalele responsabilități ale acesteia în ceea ce privește sistemul de monitorizare și de verificare în legătură cu schema de obligații în materie de eficiență energetică sau măsurile alternative;
- (c) independența monitorizării și a verificării față de părțile obligate, participante sau mandatate;
- (d) o parte semnificativă din punct de vedere statistic a măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice, precum și proporțiile și criteriile utilizate pentru a defini și a selecta un eșantion reprezentativ;
- (e) obligațiile de raportare ale părților obligate (economii de energie realizate de fiecare parte obligată sau de fiecare subcategorie de părți obligate, precum și economiile totale realizate în cadrul schemei);
- (f) publicarea economiilor de energie realizate (în fiecare an) în cadrul schemei de obligații în materie de eficiență energetică și al măsurilor alternative;
- (g) informații despre dreptul statelor membre privind sancțiunile care trebuie aplicate în caz de neconformitate;
- (h) informații privind măsurile de politică prevăzute în cazul în care progresele nu sunt satisfăcătoare.

MODIFICĂRI/ ABROGĂRI

1. Regulamentul delegat (UE) 2020/1044 al Comisiei din 8 mai 2020 de completare a Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește valorile potențialului de încălzire globală și orientările privind inventarierea, precum și sistemul de inventariere al Uniunii și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) nr. 666/2014 al Comisiei

Regulamentul delegat (UE) 2020/1044 completează Regulamentul (UE) 2018/1999 în ceea ce privește valorile potențialului de încălzire globală și orientările privind inventarierea gazelor cu efect de seră, precum și sistemul de inventariere al UE:

- acesta abrogă Regulamentul (UE) nr. 666/2014 de la 1 ianuarie 2021;
- se aplică rapoartelor transmise de către statele membre începând cu anul 2021;
- statele membre și Comisia vor utiliza potențialul de încălzire globală indicat în anexa I pentru a determina și a raporta datele din inventarele gazelor cu efect de seră.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

2. Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999

Regulamentul (UE) 2021/1119, cunoscut ca **Legea europeană a climei**, modifică Regulamentul (UE) 2018/1999. Acesta stabilește un obiectiv obligatoriu al UE de reducere internă netă a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % (comparativ cu nivelurile din 1990) până în 2030 și conține angajamentul de a stabili un obiectiv climatic pentru 2040 în termen de șase luni de la prima evaluare la nivel global prevăzută în Acordul de la Paris.

De asemenea, regulamentul prevede în sarcina statelor membre următoarele obligații:

- să instituie un organism consultativ în domeniul climei, care să furnizeze consultanță științifică de specialitate autorităților naționale relevante;
- să instituie un dialog pe mai multe niveluri pe tema energiei și a climei, care să implice autoritățile locale, societatea civilă, comunitatea de afaceri, investitorii și alte părți interesate vizate, precum și publicul larg;
- să prezinte Comisiei Europene strategia lor cu o perspectivă de 30 de ani până la 1 ianuarie 2029 și, ulterior, o dată la 10 ani, actualizându-și strategia o dată la 5 ani dacă este necesar.

În decembrie 2019, Consiliul European a aprobat obiectivul ca UE să atingă neutralitatea climatică până în 2050, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris adoptat sub egida Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice.

La 4 martie 2020, Comisia și-a adoptat propunerea de lege europeană a climei ca element important al Pactului ecologic european (redenumit ulterior „Pactul verde european”; a se vedea sinteza).

Acțiunile UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficace din punctul de vedere al costurilor sunt deja puternic dezvoltate. Între 1990 și 2019, emisiile s-au redus cu 24 %, în timp ce economia a crescut cu 60 %. O piatră de temelie majoră a politicii climatice a UE este sistemul de comercializare a certificatelor de emisii instituit prin Directiva 2003/87/CE.

Regulamentul (UE) 2021/1999 al Parlamentului European și al Consiliului:

- stabilește un cadru pentru atingerea neutralității climatice în Uniunea Europeană (UE) până în 2050 (adică un echilibru, la nivelul UE, între emisiile de gaze cu efect de seră și absorbțiile acestora care sunt reglementate în dreptul UE);
- include, în plus față de obiectivul obligatoriu de realizare a neutralității climatice în UE până în 2050, obiectivul de a se obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor;
- prevede un obiectiv obligatoriu al UE de reducere internă netă a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % (comparativ cu nivelurile din 1990) până în 2030, precum și stabilirea unui obiectiv climatic pentru 2040 în termen de 6 luni de la prima evaluare la nivel global prevăzută în Acordul de la Paris;
- introduce norme pentru a asigura progrese continue în vederea îndeplinirii obiectivului global de adaptare stabilit în Acordul de la Paris

Regulamentul (UE) 2021/1119 instituie un Consiliu științific consultativ european privind schimbările climatice. Consiliul de administrație al Agenției Europene de Mediu desemnează

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

cei 15 membri ai Consiliului consultativ pentru un mandat de 4 ani, în urma unei proceduri de selecție deschise. Aceștia sunt selectați pe baza excelenței lor științifice, a experienței lor vaste și a experienței lor profesionale în domeniul climei și al științelor mediului. Cei 15 experți științifici la nivel înalt sunt numiți cu titlu personal.

Regulamentul definește următoarele măsuri intermediare ale UE, menite să ajute UE să își îndeplinească obiectivul pentru 2050 privind neutralitatea climatică:

- Reducerea emisiilor nete de gaze cu efect de seră ale UE cu cel puțin 55 % (comparativ cu nivelurile din 1990) până în 2030; în iulie 2021, Comisia a prezentat un set de propuneri legislative care actualizează legislația existentă a UE și include noi inițiative privind punerea în aplicare a acestui obiectiv nou. În continuare, aceasta va monitoriza evoluția propunerilor legislative pentru a stabili dacă se va atinge noul obiectiv;
- limitarea contribuției absorbțiilor nete la cel mult 225 de milioane de tone de CO₂ echivalent, pentru a se asigura că se depun suficiente eforturi de reducere până în 2030. Cu scopul de a îmbunătăți absorbantul de carbon al UE în conformitate cu obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050, regulamentul prevede și ca UE să urmărească să atingă un volum mai mare de absorbant net de carbon în 2030;
- permiterea propunerii de către Comisie a unui obiectiv climatic pentru 2040, în termen de 6 luni de la prima evaluare la nivel global efectuată în temeiul Acordului de la Paris. Propunerea va fi însoțită de un raport care conține bugetul orientativ estimat al Uniunii privind gazele cu efect de seră pentru 2030-2050;
- cerința ca, în termen de 6 luni de la realizarea fiecărei evaluări la nivel global, Comisia să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la progresele înregistrate de UE și de statele membre în direcția îndeplinirii obiectivelor regulamentului.

t) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 al Comisiei din 7 august 2020 privind structura, formatul, procedurile de transmitere și revizuirea informațiilor raportate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014 al Comisiei.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Mecanismul de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului stabilește un cadru de bază pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul politicii privind clima. Dispozițiile acestui mecanism sunt pe deplin integrate în Regulamentul (UE) 2018/1999, care abrogă Regulamentul (UE) nr. 525/2013 începând cu 1 ianuarie 2021.

În cadrul acestui mecanism, a fost necesar să se adopte norme pentru raportarea cu privire la acțiunile naționale de adaptare, utilizarea veniturilor din licitații, sprijinul financiar și tehnologic acordat țărilor în curs de dezvoltare, inventarele aproximative ale gazelor cu efect de seră, inventarele gazelor cu efect de seră și emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră contabilizate, normele privind sistemele naționale de inventariere, revizuirea cuprinzătoare și raportarea cu privire la politici, măsuri și prognoze.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

În ceea ce privește Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE, Comisia a adoptat **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014** al Comisiei din 30 iunie 2014 privind structura, formatul, procedurile de transmitere și revizuirea informațiilor raportate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, act ce a fost în vigoare de la 31.07.2014 până la 31/12/2020.

Având în vedere faptul că Regulamentul (UE) nr. 525/2013 a fost abrogat și înlocuit de Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, Comisia a adoptat două acte de punere în aplicare:

1. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 privind structura, formatul, procedurile de transmitere și revizuirea informațiilor raportate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999; și
2. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1294 privind mecanismul Uniunii de finanțare a energiei din surse regenerabile.

În acest context, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014 a fost abrogat și înlocuit de la 1 ianuarie 2021 de **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208** al Comisiei din 7 august 2020 privind structura, formatul, procedurile de transmitere și revizuirea informațiilor raportate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014 al Comisiei.

ASPECTE RELEVANTE

Sistemul integrat de monitorizare și raportare pentru inventarele de gaze cu efect de seră, pentru prognoze și pentru politici și măsuri, care include sistemele naționale, contribuie la asigurarea consecvenței datelor între tendințele din trecut în materie de emisii, tendințele viitoare în materie de emisii și efectul politicilor și al măsurilor care vizează atingerea obiectivelor de atenuare a schimbărilor climatice.

În plus, raportarea de către statele membre cu privire la inventarul național al gazelor cu efect de seră este strâns legată de sistemele naționale de inventariere, care constituie mecanismele instituționale, juridice și procedurale de estimare a emisiilor de gaze cu efect de seră. Mai mult decât atât, procesul de revizuire cuprinzătoare analizează calitatea datelor din inventarele naționale care au fost transmise.

Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 a concretizat într-un singur regulament normele privind sistemele naționale de inventariere, revizuirea cuprinzătoare, sistemele de politici, măsuri și prognoze și obligațiile de raportare ale statelor membre în temeiul capitolului 4 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Pentru a asigura transparența angajamentelor de reducere a emisiilor și îmbunătățirea continuă a calității și pentru a facilita procesul de revizuire de către experții tehnici, rapoartele statelor membre necesită un nivel ridicat de detalii și de informații tehnice.

ROLUL REGULAMENTULUI

Așa cum este menționat în chiar articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 **obiectul** acestui act este stabilirea normelor de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește:

(a) raportarea de către statele membre cu privire la acțiunile naționale de adaptare, utilizarea veniturilor din licitații și sprijinul financiar și tehnologic acordat țărilor în curs de dezvoltare în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) 2018/1999;

(b) raportarea de către statele membre a inventarelor aproximative ale gazelor cu efect de seră (GES), a inventarelor gazelor cu efect de seră, precum și a emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră contabilizate, în temeiul articolului 26 din Regulamentul (UE) 2018/1999;

(c) cerințele privind instituirea, operarea și funcționarea sistemelor naționale de inventariere în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) 2018/1999;

(d) calendarul și procedura de desfășurare a revizuirii cuprinzătoare în temeiul articolului 38 din Regulamentul (UE) 2018/1999;

(e) raportarea de către statele membre cu privire la sistemele naționale de politici, măsuri și prognoze, în temeiul articolului 39 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

În ceea ce privește domeniul de aplicare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 se aplică rapoartelor transmise de statele membre care conțin datele necesare pentru anul 2021 și pentru anii ulteriori.

RAPORTAREA

În privința asigurării coerenței cu alte obligații de raportare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 stabilește prin articolul 4 că statele membre raportează informațiile referitoare la acțiunile lor naționale de adaptare, în conformitate cu formatul prevăzut în anexa I, astfel cum sunt prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1999.

De asemenea, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 are un întreg capitol destinat stabilirii normelor privind raportarea de către statele membre a inventarelor aproximative ale gazelor cu efect de seră, inventarelor gazelor cu efect de seră și emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră contabilizate, denumit **CAPITOLUL III** și cuprinde informațiile specificate la articolele 7-25, precum:

- Articolul 7 Raportarea cu privire la inventarele aproximative ale gazelor cu efect de seră
- Articolul 8 Norme generale de raportare cu privire la inventarele gazelor cu efect de seră
- Articolul 9 Raportarea cu privire la recalculări
- Articolul 10 Raportarea cu privire la punerea în aplicare a recomandărilor

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- Articolul 11 Raportarea cu privire la metodele de inventariere, factorii de emisie și descrierile metodologice aferente pentru categoriile-cheie ale Uniunii
- Articolul 12 Raportarea cu privire la incertitudine și la exhaustivitate
- Articolul 13 Raportarea cu privire la indicatori
- Articolul 14 Raportarea cu privire la consecvența dintre emisiile raportate și datele din sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii
- Articolul 15 Raportarea cu privire la consecvența datelor raportate privind poluanții atmosferici
- Articolul 16 Raportarea cu privire la consecvența datelor raportate privind gazele fluorurate cu efect de seră
- Articolul 24 Raportarea cu privire la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră contabilizate

În privința cerințelor legate de implementarea sistemelor naționale de inventariere în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) 2018/1999, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 prevede că fiecare stat membru:

(a) instituie și menține mecanismele instituționale, juridice și procedurale necesare pentru îndeplinirea funcțiilor prevăzute la articolele 27-29 de către agenții guvernamentale și alte entități responsabile de îndeplinirea tuturor funcțiilor;

(b) asigură capacități suficiente pentru executarea la timp a funcțiilor prevăzute la articolele 27-29, inclusiv colectarea datelor pentru estimarea emisiilor antropice de GES de către surse și a absorbțiilor de GES de către absorbanți, precum și mecanisme de asigurare a competenței tehnice a personalului implicat în procesul de elaborare a inventarelor.

De asemenea, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 indică faptul că în cadrul planificării inventarului, fiecare stat membru:

(a) desemnează o entitate națională unică având responsabilitatea generală pentru inventarul național și pune la dispoziție adresele poștale și electronice ale acesteia;

(b) definește și alocă responsabilități specifice în procesul de elaborare a inventarului, inclusiv responsabilități legate de alegerea metodelor, colectarea datelor, în special în ceea ce privește datele de activitate și factorii de emisie furnizate de serviciile statistice și alte entități, precum și responsabilități legate de prelucrare și arhivare, de controlul calității și de asigurarea calității;

(c) elaborează un plan de asigurare a calității și de control al calității inventarului, care să descrie procedurile specifice de control al calității care urmează să fie puse în aplicare în cursul procesului de elaborare a inventarului, facilitează procedurile generale de asigurare a calității care urmează să fie efectuate și stabilește obiectivele privind calitatea;

(d) are în vedere instituirea unor procese pentru examinarea și aprobarea oficială a inventarului, inclusiv a recalculărilor, dacă este cazul, înainte de prezentarea acestuia și pentru a răspunde oricăror aspecte invocate în procesele de revizuire a inventarului.

Mai mult de atât, alineatul 2 al articolului 27 prevede că, atunci când este relevant, fiecare stat membru va analiza în cadrul planificării inventarului modalitățile de îmbunătățire a

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

calității datelor de activitate, a factorilor de emisie, a metodelor și a altor elemente tehnice relevante ale inventarelor.

În ceea ce privește pregătirea inventarului, articolul 28 alineatul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 prevede că fiecare stat membru:

- (a) identifică categoriile-cheie și pregătește estimări aplicând metode adecvate de estimare a emisiilor și a absorbțiilor rezultate din categoriile-cheie;
- (b) colectează suficiente date de activitate, suficiente informații referitoare la procese și suficienți factori de emisie care sunt necesari pentru a sprijini metodele selectate pentru estimarea emisiilor antropice de GES de către surse și a absorbțiilor de GES de către absorbanți;
- (c) realizează o estimare cantitativă a incertitudinii cu privire la inventar pentru fiecare categorie și pentru inventarul total și pregătește recalculări ale estimărilor emisiilor antropice de GES de către surse și a absorbțiilor de GES de către absorbanți care au fost transmise anterior;
- (d) compilează inventarul național și pune în aplicare proceduri generale de control al calității inventarului în conformitate cu propriul plan de asigurare a calității și de control al calității.

În privința corecțiilor tehnice, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 prevede că statul membru poate solicita o modificare a estimărilor sale privind emisiile sau emisiile și absorbțiile contabilizate, furnizând estimări revizuite. În cazul în care o estimare revizuită este considerată adecvată de către echipa experților tehnici revizuitori, aceasta este inclusă în raportul de revizuire menționat la articolul 32 și este însoțită de o justificare.

În cele din urmă, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1208 prevede următoarele măsuri:

- stabilește că statele membre utilizează în procesele de transmitere pentru raportare platforma electronică și instrumentele și modelele conexe ale Comisiei;
- stabilește formatul în care statele membre trebuie să furnizeze descrierea sistemelor lor naționale pentru raportarea cu privire la politicile, la măsurile sau grupurile de măsuri și la prognozele menționate la litera (a) din anexa VI la Regulamentul (UE) 2018/1999;
- prevede formatul în care statele membre raportează informațiile referitoare la politicile și la măsurile sau grupurile de măsuri naționale menționate la litera (c) din anexa VI la Regulamentul (UE) 2018/1999
- stabilește normele legate de raportarea cu privire la prognozele naționale.

u) Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa

CONTEXT

Cel de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu adoptat prin Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 (4) stabilește necesitatea de a reduce poluarea la niveluri care să minimizeze efectele nocive asupra sănătății umane, acordându-se o atenție specială populațiilor sensibile și mediului ca întreg, de a

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

îmbunătăți monitorizarea și evaluarea calității aerului, inclusiv depunerea poluanților și de a furniza informații publicului.

Una dintre modalitățile prin care UE urmărește protejarea sănătății umane și mediului este îmbunătățirea calității aerului prin stabilirea de valori limită valabile în întreaga Uniune pentru anumiți poluanți emiși în aer. Acest lucru înseamnă luarea de măsuri active pentru a monitoriza puritatea aerului înconjurător (sau exterior) și a înlătura orice poluanți.

UE a stabilit standarde pentru particule de anumite dimensiuni (PM_{10} , $PM_{2,5}$), pentru ozon, dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, plumb și alți poluanți care ar putea avea un efect dăunător asupra sănătății umane sau asupra ecosistemelor.

Directiva 2008/50/CE privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa a intrat în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. (JO L 152, 11.6.2008, p. 1-44)

Conform dispozițiilor finale și tranzitorii prezentate în articolul 33, în sarcina statelor membre s-a stabilit obligația de a asigura intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2008/50/CE până la 11 iunie 2010. De asemenea, statele membre aveau obligația să comunice de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Tot în conținutul articolului 33 Directiva a indicat că atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

ASPECTE-CHEIE REGLEMENTATE

Această directivă fuzionează o mare parte din legislația existentă referitoare la calitatea aerului și include următoarele elemente cheie:

- se stabilesc praguri, valori limită și valori țintă pentru a evalua fiecare poluant acoperit de directivă: dioxid de sulf, dioxid de azot, pulberile în suspensie, plumb, benzen și monoxid de carbon;
- autoritățile naționale desemnează organe specifice pentru îndeplinirea acestor sarcini utilizând date provenind de la puncte de prelevare selectate;
- în cazul în care nivelurile de poluare din orice zonă determinată sunt mai mari decât pragurile, se vor introduce planuri pentru calitatea aerului în vederea corectării situației; acestea pot să includă măsuri specifice pentru protejarea grupurilor sensibile, precum copiii;
- dacă există riscul ca nivelurile de poluare să depășească pragurile, se vor implementa planuri de acțiune pe termen scurt pentru a reduce traficul rutier, lucrările de construcție sau de exemplu, anumite activități industriale, cu scopul de a înlătura pericolul;
- autoritățile naționale trebuie să se asigure că atât publicul, cât și organizațiile ecologiste, de consumatori și alte organizații relevante, inclusiv organismele pentru protecția sănătății și federațiile din industrie, sunt informate în privința calității aerului înconjurător (adică aerul exterior) din zona lor;
- Guvernele UE trebuie să publice rapoarte anuale privind poluanții acoperiți de legislație.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

ROLUL

Directiva stabilește obiectivele privind calitatea aerului, inclusiv obiective ambițioase și eficiente din punct de vedere economic pentru îmbunătățirea sănătății umane și a calității mediului înconjurător până în 2020. Aceasta specifică modalități pentru evaluarea acestora și pentru luarea de măsuri corective atunci când standardele nu sunt respectate. Prevede, de asemenea, informarea publicului atunci când se depășesc anumite nivele ale poluanților în aer, dincolo de care o expunere de scurtă durată prezintă un risc pentru sănătatea unor categorii ale populației cu o sensibilitate deosebită și la atingerea căruia sunt necesare informații imediate și adecvate

Conform Directivei, statele membre se asigură că sunt întocmite planuri privind calitatea aerului pentru zone sau aglomerări pentru respectarea valorii-limită sau valorii-țintă. Atunci când, în anumite zone sau aglomerări, nivelul poluanților în aerul înconjurător depășește valoarea-limită sau valoarea-țintă la unul sau mai mulți poluanți, trebuie pregătite și puse în aplicare planurile/programele integrate de gestionare a calității aerului.

Se urmărește obținerea de informații privind calitatea aerului înconjurător în vederea susținerii procesului de combatere a poluării aerului și a efectelor nocive cauzate de aceasta, precum și pentru a monitoriza pe termen lung tendințele și îmbunătățirile rezultate în urma măsurilor luate la nivel național și european.

RAPORTAREA

În ceea ce privește obligația de transmitere a informațiilor și raportarea, Directiva prevede sarcina statelor membre de a se asigura că informațiile privind calitatea aerului înconjurător sunt puse la dispoziția Comisiei în termenele necesare, stabilite prin măsurile de punere în aplicare de la articolul 28 alineatul (2).

În scopul de a evalua nivelul de respectare a valorilor-limită și a nivelurilor critice, precum și cel de atingere a valorilor-țintă, articolul 27 alineatul 2 al Directivei stabilește termenul de cel mult nouă luni de la închiderea fiecărui an pentru punerea informațiilor la dispoziția Comisiei și indică conținutul obligatoriu al acestora, stabilind că vor include:

- (a) modificările aduse în cursul aceluși an listei și delimitării zonelor și aglomerărilor stabilite în conformitate cu articolul 4;
- (b) lista zonelor și aglomerărilor în care nivelurile unuia sau ale mai multor poluanți depășesc valorile-limită plus marjele de toleranță, acolo unde este cazul, sau care depășesc valorile-țintă sau nivelurile critice; și pentru aceste zone și aglomerări:
 - (i) nivelurile evaluate și, dacă sunt relevante, datele și perioadele când aceste niveluri au fost observate;
 - (ii) dacă este cazul, o evaluare privind contribuțiile surselor naturale sau celor datorate resuspensiei particulelor datorate tratării carosabilului cu nisip sau sare în timp de iarnă asupra nivelurilor evaluate, comunicate Comisiei în conformitate cu articolele 20 și 21.

MODIFICĂRI / ABROGĂRI

Având în vedere experiența dobândită în punerea în aplicare a directivei, precum și faptul că anumite dispoziții ale anexelor I, III, VI și IX la Directiva 2008/50/CE necesitau să fie clarificate și completate, Directiva 2008/50/CE privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

pentru Europa a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/1480 a Comisiei din 28 august 2015 de modificare a mai multor anexe la Directivele 2004/107/CE și 2008/50/CE ale Parlamentului European și ale Comisiei prin care se stabilesc normele privind metodele de referință, validarea datelor și amplasarea punctelor de prelevare pentru evaluarea calității aerului înconjurător.

Anexele I, III, VI și IX la Directiva 2008/50/CE au fost modificate în conformitate cu anexa II la Directiva (UE) 2015/1480.

TRANSPUNERE ÎN DREPTUL INTERN

Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României ; Numărul JO: 452; Data publicării: 2011-06-28

Legea nr. 104/2011 are ca scop protejarea sănătății umane și a mediului ca întreg prin reglementarea măsurilor destinate menținerii calității aerului înconjurător acolo unde aceasta corespunde obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător stabilite prin prezenta lege și îmbunătățirea acesteia în celelalte cazuri.

Legislația națională prevede în articolul 11 următoarele atribuții și responsabilități în sarcina autorităților publice centrale și **autorităților publice teritoriale de inspecție și control:**

- a) asigură controlul în vederea respectării dispozițiilor prezentei legi;
- b) controlează aplicarea măsurilor din planurile de menținere a calității aerului, din planurile de calitate a aerului și din planurile de acțiune pe termen scurt;
- c) verifică transmiterea datelor de către operatorii economici în vederea elaborării inventarelor locale de emisii, la autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului;
- d) verifică respectarea utilizării echipamentelor, prevăzute în actele de reglementare emise de autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, de către operatorii economici, în scopul realizării automonitorizării emisiilor de poluanți în atmosferă;
- e) verifică respectarea condițiilor stabilite prin prezenta lege în interiorul zonei de protecție;
- f) informează autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului cu privire la rezultatele controalelor efectuate, potrivit prevederilor prezentei legi, la solicitarea acesteia;
- g) informează instituțiile care au obligații potrivit prevederilor prezentei legi, în cazul constatării unor neconformități.

În ceea ce privește constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute, Articolul 80 stabilește că aceste măsuri se fac de **personalul împuternicit din cadrul autorităților publice de inspecție și control pentru protecția mediului**, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

1. H.G nr.257/2015 privind aprobarea Metodologiei de elaborare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de acțiune pe termen scurt și a planurilor de menținere a calității aerului

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României ; Numărul JO: 280; Data publicării: 2015-04-27;

2. H.G nr. 336/2015 pentru modificarea anexelor nr. 4 și 5 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României ; Numărul JO: 343; Data publicării: 2015-05-19;

În vigoare de la 01 februarie 2016 până la 16 noiembrie 2021, fiind abrogat și înlocuit prin Ordin 1956/2021.

3. Ordinul nr. 36/2016 al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimurile de evaluare a ariilor din zonele și aglomerările prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României ; Numărul JO: 70; Data publicării: 2016-02-01;

4. Hotărârea Guvernului nr. 806/2016 pentru modificarea anexelor nr. 4, 5, 6 și 7 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător.

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României ; Numărul JO: 898; Data publicării: 2016-11-09;

5. Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale

v) Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arseniul, cadmiul, mercurul, nichelul, hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător

CONTEXT

Probele științifice demonstrează că arsenicul, cadmiul, nichelul și unele hidrocarburi aromatice policiclice sunt agenți cancerigeni genotoxici pentru om și că nu există un prag identificabil sub care aceste substanțe nu prezintă risc pentru sănătatea umană. Efectul lor asupra sănătății umane și a mediului se produce prin concentrațiile din aerul înconjurător și prin depunere.

În scopul reducerii la minim a efectelor nocive asupra sănătății umane, acordând o atenție deosebită populațiilor sensibile, și asupra mediului în ansamblul său ale arseniului, cadmiului, nichelului și hidrocarburilor aromatice policiclice din aer, ar trebui fixate valori țintă, care să fie respectate în măsura posibilului.

Informațiile privind concentrațiile și depunerea poluanților reglementați trebuie să fie transmise Comisiei ca o bază pentru rapoartele periodice.

Informații actualizate privind concentrațiile din aerul înconjurător și depunerile poluanților reglementați trebuie să fie ușor accesibile publicului.

ASPECTE-CHEIE RELEVANTE

Directiva 2004/107/CE stabilește în sarcina statelor membre obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a se asigura începând cu 31 decembrie 2012, concentrațiile în aerul înconjurător de arsenic, de cadmiu, de nichel și de benzo(a)piren, utilizate ca un marker de risc cancerigen prezentat de hidrocarburile aromatice policiclice, evaluate în conformitate cu articolul 4, nu depășesc valorile țintă menționate în anexa I.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Statele membre trebuie să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu Directiva 2004/107/CE și au obligația de a supraveghea aplicarea lor. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționate și cu efect de descurajare.

În anexa IV la Directiva 2004/107/CE sunt stabilite obiective de calitate a datelor, iar aceste obiective au fost actualizate pentru a se asigura un grad mai ridicat de claritate.

În anexa V la Directiva 2004/107/CE sunt stabilite metodele de referință pentru evaluarea concentrațiilor, iar aceste metode au fost actualizate pentru a reflecta evoluția standardelor relevante.

ROLUL

Conform Directivei 2004/107/CE au fost prevăzute următoarele obiective:

- stabilirea unor valori țintă pentru concentrația de arsenic, de cadmiu, de nichel și de benzo(a)piren în aerul înconjurător pentru evitarea, prevenirea sau reducerea efectele nocive ale arsenicului, ale cadmiului, ale nichelului și ale hidrocarburilor aromatice policiclice asupra sănătății umane și asupra mediului în ansamblul său;
- menținerea calității aerului înconjurător atunci când aceasta este bună și îmbunătățirea sa în alte cazuri, în ceea ce privește arsenicul, cadmiul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice;
- stabilirea unor metode și criterii comune pentru evaluarea concentrațiilor de arsenic, de cadmiu, de mercur, de nichel și de hidrocarburi aromatice policiclice în aerul înconjurător, precum și a depunerilor de arsenic, de cadmiu, de mercur, de nichel și de hidrocarburi aromatice policiclice;
- garantarea obținerii informațiilor adecvate privind concentrațiile și depunerile de arsenic, de cadmiu, de mercur, de nichel și de hidrocarburi aromatice policiclice în aerul înconjurător, și asigurarea punerii la dispoziția publicului a acestor informații.

RAPORTAREA

În ceea ce privește zonele și aglomerațiile în care oricare din valorile țintă sunt depășite, Directiva prevede obligația statelor membre de a transmite Comisiei următoarele informații:

- (a) lista zonelor și a aglomerărilor în cauză;
- (b) zonele de depășire;
- (c) valorile de concentrare evaluate;
- (d) cauzele depășirii, în special sursele care contribuie la aceasta;
- (e) populația expusă la aceste depășiri.

Informațiile sunt transmise pentru fiecare an calendaristic până la data de 30 septembrie a anului următor și, prima dată, pentru anul calendaristic care urmează după 15 februarie 2007.

MODIFICĂRI/ ABROGĂRI

Având în vedere experiența dobândită în punerea în aplicare a directivei, precum și faptul că anumite dispoziții ale anexelor IV și V la Directiva 2004/107/CE trebuie să fie clarificate și

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

actualizate, Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/1480 a Comisiei din 28 august 2015 de modificare a mai multor anexe la Directivele 2004/107/CE și 2008/50/CE ale Parlamentului European și ale Comisiei prin care se stabilesc normele privind metodele de referință, validarea datelor și amplasarea punctelor de prelevare pentru evaluarea calității aerului înconjurător.

Anexele IV și V la Directiva 2004/107/CE au fost modificate în conformitate cu anexa I la Directiva (UE) 2015/1480.

TRANSPUNERE ÎN DREPTUL INTERN

Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României; Numărul JO: 452; Data publicării: 2011-06-28

1. Ordonanță de urgență nr. 243/2000 privind protecția atmosferei

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României; Numărul JO: 633; Data publicării: 2000-12-06;

Acest act a fost în vigoare de la 06 decembrie 2000 până la 27 iulie 2011, fiind abrogat și înlocuit prin Legea 104/2011.

2. Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României; Numărul JO: 773; Data publicării: 2001-12-04;

3. Ordin al ministrului apelor și protecției mediului pentru aprobarea Normativului privind stabilirea valorilor limită, a valorilor de prag și a criteriilor și metodelor de evaluare a dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, pulberilor în suspensie (PM 10 și PM 2,5), plumbului, benzenului, monoxidului de carbon și ozonului în aerul înconjurător

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României; Numărul JO: 765; Data publicării: 2002-10-21;

4. Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României ; Numărul JO: 285; Data publicării: 2004-03-31; Pagina: 00005-00012

5. Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României ; Numărul JO: 111; Data publicării: 2007-02-14; Pagina: 00005-00007

6. Ordin pentru aprobarea Normativului privind evaluarea pentru arsen, cadmiu, mercur, nichel și hidrocarburi aromatice policiclice în aerul înconjurător

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României; Numărul JO: 226; Data publicării: 2007-04-03;

7. Hotărârea Guvernului nr. 806/2016 pentru modificarea anexelor nr. 4, 5, 6 și 7 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Publicația oficială: Monitorul Oficial al României; Numărul JO: 898; Data publicării: 2016-11-09;

Acest act normativ transpune Directiva (UE) 2015/1480 a Comisiei din 28 august 2015 de modificare a mai multor anexe la Directivele 2004/107/CE și 2008/50/CE ale Parlamentului European și ale Comisiei prin care se stabilesc normele privind metodele de referință, validarea datelor și amplasarea punctelor de prelevare pentru evaluarea calității aerului înconjurător.

2.3. Analiza cadrului legislativ național în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice în legătură cu care Garda Națională de Mediu are atribuții

a) **LEGEA 24/1994 PENTRU RATIFICAREA CONVENȚIEI - CADRU A NAȚIUNILOR UNITE ASUPRA SCHIMBĂRILOR CLIMATICE, SEMNATĂ LA RIO DE JANEIRO LA 5 Iunie 1992⁴¹** CONTEXTUL ADOPTĂRII

La data de 6 mai 1994, România a ratificat prin Legea nr. 24/1994 Convenția - cadru a Națiunilor Unite asupra Schimbărilor Climatice (UNFCC) care creează cadrul general al acțiunilor interguvernamentale privind schimbările climatice.

Adoptarea UNFCC a avut în vedere că schimbările climei planetei și efectele lor nefaste sunt un motiv de îngrijorare pentru întreaga omenire, faptul că activitatea omenească a făcut să crească sensibil concentrațiile de gaze cu efect de seră în atmosferă, că aceasta creștere intensifică efectul de seră în natură și că va rezulta, în medie, o încălzire suplimentară a suprafeței terestre, pe care riscă să o suporte ecosistemele naturale și omenirea.

UNFCC reamintește de dispozițiile Declarației Conferinței Națiunilor Unite asupra mediului, adoptată la Stockholm la 16 iunie 1972 și de Carta Națiunilor Unite și principiile de drept internațional, statele care au dreptul suveran de a exploata propriile lor resurse, potrivit propriilor politici de mediu și dezvoltare, dar au datoria de a face astfel ca activitățile exercitate, în limitele jurisdicției lor sau sub controlul lor, să nu cauzeze daune mediului în alte state sau regiuni care nu depind de nici o jurisdicție națională. De asemenea, UNFCC reamintește că principiul suveranității statelor trebuie să se afle în baza cooperării internaționale destinate să facă față schimbărilor climatice.

UNFCC reamintește, de asemenea, de acțiunile prevăzute în Rezoluțiile ONU⁴², ale Convenției de la Viena din 1985 privind protecția stratului de ozon, ale Protocolului de la Montreal din

⁴¹ <http://www.unccd2012.org/rio20>

⁴² Rezoluția nr. 44/228 a Adunării generale din 22 decembrie 1989 referitoare la Conferința Națiunilor Unite asupra mediului și dezvoltării, și rezoluțiile sale nr.43/53 din 6 decembrie 1988, 44/207 din 22 decembrie 1989, 45/212 din 21 decembrie 1990 și 46/169 din 19 decembrie 1991 asupra protecției climei mondiale pentru generațiile prezente și viitoare, precum și de dispozițiile Revoluției nr. 44/206 a Adunării generale din 22 decembrie 1989 asupra evenimentelor efecte ale unei creșteri a nivelului mărilor față de insule și de zonele de coastă, mai ales față de zonele de coastă puțin înalte, precum și dispozițiile

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

1987 privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat și modificat la 29 iunie 1990 și ale Notei de declarație ministerială a celei de-a doua Conferințe mondiale asupra climei, adoptată la 7 noiembrie 1990.

UNFCC are în vedere valoarea lucrărilor de analiză efectuate de numeroase state asupra schimbărilor climatice și de contribuțiile importante aduse de Organizația Meteorologică Mondială, Programul națiunilor Unite pentru Mediu și alte organe, organizații și organisme ale Națiunilor Unite, precum și alte organisme internaționale și interguvernamentale, în schimbul de rezultate ale cercetărilor științifice și în coordonarea cercetării.

Țările dezvoltate trebuie să acționeze imediat și cu suplețe, pe baza unor priorități clar definite, ceea ce constituie o primă etapă spre strategii de ansamblu la nivel mondial, național și, eventual, regional, aceste strategii de ripostă trebuind să țină cont de toate gazele cu efect de seră și să ia în considerație, așa cum se cuvine, rolul fiecăruia în intensificarea efectului de seră.

Măsurile luate de statele semnatare pentru a evita schimbările climatice trebuie să fie strâns coordonate cu dezvoltarea socială și economică, pentru a evita orice incidență nefastă asupra acesteia din urmă, ținând cont de nevoile prioritare legitime ale țărilor în curs de dezvoltare, și anume o creștere economică durabilă și eradicarea sărăciei.

Toate țările, dar, mai ales, țările în curs de dezvoltare trebuie să poată avea acces la resursele necesare unei dezvoltări sociale și economice durabile și că, pentru a avansa spre acest obiectiv, țările în curs de dezvoltare trebuie să sporească consumul lor de energie, nepierzând din vedere că este posibil să se ajungă la un mai bun randament energetic și să se controleze emisiile de gaze cu efect de seră într-un mod general și, mai ales, aplicând tehnologii noi în condiții avantajoase din punct de vedere economic și social.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

Obiectivul final al UNFCC și al tuturor instrumentelor juridice conexe acesteia, este de a stabili concentrațiile de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice perturbare antropică periculoasă a sistemului climatic.

Conform convenției, acest obiectiv se va atinge într-un interval de timp suficient pentru ca ecosistemele să se poată adapta natural la schimbările climatice, pentru ca producția alimentară să nu fie amenințată, iar dezvoltarea economică să se poată desfășura în mod durabil.

a) Pentru a atinge obiectivele convenției, statele membre, printre care și România, trebuie să aibă în vedere următoarele principii⁴³:

1. Ființele umane reprezintă obiectivul central al preocupării pentru dezvoltarea durabilă. Acestea au dreptul la o viață sănătoasă și productivă în armonie cu natura.
2. În conformitate cu Carta ONU și principiile dreptului internațional, statele au dreptul suveran de a-și exploata propriile resurse conform politicilor lor de mediu și dezvoltare, și responsabilitatea de a se asigura că activitățile care țin de competența lor sau care sunt

pertinente ale Rezoluției sale nr. 44/172 din 19 decembrie 1989 privind aplicarea planului de acțiune pentru combaterea deșertificării.

⁴³ <https://www.eea.europa.eu/ro/semnale/semnale-de-medi-2012/articole/calea-spre-o-durabilitate-globala>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

controlate de acestea nu produc daune mediului altor state sau zone din afara jurisdicției naționale.

3. Dreptul la dezvoltare trebuie respectat pentru a satisface în mod echitabil nevoile de dezvoltare și de mediu ale generațiilor prezente și viitoare.

4. Pentru a asigura o dezvoltare durabilă, protecția mediului va reprezenta o parte integrantă din procesul de dezvoltare, neputând fi considerat un element distinct.

5. Toate statele și toți oamenii trebuie să contribuie la realizarea sarcinii esențiale de eradicare a sărăciei ca o condiție indispensabilă pentru dezvoltarea durabilă pentru a reduce diferențele dintre standardele de trai și pentru a satisface mai bine nevoile majorității oamenilor din lume.

b) Angajamentele luate prin convenție au în vedere: (1) toate părțile, ținând cont de responsabilitățile lor comune; (1) țările dezvoltate-părți și alte părți care figurează în anexa nr. I - printre care se regăsește și România.

b.1.toate țările semnatare ale convenției au următoarele angajamente:

- stabilesc, aduc la zi periodic, publica și pun la dispoziția conferinței părților, conform art.12, inventarele naționale ale emisiilor antropice, pe baza surse lor acestora și ale absorbanților tuturor gazelor cu efect de seră, nereglementate de Protocolul de la Montreal, recurgând la metode comparabile care vor fi aprobate de conferința părților;

- stabilesc, realizează, publică și aduc la zi, în mod regulat, programe naționale și, dacă este cazul, regionale, care conțin măsuri vizând atenuarea schimbărilor climatice, ținând cont de emisiile antropice și de diminuarea de către absorbanți a gazelor cu efect de sera, nereglementate de Protocolul de la Montreal, precum și de măsuri vizând facilitarea adaptării corespunzătoare la schimbările climatice;

- încurajează și susțin, prin cooperarea lor, punerea la punct, aplicarea și difuzarea - în special pe calea transferului - de tehnologii, practici și procedee care permit să controleze, să reducă sau să prevină emisiile antropice de gaze, cu efect de seră, nereglementate de Protocolul de la Montreal, în toate sectoarele pertinente, inclusiv cele privind energia, transporturile, industria, agricultura, pădurile și gospodărirea deșeurilor;

- încurajează gospodărirea durabilă, încurajează și susțin, prin cooperarea lor, conservarea și, dacă este cazul, consolidarea absorbanților și rezervoarelor tuturor gazelor cu efect de seră, nereglementate de Protocolul de la Montreal, mai ales biomasa, pădurile, oceanele, ca și celelalte ecosisteme terestre, de coastă și marin;

- pregătesc, în cooperare, adaptarea la impactul schimbărilor climatice, concep și pun la punct planuri corespunzătoare și integrale pentru gospodărirea zonelor de coastă, pentru resursele de apă și agricultură și pentru protecția și refacerea zonelor afectate de secetă și deșertificare, în special din Africa, și afectate de inundații;

- în politicile și acțiunile lor sociale, economice și de mediu țin cont, în măsura posibilului, de considerații legate de schimbările climatice și utilizează metode corespunzătoare, de exemplu studii de impact, formulate și definite pe plan național pentru a reduce la minimum efectele - dăunătoare economiei, sănătății publice și calității mediului - proiectelor sau ale măsurilor pe care ele le întreprind în vederea atenuării schimbărilor climatice sau adaptării la acestea;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

- încurajează și susțin, prin cooperarea lor, lucrările de cercetare științifică, tehnologică, socioeconomică și altele, observația sistematică și constituirea de arhive de date asupra sistemului climatic, care permit să se înțeleagă mai bine cauzele, efectele, amploarea și eşalonarea în timp a schimbărilor climatice, precum și consecințele economice și sociale ale diverselor strategii de răspuns, să se reducă și să se risipească incertitudinile care există în aceasta privință;

- încurajează și susțin, prin cooperarea lor, schimbul de date științifice, tehnologice, tehnice, socioeconomice și juridice asupra sistemului climatic, precum și asupra consecințelor economice și sociale ale diferitelor strategii de răspuns, aceste date trebuind să fie schimbate, în integralitatea lor, liber și prompt;

- încurajează și susțin, prin cooperarea lor, educația, formarea și sensibilizarea publicului în domeniul schimbărilor climatice și încurajează participarea cea mai largă la acest proces, mai ales cea a organizațiilor neguvernamentale;

- comunică Conferinței părților - în calitate de organ suprem al convenției- informații privind aplicarea acesteia.

b.2. țările dezvoltate-părți și alte părți care figurează în anexa nr. I a convenției -printre care se numără și România- au următoarele angajamentele specifice:

- fiecare dintre aceste părți adoptă politici naționale și ia, în consecință, măsurile necesare pentru atenuarea schimbărilor climatice, limitând emisiile sale antropice de gaze cu efect de seră, protejând și consolidând absorbții și rezervoarele sale de gaze cu efect de seră;

- fiecare dintre aceste părți va comunica, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare pentru ea a convenției și după aceea periodic, informații detaliate privind politicile și măsurile adoptate precum și previziunile care rezultă din acestea în ceea ce privește emisiile antropice, pe surse, și absorbția, prin absorbții, a gazelor cu efect de seră, nereglementate prin Protocolul de la Montreal, în vederea revenirii, individual sau în comun, a emisiilor antropice de dioxid de carbon și de alte gaze cu efect de seră, nereglementate prin Protocolul de la Montreal, la nivelurile din 1990;

- calcularea cantităților de gaze cu efect de seră, emise de surse și diminuate de absorbții de gaze cu efect de seră, să se efectueze pe baza celor mai bune cunoștințe științifice disponibile, mai ales în ceea ce privește capacitatea efectivă a absorbțiilor și contribuția fiecăruia dintre aceste gaze la schimbările climatice;

- fiecare din părțile convenției (i) coordonează, după caz, cu celelalte părți vizate, instrumentele economice și administrative corespunzătoare, elaborate în spiritul obiectivului convenției; (ii) identifică și revizuieste periodic politicile și practicile care încurajează activități ce conduc la creșterea nivelului emisiilor antropice de gaze cu efect de seră, nereglementate de Protocolul de la Montreal, care ar apărea în caz contrar.

Toate țările care aderă la convenție vor comunica secretariatului înființat conform convenției, următoarele:

- un inventar național al emisiilor antropice, pe surse, și al absorbției, prin absorbții pentru toate gazele cu efect de sera, nereglementate prin Protocolul de la Montreal, în măsura

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

în care mijloacele îi permit aceasta, utilizând metode comparabile asupra cărora conferința părților cade de acord și a căror utilizare o va încuraja;

- o descriere generală a măsurilor pe care aceasta le ia sau intenționează să le ia pentru a aplica convenției;
- orice altă informație pe care partea o consideră utilă pentru a atinge obiectivul convenției și potrivită pentru a exprima în comunicarea sa, în măsura posibilului, date utile determinării tendințelor emisiilor antropice în lume.

Țările dezvoltate și țările cuprinse în anexa nr. I la convenție - printre care și România - vor comunica secretariatului înființat conform convenției:

- descrierea detaliată a politicilor și măsurilor pe care le-au adoptat;
- estimarea precisă a efectelor pe care politicile și măsurile vizate le vor avea asupra emisiilor antropice de gaze cu efect de seră de la surse și asupra absorbției prin absorbanți în timpul perioadei vizate.

b) Strategia națională privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020 aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 739/2016⁴⁴

Prin Hotărârea Guvernului nr. 739/2016 a fost adoptată Strategia națională privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020, precum și Planul național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Concentrațiile atmosferice globale de gaze cu efect de seră, în principal dioxid de carbon, metan și protoxid de azot au crescut semnificativ începând cu anul 1750. Principala cauză a acestor creșteri a constituit-o activitatea umană efectul fiind cel de încălzire globală. Cei unsprezece ani din perioada 1995-2006 sunt printre cei mai calzi ani înregistrați de la momentul în care s-a început înregistrarea cu instrumente a temperaturilor globale, anul 1850. Tendința lineară de încălzire din ultimii 50 de ani este de 0,13°C între 0,10°C și 0,16°C pe deceniu este aproape dublă decât cea pentru ultimii 100 de ani. Creșterea totală de temperatură din perioada 1850-1899 în perioada 2001-2005 este de 0,76°C între 0,57°C și 0,95°C]⁴⁵.

Lumea se îndreaptă spre cel mai puțin favorabil scenariu estimat de Grupul Interguvernamental privind Schimbările Climatice - International Panel for Climate Change - IPCC, ducând la o posibilitate semnificativă de a depăși încălzirea cu 4°C până la sfârșitul acestui secol. Pentru a respecta bugetul de carbon global necesar pentru a limita încălzirea la 2°C, economia globală trebuie să crească nivelul de decarbonizare la 6,2% pe an, până în 2100, ceea ce ar asigura faptul că în mod virtual sistemul energetic global va avea emisii zero de dioxid de carbon până la sfârșitul secolului.

⁴⁴ M.Of. 831 bis din 2016.10.20

⁴⁵ https://www.ipcc.ch/publications_and_data/ar4/wg1/en/spmssp-direct-observations.html;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Estimările IPCC indică faptul că, cel puțin în conformitate cu estimările globale, climatul se va încălzi în acest secol, iar precipitațiile din regiunea din care face parte și România se vor modifica, astfel încât iernile vor deveni mai umede și verile mai uscate. În acest fel, datele arată o creștere a temperaturii la nivelul României de aprox. $0,8^{\circ}\text{C}$ în ultima sută de ani⁴⁶.

Conform experimentelor numerice regionale în condițiile celor mai recente scenarii climatice, frecvența și intensitatea valurilor de căldură, a secetelor și intensitatea precipitațiilor se așteaptă să crească în următoarele decenii în România⁴⁷.

Analiza datelor istorice indică de asemenea, faptul că în țara noastră temperatura medie anuală a aerului a crescut în ultimii 33 de ani cu $0,5^{\circ}\text{C}$, în perioada 1981-2013 cu $10,2^{\circ}\text{C}$ față de întreaga perioadă analizată 1901-1980 cu $9,6^{\circ}\text{C}$, valoare care se situează sub încălzirea medie globală de $0,85^{\circ}\text{C}$ din ultimii 100 de ani, 1850-2012, conform Raportului AR 5 - IPCC, 2013.

Strategia remarcă faptul că anul 2007 a fost cel mai călduros an din istoria măsurătorilor meteorologice, cu o abatere termică pozitivă de $1,8^{\circ}\text{C}$ față de valoarea medie multianuală a perioadei 1901-2013 de $9,7^{\circ}\text{C}$, iar pe locul secund, se situează 5 ani recenți din perioada 2000-2013 astfel 2000, 2008, 2009, 2012 și 2013 cu o abatere termică pozitivă de $1,4^{\circ}\text{C}$ peste media multianuală de $9,7^{\circ}\text{C}$.

În 2005, în România s-au înregistrat inundații catastrofale care au cauzat 76 de decese și daune materiale semnificative, iar 2007 și 2012 au fost ani extrem de secetoși cu efecte deosebit de severe asupra agriculturii.

Începând din anul 1901 și până în prezent, în fiecare deceniu, s-au produs 1-2 până la 3-4 ani extrem de secetoși sau ploioși, cel mai mare număr de ani secetoși producându-se în deceniul 2001-2010 de 5 ani. Perioadele cu precipitații abundente căzute pe secvențe scurte de timp ex. primăvara și vara 2006, vara anilor 2008 și 2010, primăvara și toamna 2013, primăvara și vara 2014 au înregistrat o frecvență crescută în ultimii ani, alternanța perioadelor secetoase urmate de intervale ploioase fiind din ce în ce mai evidentă.

Aceste fenomene meteorologice extreme au efecte negative asupra României prin pierderi economice semnificative în agricultură și dezvoltare rurală, transport, alimentarea cu energie și gospodărirea apei.

Într-un posibil scenariu de încălzire globală în creștere cu 4°C până la sfârșitul secolului, situația și impacturile schimbărilor climatice ar deteriora semnificativ situația din România.

Având în vedere toate acestea, reducerea emisiilor GES și adaptarea la schimbările climatice sunt priorități pentru România, impunându-se adoptarea unei strategii naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

Strategie din 2016 privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020 prevede informații generale detaliate despre impacturile schimbărilor climatice probabile din România în sectoarele economice: energie, transport,

⁴⁶ http://unfccc.int/files/national_reports/annex_i_natcom/submitted_natcom/application/pdf/6th_nccc_and

⁴⁷ <http://www.meteoromania.ro/anm/imapes/clima/Schimbariclimatice2014.pdf>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

industrie, agricultură și dezvoltare urbană, dezvoltare urbană, gestionarea deșeurilor, sectorul apă, silvicultură.

Strategia prevede obiectivele naționale privind politicile în domeniul schimbărilor climatice și modul în care aceste politici sunt legate de strategia sa de dezvoltare verde, precum și un set de obiective care transpun viziunea aceasta în domenii specifice de politici.

Strategia detaliază și structura instituțională necesară pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite.

Pentru componenta de reducere a emisiilor de GES - gaze cu efect de seră, Strategia include date privind țintele pentru 2030 și 2050 și implicațiile acestor ținte pentru creșterea și distribuția economică la nivelul României, precum și informații privind costurile de reducere a emisiilor de GES și potențialul existent în acest sector.

Față de Strategia Națională privind schimbările climatice 2013-2020, Strategia națională privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020 cuprinde un nou sector privind mediul rezidențial, "Living Environment" - infrastructuri și urbanism.

Obiectivul general al Strategiei naționale privind schimbările climatice și creștere economică bazată pe emisii reduse de carbon este:

- a) acela de a mobiliza și de a permite actorilor privați și publici să reducă emisiile de gaze cu efect de seră, GES provenite din activitățile economice în conformitate cu țintele UE și să se adapteze la impactul schimbărilor climatice, atât cele curente, cât și cele viitoare;
- b) în ceea ce privește procesul de reducere al emisiilor de GES, această strategie adoptă ținte cuantificabile în conformitate cu angajamentele UE 2030: reducerea cu 40% a emisiilor GES totale față de nivelul anului 1990.

Strategia a identificat următoarele acțiuni generale care au impact asupra diferitelor sectoare de activitate:

- a) Transferul de informație către părțile interesate rezultat din cele mai recente scenarii privind schimbările climatice utilizate pentru evaluarea impacturilor, astfel încât acestea să devină mai conștiente de potențialele consecințe, creând astfel un mediu prielnic promovării schimbării de comportament față de principiul rezilienței la schimbările climatice;
- b) Sprijinirea cercetării în domeniul schimbărilor climatice și crearea unei platforme naționale cu informații despre schimbările climatice și efectele acestora asupra sectoarelor economice cheie, precum și dezvoltarea metodelor de evaluare economică a măsurilor de adaptare la schimbările climatice în cadrul sistemului național de cercetare;
- c) Elaborarea unei agende naționale pentru adaptarea la schimbările climatice și integrarea acesteia în politicile viitoare și existente de gestionare durabilă a mediului;
- d) Desfășurarea de campanii de informare privind potențialele impacturi asupra schimbărilor climatice, precum și acțiunile care vor ajuta la promovarea unei reziliențe

crescute la schimbările climatice prin creșterea gradului de conștientizare de către toate părțile interesate;

- e) Creșterea utilizării produselor și instrumentelor financiare de asigurare și a accesului la acestea pentru protecția împotriva fenomenelor meteorologice extreme a diferitelor grupuri vulnerabile de exemplu agricultori, populație, IMM-uri.

Strategia a identificat următoarele acțiuni suplimentare, avute în vedere pentru următoarele sectoare:

- f) Industrie: Extinderea măsurilor preventive și buna pregătire pentru situațiile de urgență generate de schimbările climatice din industriile-cheie; sprijinirea unei mai ample utilizări a asigurărilor pentru pierderile industriale, datorate evenimentelor climatice.
- g) Agricultură: Promovarea reabilitării și managementului durabil al serviciilor de irigații și drenaj, reutilizarea apei pentru irigații și dezvoltarea și implementarea planurilor de amenajare a teritoriului, în special pentru zonele care sunt cel mai vulnerabile la eroziune și la alte procese de degradare a solului; informarea agricultorilor cu privire la 1. modificarea calendarului lucrărilor agricole și optimizarea duratei de vegetație a speciilor agricole, 2. utilizarea speciilor și varietăților cu rezistență sporită la condițiile limitative de vegetație, 3. practicile de conservare a apei în sol, 4. rase de animale tolerante la căldură; menținerea pășunilor, promovarea diversificării culturilor și menținerea "suprafețelor de interes ecologic".
- h) Activități de turism și recreaționale: adaptarea și protejarea infrastructurii de litoral față de schimbările climatice. Atât procesul de planificare al dezvoltării pe termen lung, cât și politicile și educația în domeniul turismului trebuie să aibă în vedere consecințele schimbărilor climatice; protejarea și extinderea zonelor de agrement din orașe și din jurul acestora; promovarea programelor pentru dezvoltarea destinațiilor turistice mai puțin dependente de schimbările climatice; planificarea pe termen lung pentru stațiunile montane ecologice pentru toate cele patru sezoane;
- i) Sănătate publică: protejarea sănătății cetățenilor față de impacturile dezastrelor prin consolidarea sistemului de management al situațiilor de urgență în România; dezvoltarea la nivel național a capacității de supraveghere a evenimentelor de sănătate publică cu diferite origini;
- j) Infrastructură, construcții și planificare urbană: modificarea codurilor de construcții și a normelor existente pentru clădiri și alte construcții pentru adaptarea la viitoarele condiții climatice și la evenimentele extreme; promovarea adoptării sistemelor de prevenție și intervenție rapidă și eficientă în cazul unor fenomene meteorologice extreme; întocmirea planurilor de adaptare la schimbările climatice la nivelul orașelor, incluzând stabilirea priorităților în baza evaluării riscurilor.
- k) Transport: integrarea aspectelor legate de schimbările climatice în procesele-cheie de planificare și luare a deciziilor; desfășurarea unor evaluări privind vulnerabilitatea la nivelul sectorului sau al agenției pentru a identifica vulnerabilitatea relativă a activelor și a serviciilor la impacturile schimbărilor climatice.
- l) Apă: reducerea riscurilor la inundații utilizând hărțile de hazard și risc la inundații; aplicarea măsurilor care vor fi prevăzute în Planurile de Management al Riscului la

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Inundații și a planurilor de Management Bazinale care vizează multe aspecte și domenii de ex. coordonarea strategiilor de planificare teritorială cu planurile de management al riscului la inundații, schimbarea sau adaptarea practicilor de utilizare a terenurilor în zone urbane/în managementul pădurilor/în agricultură, măsuri de planificare și execuție infrastructuri de gestionare a inundațiilor, măsuri de pregătire pentru a reduce efectele adverse ale inundațiilor și altele asemenea.; creșterea gradului de siguranță a barajelor și a lucrărilor de îndiguire; utilizarea informațiilor despre impactul schimbărilor climatice asupra resurselor de apă aferente majorității bazinelor hidrografice, în principal bazine hidrografice mari și analizarea în continuare a celorlalte; completarea cu informații relevante a cunoștințelor legate de disponibilitatea resursei de apă în condițiile schimbărilor climatice, bilanțul resursă-cerință realizat în funcție de resursele de apă modificate din fiecare bazin hidrografic și cerințele viitoare de apă. Acestea vor asigura baza pentru găsirea unor soluții de asigurare a apei în zonele/secțiunile identificate ca având un deficit de apă în viitor și de asemenea, soluții de adaptare la schimbările climatice inclusiv din perspectiva exploatarea lacurilor de acumulare.

- m) Silvicultură: minimizarea riscului schimbărilor climatice pentru silvicultură prin îmbunătățirea stării de sănătate generală a pădurilor; reducerea vulnerabilității ecosistemelor de păduri prin asigurarea pădurilor sănătoase diversificate, capabile în mod natural să facă față efectelor schimbărilor climatice și monitorizarea adecvată a sănătății pădurilor, precum și a dezvoltării acestora; adaptarea practicilor de regenerare a pădurii la necesitățile impuse de schimbările climatice de exemplu schimbările așteptate ale eco-zonele adecvate pentru specii.
- n) Energie: stabilirea infrastructurii critice a sistemelor energetice și punerea în practică a măsurilor pentru gestionarea impactului evenimentelor extreme; înțelegerea mai bună a impacturilor potențiale ale schimbărilor climatice asupra sistemului de cerere de energie, în special în ceea ce privește potențialul hidrologic al țării.
- o) Biodiversitate: evaluarea vulnerabilității habitatelor naturale și a speciilor protejate; creșterea rezilienței ecosistemelor; menținerea biodiversității într-un stadiu favorabil de conservare prin restaurarea habitatelor deteriorate, stabilirea coridoarelor ecologice și dezvoltarea acțiunilor de conservare in situ implementarea abordării ecosistemice în sistemele de luare a deciziilor.

Principalele instituții care joacă un rol important în gestionarea schimbărilor climatice sunt prevăzute în Anexa VI a Strategiei:

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor- MMAP este autoritatea publică centrală responsabilă cu coordonarea generală a politicilor, strategiilor și acțiunilor de adaptare și reducere a SC. Coordonează integrarea cerințelor de protecție a mediului în legislația românească și politici sectoriale, inclusiv crearea de instrumente judiciare, instituționale, administrative sau financiare pentru a stimula integrarea SC în politici sectoriale, conform HG 38/3015. MMAP are și responsabilitatea de a raporta instituțiilor internaționale și europene privind SC. MMAP trimite oficial Inventarul Național al Emisiilor de Gaze cu Efect de Seră, INEGES către Secretariatul CCONUSC, Comisia Europeană și Agenția Europeană pentru Mediu, cu respectarea termenelor limită specifice. MMAP este, de asemenea, autoritatea responsabilă cu administrarea sistemului național al inventarului GES și răspunde de pregătirea acestuia.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Comisia Națională privind Schimbările Climatice, CNSC este un organism important de coordonare interministerială în domeniul schimbărilor climatice.

Administrația Fondului pentru Mediu, instituție publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, care asigură gestionarea Fondului pentru mediu în vederea susținerii și realizării proiectelor și programelor pentru protecția mediului și pentru atingerea obiectivelor Uniunii Europene în domeniul mediului și schimbărilor climatice.

Agencia Națională pentru Protecția Mediului, ANPM asigură partea de monitorizare a mediului. În 2012, în urma unor restructurări instituționale nu mai este implicată direct în elaborarea politicilor SC, decât printr-o colectare limitată a datelor prin APM-urile sale de la nivel județean.

Administrația Națională de Meteorologie, ANM reprezintă autoritatea tehnică națională în domeniul meteorologiei și funcționează sub autoritatea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, având ca principale obiective protecția vieții oamenilor și a bunurilor materiale prin transmiterea de prognoze și avertizări meteorologice, prognoze privind dispersia poluanților atmosferici pentru situații de producere a fenomenelor meteorologice periculoase și poluări accidentale, prognoze agrometeorologice către utilizatorii de profil, precum și realizarea de studii climatice și de monitorizare.

Ministrul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, MECRMA este autoritatea publică centrală responsabilă pentru elaborarea politicilor și strategiilor în domeniul politicilor industriale, competitivității, comerțului și turismului.

Ministerul Energiei, ME este responsabil pentru politici/planificare strategică în domeniul energetic. ME gestionează cotele de emisii alocate echivalente și implementarea Planului Național de Investiții asociat, care a fost elaborat pentru a ajuta sectorul românesc al industriei să-și limiteze emisiile. Ministerul Energiei nu are atribuții directe în domeniu, dar colaborează și sprijină MMAP în activitatea sa. Instituția se află într-un proces de consolidare administrativă și în ceea ce privește structurile care au printre atribuții și gestionarea problematicei legate de mediu/SC.

Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei, ANRE este un organism de reglementare aflat sub autoritatea Parlamentului României. ANRE îndeplinește un rol important prin reglementarea pieței de energie, eficienței energetice și energiei regenerabile. ANRE este responsabilă cu monitorizarea și raportarea implementării Planului național de acțiune pentru eficiență energetică, conform Directivei 2012/27/UE⁴⁸ transpusă prin Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare.

Ministerul Transporturilor este responsabil pentru toate sectoarele de transport: aerian, maritim, rutier, feroviar, precum și pentru infrastructura asociată: drumuri naționale, căi ferate, infrastructură aeriană, navigație, și altele asemenea, cu excepția transportului urban, care se află în sarcina autorităților locale. Ministerul Transporturilor este responsabil pentru politica referitoare la infrastructura națională, precum și pentru politica economică în domeniul transporturilor și efectele SC.

⁴⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02012L0027-20210101>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, MDRAP realizează politica guvernamentală în următoarele domenii de activitate: dezvoltare regională, coeziune și dezvoltare teritorială, cooperare transfrontalieră, transnațională și interregională, disciplina în construcții, amenajarea teritoriului, urbanism și arhitectură, locuire, locuințe, clădiri de locuit, reabilitarea termică a clădirilor, gestiune și dezvoltare imobiliar-edilitară, lucrări publice, construcții, cadastru și publicitate imobiliară, administrație publică centrală și locală, descentralizare, reformă și reorganizare administrativ-teritorială, fiscalitate și finanțe publice regionale și locale, dialogul cu structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, dezvoltarea serviciilor publice comunitare.

Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, ANRSC este coordonată de MDRAP și este responsabilă pentru reglementarea și monitorizarea la nivel central a activităților din domeniul Serviciilor Comunitare de Utilități Publice, conform Legii Nr. 51/2006, republicată și actualizată în 2013.

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, MADR este organismul central responsabil cu politicile din domeniul agriculturii, dezvoltării rurale, conservării și dezvoltării sustenabile a terenurilor, irigațiilor și drenărilor. Are un rol-cheie în politicile și măsurile asociate schimbărilor climatice.

Institutul Național de Statistică, INS reprezintă o sursă principală de date și informații pentru realizarea Inventarului GES. HG nr. 1570/2007 modificată prin HG nr. 668/2012 a stabilit responsabilități foarte clare pentru INS de a colabora cu MMAP la Inventarul GES, mai ales la bilanțul energetic și procesele industriale.

Ministerul Fondurilor Europene, MFE este responsabil cu gestionarea celor cinci programe operaționale pentru perioada de programare 2014-2020, Programul Operațional Infrastructura Mare, Programul Operațional Competitivitate, Programul Operațional Capital Uman, Programul Operațional Ajutorarea Persoanelor Dezavantajate și Programul Operațional Asistență Tehnică.

Ministerul Afacerilor Externe, MAE are un rol important în negocierile internaționale și de nivel UE privind schimbările climatice.

Ministerul Finanțelor Publice, MFP este unul din actorii principali în toate instrumentele financiare privind schimbările climatice de ex. comercializarea unităților cantității atribuite, venituri ca urmare a licitării certificatelor de emisii GES, economii din Rezerva de nou intrați din cadrul proiectelor de Implementare în Comun, și altele de asemenea. I s-a încredințat responsabilitatea pentru anumite operațiuni financiare aferente SC ale MMAP.

Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, MENCS ar trebui să joace un rol important în cercetarea și educația privitoare la schimbările climatice, dar încă nu are printre prioritățile sale schimbările climatice.

Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, MMFPSPV are printre obiectivele specifice ale Strategiei Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă 2014-2020 - "Dezvoltarea unei resurse umane cu un nivel înalt de calificare și competențe adaptate la cerințele pieței muncii".

Institutul Național de Sănătate Publică este subordonat Ministerului Sănătății și are patru centre naționale. Unul din cele patru, Centrul Național de Monitorizare a Riscurilor din Mediul

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Comunitar, întocmește un raport anual despre "impacturile schimbărilor climatice asupra sănătății omului" care este trimis Ministerului Sănătății.

Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor este un institut de cercetare specializat în monitorizarea integrată a resurselor de apă. Institutul a elaborat Strategia de management a riscului de inundații și gestionează în general informațiile despre inundații.

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea" este un institut de cercetare care se ocupă de monitorizarea și cercetarea fondului forestier al României; acest institut este responsabil pentru capitolul LULUCF din Inventarul GES.

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului, ICPA este un institut de cercetare aflat în coordonarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și Inovare și este specializat în studiul calității solului, agriculturii și protecției mediului.

Institutului de Geografie al Academiei Române este o instituție academică specializată în cadrul geografic natural și cercetare de mediu.

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Marină "Grigore Antipa" este Centrul Național de Date Oceanografice și de Mediu și operatorul național pentru monitorizarea integrată fizică, chimică și biologică a mediului marin. Este un Centru de Activitate Regională pentru probleme de mediu în administrarea pescuitului și altor resurse marine vii. Acest institut este sub autoritatea MMAP.

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare GeoEcoMar activează în domeniul geologiei, geofizicii și geoecologiei cu accent pe mediile acvatice, marine, deltaice și fluviale.

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului ICIM - București este coordonat de MMAP și activează în cercetarea fundamentală și aplicată și dezvoltarea tehnologică, elaborarea de studii, expuneri sumare și prognoze pentru programele și strategiile naționale din domeniul protecției mediului.

Agențiile Locale pentru Protecția Mediului, APM-uri au 42 de birouri în țară la nivel județean. Ele raportează ANPM, dar sunt de asemenea subordonate MMAP și pot raporta direct acestuia. Ele sunt responsabile pentru implementarea politicilor și legislației de mediu. În privința schimbărilor climatice, ele acționează în principal ca furnizori ai unor date pentru sistemul național al Inventarului GES.

Autoritățile Locale de la nivel județean, orășenesc sau al localităților nu au nicio obligație legală de a implementa politici locale privind schimbările climatice. Există doar câteva exemple de Autorități Locale care au decis să implementeze politici locale în mod voluntar. Majoritatea celor care au făcut-o, fac în general parte din Convenția Primarilor.

Convenția primarilor este o mișcare europeană ce implică autorități locale și regionale, care s-au angajat voluntar să sporească eficiența energetică și utilizarea surselor de energie regenerabilă pe teritoriul lor.

Strategia prevede că este important să se acorde atenție următoarelor aspecte:

- a) Corelarea dintre creșterea economică și reducerea emisiilor GES;
- b) Importanța vitală a eficienței energetice pentru obținerea reducerii emisiilor GES eficiente din punctul de vedere al costurilor;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- c) Impactul aflat în creștere al transportului asupra emisiilor de GES în anii următori;
- d) Impactul costurilor energiei regenerabile asupra accesibilității energiei;
- e) Segmentarea potențială a pieței de electricitate ca urmare a existenței micilor entități de producție a energiei regenerabile;
- f) Potențiala distorsionare a concurenței, dacă energiile regenerabile sunt puternic subvenționate certificate verzi și altele asemenea;
- g) Costurile și soluțiile absorbției unui volum mai mare de surse regenerabile de energie în sistemul electroenergetic;
- i) Includerea sectorului folosinței terenurilor și silviculturii, neinclus în angajamentele precedente proprii UE.

Accentul principal al strategiei de reducere a GES din următorii 5-10 ani ar trebui să fie pus pe eficiența energetică. Energia regenerabilă ar putea să joace un rol mai important pe termen lung, pe măsură ce costurile măsurilor de implementare scad și pe măsură ce sunt implementate și acțiunile necesare pentru echilibrarea sistemului electroenergetic. Ar trebui observat că investițiile, odată implementate, vor aduce de asemenea beneficii pe termen mediu și lung, precum:

- a) Crearea de locuri de muncă în economie;
- b) Creșterea încasărilor la buget din taxe;
- c) Scăderea balanței de cont curent prin reducerea importurilor de resurse de energie ca urmare a producerii de energie regenerabilă la un nivel superior; și
- d) Reducerea așteptată a emisiilor GES are costuri dar care contribuie la o economie durabilă.

Strategia stabilește următoarele obiectivele la nivel sectorial pentru reducerea emisiilor GES:

a) Reducerea emisiilor GES - Energie

1. Reducerea intensității emisiilor CO₂ aferente activităților energetice

Intensitatea emisiilor de CO₂ ale mixului energetic actual în România depășește nivelul mediu al țărilor UE și ar putea fi redus semnificativ în comparație cu statele membre cu cea mai scăzută intensitate a emisiilor de CO₂, precum Suedia, Franța și Finlanda. Acest lucru va necesita investiții susținute în aprovizionarea cu energie din surse regenerabile și cu emisii reduse de dioxid de carbon, viabile din punct de vedere economic, tehnologii cu înaltă eficiență și cu emisii reduse de carbon, precum și în infrastructura de transport, distribuție și stocare a energiei, care va putea asigura în mod eficient, durabil și consecvent utilizatorilor finali un mix energetic cu emisii mai scăzute de dioxid de carbon.

2. Eficiență energetică îmbunătățită la nivelul utilizatorilor finali, în special în clădiri și în sectoarele industriale

România are un plan ambițios de investiții în eficiența energetică, în special în clădirile rezidențiale și în anumite sectoare de producție industrială. Cele mai mari discrepanțe din punctul de vedere al eficienței energetice între România și țările UE cu cele mai bune performanțe sunt în ceea ce privește încălzirea spațiilor și consumul la nivelul industriilor mari consumatoare de energie. Eforturile de îmbunătățire a metodelor ineficiente de încălzire a spațiilor vor necesita programe naționale care să sprijine pe scară largă reabilitarea termică a

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

clădirilor, optimizarea alimentării cu agent termic în mediul urban, inclusiv așezarea serviciilor de încălzire centralizată pe baze viabile, precum și utilizarea unui sistem de tarifare care să reflecte costul gazelor naturale și al energiei termice în sistemele de încălzire centralizată.

3. Energie accesibilă grupurilor vulnerabile economic

Pentru sustenabilitatea financiară a aprovizionării cu energie produsă cu emisii reduse de CO₂, pentru prețuri realiste ale investițiilor în eficiență energetică și pentru măsuri de economisire, este esențială aplicarea unor prețuri economic justificate, care să reflecte în mod adecvat costurile de producție. Dar acest lucru va afecta disproporționat grupurile de populație vulnerabile economic. Este nevoie de sprijin financiar eficient și bine orientat, astfel încât să asigure accesibilitatea energiei pentru aceste grupuri.

b) Reducerea emisiilor GES - Transport

1. Introducerea unor stimulente economice puternice pentru un sistem de transport ecologic, prin instrumente de preț

Prin instrumente de preț se pot construi stimulentele economice care să impulsioneze un sistem de transport ecologic, încurajând achiziționarea de autovehicule ecologice, utilizarea de combustibili ecologici și reducerea utilizării de vehicule.

În ceea ce privește combustibilii ecologici, România încurajează utilizarea acestora prin acordarea de scutire de la plata accizelor pentru biocarburanții obținuți în totalitate din biomasă care sunt utilizați drept combustibil pentru motor în stare pură, fără a fi amestecați cu carburanți tradiționali.

Se pot face reduceri de impozite pentru vehicule noi care utilizează tehnologie ecologică, cum ar fi hidrogen, metan, energie electrică și tehnologie hibridă și care necesită revizuirea taxei de înmatriculare auto existente. În vederea promovării unui transport ecologic se pot considera o serie de opțiuni care pot include stimulente fiscale, dar și elemente de conștientizare pentru educarea cumpărătorilor în ceea ce privește maturitatea tehnologiei, costul operațional al vehiculelor electrice, securitatea acestora, precum și emisiile de CO₂ provenind de la autovehicule și efectele acestor emisii asupra climei.

Totodată, tarifele de parcare în sine reprezintă un instrument util pentru reducerea emisiilor, cu un nivel ridicat de eficiență, din perspectiva costurilor, și pot contribui la colectarea fondurilor pentru unele dintre măsurile de investiții subliniate mai sus. Taxarea parcarilor, împreună cu stabilirea și punerea în aplicare mai strictă a reglementărilor legate de parcare, ar putea fi o soluție eficientă din punct de vedere al costurilor, de avut în vedere pentru rezolvarea aglomerației urbane, cu beneficii complementare în ceea ce privește gazele cu efect de seră. Pentru transportul aerian acest obiectiv strategic este deja atins, instrumentul de preț este deja existent prin includerea în sistemul certificatelor ETS.

Pentru fiecare stimulent economic propus trebuie avute în vedere efectele asupra economiei, în special asupra echității fiscale, acest lucru echivalând cu o formă de impozitare progresivă. Măsura succesului va fi dată de gradul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pe kilometru pentru diferiți utilizatori, precum și de reducerea volumului de emisii totale în sectorul transporturilor, față de o valoare de referință.

Transportul aerian este inclus în sistemul certificatelor ETS, companiile care vor să se dezvolte plătesc sume considerabile pentru emisiile de gaze cu efect de seră, introducerea unui nou

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

sistem de taxare/impozitare a acestui tip de transport ducând la efecte negative asupra transportatorilor aerieni, traficului aeroportuar și dezvoltării regiunii respective.

Cadrul normativ existent cu privire la reducerea emisiilor din aviație se regăsește în dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, care încorporează și prevederile Directivei 2008/101/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul comunității. Creșterea eficienței transportului urban

Pentru realizarea unui sistem de transport urban mai eficient, cu emisii de carbon scăzute, sunt esențiale dezvoltarea și punerea în aplicare unor planuri de mobilitate urbanistică sustenabile, PMUS pentru toate orașele cu o populație de peste 100.000 de locuitori, precum și măsuri mai consistente privind managementul cererii.

2. Inversarea tendinței de declin pe termen lung al transportului feroviar pasageri și mărfuri și includerea proiectelor de dezvoltare de terminale intermodale.

Alinierea transportului feroviar la principiile și măsurile prevăzute în Cartea Albă a Comisiei - Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor" de reducere, până în anul 2050, cu 60% a emisiilor de GES față de 1990.

Lungimea rețelei este prea mare pentru traficul actual și pentru resursele de finanțare. Este nevoie de o restructurare și modernizare radicală a rețelei prioritare și de o schimbare reală în cultura de management a companiilor de cale ferată, pentru a oferi servicii atractive pentru clienți. Aceasta necesită atragerea de manageri care au experiență în conducerea societăților de cale ferată pe baze comerciale, pe lângă investițiile substanțiale în infrastructură, finanțate prin Fonduri Europene Structurale și de Investiții.

c) Reducerea emisiilor GES - Industrie

1. Reducerea intensității emisiilor de carbon din industrie

Cu toate că eficiența energetică a industriei românești a crescut semnificativ din 1990, există în continuare oportunități semnificative de îmbunătățire. Acesta este cu precădere cazul industriilor grele, cum ar fi industria siderurgică, industria metalelor neferoase, industria produselor minerale și industria produselor chimice, în care uzinele funcționează cu mijloace de producție învechite și unde există o breșă tehnologică și un consum crescut și ineficient de energie. Dintre industrii, cea mai mare diferență relativă dintre România și celelalte state UE există la nivelul industriei grele, care intră sub incidența Directivei UE 87/2003 revizuită, Directiva ETS. Diferența este relativ modestă în industria ușoară, unde utilizarea de capital este mai redusă, iar tehnologiile vechi au fost deja înlocuite cu altele noi.

Pentru a rămâne competitive, industriile românești ar trebui să-și crească eficiența energetică. Ar trebui realizată o verificare din punct de vedere energetic la nivelul industriilor mari consumatoare de energie pentru a pune baza necesară evaluării costurilor aferente unor astfel de măsuri. În conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE, Directiva non-ETS privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, Decizia non ETS, ținta pentru România constă din atingerea unei creșteri de +19% a nivelului de emisii în sectorul non-ETS până în anul 2020, față de nivelul de referință înregistrat în anul

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

2005. Aceasta înseamnă că există oportunități de dezvoltare în sectorul industrial, prin realizarea de investiții în tehnologii noi, în domeniul eficienței energetice. Aceste măsuri sunt relevante atât pentru sectoarele care sunt prevăzute în schema europeană de comercializare a certificatelor de emisii EU-ETS, cât și pentru cele care nu sunt incluse în această schemă.

2. Evaluarea celor mai bune tehnici disponibile BAT din perspectiva emisiilor de gaze cu efect de seră

Este necesar de realizat o analiză de referință la nivel național a celor mai bune tehnici disponibile, puse în aplicare în UE și în România luând în considerare efectele privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Rezultatele acestora ar putea fi utilizate pentru a propune îmbunătățiri la nivelul proceselor industriale pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră eficiente din punct de vedere al costurilor.

3. Explorarea abordărilor voluntare, tranzacționarea emisiilor și taxele aferente

Pe lângă măsurile obligatorii impuse de legislația comunitară, România ar trebui să exploreze posibilitatea de a adopta cele mai bune practici privind acordurile voluntare pentru îmbunătățirea proceselor industriale, și dezvoltarea stimulentei economice și financiare precum scheme de comercializare a emisiilor, taxe și altele asemenea.

- d) Reducerea emisiilor GES - Agricultură și dezvoltare rurală

1. Promovarea transferului de cunoștințe și a serviciilor de consultanță cu privire la aspectele privind schimbările climatice în rândul fermierilor

Transferul de informații și cunoștințe, formarea și dobândirea de aptitudini, precum și serviciile de consultanță în rândul fermierilor trebuie să aibă în vedere și aspecte de reducere a concentrației de GES din atmosferă, generate de activități-cheie precum producția animalieră și utilizarea îngrășămintelor, atât la nivel de fermă, unități agricole de mari dimensiuni sau chiar la nivelul comunității, prin promovarea de practici și tehnologii care urmăresc sechestrarea carbonului, metode de anvelopare a clădirilor, precum și prin identificarea de surse de energie regenerabilă care să conducă la limitarea emisiilor de GES din agricultură. Rezultatul acestui obiectiv va fi evaluat prin determinarea numărului de fermieri care au beneficiat de transfer de cunoștințe și servicii de consultanță cu privire la aspectele privind schimbările climatice.

2. Sprijinirea investițiilor pentru modernizarea fermelor

Investițiile pentru modernizarea exploatațiilor agricole care vizează menținerea unui nivel redus al concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă, trebuie să aibă în vedere, în special, controlul emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul producției zootehnice metan și protoxid de azot. Astfel, vor fi încurajate investițiile în crearea de facilități și achiziționarea de echipamente moderne pentru depozitarea și aplicarea gunoierului de grajd. De asemenea, se vor avea în vedere investițiile ce au ca scop creșterea eficienței energetice a clădirilor fermelor, precum și producerea și utilizarea de energie verde la scară mică, folosind biomasă și biogaz, cât și alte surse regenerabile ex.: instalații fotovoltaice. Rezultatul acestui obiectiv va fi evaluat prin determinarea numărului de exploatații agricole care beneficiază de ajutor și a cheltuielilor publice destinate investițiilor cu scopul de a contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în sectorul agricultură.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

3. Promovarea bunelor practici agricole

Încurajarea practicilor agricole bazate pe lucrări manuale și evitarea utilizării utilajelor mecanizate, precum și interzicerea aplicării îngrășămintelor chimice și limitarea utilizării îngrășămintelor organice, în același timp cu reducerea numărului de animale pe suprafețele de pajiști permanente contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și de amoniac provenite din agricultură. Totodată, utilizarea unor culturi cu capacitate ridicată de a fixa azotul în sol, contribuie la atingerea obiectivelor de menținere a unui nivel redus al concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă.

Suținerea agriculturii ecologice va contribui, de asemenea, la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, studiile demonstrând o reducere a amprentei de carbon pe tonă de alimente produsă din agricultura ecologică față de agricultura convențională datorită renunțării la îngrășăminte chimice și pesticide. În timp ce agricultura ecologică contribuie la protejarea mediului, aceasta produce concomitent și alimente cu valoare adăugată mai mare. Rezultatul acestui obiectiv va fi cuantificat prin monitorizarea suprafețelor pe care sunt aplicate măsuri de agro-mediu și climă și cele pe care se practică agricultura ecologică.

4. Promovarea sechestrării carbonului în agricultură

Sechestrarea carbonului contribuie la obiectivul global de scădere a concentrațiilor de gaze cu efect de seră din atmosferă.

Încorporarea masei vegetale în sol pe terenurile agricole unde se înființează culturi verzi, contribuie la sechestrarea carbonului. Rezultatul acestui obiectiv va fi cuantificat prin monitorizarea suprafețelor pe care au fost înființate culturi verzi, precum și prin cuantificarea cantității de biomasă vegetală rezultată în urma împăduririlor.

e) Reducerea emisiilor GES - Dezvoltare urbană

1. Promovarea unor măsuri de dezvoltare mai compacte, cu o utilitate combinată, orientate pe activitățile de tranzit, ca modalitate de reducere a distanțelor parcurse de autovehicule, de dezvoltare a infrastructurii și de reducere a costurilor de întreținere

La nivelul României, procentul de suprafețe construite în cadrul și în jurul orașelor crește, chiar dacă numărul populației scade. În cele mai mari orașe din România, suprafața construită a crescut cu un procent cuprins între 6 și 27% între anii 1990 și 2000, dar a fost însoțită de scăderea densității populației cu un procent cuprins între 20-48%. Această tendință de suburbanizare are consecințe dramatice în ceea ce privește numărul de km parcurși de automobile, dar de asemenea a condus la o cerere semnificativă de infrastructură stradală, de alimentare cu apă, energie și eliminarea deșeurilor noi și costisitoare. Politici mai bune de management al terenurilor, inclusiv stimulente pentru promovarea dezvoltării zonelor părăsite, reducerea dimensiunii maxime de teren alocat și creșterea gradului de dezvoltare permis pe o anumită parcelă toate acestea pot ajuta la reducerea presiunilor de expansiune legate de amenajarea funciară. Aceste schimbări ale folosinței terenului sunt deosebit de importante lângă nodurile de tranzit stații de autobuz, metrou și gări și altele asemenea, pentru ca cetățenii să poată găsi mai ușor alternative la utilizarea automobilelor personale. Coordonarea strategiei de utilizare a terenurilor la nivel regional poate fi de asemenea critică, deoarece diferențele de politică dintre autoritățile locale pot submina eforturile de promovare coerentă a dezvoltării compacte.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

2. Promovarea îmbunătățirii nivelului de eficiență energetică în clădiri și în sistemele majore de infrastructură urbană

Clădirile tot mai vechi și întreținute necorespunzător și alți factori-cheie de infrastructură urbană utilizează mult mai multă energie decât clădirile și sistemele mai noi. Modificările aduse reglementărilor din domeniul construcțiilor de locuințe vor conduce în mod firesc la îmbunătățiri, pe măsură ce clădirile mai vechi sunt înlocuite de clădiri mai noi, pentru care legea impune să fie mai eficiente din punct de vedere energetic, dar există în același timp și stimulente economice puternice care promovează reabilitarea clădirilor existente și care reduc pierderile energetice sau consumul general de energie. La nivel de infrastructură, sistemele de încălzire centrală care realizează încălzirea locuințelor și asigură alimentarea cu apă caldă a marilor clădiri rezidențiale și comerciale în numeroase orașe din România sunt cunoscute a fi ineficiente, atât în ceea ce privește sistemele depășite utilizate pentru producția de agent termic/apă caldă și rețelele de distribuție prin care se pierde o cantitate semnificativă de energie înainte ca acestea să ajungă la consumatorul final. Alte sisteme principale de infrastructură alimentare cu apă, apă menajeră și colectarea deșeurilor solide necesită, de asemenea, modernizare pentru a atinge cerințele de performanță la nivelul UE și pentru remedierea problemelor privind performanțele nesatisfăcătoare ale sistemului.

f) Reducerea emisiilor GES - Sectorul apă și resursa de apă

1. Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul alimentării cu apă și al epurării apelor uzate

Contribuția sistemelor de alimentare cu apă și de epurare a apelor uzate se estimează că se situează în prezent la aproximativ 2% din emisiile de gaze cu efect de seră ale României. Cu toate acestea, având în vedere că extinderea disponibilității serviciilor de alimentare cu apă și canalizare va rămâne un sector prioritar al investițiilor pentru asigurarea conformității cu cerințele de aderare la UE, acesta este un domeniu semnificativ în care să se integreze acțiunile de reducere a impactului efectelor schimbărilor climatice prin asigurarea captării și arderii metanului și utilizarea de sisteme de pompare și suflare eficiente energetic și realizarea modificărilor operaționale și a modificărilor necesare la unitățile municipale, eficiente din punct de vedere al costurilor.

2. Creșterea eficienței energetice a pompelor la sistemele mari de alimentare cu apă

Dat fiind faptul că producția de energie electrică a României se bazează în principal pe combustibili fosili, creșterea eficienței energetice a sistemelor de irigație prin pompare la scară largă poate duce la reduceri substanțiale ale emisiilor de carbon. Cu toate acestea, majoritatea sistemelor importante de irigații din România sunt închise în prezent, deoarece sectorul de irigații a renunțat la operațiunile ce nu sunt viabile din punct de vedere economic. Prin urmare, acest domeniu nu pare a oferi un potențial semnificativ de reducere a emisiilor în prezent, dar ar putea fi relevant în viitor.

Captarea energiei din apele uzate prin arderea biogazului provenit din sistemele de descompunere anaerobă, într-un sistem combinat care produce atât agent termic, cât și energie, permite stațiilor de epurare a apelor uzate să producă parțial sau total propria energie electrică și agent termic pentru încălzirea spațiilor, transformându-le în consumatori de energie "net zero".

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Există o serie de oportunități pentru creșterea eficienței energetice a stațiilor de alimentare cu apă și epurare a apelor uzate. Acestea se încadrează în trei categorii: 1. modernizare echipamente, 2. modificări operaționale și 3. modificarea clădirilor aferente unităților.

g) Reducerea emisiilor GES - Silvicultură

1. Gestionarea pădurilor existente pentru stocarea carbonului în contextul unei administrări forestiere durabile

Pădurile sunt importante pentru absorbția CO₂ din atmosferă iar silvicultura în reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, atenuând astfel efectele schimbărilor climatice. Cantitatea anuală de CO₂ sechestrată de pădurile gospodărite ale României se cifrează la aproximativ 20 mil. t CO₂. Pădurile ar putea contribui la atenuarea schimbărilor climatice prin: a) arboretele regenerate natural ce asigură o întrerupere foarte scurtă a acoperirii solului și pierdere redusă de creștere; b) controlul dăunătorilor și altor factori biotici și abiotici, și mai ales a incendiilor de pădure; c) prevenirea degradării pădurilor d) creșterea accesibilității fondului forestier pentru a facilita administrarea și valorificarea durabilă a resurselor forestiere. Un potențial semnificativ și eficient din punct de vedere al costurilor, de reducere a emisiilor provine din crearea de produse forestiere de lungă durată și înlocuirea unor produse în diverse sectoare de activitate având în vedere ciclul de viață al produselor în alte sectoare de activitate.

Politicile de promovare a unor asemenea măsuri includ sprijin și îndrumare tehnică oferită personalului silvic din sectorul public și privat cu privire la o administrare mai eficientă a pădurilor, care să aibă în vedere schimbările climatice, precum și asistență tehnică și programe de finanțare. Succesul în implementarea măsurilor va fi măsurat prin cantitatea de carbon captat, comparativ cu o valoare de referință, precum și prin calcularea costului marginal pe tonă de carbon captat în diferite programe. Disponibilitatea limitată a datelor referitoare la sectorul forestier din România, mai ales cele economice, nu permite prezentarea unor estimări de cost marginal pentru reducerea emisiilor în legătură cu măsurile principale din sectorul forestier. Eforturile de definire a măsurilor ar avea de câștigat ca urmare a furnizării de date suplimentare și a unei evaluări ex post a succesului acestora.

2. Extinderea suprafețelor împădurite

Extinderea suprafețelor împădurite conduce la creșterea gradului de sechestrare a carbonului în rezervoare ecosistemice, în special la începutul vârstei mijlocii a creșterii arboretelor. Împădurirea terenurilor agricole degradate și agricole neeficiente economic, ca și realizarea de perdele forestiere pe terenurile agricole reprezintă acțiuni de însemnătate aparte pentru România, din multiple perspective, inclusiv în ce privește reducerea emisiilor. De asemenea, împădurirea ar putea prezenta beneficii complementare, oferind inclusiv alte servicii esențiale de mediu cum ar fi reducerea eroziunii solului, reducerea impactului inundațiilor și reducerea temperaturii la nivelul solului, benefice pentru alte sectoare ale economiei naționale.

3. Încurajarea gospodăririi durabile a pădurilor aflate în proprietate privată

Pentru a consolida managementul durabil al pădurilor cu funcții de producție aflate în proprietate privată, guvernul are următoarele obiective: a) furnizarea de îndrumare pentru managementul durabil al pădurilor, mai degrabă decât norme legale și tehnice prescriptive, b) simplificarea cerințelor privind administrarea pădurilor, c) furnizarea de sprijin tehnic pentru introducerea de tehnologii inovatoare în domeniul gestionării pădurilor, al recoltării de masă lemnoasă și al adăugării de valoare pe lanțul de procesare al lemnului, d) furnizarea de

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

stimulente și oportunități micilor proprietari de păduri pentru a-i încuraja să se asocieze, beneficiind astfel de facilitățile economiei de scară, și e) îmbunătățirea și extinderea accesibilității fondului forestier. Oportunități pentru gestionarea stocului de carbon în pădurile din zonele protejate

Strategia prevede următoarele politici și stimulente de facilitare a reducerii emisiilor de carbon și a dezvoltării de tehnologii verzi:

Valorificând experiențele internaționale constatate la nivelul UE, dar și la nivel local, România va utiliza o suită de politici și instrumente de finanțare disponibile pentru a-și reorienta investițiile publice și private din diverse sectoare economice înspre un circuit cu emisii reduse, pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, îmbunătățirea imediată a mediului și economisirea de resurse valoroase, crescând astfel competitivitatea pe termen lung a economiei noastre.

Exemple de astfel de instrumente, care au fost deja puse în practică și vor fi perfecționate și/sau intensificate în continuare includ:

- a) Certificate verzi, pentru a putea valorifica potențialul de energii regenerabile al României și de a da un impuls dezvoltării de energii verzi;
- b) O schemă de investiții verzi, pentru încurajarea re tehnologizării în sectorul locuințelor și modernizarea și reabilitarea rețelei de încălzire edilitară;
- c) O mai bună aliniere a prețurilor la energie și a serviciilor de transport la costurile sociale ale poluării și emisiilor de gaze cu efect de seră, asigurând concomitent susținerea bine direcționată a familiilor cu venituri mici;
- d) Extinderea susținerii pentru obținerea unui nivel de eficiență energetică: stimulente monetare incl. contorizare și nemonetare ex.: etichetare, audituri, instrumente financiare care valorifică finanțarea privată.

Referitor la monitorizare, evaluare și raportare, Strategia arată că în cazul reducerii impactului schimbărilor climatice, UNFCCC și UE impun monitorizarea obligatorie sub cerințele acordurilor internaționale și europene.

Sub acest aspect, România a stabilit un sistem funcțional de monitorizare a emisiilor de GES, necesar raportării sub cerințele UNFCCC și are în curs de implementare un sistem de monitorizare și realizare a proiecțiilor emisiilor de GES privind politicile și măsurile raportate sub cerințele legislației specifice europene. În acest context, sistemul de monitorizare a măsurilor și a nivelului de îndeplinire al obiectivelor stabilite prin Strategia Națională privind schimbările climatice va ține seama atât de necesitatea implementării corespunzătoare a măsurilor propuse, respectiv de îndeplinirea obiectivelor stabilite, cât și de necesitățile de raportare către UNFCCC și UE, de unde rezultă că monitorizarea, evaluarea și raportarea privind această strategie sunt componente ale unui sistem tehnic specific unitar privind schimbările climatice.

Monitorizarea indicatorilor propuși se concretizează în rapoarte anuale de monitorizare.

Strategia propune ca, activitățile de monitorizare și elaborare a rapoartelor anuale să fie coordonate și realizate de către Direcția de specialitate - Direcția Generală Schimbări Climatice, din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu consultarea Unității de Politici Publice în ceea ce privește aspectele de formulare.. Rapoartele de monitorizare vor fi

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

supuse unui proces de evaluare, potrivit practicilor internaționale, realizat de către terțe părți, pentru asigurarea independenței, imparțialității și a lipsei de conflicte de interese, pe baza principiilor OECD DAC sau a cerințelor legislației naționale, dacă acestea sunt diferite.

Frecvența realizării rapoartelor de evaluare poate fi pusă în legătură cu frecvența raportării către UNFCCC și Comisia Europeană.

Raportul de evaluare, împreună cu Rapoartele de monitorizare care au făcut subiectul raportării trebuie transmise Comisiei Naționale privind Schimbările Climatice, pentru colectarea opiniei și a recomandărilor membrilor acesteia, către Secretariatul General al Guvernului, pentru aprobare formală și către actorii implicați în monitorizare, pentru colectarea opiniei acestora.

Strategia națională a României privind schimbările climatice 2013-2020 prezintă următoarele concluzii în ceea ce privește reducerile emisiilor de GES:

SC reprezintă proiectul pentru o strategie națională privind schimbările climatice și creștere economică bazată pe emisii reduse de carbon, care pornește de la Strategia națională a României privind schimbările climatice 2013-2020, lărgindu-i și extinzându-i domeniul și perioada de aplicare pentru 2030, fiind totodată însoțită de un plan de acțiune detaliat. Strategia are menirea de a îndruma efortul României de combatere a schimbărilor climatice, atât prin reducerea emisiilor de GES, cât și prin adaptarea la efectele schimbărilor climatice.

Referitor la reducerile emisiilor de GES cu care se confruntă România, ca stat membru al Uniunii Europene strategia prevede că sectorul unde trebuie depuse cele mai mari eforturi pentru reducere, este cel energetic. Strategia recomandă măsuri de implementare prin creșterea eficienței energetice rezidențiale și comerciale precum și o eficiență industrială. Aceste măsuri au cel mai redus cost dintre toate alternativele de fapt, costul de investiție este mai mic decât economiile referitoare la combustibil și decât costurile operaționale. Prin controlarea cererii, un nivel aproape neschimbat de investiție în producerea de energie electrică poate crește producerea de energie pe bază de gaze, cea solară și nucleară, iar producerea de energie electrică pe bază de cărbune ar scădea rapid. Costurile de investiție pentru sectorul energetic ar crește în medie la 1,18 procente din PIB pe perioada 2015-2050, incluzând investiții agresive în eficiența energetică sau o sumă suplimentară de 171,3 miliarde de Euro.

Alte posibile sectoare unde se pot reduce emisiile de gaze cu efect de seră, cum ar fi sectorul agricol, forestier și de transport, au în general reduceri de cost mai mari, însă și în aceste sectoare există unele măsuri cu beneficii generale foarte mari. În cazul sectorului de transport, este necesară atenția acordată reducerilor pe de o parte datorită creșterii rapide a emisiilor, pe de altă parte datorită introducerii unor obiective sectoriale. Emisiile din sectorul de transport vor crește probabil în baza politicilor actuale cu 15 procente până în 2030 și 44 de procente până în 2050, iar politicile naționale au rolul principal în a insista ca acest sector să contribuie la posibilele obiective UE 2030 pentru astfel de sectoare. Un set eficient de măsuri suplimentare planului național de transport poate reduce creșterea emisiilor din sectorul de transport cu 9 procente până în 2030 și 33 de procente până în 2050. Un sector de transport mai verde poate fi stimulat prin noi taxe și impozite, programe pentru o mai bună alegere a mijlocului de transport, transport public eficient și productiv, și condiții bune pentru mersul pe jos și cu bicicleta. Acest set de politici noi va genera o cerere de investiție de doar 126 milioane de Euro până în 2050.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Posibilul rol crucial al sectorului forestier referitor la reducerea impacturilor schimbărilor climatice ar trebui evidențiat și consolidat. România dispune de cea mai mare suprafață intactă de păduri naturale și regenerată natural din Europa. Pădurile sunt importante pentru captarea/eliminarea emisiilor, atenuând astfel efectul de schimbare climatică. În România, sectorul privind Destinația Terenului, Schimbarea Utilizării Terenului și Păduri LULUCF în majoritate componenta de silvicultură contribuie în mod semnificativ la reducerea emisiilor: a fost eliminat un procent de 27% din emisiile produse de alte sectoare în fiecare an, medie anuală în perioada cuprinsă între 2000 și 2011 și 24% în perioada cuprinsă între 1990 - 1999.

A treia prioritate a strategiei curente, referitoare la reducere, este de a soluționa provocările referitoare la SC în sectorul urban.

În cele din urmă, măsurile de reducere eficiente din punct de vedere al costurilor includ următoarele sectoare: agricol, de deșeuri, de alimentare cu apă și forestier.

c) Planul național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 739/2016⁴⁹

Prin Hotărârea Guvernului nr. 739/2016 a fost adoptată Strategia națională privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020, precum și Planul național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Planul de acțiune este destinat implementării Strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon, actualizată în cadrul programului "România: Programul privind schimbările climatice și creștere economică cu emisii reduse de carbon" pe baza strategiei adoptate în iulie 2013, Strategia națională a României privind schimbările climatice 2013-2020.

Obiectivul global este de a sprijini Guvernul României în pregătirea acțiunilor legate de schimbările climatice atât pentru politicile de reducere a emisiilor de GES, cât și pentru cele de adaptare din cadrul Programelor Operaționale pentru ciclul financiar 2014-2020.

Secțiunile cinci și șase din Plan stabilesc formatul de raportare pentru acțiunile prioritare selectate la nivel sectorial pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru adaptarea la schimbările climatice. Acțiunile propuse pentru reducerea emisiilor și adaptarea la schimbările climatice sunt asociate obiectivelor sectoriale strategice principale propuse în cadrul strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon. Planul de acțiune include în acest sens liste ale acțiunilor sectoriale și indicatori de rezultat ai măsurilor propuse.

⁴⁹ M.Of. 831 bis din 2016.10.20

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Politicile și planurile de acțiune naționale pentru reducerea emisiilor de GES reprezintă un element principal în limitarea efectelor schimbărilor climatice asupra mediului, economiei și societății. Pentru a sprijini creșterea economică verde pentru reducerea conținutului de carbon, UE a introdus obiective ambițioase privind clima și energia până în 2020, fiind prima regiune care a aprobat o legislație obligatorie pentru a se asigura că acestea vor fi atinse. Obligațiile României în calitate de stat membru al UE includ participarea la mecanismul de limitare și comercializare al UE sau la Schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, EU-ETS pentru toate instalațiile mari consumatoare de energie. Adicional, emisiile din activitățile economice în afara EU-ETS sunt reglementate prin Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

a) Acțiunile propuse prin Plan - Energie

Obiectivul 1: Reducerea intensității emisiilor CO₂ aferente activităților energetice se va realiza prin:

- o promovarea surselor regenerabile în producerea de energie: - schema de sprijin prin certificate verzi;
- o finalizarea strategiei energetice 2016-2030 și perspective 2050, conform ultimelor decizii;
- o promovarea surselor regenerabile: sprijin pentru sursele regenerabile care prezintă întârzieri față de obiective în pofida sistemului de certificate verzi: biomasă, biogaz, energie geotermală, inclusiv conectarea acestora la rețele;
- o sprijinirea cogenerării pentru consumatorii industriali și recuperarea gazelor reziduale;
- o sprijin pentru ca rețeaua de transport să integreze sursele regenerabile.

Obiectivul 2: Eficiență energetică îmbunătățită la nivelul utilizatorilor finali, în special în clădiri și în sectoarele industriale se va realiza prin:

- o promovarea eficienței energetice la nivelul industriei;
- o monitorizarea consumului de energie la nivelul platformelor industriale;
- o monitorizarea consumului de energie la nivelul platformelor industriale;
- o promovarea eficienței energetice în gospodării: dezvoltarea și implementarea sistemelor de contorizare inteligente care funcționează la tensiune joasă și medie;
- o sporirea eficienței energetice a transportului și distribuției în sistemele de termoficare din 7 orașe;
- o sporirea eficienței energetice pentru furnizarea de căldură în sistem centralizat în București;
- o clădiri publice și servicii: îmbunătățirea eficienței energetice prin reabilitarea termică integrală inclusiv izolarea termică, iluminat și sistemul de management energetic al clădirilor;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- clădiri de locuințe - reabilitarea și modernizarea instalației de distribuție a agentului termic, îmbunătățirea izolației termice și modernizarea infrastructurii de iluminat public.

Obiectivul 3: Energie accesibilă grupurilor vulnerabile economic se va realiza prin:

- îmbunătățirea politicilor publice privind măsurile de sprijin pentru consumatorii vulnerabili, în vederea îmbunătățirii eficienței energetice în locuințe pentru persoanele cu venituri mici;
- dezvoltarea capacității administrative responsabilă cu implementarea politicilor privind consumatorii vulnerabili din punct de vedere al "sărăciei energetice";
- reabilitarea termică a locuințelor pentru consumatorii aflați în sărăcie energetică;
- îmbunătățirea eficienței energetice în gospodării: echipamente electrice și electronice, corpuri de iluminat și altele asemenea.

b) Acțiunile propuse prin Plan - Transport

Obiectivul 1: Introducerea unor stimulente economice puternice pentru un sistem de transport ecologic, prin instrumente de preț se va realiza prin:

- Taxa de înmatriculare a vehiculului;
- Tarifarea parcării;
- Taxarea congestiilor urbane;
- Asistență tehnică acordată autorităților locale pentru implementarea politicilor;
- Studiu privind măsuri de încurajare a transportatorilor rutieri de marfa pentru accelerarea utilizării tehnologiilor de reducere a emisiilor vehiculelor și a comportamentului aferent;
- Programul de stimulare a înnoirii Parcului auto național.

Obiectivul 2: Creșterea eficienței transportului urban se va realiza prin:

- Limitări de viteză;
- Conducere cu emisii scăzute/nepoluată;
- Zone cu emisii scăzute;
- Opțiuni inteligente/măsuri fără caracter obligatoriu;
- Studiu privind măsurile fiscale pentru influențarea opțiunilor de achiziționare și utilizare a autoturismelor/autovehiculelor ușoare;
- Studiu privind carburanții alternativi;
- Vehicule cu emisii foarte scăzute;
- Investirea în infrastructură pietonală și piste pentru biciclete și în dezvoltarea infrastructurii destinate mijloacelor de transport non-motorizate electrice și a celor care utilizează alți combustibili alternativi.

Obiectivul 3: Inversarea tendinței de declin pe termen lung al transportului feroviar: pasageri și mărfuri și includerea proiectelor de dezvoltare de terminale intermodale se va realiza prin:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- Implementarea completă a managementului profesionist pentru companiile de stat: OUG nr. 109/2011;
 - Analiză cuprinzătoare a rețelei feroviare înainte de continuarea investițiilor în afara rețelei prioritare TEN-T;
 - Sporirea mobilității pe rețeaua de bază TEN-T - cale ferată;
 - Sporirea utilizării rețelei de metrou în București - Ilfov;
 - Sporirea sustenabilității și calității transportului feroviar.
- c) Acțiunile propuse prin Plan - Industrie

Obiectivul 1: Reducerea intensității emisiilor de carbon din industrie se va realiza prin:

- Formarea personalului din ministerele de linie în domeniul schimbărilor climatice;
- Campanii de informare pentru bănci privind proiectele de eficiență energetică și reducerea emisiilor de GES.

Obiectivul 2: Evaluarea celor mai bune tehnici disponibile - BAT - din perspectiva emisiilor de gaze cu efect de seră se va realiza prin:

- Îmbunătățirea și transferul de cunoștințe privind tehnicile cele mai eficiente din punct de vedere al costurilor;
- Organizarea dezbaterii privind proiectele de succes, care au utilizat tehnicile cel mai eficiente din punct de vedere al costurilor, din diferite sectoare industriale.

Obiectivul 3: Explorarea abordărilor voluntare, tranzacționarea emisiilor, taxe se va realiza prin:

- Identificarea acordurilor voluntare pentru reducerea nivelului emisiilor de GES în industrie;
- Furnizarea de cunoștințe tehnice și de sprijin economic pentru noile instrumente pentru a stimula industria să reducă emisiile de GES;
- Analiza experienței statelor membre privind acordurile voluntare, schemele de comercializare a certificatelor de emisii GES și taxele interne aplicabile sectoarelor industriale.

d) Acțiunile propuse prin Plan - Agricultură și dezvoltare rurală

Obiectivul 1: Promovarea transferului de cunoștințe și a serviciilor de consultanță cu privire la aspectele privind schimbările climatice în rândul fermierilor se va realiza prin:

Obiectivul 2: Sprijinirea investițiilor pentru modernizarea fermelor

Obiectivul 3: Promovarea bunelor practici agricole se va realiza prin:

Obiectivul 4: Promovarea sechestrării carbonului în agricultură se va realiza prin:

- PNDR Măsură 10 - Agro-mediu și climă; Submăsură 10.1 - Plăți pentru angajamente privind agro-mediu și clima: pachetul 4 - culturi verzi

e) Acțiunile propuse prin Plan -Dezvoltare urbană

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Obiectivul 1: Promovarea unor măsuri de dezvoltate mai compacte, cu o utilitate combinată, orientate pe activitățile de tranzit, ca modalitate de reducere a distanțelor parcurse de autovehicule, de dezvoltare a infrastructurii și de reducere a costurilor de întreținere se va realiza prin:

- Modificarea politicilor privind taxele locale sau a politicilor privind CUT, coeficientul de utilizare a terenului în orașe pentru a stimula dezvoltarea pe spațiile neutilizate și a orientării către tranzit;
- Modificarea politicilor de zonare sau de utilizare a terenurilor pentru a promova dezvoltarea utilizării mixte;
- Pregătirea de ghiduri pentru orașe privind strategiile de promovare a dezvoltării construite pe spațiile neutilizate/dezvoltării orientate spre tranzit.

Obiectivul 2: Promovarea îmbunătățirii nivelului de eficiență energetică în clădiri și în sistemele majore de infrastructură urbană se va realiza prin:

- Instituirea unor programe de creștere a eficienței energetice a clădirilor de locuit;
- Continuarea renunțării la subvenții/controlul prețurilor pe piața energiei;
- Instituirea unor programe de îmbunătățire a eficienței energetice pentru sistemele majore de infrastructură din domeniul transportului urban/parc auto;
- Orientare profesională pentru îmbunătățirea expertizei privind eficiența energetică;
- Formarea furnizorilor de servicii în domeniul eficienței energetice;
- Creșterea investițiilor în eficiență energetică conform Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, cu modificările și completările ulterioare.

f) Acțiunile propuse prin Plan - Gestionarea deșeurilor

Obiectivul 1: Promovarea prevenirii generării deșeurilor se va realiza prin:

- Proiecte integrate pentru consolidarea și extinderea sistemelor de management integrat al deșeurilor cu respectarea ierarhiei deșeurilor: prevenire, pregătirea pentru reutilizare, reciclare, alte metode de recuperare, inclusiv tratarea și eliminarea;
- Închiderea și reabilitarea depozitelor neconforme și deschiderea/extinderea depozitelor noi conforme;
- Cercetări pentru utilizarea proiecțiilor la scară regională și locală ale modelelor climatice globale în scopul furnizării unor evaluări mai localizate a efectelor climatice în diferite regiuni, permițând operatorilor instalațiilor de gestionare a deșeurilor să analizeze vulnerabilitatea activității lor la șocurile climatice viitoare;
- Organizarea, la nivelul României, de conferințe/programe de calificare privind "bunele practici" în strategiile de gestionare a deșeurilor adresate operatorilor sistemelor de gestionare a deșeurilor și funcționarilor din cadrul autorităților locale.

Obiectivul 2: Creșterea gradului de reutilizare și reciclare a materialelor incluse în fluxul de deșeuri, reducerea volumului de material ce trebuie gestionat drept deșeu prin promovarea proceselor de simbioză industrială și aplicarea conceptului de eficiența resurselor în gestionarea durabilă a deșeurilor se va realiza prin:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- Implementarea sistemelor de colectare selectivă;
- Eficientizarea managementului deșeurilor în orașe/regiuni pentru a se asigura conformitatea cu directivele UE relevante, inclusiv a instalațiilor de compostare, instalațiilor de digestie anaerobă și a programelor de reciclare;
- Realizarea de studii privind instrumentele economice în scopul evaluării gradului în care acestea susțin cu succes principiul "poluatorul plătește";
- Sprijinirea promovării dezvoltării cunoștințelor autorităților județene/locale cu privire la legătura dintre schimbările climatice și operațiunile de gestionare a deșeurilor solide.

Obiectivul 3: Colectarea separată a deșeurilor biodegradabile și compostarea lor se va realiza prin:

- Construcția instalațiilor de transfer și recuperare/tratare, inclusiv a platformelor de compostare și a instalațiilor individuale de compostare și a instalațiilor pentru tratarea mecano-biologică, TBM;
- Studii privind analiza compoziției deșeurilor în orașele și județele care utilizează instalații pentru evaluarea eficienței colectării separate a deșeurilor biodegradabile;
- Realizarea de studii privind practicile de gestionare a deșeurilor biodegradabile și publicarea celor realizate până în prezent pentru a evalua eficacitatea diferitelor abordări.

Obiectivul 4: Producerea energiei din deșeuri se va realiza prin:

- Cercetări privind procesele, costurile, standardele, experiențele internaționale în producerea energiei prin co-incinerarea deșeurilor
- g) Acțiunile propuse prin Plan - Apă

Obiectivul 1: Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul alimentării cu apă și al epurării apelor uzate se va realiza prin:

- Implementarea gestionării eficiente a nămolului rezultat din procesul de epurare a apelor uzate;
- Implementarea gestionării eficiente a nămolului rezultat din procesul de epurare a apelor uzate;
- Cercetarea pentru utilizarea proiecțiilor la scară regională și locală ale modelelor climatice globale în scopul furnizării unor evaluări mai localizate a efectelor climatice în diferite bazine hidrografice/regiuni, permițând o alimentare cu apă pe termen lung îmbunătățită;
- Furnizarea formării pentru operatorii sistemelor apă cu privire la proiectarea și operarea care să țină cont de schimbările climatice.

Obiectivul 2: Creșterea eficienței energetice a pompelor la sistemele mari de alimentare cu apă se va realiza prin:

- Achiziționarea pompelor de mare eficiență, pentru a reduce emisiile de GES din investițiile în domeniul alimentării cu apă și a epurării apelor reziduale.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

h) Acțiunile propuse prin Plan - Silvicultură

Obiectivul 1: Gestionarea pădurilor existente pentru stocare carbonului în contextul unei administrări forestiere durabile se va realiza prin:

- Finalizarea adoptării Strategiei de dezvoltare a sectorului forestier, inclusiv a măsurilor pentru reducerea emisiilor GES și adaptarea sectorului forestier la schimbările climatice, și ținând cont de aspectele economice ale sectorului;
- Actualizarea normelor tehnice silvice privind gospodărirea pădurilor și aplicarea tratamentelor, pentru a eficientiza și a operaționaliza managementul pădurilor de stat și private, cu luarea în considerare a cunoștințelor noi privind conservarea și creșterea stocului de carbon din depozitele ecosistemice;
- Promovarea producției și utilizării produselor din lemn cu utilizare de lungă durată și produselor din lemn cu capacitate de substituție a unor materiale tradițional folosite;
- Consolidarea sistemului național de estimare și prognoză GES privind sectorul folosinței terenurilor și silviculturii prin asigurarea continuității Inventarului Forestier Național;
- Întărirea capacității autorității forestiere, centrală și la nivelul unităților administrative teritoriale, pentru implementarea regimului silvic, în vederea supravegherii fenomenului degradării pădurilor din cauze antropogene și naturale, și de urmărire a refacerilor/reconstrucției ecologice în urma perturbărilor;
- Îmbunătățirea accesibilității pădurilor prin reabilitarea și construcția de drumuri forestiere noi în vederea aplicării adecvate a măsurilor de conducere, recoltare masă lemnoasă și regenerare arborete prevăzute în planurile de management, ca și valorificării produselor neforestiere ale pădurilor;
- Promovarea sechestrării și a conservării carbonului în păduri, atât de stat cât și private;
- Diminuarea emisiilor din incendii de vegetație forestieră;
- Promovarea și investirea în tehnologii noi utilizabile în administrarea pădurilor, recoltarea și procesarea masei lemnoase în vederea exercitării unui management durabil.

Obiectivul 2: Extinderea suprafețelor împădurite

Obiectivul 3: Încurajarea gospodării durabile a pădurilor aflate în proprietate privată

Obiectivul 4: Oportunități pentru gestionarea stocului de carbon în pădurile din zonele protejate se va realiza prin:

- Îmbunătățirea capacității autorităților centrale și locale de mediu în vederea evaluării calității procesului de elaborare și implementare a planurilor de management ale ariilor protejate, inclusiv în administrarea situațiilor cauzate de perturbări naturale și antropice;
- Analiza posibilității dezvoltării unui sistem de compensare a restricțiilor impuse de cerințele rețelei Natura 2000 pentru asigurarea gospodării durabile a pădurilor în cadrul ariilor naturale protejate datorate schimbării gospodării.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

d) Legea 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător⁵⁰

Legea nr. 104/2011 are ca scop protejarea sănătății umane și a mediului ca întreg prin reglementarea măsurilor destinate menținerii calității aerului înconjurător acolo unde aceasta corespunde obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător stabilite prin prezenta lege și îmbunătățirea acesteia în celelalte cazuri.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Lege transpune în legislația națională prevederile Directivei 2008/50/CE⁵¹ și ale Directivei 2004/107/CE⁵².

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

Legea nr. 104/2011 prevede măsuri la nivel național privind:

a) definirea și stabilirea obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător destinate să evite și să prevină producerea unor evenimente dăunătoare și să reducă efectele acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg;

b) evaluarea calității aerului înconjurător pe întreg teritoriul țării pe baza unor metode și criterii comune, stabilite la nivel european;

c) obținerea informațiilor privind calitatea aerului înconjurător pentru a sprijini procesul de combatere a poluării aerului și a disconfortului cauzat de acesta, precum și pentru a monitoriza pe termen lung tendințele și îmbunătățirile rezultate în urma măsurilor luate la nivel național și european;

d) garantarea faptului că informațiile privind calitatea aerului înconjurător sunt puse la dispoziția publicului;

e) menținerea calității aerului înconjurător acolo unde aceasta este corespunzătoare și/sau îmbunătățirea acesteia în celelalte cazuri;

f) promovarea unei cooperări crescute cu celelalte state membre ale Uniunii Europene în vederea reducerii poluării aerului;

g) îndeplinirea obligațiilor asumate prin acordurile, convențiile și tratatele internaționale la care România este parte.

Legea nr. 104/2011 instituie Sistemul Național de Evaluare și Gestionare Integrată a Calității Aerului - SNEGICA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal de cooperare între autoritățile și instituțiile publice, cu competențe în domeniu, în scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător, în mod unitar, pe întreg teritoriul României, precum și pentru

⁵⁰ M. Of. 452 din 2011.06.28

⁵¹ Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 152 din 11 iunie 2008

⁵² Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arseniul, cadmiul, mercurul, nichelul, hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 23 din 26 ianuarie 2005

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

informarea populației și a organismelor europene și internaționale privind calitatea aerului înconjurător.

SNEGICA cuprinde, ca părți integrante, următoarele două sisteme:

- a) Sistemul Național de Monitorizare a Calității Aerului - SNMCA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal pentru desfășurarea activităților de monitorizare a calității aerului înconjurător, în mod unitar, pe teritoriul României;
- b) Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici - SNIEPA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal pentru realizarea inventarelor privind emisiile de poluanți în atmosferă, în mod unitar, pe întreg teritoriul țării.

SNEGICA îndeplinește următoarele atribuții:

- a) asigură evaluarea calității aerului înconjurător, în mod unitar, în aglomerările și zonele de pe întreg teritoriul țării;
- b) asigură clasificarea și delimitarea ariilor din zone și aglomerări în regimuri de evaluare și în regimuri de gestionare a calității aerului înconjurător;
- c) asigură realizarea inventarului național privind emisiile de poluanți în atmosferă;
- d) asigură elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de menținere a calității aerului, a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- e) asigură informațiile necesare realizării rapoartelor către organismele europene și internaționale;
- f) asigură informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător.

SNMCA îndeplinește următoarele atribuții:

- a) asigură monitorizarea calității aerului înconjurător prin Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului - RNMCA, obiectiv de interes public național, aflată în administrarea autorității publice centrale pentru protecția mediului. RNMCA include instrumentele de prelevare și măsurare amplasate în punctele fixe și echipamentele de laborator aferente acestora, precum și echipamentele necesare colectării, prelucrării, transmiterii datelor și informării publicului privind calitatea aerului înconjurător;
- b) asigură calitatea și controlul calității datelor, compatibilitatea și comparabilitatea acestora în întregul sistem;
- c) asigură obținerea de informații în timp real cu privire la calitatea aerului înconjurător și informarea publicului cu privire la aceasta;
- d) asigură obținerea datelor privind calitatea aerului în vederea îndeplinirii obligațiilor de raportare în conformitate cu prevederile legislației europene și ale convențiilor și acordurilor internaționale în domeniu la care România este parte.

SNIEPA îndeplinește următoarele atribuții:

- a) asigură colectarea datelor necesare în vederea elaborării inventarelor locale și a inventarului național privind emisiile de poluanți în atmosferă;
- b) asigură elaborarea și validarea inventarelor locale și a inventarului național privind emisiile de poluanți atmosferici;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferență!

Instrumente Structurale
2014-2020

c) asigură raportarea inventarului național în conformitate cu prevederile legislației europene și ale convențiilor internaționale în domeniu la care România este parte.

Autoritățile și instituțiile publice cu competențe în realizarea atribuțiilor SNEGICA sunt:

a) **autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și autoritățile publice care funcționează în subordinea, sub autoritatea și în coordonarea sa;**

b) autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;

c) autoritatea publică centrală pentru sănătate și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;

d) autoritatea publică centrală pentru transporturi și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;

e) autoritatea publică centrală pentru industrie;

f) autoritatea publică centrală pentru comerț;

g) autoritatea publică centrală pentru agricultură și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;

h) autoritatea publică centrală pentru amenajarea teritoriului și lucrări publice;

i) autoritatea publică centrală pentru administrație publică și autoritățile publice care funcționează în subordinea sa;

j) autoritatea publică centrală pentru ordine publică și siguranță națională și autoritățile publice care funcționează în subordinea sa;

k) consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București;

l) primăriile, primăriile sectoarelor municipiului București, consiliile locale și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București;

m) Institutul Național de Statistică și direcțiile teritoriale din subordinea sa.

Art. 5 alin. (3) din Legea nr. 104/2011 stabilește că „*Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului este autoritatea cu rol de reglementare, decizie și control în domeniul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător pe întreg teritoriul țării.*”. Coroborat cu prevederile art. 100 și art. 75 lit. r) și v) din OUG nr. 195/1005 care arată că autoritatea publică centrală pentru protecția mediului este Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și că acesta realizează activitatea de inspecție și control în domeniul protecției mediului prin Garda Națională de Mediu, **rezultă că GNM are atribuții de a realiza activitatea de inspecție și control inclusiv în ceea ce privește calitatea aerului înconjurător.**

Art. 11 din Legea nr. 104/2011 detaliază atribuțiile GNM - ca autoritate de inspecție și control - reținând că autoritatea publică centrală și autoritățile publice teritoriale de inspecție și control în domeniul protecției mediului au următoarele atribuții și responsabilități:

a) asigură controlul în vederea respectării dispozițiilor Legii nr. 104/2011;

b) controlează aplicarea măsurilor din planurile de menținere a calității aerului, din planurile de calitate a aerului și din planurile de acțiune pe termen scurt;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

c) verifică transmiterea datelor de către operatorii economici în vederea elaborării inventarelor locale de emisii, la autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului;

d) verifică respectarea utilizării echipamentelor, prevăzute în actele de reglementare emise de autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, de către operatorii economici, în scopul realizării automonitorizării emisiilor de poluanți în atmosferă;

e) verifică respectarea condițiilor stabilite prin prezenta lege în interiorul zonei de protecție;

f) informează autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului cu privire la rezultatele controalelor efectuate, potrivit prevederilor prezentei legi, la solicitarea acesteia;

g) informează instituțiile care au obligații potrivit prevederilor prezentei legi, în cazul constatării unor neconformități.

De asemenea, încălcarea prevederilor Legii nr. 104/2011 atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea 104/2011 se fac de personalul împuternicit din cadrul autorităților publice de inspecție și control pentru protecția mediului, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

GNM, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, corp specializat de inspecție și control (calitate stabilită prin normele de înființare, respectiv HG nr. 1005/2012) are atribuții de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor contravenționale.

Constituie infracțiuni, conform Legii nr. 104/2011, și se pedepsesc după cum urmează:

a) cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă neelaborarea, de către titularii activităților care constituie surse fixe importante de emisii, a planurilor pentru situații de urgență, care stabilesc măsurile aplicabile în interiorul amplasamentului, precum și nesolicitarea aprobării de la autoritățile competente pentru măsurile stabilite a se aplica în afara amplasamentului;

b) cu închisoare de la 1 la 5 ani pentru neoprirea în caz de pericol iminent a funcționării instalațiilor care constituie sursă de pericol cu impact asupra calității aerului înconjurător sau neanunțarea autorităților competente cu privire la pericol.

Infracțiunile se constată de către personalul împuternicit din cadrul autorităților publice centrale competente și din unitățile teritoriale ale acestora, precum și din cadrul autorităților publice locale, conform atribuțiilor stabilite prin lege. Actele de constatare se transmit organului de urmărire penală competent.

În ceea ce privește infracțiunile, GNM sesizează organele de urmărire penală competente și colaborează cu acestea la constatarea faptelor care, potrivit legislației de mediu, constituie infracțiuni, conform art. 13 alin. (1) lit. c) din HG nr. 1005/2012.

e) Hotărârea 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră⁵³

⁵³ M.Of. 554 din 2006.06.27

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Prin Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 a fost adoptată schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punct de vedere economic.

Hotărârea nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră transpune prevederile Directivei 2003/87/CE⁵⁴ de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE⁵⁵, prevederile Directivei 2004/101/CE⁵⁶ de modificare a Directivei 2003/87/CE⁵⁷ de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, în temeiul mecanismelor bazate pe proiectul din Protocolul de la Kyoto, prevederile Directivei 2008/101/CE⁵⁸ de modificare a Directivei 2003/87/CE⁵⁹ pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, și prevederile Directivei 2009/29/CE⁶⁰ de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Începând din 2005, sistemul Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS reprezintă instrumentul principal al politicii Uniunii pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în mod eficient din punct de vedere al costului și atingerea obiectivelor strategice, respectiv limitarea creșterii globale a temperaturii medii anuale - max. 2 °C față de nivelurile anterioare 1990.

EU ETS se aplică în cele 31 de țări ale Spațiului Economic European (SEE). Sistemul limitează emisiile generate de peste 8.000 de centrale electrice și instalații de producție, precum și de peste 500 de operatori de aeronave care efectuează zboruri între aeroporturile din SEE. Aproximativ 39% din emisiile de GES din UE intră sub incidența sistemului.

EU ETS acoperă atât emisiile de dioxid de carbon (CO₂), cât și emisiile de protoxid de azot (N₂O) generate de toate instalațiile care produc acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic, precum și emisiile de perfluorocarburi (PFC) rezultate din producția de aluminiu.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

Prin HG nr. 780/2006 s-a stabilit:

- a) schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punct de vedere economic;
- b) creșterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât să contribuie la obținerea unor niveluri de reducere considerate necesare din punct de vedere științific pentru a evita schimbări climatice periculoase.

⁵⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02003L0087-20210101>

⁵⁵ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1996L0061:20060224:RO:PDF>

⁵⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32004L0101>

⁵⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:02003L0087-20180408&from=EN>

⁵⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32008L0101>

⁵⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:02003L0087-20180408&from=EN>

⁶⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32009L0029&from=EN>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Certificatul de emisii de gaze cu efect de seră reprezintă titlul care conferă dreptul de a emite o tonă de dioxid de carbon echivalent într-o perioadă definită, valabil numai pentru îndeplinirea scopului HG 780/2006 și care este transferabil în condițiile prevăzute această hotărâre.

Autoritățile competente responsabile pentru aplicarea dispozițiilor HG nr. 780/2006 sunt: autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea publică centrală pentru economie, energie și mediul de afaceri, autoritatea publică centrală pentru transporturi, infrastructură și comunicații, autoritatea publică centrală pentru finanțe publice, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Garda Națională de Mediu și unitățile subordonate acestora.

Pentru a obține autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră, operatorul depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului solicitarea pentru obținerea autorizației împreună cu documentația în care sunt descrise:

- a) instalația și activitățile desfășurate, inclusiv tehnologia utilizată;
- b) materiile prime și materialele auxiliare a căror utilizare este posibil să conducă la emisii de gaze cu efect de seră prevăzute în anexa nr. 2 din HG nr. 780/2006;
- c) sursele de emisii de gaze cu efect de seră ale instalațiilor care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 din HG nr. 780/2006;
- d) planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră conține:

- a) numele și adresa operatorului/denumirea și sediul, după caz;
- b) o descriere a activităților și a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de instalație;
- c) cerințele de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră corespunzătoare planului de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră aprobat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului;
- e) obligația de a restitui, până la data de 30 aprilie a anului următor celui pentru care s-a făcut monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu numărul total de emisii provenite de la instalația respective.

EU ETS cuprinde următoarele faze:

- Faza 1: 2005-2007 (România: începând cu anul 2007) - Faza de „instruire”;
- Faza 2: 2008-2012 - Corespunzând primei perioade de angajament a Protocolului de la Kyoto;
- Faza 3: 2013-2020 - Faza de consolidare, sistem mai strict, plafon în scădere;
- Faza 4: 2021-2030 - Faza actuală.

Începând cu cea de-a treia perioadă a schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit, respectiv 2013-2020, numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate anual se diminuează liniar, pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor liniar de 1,74% în raport cu cantitatea medie anuală a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate în conformitate cu Planul național de alocare privind certificatele de emisii de gaze cu efect de

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

seră pentru perioadele 2007 și 2008-2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 60/2008, cu modificările ulterioare.

Începând cu anul 2021, numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate anual cu titlu gratuit se reduce cu un factor liniar de 2,2% în raport cu cantitatea medie anuală a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate.

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică și transmite Comisiei Europene până la 30 septembrie 2011 lista instalațiilor și numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații.

Pentru perioada 1 ianuarie 2013 - 31 decembrie 2020 și pentru fiecare perioadă ulterioară, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave reprezintă 95% din suma emisiilor istorice din aviație înmulțită cu numărul de ani din perioada respectivă.

HG nr. 780/2006 alocă certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit pentru producerea de energie termică sau agent de răcire în sisteme de încălzire centralizată, precum și în instalațiile de cogenerare de înaltă eficiență, definite la art. 3 lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 219/2007 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic.

HG nr. 780/2006 interzice alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit producătorilor de energie electrică, pentru instalațiile de captare de dioxid de carbon, conductele de transport de dioxid de carbon sau siturile de stocare a dioxidului de carbon.

Numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit instalațiilor prevăzute la alin. (1) se ajustează anual cu un factor liniar de 2,2% în raport cu cantitatea medie anuală a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate, cu excepția anilor în care alocarea certificatelor respective este ajustată într-un mod uniform, ținându-se cont de volumul de certificate care urmează să fie scoase la licitație.

Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră se pot transfera:

- a) între persoane române și persoane din alte state membre ale Comunității Europene;
- b) între persoane române și persoane din terțe țări, altele decât cele din Comunitatea Europeană, doar dacă certificatele de emisii de gaze cu efect de seră sunt recunoscute reciproc.

Operatorul fiecărei instalații are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la instalația respectivă în anul calendaristic anterior, altul decât numărul de certificate pentru aviație, iar aceste certificate se anulează ulterior.

Operatorul de aeronave are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră generate în anul calendaristic anterior de activitățile de aviație pentru care este considerat operator de aeronave, iar aceste certificate se anulează ulterior.

Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră se anulează în orice moment, la solicitarea persoanei care le deține.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

CertIFICATELE emise începând cu data de 1 ianuarie 2013 sunt valabile o perioadă nelimitată. Certificatele emise începând cu 1 ianuarie 2021 includ o mențiune care indică în ce perioadă de 10 ani, începând cu 1 ianuarie 2021, au fost eliberate și sunt valabile pentru emisiile generate începând cu primul an din perioada respectivă.

Agenția Națională pentru Protecția Mediului este administratorul național al conturilor în Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră.

Registrul Uniunii Europene, prin administratorul național, asigură evidența certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră emise, deținute, transferate și anulate, inclusiv a operațiunilor cu unități de emisii de gaze cu efect de seră prevăzute de Protocolul de la Kyoto.

Orice persoană poate deține certificate de emisii de gaze cu efect de seră.

Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră, administrat la nivel național, este accesibil titularilor de cont.

Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră conține conturi naționale în care sunt înregistrate certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, deținute de fiecare persoană și în care sunt evidențiate operațiunile cu aceste certificate și cu unitățile de emisii de gaze cu efect de seră, prevăzute de Protocolul de la Kyoto.

Regulamentul privind gestionarea și operarea în conturile naționale din Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Conform HG nr. 780/2006, constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

- a) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1) și (3)⁶¹ și art. 9 alin. (3) din HG nr. 780/2006, cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei;
- b) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (4) și ale art. 9 alin. (4) din HG nr. 780/2006, cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;
- c) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1) din HG nr. 780/2006, cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;
- d) nerespectarea prevederilor art. 14² alin. (8) din HG nr. 780/2006 și ale art. 21 alin. (1), (2), (3), (3¹), (3²), (3³), (5), (6), (12), (13) și (14) din HG nr. 780/2006, cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei;
- e) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din HG nr. 780/2006, cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei;
- f) nerespectarea prevederilor art. 21 alin. (4) din HG nr. 780/2006, cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei.
- g) nerespectarea prevederilor art. 15³ alin. (2) și (7) din HG nr. 780/2006, cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei.

⁶¹ M.Of. 126 bis din 2008.02.18

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Constatarea acestor nerespectări se face de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului, care informează Garda Națională de Mediu iar aplicarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute de HG 780/2006 se face de către personalul desemnat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

f) Hotărârea nr. 60/2008 pentru aprobarea Planului național de alocare privind certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioadele 2007 și 2008-2012

Prin Hotărârea Guvernului nr. 60/2008 a fost aprobat Planul național de alocare privind certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioadele 2007 și 2008-2012.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

În urma aderării UE la Acordul de la Paris și odată cu publicarea Strategiei Uniunii Energetice, Uniunea și-a asumat un rol important în privința combaterii schimbărilor climatice, prin cele 5 dimensiuni principale: securitate energetică, decarbonare, eficiență energetică, piața internă a energiei și cercetare, inovare și competitivitate.

Astfel, Uniunea Europeană s-a angajat să conducă tranziția energetică la nivel global, prin îndeplinirea obiectivelor prevăzute în Acordul de la Paris privind schimbările climatice, care vizează furnizarea de energie curată în întreaga Uniune Europeană. Pentru a îndeplini acest angajament, Uniunea Europeană a stabilit obiective privind energia și clima la nivelul anului 2030.

În consecință, pentru a garanta îndeplinirea acestor obiective, fiecare stat membru a fost obligat să transmită Comisiei Europene un Proiect al Planului Național Integrat în domeniul Energiei și Schimbărilor Climatice (PNIESC) pentru perioada 2021-2030, până la data de 31 decembrie 2018. Proiectele PNIESC stabilesc obiectivele și contribuțiile naționale la realizarea obiectivelor UE privind schimbările climatice. În consecință, România a transmis propriul proiect PNIESC la acea dată.

România a realizat Planul Național Integrat în domeniul Energiei și Schimbărilor Climatice (PNIESC) pentru perioada 2021-2030, care integrează cu prioritate obiectivele și direcțiile stabilite prin strategiile specifice în domeniul energetic, respectiv al schimbărilor climatice. Plan a fost construit pe o serie de elemente esențiale pentru definirea rolului și contribuției României la consolidarea Uniunii Energetice.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

În acest sens, elementele principale luate în considerare în abordarea strategică a Planului au fost următoarele:

- Abordarea holistică energie, economie, mediu și schimbări climatice să se deruleze în strânsă corelare cu realitatea economică a Statelor Membre, astfel încât să nu fie afectat echilibrul macroeconomic și social intern;
- Restructurarea cadrului de piață, în contextul costurilor induse de tranziție și capacitatea Statelor Membre de a susține aceste costuri, în termeni de accesibilitate și competitivitate;
- Creșterea economică și a veniturilor per gospodărie (la orizontul anului 2030);
- Reducerea sărăciei energetice.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

Principalelor obiective a PNIESC 2021 - 2030, la nivelul anului 2030 sunt⁶²:

Emisii ETS (% față de 2005)	-43,9%*
Emisii non-ETS (% față de 2005)	-2%
Pondere globală a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie	30,7%
Pondere SRE-E	49,4%
Pondere SRE-T	14,2%
Pondere SRE-Î&R	33,0%
Eficiență energetică (% față de proiecția PRIMES 2007 la nivelul anului 2030)	
Consum primar de energie	-45,1%
Consum final de energie	-40,4%
Consum primar de energie (Mtep)	32,3
Consum final de energie (Mtep)	25,7

g) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, cu modificări și completări ulterioare⁶³

Prin OUG nr. 64/2011 a fost adoptat cadrul juridic pentru stocarea geologică a dioxidului de carbon, în condiții de siguranță din punctul de vedere al mediului, pentru a contribui la combaterea schimbărilor climatice.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, are obligația de a asigura transpunerea și implementarea corectă și integrală a acquis-ului comunitar, inclusiv a Directivei 2009/31/CE⁶⁴ privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE, precum și a directivelor 2000/60/CE⁶⁵, 2001/80/CE⁶⁶, 2004/35/CE⁶⁷, 2006/12/CE⁶⁸, 2008/1/CE⁶⁹ și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 (Directiva CCS).

De asemenea, implementarea în sectorul energetic a proiectului demonstrativ CCS în România va duce la: menținerea în exploatare a centralelor termoelectrice cu funcționare pe lignit autohton, inclusiv a minelor de cărbune aferente; crearea de noi locuri de muncă; posibilitatea extinderii implementării tehnologiilor CCS la alți operatori generatori de emisii de gaze cu efect de seră; posibilitatea integrării României în infrastructura de transport CO₂ europeană; potențial de creștere a duratei de viață și a capacității de exploatare a rezervelor de țiței și gaze naturale prin injectarea CO₂ în zăcămintele epuizate.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

Obiectul OUG 64/2011 îl constituie stabilirea cadrului juridic pentru stocarea geologică a dioxidului de carbon, în condiții de siguranță din punctul de vedere al mediului, pentru a contribui la combaterea schimbărilor climatice.

⁶² Sursă: Analiză Deloitte pe baza documentelor oficiale elaborate de autoritățile implicate în elaborarea PNIESC

⁶³ M.Of. 46 din 2011.06.30

⁶⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02009L0031-20181224>

⁶⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02000L0060-20141120>

⁶⁶ <https://www.eea.europa.eu/policy-documents/directive-2001-80-ec-large>

⁶⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02004L0035-20190626>

⁶⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32006L0012>

⁶⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX%3A32008L0001>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Scopul stocării geologice a dioxidului de carbon, în condiții de siguranță din punctul de vedere al mediului, reprezintă reținerea definitivă a dioxidului de carbon, în așa fel încât să se prevină și, atunci când acest lucru nu este posibil, să se elimine pe cât posibil efectele negative și orice riscuri pentru mediu și sănătatea umană.

Prevederile OUG nr. 64/2011 nu se aplică stocării geologice a dioxidului de carbon într-o cantitate totală prevăzută de stocare mai mică de 100 kilotone și care are drept scop cercetarea, dezvoltarea sau testarea de noi produse și procese.

Stocarea dioxidului de carbon în coloana de apă este interzisă.

Agenția Națională pentru Resurse Minerale (ANRM) derulează procedura de emitere a autorizațiilor de explorare prin care este permisă participarea tuturor persoanelor fizice sau juridice care dețin capacitățile necesare.

Autorizațiile de explorare se emit sau se resping, în mod justificat, pe baza unor criterii obiective, disponibile publicului și nediscriminatorii.

Durata de valabilitate a unei autorizații de explorare nu poate depăși perioada necesară realizării explorării pentru care a fost acordată autorizația de explorare.

Valabilitatea autorizației de explorare se poate prelungi cu maximum 2 ani în situația în care explorarea realizată conform autorizației de explorare nu este suficientă pentru realizarea completă a explorării în perioada de valabilitate prevăzută, cu condiția notificării autorității competente pentru protecția mediului.

Autorizațiile de explorare se acordă pentru un perimetru corespunzător unei zone de volum delimitat.

Titularul unei autorizații de explorare deține dreptul exclusiv de a explora complexul de stocare potențial a dioxidului de carbon.

Conform OUG nr. 64/2011, Garda Națională de Mediu (GNM) asigură și organizează un sistem de inspecții planificate și neplanificate la toate complexurile de stocare cărora li se aplică prevederile ordonanței de urgență pentru verificarea și promovarea respectării cerințelor ordonanței și pentru monitorizarea efectelor asupra mediului și asupra sănătății umane.

Inspecțiile trebuie să includă activități precum vizite la instalațiile de suprafață, inclusiv la instalațiile de injectare, evaluarea operațiilor de injectare și monitorizare derulate de către operator și verificarea tuturor înregistrărilor relevante ținute de către operator.

Inspecțiile planificate se desfășoară cel puțin o dată pe an în perioada operării și în primii 3 ani după închidere și, ulterior, o dată la 5 ani până la transferul de responsabilitate către ANRM.

În cadrul inspecțiilor se examinează instalațiile de injectare și instalațiile de monitorizare relevante, precum și toate efectele semnificative asupra mediului și asupra sănătății umane produse de complexul de stocare.

Inspecțiile neplanificate se efectuează:

- a) în cazul în care ANRM este notificată sau i se aduce la cunoștință existența unor scurgeri ori a unor nereguli semnificative, potrivit art. 17;
- b) în cazul în care din rapoartele înaintate de operator către ANRM se constată respectarea necorespunzătoare a condițiilor prevăzute în autorizație;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

c) pentru a face cercetări în legătură cu plângeri grave referitoare la probleme de mediu sau sănătate umană;

d) în alte situații în care ANRM consideră necesar acest lucru.

În urma fiecărei inspecții, GNM elaborează un raport privind rezultatele inspecției. Raportul evaluează respectarea cerințelor prezentei ordonanțe de urgență și indică în ce măsură este necesar să se întreprindă sau nu acțiuni suplimentare. Raportul se transmite operatorului în cauză și este pus la dispoziția publicului de către GNM, potrivit prevederilor legislației relevante în vigoare, în termen de 60 de zile de la inspecție.

Conform art. 24 din OUG nr. 64/2011, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei la 60.000 lei, pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor obligații:

a) obligația persoanelor fizice și juridice de a solicita și de a obține actele emise potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în termenele stabilite de autoritățile competente;

b) obligația operatorului de a monitoriza instalațiile de injectare, complexul de stocare, inclusiv, acolo unde este posibil, pana de dioxid de carbon și, după caz, mediul înconjurător.

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei la 100.000 lei, pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor obligații:

a) obligația operatorului de a funcționa cu respectarea prevederilor actelor de reglementare emise în baza prezentei ordonanțe de urgență;

b) obligația operatorului de a notifica autoritățile responsabile și de a lua măsurile corective necesare, inclusiv măsurile privind protecția sănătății umane, în cazul unor scurgeri sau al unor nereguli semnificative.

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei la 60.000 lei, pentru persoane juridice, nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1) și art. 15.

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei la 100.000 lei, pentru persoane juridice, nerespectarea prevederilor stabilite în autorizația de explorare, emisă în condițiile prevăzute la art. 6.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1)-(3¹) se fac de către personalul împuternicit din cadrul GNM și ANRM, potrivit responsabilităților legale, specifice celor două autorități.

h) Ordonanța de urgență 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene⁷⁰

⁷⁰ M.Of. 926 din 2011.12.28

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

OUNG nr. 115/2011 stabilește cadrulul instituțional, la nivelul României, pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1.031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010⁷¹ privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE⁷² a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

La data de 3 august 2011, Guvernul a aprobat Memorandumul cu tema "Asumarea responsabilităților ce decurg din implementarea licitațiilor de certificate de emisii de gaze cu efect de seră", prin care Ministerul Finanțelor Publice a fost desemnat instituția din România ce va acționa în calitate de adjudecător pe platforma comună de licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, urmând a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, atât cele aferente anului 2012, cât și cele din perioada care începe cu anul 2013.

De asemenea, România avea obligativitatea reglementării tuturor aspectelor legate de participarea la licitațiile pe platforma comună de licitație, în conformitate cu cerințele Regulamentului (UE) nr. 1.031/2010. În caz contrar România risca să determine, ulterior fazei de preinfringement, sesizarea sa în fața Curții Europene de Justiție și obligarea la plata unor amenzi și/sau penalități pentru neîndeplinirea obligațiilor ce îi revin conform Tratatului de aderare.

De asemenea, României s-ar fi aflat în imposibilitatea de a participa la procesul de licitație pe platforma comună de la nivelul Uniunii Europene începând cu anul 2012, implicit de a încasarea sumelor obținute din comercializarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu impact negativ atât asupra bugetului de stat, cât și asupra realizării investițiilor pe proiecte ce vizează domeniul schimbărilor climatice.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

Autoritățile competente responsabile pentru aplicarea Regulamentului sunt: Ministerul Finanțelor Publice, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Agenția Națională pentru Achiziții Publice, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, Autoritatea de Supraveghere Financiară și Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Autoritățile competente responsabile pentru utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, în scopul finanțării proiectelor în domeniile stabilite conform prevederilor art. 3d alin. (4), art. 10 alin. (3), respectiv art. 10a alin. (6) din Directiva 2003/87/CE⁷³ sunt: Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Administrația Fondului pentru Mediu și Ministerul Energiei.

Autoritatea competentă responsabilă pentru utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, în scopul implementării de măsuri financiare în favoarea sectoarelor sau a subsectoarelor care sunt expuse unor riscuri semnificative de

⁷¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:02010R1031-20140227>

⁷² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02003L0087-20210101>

⁷³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02003L0087-20210101>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor indirecte semnificative care sunt suportate efectiv de pe urma costurilor emisiilor de gaze cu efect de seră transferate în prețul energiei electrice, este Ministerul Energiei.

Ministerul Finanțelor Publice este autoritatea desemnată în calitate de adjudecător până la înființarea/desemnarea unei autorități naționale în domeniul schimbărilor climatice care să asigure la nivel național implementarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Ministerul Finanțelor Publice este autoritatea competentă pentru semnarea, în numele României, a contractului cu platforma comună de licitație, inclusiv cu orice sistem de compensare și decontare legat de aceasta.

Ministerul Finanțelor Publice gestionează, prin compartimentul de specialitate, contul distinct deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în care se încasează, în euro, sumele obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Suma obținută în urma scoaterii la licitație, în condițiile legii, a certificatelor de emisii rămase neutilizate din rezerva pentru proiectele de tip implementare în comun pentru România din perioada 2008-2012 din cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră se derulează de către compartimentul de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice prin contul distinct deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în care se încasează, în euro, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Contravaloarea în lei a sumei obținute potrivit alin. (2) se constituie venit al Fondului pentru mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru Mediu pentru finanțarea proiectelor prevăzute la art. II alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 204/2013 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

- i) Hotărârea 1570/2007 privind înființarea Sistemului național pentru estimarea nivelului emisiilor antropice din surse sau al reținerilor prin sechestrare a tuturor gazelor cu efect de seră, reglementate prin Protocolul de la Kyoto⁷⁴**

La data de 19.12.2007 Guvernul a emis HG nr. 1570/2007, prin care a fost înființat Sistemul național pentru estimarea nivelului emisiilor antropice din surse sau al reținerilor prin sechestrare a tuturor gazelor cu efect de seră, reglementate prin Protocolul de la Kyoto.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

România a adoptat HG nr. 1570/2007 în conformitate cu art. 5 alin. (1) din Protocolul de la Kyoto⁷⁵ la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice - UNFCCC, adoptat la 11 decembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 3/2001.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

⁷⁴ M.Of. 26 din 2008.01.14

⁷⁵ http://publications.europa.eu/resource/ellar/b2d8257e-bd35-49f6-8356-934286204791.0020.02/DOC_2

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Pri HG nr. 1570/2007, a fost înființat Sistemul național pentru estimarea nivelului emisiilor antropice de gaze cu efect de seră rezultate din surse sau din reținerea prin sechestrare a dioxidului de carbon (SNEEGHG).

SNEEGHG reglementează totalitatea aspectelor de natură instituțională și procedurală în scopul estimării nivelului emisiilor antropice de gaze cu efect de seră reglementate prin Protocolul de la Kyoto, al raportării, precum și al arhivării și stocării informațiilor cuprinse în inventarul național al emisiilor de gaze cu efect de seră.

SNEEGES se referă la colectarea, procesarea și prezentarea corespunzătoare a datelor și informațiilor necesare elaborării inventarului național al emisiilor de gaze cu efect de seră reglementate prin Protocolul de la Kyoto.

Autoritatea competentă este instituția responsabilă cu privire la administrarea Sistemului național pentru estimarea nivelului emisiilor antropice din surse sau al reținerilor prin sechestrare a tuturor gazelor cu efect de seră, reglementate prin Protocolul de la Kyoto, și a Inventarului național al emisiilor de gaze cu efect de seră.

Autoritățile și instituțiile publice care au obligația să furnizeze autorității competente datele privind activitatea, elementele privind factorii de emisie și informațiile asociate și factorii de emisie necesari estimării emisiilor antropice de gaze cu efect de seră reglementate prin Protocolul de la Kyoto, precum și gradul de incertitudine a datelor privind activitatea și a factorilor de emisie sunt:

- a) autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului și silvicultură;
- b) autoritatea publică centrală pentru economie și organul de specialitate al autorității publice centrale pentru economie cu atribuții în domeniul energetic și al resurselor energetice;
- b¹) autoritatea publică centrală pentru silvicultură;
- c) autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală;
- d) autoritatea publică centrală pentru transporturi;
- e) autoritatea publică centrală pentru sănătate publică;
- f) autoritatea publică centrală pentru dezvoltarea regională și administrație publică;
- g) autoritatea publică centrală în domeniul asigurării ordinii publice;
- i) organul de specialitate al administrației publice centrale responsabil pentru organizarea și coordonarea statisticii oficiale în România;
- j) organul de specialitate al administrației publice centrale responsabil pentru cadastru și publicitate imobiliară;
- j¹) organul de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea autorității competente, cu atribuții în implementarea la nivel național a politicilor, strategiilor și a legislației în domeniul protecției mediului;
- k) autorități și instituții publice, institute de cercetare și dezvoltare, precum și alte organisme publice aflate sub autoritatea, în subordinea sau în coordonarea autorităților prevăzute la lit. a)-g);

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

l) alte autorități, instituții, institute sau organisme publice, după caz, identificate de către autoritatea competentă.

j) Ordonanța de urgență 195/2005 privind protecția mediului⁷⁶

Prin OUG NR. 195/2005 a fost stabilit cadrul unitar prin care se statuează principiile care guvernează întreaga activitate de protecție a mediului și care trasează direcțiile de reglementare a activităților economice în vederea atingerii obiectivelor dezvoltării durabile.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Adoptarea OUG NR. 195/2005 a fost necesară și pentru îndeplinirea angajamentelor asumate de România în procesul de integrare europeană. OUG nr. 195/2005 constituie baza legislației subsecvente în domeniul protecției mediului.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

OUG nr. 195/2005 stabilește că autoritățile competente pentru protecția mediului sunt: autoritatea publică centrală pentru protecția mediului (Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor), Agenția Națională pentru Protecția Mediului, agențiile județene pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării", precum și Garda Națională de Mediu și structurile subordonate acesteia.

OUG nr. 195/2005 stabilește autoritățile și persoanele care efectuează controlul respectării măsurilor de protecția mediului:

a) comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării»;

b) autoritățile administrației publice locale, prin personalul împuternicit;

c) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor, prin personalul împuternicit, în domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

OUG nr. 195/2005 stabilește cadrul general legislativ în materia constatării și sancționării contravenționale a faptelor ce încalcă prevederile legislației cu privire la mediu.

Conform OUG nr. 195/2005, comisarii GNM constată și sancționează contravenții cu impact asupra schimbărilor climatice și a adaptării la schimbările climatice și cu privire la poluarea atmosferică, reprezentate de încălcarea următoarelor prevederi legale:

- a) obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a întreține perdelele forestiere și aliniamentele de protecție, spațiile verzi, parcurile, gardurile vii pentru îmbunătățirea capacității de regenerare a atmosferei, protecția fonică și eoliană;
- b) obligația autorităților administrației publice locale, precum și a persoanelor fizice și juridice, după caz, de a nu schimba destinația terenurilor amenajate ca spații verzi prevăzute în planurile urbanistice;

⁷⁶ M.Of. 1196 din 2005.12.30

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- c) obligația autorităților administrației publice locale, precum și a persoanelor fizice și juridice, după caz, de a nu degrada mediul prin depozitări necontrolate de deșeuri de orice fel;
- d) obligația persoanelor fizice și juridice de a marca individual speciile aparținând speciilor de floră și faună sălbatică pentru care există astfel de prevederi în regulamentele Comisiei Europene privind conservarea speciilor de faună și floră sălbatică prin reglementarea comerțului cu acestea sau în legislația națională specifică, conform metodelor aprobate ori recomandate de Conferința Părților a Convenției privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție, și, în particular, marcarea prin etichetare a caviarului atât pentru comerțul intern, cât și pentru cel internațional;
- e) obligația autorităților publice locale de a nu schimba destinația terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, de a nu reduce suprafețele acestora ori obligația de a nu le strămuta;
- f) obligațiile autorităților administrației publice locale de a supraveghea operatorii economici din subordine pentru prevenirea eliminării accidentale de poluanți sau depozitării necontrolate de deșeuri și de a dezvolta sisteme de colectare a deșeurilor refolosibile;
- g) obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asigura accesul persoanelor împuternicite la instalațiile tehnologice generatoare de impact asupra mediului, la echipamentele și instalațiile de depoluare a mediului, precum și în spațiile sau în zonele potențial generatoare de impact asupra mediului;
- h) obligațiile persoanelor fizice și juridice de a îmbunătăți performanțele tehnologice în scopul reducerii emisiilor, disconfortului olfactiv și de a nu pune în exploatare instalațiile ale căror emisii depășesc limitele stabilite prin actele de reglementare;
- i) obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu de a nu arde și de a preveni arderea miriștilor, turbăriilor, litierelor pădurii, stufului, tufărișurilor sau vegetației ierboase.

k) Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

Legea nr. 220/2008 creează la nivel național cadrul legal necesar extinderii utilizării surselor regenerabile de energie, prin:

- a) atragerea în balanța energetică națională a resurselor regenerabile de energie, necesare creșterii securității în alimentarea cu energie și reducerii importurilor de resurse primare de energie;
- b) stimularea dezvoltării durabile la nivel local și regional și crearea de noi locuri de muncă aferente proceselor de valorificare a surselor regenerabile de energie;
- c) reducerea poluării mediului prin diminuarea producerii de emisii poluante și gaze cu efect de seră;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- d) asigurarea cofinanțării necesare în atragerea unor surse financiare externe, destinate promovării surselor regenerabile de energie, în limita surselor stabilite anual prin legea bugetului de stat și exclusiv în favoarea autorităților publice locale;
- e) definirea normelor referitoare la garanțiile de origine, procedurile administrative aplicabile și racordarea la rețeaua electrică în ceea ce privește energia produsă din surse regenerabile;
- f) stabilirea criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide.

Acest act normativ transpune la nivel național dispozițiile Directivei (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile⁷⁷, respectiv a următoarelor articole din această directivă: art. 2 pct. 1, pct. 3, pct. 4, pct. 19, pct. 24, pct. 26 și pct. 32, art. 18 alin. (3)-(4) și art. 19 alin. (1).

De asemenea, art. 2 pct. 39 și pct. 41-47 și anexele VIII și IX din Directiva (UE) 2018/2001 au fost transpuse în legislația națională prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 19 septembrie 2018, aprobată cu modificări prin Legea nr. 311/2018.

Garda Națională de Mediu a României nu are competențe în ceea ce privește constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor în domeniul arătat, aceste competențe intrând în sarcina reprezentanților împuterniciți ai ANRE, în calitate de autoritate competentă în sectorul energiei, potrivit art. 30 alin. (4) din Legea nr. 220/2008 și art. 13 alin. (7) teza I rap. la art. 2 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 80/2018.

l) Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților

Legea nr. 24/2007 reglementează administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, în vederea asigurării calității factorilor de mediu și a stării de sănătate a populației.

Aceasta impune atât în sarcina persoanelor fizice și juridice, cât și în sarcina autorităților administrației publice centrale și locale obligații pentru protecția și conservarea spațiilor verzi.

Încălcarea prevederilor Legii nr. 24/2007 constituie contravenție și se sancționează în conformitate cu dispozițiile art. 23. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit al Gărzii Naționale de Mediu, de persoanele împuternicite în acest scop de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și de către primari sau împuterniciți ai acestora.

⁷⁷ publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 328 din 21.12.2018

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

m) Legea 59/2016 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase ⁷⁸

Prin Legea nr. 59/2016 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, reglementează măsuri pentru prevenirea accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, precum și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul național, într-o manieră consecventă și eficace.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Legea nr. 59/2016 transpune prevederile Directivei 2012/18/UE⁷⁹ a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 137 din 24 iulie 2012.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

Printre autoritățile competente desemnate responsabile, la nivel central, pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 59/2016 se numără și Garda Națională de Mediu.

La nivel județean, printre autoritățile desemnate să reglementeze prevederile Legii nr. 59/2016, se numără și comisiariatele județene din cadrul GNM.

Comisiariatele județene din cadrul GNM constată și aplică sancțiuni cu privire la nerespectarea următoarelor prevederi ale Legii nr. 59/2016:

-art. 5 alin. (2):

Operatorii au obligația să desemneze un responsabil pentru managementul securității la nivelul amplasamentului, în vederea asigurării aplicării prevederilor prezentei legi.

-art. 8 alin. (2):

Operatorul întocmește documentul prevăzut la alin. (1) în 3 exemplare și îl transmite SRAPM pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale;

b) în toate celelalte cazuri, în termen de 150 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

-art. 10 alin. (3)-(6):

(3) Operatorul transmite raportul de securitate la SRAPM în 3 exemplare, pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene:

⁷⁸ M.Of. 290 din 2016.04.18

⁷⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/?uri=celex%3A32012L0018>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emisie a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale;

b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, la data de 1 iunie 2016;

c) pentru alte amplasamente, la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja raportul de securitate către SRAPM potrivit cerințelor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările și completările ulterioare, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, iar informațiile cuprinse în raport sunt în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) și au rămas neschimbate. Pentru a asigura conformitatea cu prevederile alin. (1) și (2), operatorul trimite SRAPM, pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, părțile modificate ale raportului de securitate în forma agreată de autoritatea competentă prevăzută la art. 6 alin. (2), sub rezerva respectării termenelor prevăzute la alin. (3).

(5) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 11, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani și actualizează, dacă este necesar, raportul de securitate. De asemenea, operatorul revizuieste și, dacă este necesar, actualizează raportul de securitate în urma unui accident major sau incident pe amplasamentul său și în orice alt moment, din proprie inițiativă ori la cererea autorității competente prevăzute la art. 6 alin. (2), în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de cunoștințe tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv cunoștințe care decurg din analiza unor accidente ori, pe cât posibil, a evenimentelor la limita de producere a unui accident, precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele legate de evaluarea pericolelor.

(6) Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se transmit la SRAPM în cel mult 15 zile de la actualizare.

-art. 11 alin. (2):

(2) Operatorul are obligația să informeze SRAPM, iar în cazul planului de urgență internă, ISUJ, cu privire la detaliile respectivelor actualizări și să transmită documentele actualizate prevăzute la alin. (1), pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, înainte de realizarea modificărilor.

-art. 14 alin. (4):

Operatorul are obligația să furnizeze informațiile, cel puțin o dată la 5 ani, să le revizuiască periodic și, atunci când este necesar, să le actualizeze, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența prevederilor art. 11.

-nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu procedura de notificare a activităților care prezintă pericole de accident major, elaborată în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (3).

-nerespectarea obligațiilor ce îi revin potrivit prevederilor ordinului comun prevăzut la art. 8 alin. (7):

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Conținutul-cadru al documentului care prezintă PPAM, precum și informațiile privind sistemul de management al securității se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

b) nerespectarea dispozițiilor:

-art. 7 alin. (6) și (7)

(6) Operatorul are obligația să actualizeze notificarea și să o transmită SRAPM înainte de următoarele evenimente:

a) orice creștere ori scădere semnificativă a cantității sau orice schimbare semnificativă a naturii ori a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea furnizată de operator potrivit prevederilor alin. (1), sau o modificare semnificativă a proceselor în care aceasta este utilizată;

b) modificarea unui amplasament sau a unei instalații care ar putea avea consecințe semnificative în termeni de pericole de accident major;

c) închiderea definitivă a amplasamentului sau dezafectarea acestuia;

d) modificări ale informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c).

(7) În cazul în care evenimentele prevăzute la alin. (6) nu au loc, operatorul elaborează și transmite o notificare actualizată o dată la 5 ani de la depunerea notificării prevăzute la alin. (1).

-art. 9 alin. (3),

Operatorii amplasamentelor identificate potrivit prevederilor alin. (1) au următoarele obligații:

a) să realizeze un schimb de informații pertinente între ei, pentru a permite ca pentru aceste amplasamente să se țină cont de natura și de nivelul general de pericol de accident major în PPAM-urile corespunzătoare, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență internă, după caz;

b) să coopereze în ceea ce privește informarea publicului și în privința siturilor de exploatare învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, precum și în ceea ce privește furnizarea de informații către ISUJ.

-art. 13 alin. (4)

(4) Operatorii amplasamentelor de nivel inferior furnizează, la cererea autorităților competente prevăzute la art. (6) alin. (2) și a autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, informații suficiente cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, acestea fiind necesare în scopul amenajării teritoriului.

-art. 14 alin. (1) și (3)

(1) Operatorul are obligația ca informațiile prevăzute în anexa nr. 6 să fie puse în permanență la dispoziția publicului, inclusiv în format electronic pe propria pagină de internet. Informațiile se actualizează, atunci când este necesar, inclusiv în cazul modificărilor prevăzute la art. 11.

(3) Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul prevederilor alin. (2) lit. a) includ cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 6. Aceste informații sunt, de asemenea, furnizate tuturor administratorilor sau proprietarilor construcțiilor și zonelor de utilitate publică, inclusiv

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

școli și spitale, și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor art. 9.

c) nerespectarea dispozițiilor:

-art. 5 alin. (1),

(1) Potrivit prevederilor prezentei legi, operatorul are următoarele obligații:

a) să ia toate măsurile necesare, potrivit prevederilor legislației în vigoare, pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;

b) de a dovedi autorităților competente prevăzute la art. 6, în orice moment, în special cu ocazia inspecțiilor prevăzute la art. 20 și a controalelor prevăzute la art. 13 alin. (1), că a luat toate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului.

-art. 8 alin. (5) și (6)

(5) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 11, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani, și actualizează, dacă este necesar, PPAM. Operatorul transmite PPAM actualizată la SRAPM, cu 90 de zile anterior termenului de 5 ani de la data la care a fost întocmită.

(6) PPAM este pusă în aplicare de către operator prin mijloace și structuri adecvate și printr-un sistem de management al securității, potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 4, proporțional cu pericolele de accident major și cu gradul de complexitate a activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management adecvate, proporționale cu pericolele de accident major, ținând seama de principiile prevăzute în anexa nr. 4.

-art. 11 alin. (1)

(1) În cazul în care se aduc modificări unei instalații, unui amplasament, unei zone de depozitare sau a unui proces ori modificări ale naturii, clasificării sau a cantității substanțelor periculoase utilizate, care ar putea avea consecințe semnificative în cazul producerii unui accident major sau ar putea determina reclasificarea unui amplasament de nivel inferior ca amplasament de nivel superior ori viceversa, operatorul are obligația să revizuiască și să actualizeze dacă este necesar:

a) notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate;

b) documentul ce reprezintă PPAM și sistemul de management al securității, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;

c) raportul de securitate, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 3;

d) planul de urgență internă, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 5.

-art. 14 alin. (2)

(2) Pentru amplasamentele de nivel superior, operatorul are obligația:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

a) să informeze periodic și în forma cea mai adecvată toate persoanele care ar putea fi afectate de un accident major, fără ca acestea să solicite acest lucru, cu informații clare, suficiente și inteligibile privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major;

b) să pună la dispoziția publicului, la cerere, raportul de securitate, iar în cazul aplicării prevederilor art. 22 alin. (3), să pună la dispoziția acestuia un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include cel puțin informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major;

c) să pună la dispoziția publicului, la cerere, inventarul substanțelor periculoase, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (3).

d) nerespectarea dispozițiilor:

-art. 8 alin. (1)

(1) Operatorul are obligația de a elabora un document potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 2, în care să prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore, denumită în continuare PPAM, și să garanteze că aceasta este implementată în mod corespunzător. PPAM trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. Aceasta cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul privind îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accident major și trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție și să fie proporțională cu pericolele de accident major.

-art. 10 alin. (1) și (2),

(1) Operatorul unui amplasament de nivel superior are obligația de a întocmi un raport de securitate cu scopul:

a) de a demonstra că au fost puse în practică o PPAM și un sistem de management al securității pentru punerea în aplicare a acesteia, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;

b) de a demonstra că au fost identificate pericolele de accident major și scenariile posibile de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a se preveni astfel de accidente și pentru a se limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;

c) de a demonstra că au fost luate în considerare securitatea și fiabilitatea, adecvate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, zone de depozitare, echipamente și infrastructura aferente exploatarei, care sunt legate de pericolele de accident major în interiorul amplasamentului;

d) de a demonstra că planurile de urgență internă au fost elaborate și de a furniza informații care să permită întocmirea planului de urgență externă;

e) de a furniza suficiente informații autorităților competente prevăzute la art. 6 alin. (2) și autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, pentru a permite luarea de decizii cu privire la localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.

(2) Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile prevăzute în anexa nr. 3 și trebuie corelat cu cerințele din legislația subsecventă prezentei legi. Condițiile minime se

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

detaliază în funcție de obiectiv și de solicitările autorităților competente care examinează documentația. Acesta indică numele organizațiilor relevante implicate în elaborarea raportului.

-nerespectarea obligațiilor ce îi revin potrivit prevederilor ordinelor comune prevăzute la art. 10 alin. (8)

(8) Conținutul-cadru al raportului de securitate se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

-art. 11 alin. (3)

(3) Orice modificare la care se face referire în alin. (1) are loc după validarea de către autoritățile competente definite la art. 6 alin. (2) a documentelor prezentate SRAPM conform alin. (2).

-art. 20 alin. (13)

(13) Operatorii au obligația să furnizeze autorităților competente prevăzute la alin. (1) întreaga asistență necesară pentru efectuarea inspecției și obținerea oricărei informații necesare, în special pentru a permite acestora o evaluare completă a posibilității producerii unui accident major și determinarea măsurii în care este posibil să crească probabilitatea producerii unor accidente majore sau al agravării acestora, pregătirea unui plan de urgență externă și luarea în considerare a substanțelor care, datorită caracteristicilor lor fizice, condițiilor speciale sau localizării lor, ar putea impune atenție suplimentară, în scopul respectării prevederilor prezentei legi.

f) nerespectarea dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2):

(1) Operatorul are obligația de a transmite SRAPM, pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, o notificare care să cuprindă următoarele:

a) numele și/sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză;

b) sediul social al operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia;

c) numele și funcția persoanei care răspunde de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea prevăzută la lit. a);

d) fișele cu date de securitate și alte informații necesare, suficiente pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente;

e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanța sau substanțele periculoase în cauză, precum și capacitățile de stocare existente pe amplasament, exprimate în tone;

f) activitatea sau activitatea propusă a instalației ori a zonelor de depozitare;

g) date despre imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care ar putea provoca un accident major sau agrava consecințele acestuia, inclusiv, dacă sunt disponibile, detalii privind amplasamentele vecine, siturile de exploatare, chiar dacă nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, zone și dezvoltări care ar putea fi sursa unui accident major ori ar putea crește riscul sau agrava consecințele unui accident major și al unor efecte domino.

(2) Notificarea sau actualizarea acesteia, după caz, se trimite SRAPM, în următoarele termene:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

a) pentru amplasamentele noi, înainte de obținerea autorizației de construire sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale;

b) în toate celelalte cazuri, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

n) **Legea 278/2013 privind emisiile industriale**

Legea nr. 278/2013 are ca scop prevenirea și controlul integrat al poluării rezultate din activitățile industriale, stabilind condițiile pentru prevenirea sau, în cazul în care nu este posibil, pentru reducerea emisiilor în aer, apă și sol, precum și pentru prevenirea generării deșeurilor, astfel încât să se atingă un nivel ridicat de protecție a mediului, considerat în întregul său.

CONTEXTUL ADOPTĂRII

Legea nr. 278/2013 transpune prevederile Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 334 din 17 decembrie 2010⁸⁰.

ASPECTE RELEVANTE, MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE STABILITE

Autoritatea competentă pentru inspecție și control, în ceea ce privește prevederile Legea nr. 278/2013, este GNM și structurile sale teritoriale.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 278/2013 se realizează de către comisarii și persoanele împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

Comisariatele județene din cadrul GNM constată și aplică sancțiuni cu privire la nerespectarea următoarelor prevederi ale Legii nr. 59/2016:

- art. 50 alin. (13):

(13) Instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de coincinerare a deșeurilor trebuie să fie exploatată și controlată de către o persoană fizică ce are pregătirea și competența necesare pentru acest tip de activitate.

-art. 50 alin. (12),

(12) Deșeurile infecțioase provenite din activitățile medicale care prezintă riscuri de infectare trebuie introduse direct în cuptor, fără a fi amestecate, în prealabil, cu alte categorii de deșeuri și fără a fi manipulate în mod direct.

-art. 52 alin. (1), (2), (5) și (6)

⁸⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20110106>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

(1) Operatorul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de co-incinerare a deșeurilor este obligat să ia toate măsurile de precauție necesare privind livrarea și recepția deșeurilor, pentru a preveni sau a limita, pe cât posibil, poluarea aerului, a solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și alte efecte negative asupra mediului, mirosurile, zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea umană.

(2) Înaintea acceptării recepției deșeurilor în instalația de incinerare a deșeurilor sau în instalația de co-incinerare a deșeurilor, operatorul determină masa fiecărui tip de deșeu, conform clasificării din lista europeană a deșeurilor instituită prin Decizia 2000/532/CE.

(5) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de co-incinerare a deșeurilor, operatorul efectuează cel puțin următoarele proceduri:

- a) verificarea documentelor impuse de prevederile Legii nr. 211/2011 și, după caz, de dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, precum și de legislația privind transportul de mărfuri periculoase;
- b) prelevarea de probe reprezentative, în măsura în care este posibil și, dacă este adecvat, înainte de descărcare, pentru a verifica, prin efectuarea de controale, conformitatea cu informațiile prevăzute la alin. (3) și (4) și pentru a permite autorităților competente din domeniul protecției mediului să determine natura deșeurilor tratate, ținând cont și de prevederile art. 50 alin. (12).

(6) Probele prevăzute la alin. (5) lit. b) se păstrează cel puțin o lună după incinerarea sau co-incinerarea deșeurilor în cauză.

-art. 53 alin. (2) și (3)

(2) Transportul și depozitarea temporară a reziduurilor uscate, sub formă de pulberi, se efectuează astfel încât să se evite dispersia reziduurilor respective în mediu.

(3) Înaintea stabilirii modalităților de eliminare sau de reciclare a reziduurilor se efectuează teste corespunzătoare, pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de poluare al reziduurilor. Testele respective se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și a metalelor grele din fracția solubilă.

-art. 21 alin. (2)

(2) La cererea autorității competente, operatorul prezintă toate informațiile necesare în scopul reexaminării condițiilor de autorizare, în special rezultatele monitorizării emisiilor și alte date care permit efectuarea unei comparații a funcționării instalației cu cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT aplicabile și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile.

-art. 30 alin. (12)

(12) Operatorul informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu cu privire la fiecare caz specific prevăzut la alin. (10) și (11).

-art. 31 alin. (2)

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

(2) Pentru aprobarea aplicării ratei minime de desulfurare, prevăzută la alin. (1) lit. a), este necesar ca operatorul să elaboreze un raport tehnic justificativ așa cum este prevăzut la art. 72 alin. (5) lit. a), care să fie avizat de autoritatea publică centrală din domeniul energiei și/sau de autoritatea publică centrală pentru administrație publică, după caz, înainte de a fi înaintat autorității publice centrale pentru protecția mediului.

-art. 33 alin. (1) lit. a) și b)

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023, instalațiile de ardere sunt exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31, după caz, precum și de la includerea acestora în planul național de tranziție prevăzut la art. 32, în situația în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) operatorul instalației de ardere se angajează, printr-o declarație scrisă transmisă până la data de 1 ianuarie 2014 autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu și cu înștiințarea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, că instalația în cauză nu funcționează mai mult de 17.500 de ore în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023;

b) operatorul are obligația de a transmite anual un raport autorității competente pentru protecția mediului și de a înștiința autoritatea publică centrală din domeniul economiei și/sau autoritatea publică centrală pentru administrație publică cu privire la evidența numărului de ore de funcționare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016;

-art. 37 alin. (3)

(3) În termen de 48 de ore de la momentul funcționării necorespunzătoare sau al defectării echipamentelor de depoluare, operatorul informează, în scris, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu.

-art. 38 alin. (2) și (4),

-art. 48 alin. (1), (2) și (4)

(1) Monitorizarea emisiilor provenite de la instalațiile de incinerare sau co-incinerare a deșeurilor se realizează potrivit prevederilor din anexa nr. 6 părțile a 6-a și a 7-a.

(2) Instalarea și funcționarea sistemelor automatizate de măsurare sunt supuse, anual, controlului și testelor de verificare adecvate, potrivit prevederilor din anexa nr. 6 partea a 6-a pct. 1.

(4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control să verifice respectarea condițiilor de funcționare și a valorilor-limită de emisie prevăzute în autorizația de mediu.

-art. 50 alin. (6)-(8) și (10)

(6) În instalațiile de incinerare a deșeurilor, temperaturile prevăzute la alin. (3)-(5) trebuie măsurate în apropierea peretelui intern al camerei de combustie, în situația în care autoritatea competentă pentru protecția mediului nu autorizează efectuarea măsurătorilor într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

(7) Fiecare cameră de combustie a unei instalații de incinerare a deșeurilor este echipată cu cel puțin un arzător auxiliar, care pornește automat când temperatura gazelor de combustie, după ultima injectare de aer de combustie, scade sub temperatura de 850 °C, respectiv 1.100 °C.

(8) Arzătoarele auxiliare sunt utilizate și în fazele de pornire și de oprire, cu scopul de a asigura, în permanență, temperaturile respective, în timpul fazelor menționate și, de asemenea, atât timp cât în camera de combustie se găsesc deșeuri nearsse.

(10) Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de co-incinerare a deșeurilor dispun de sisteme automate care împiedică alimentarea cu deșeuri, în următoarele situații:

a) în timpul fazei de pornire, până când este atinsă temperatura prevăzută la alin. (3)-(5) ori temperatura stabilită potrivit art. 51 alin. (1);

b) de fiecare dată când nu se menține temperatura prevăzută la alin. (3)-(5) sau temperatura stabilită potrivit prevederilor art. 51 alin. (1);

c) de fiecare dată când măsurătorile continue arată că una dintre valorile-limită de emisie este depășită din cauza unor dereglări sau deficiențe ale sistemelor de tratare a gazelor reziduale.

-art. 52 alin. (4)

(4) Informațiile prevăzute la alin. (3) cuprind următoarele:

a) toate informațiile administrative privind procesul de generare, conținute în documentele prevăzute la alin. (5) lit. a);

b) compoziția fizică și, în măsura în care este posibil, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt adecvate pentru procesul de incinerare prevăzut;

c) caracteristicile periculoase ale deșeurilor, substanțele cu care acestea nu pot fi amestecate și măsurile de precauție/prevenire ce trebuie luate în momentul manipulării lor.

-art. 59 alin. (10) și

(10) Operatorul are obligația să ia toate măsurile de prevenire corespunzătoare pentru a reduce la minimum emisiile de compuși organici volatili, în cursul operațiunilor de pornire și oprire.

-art. 62

(1) Operatorul furnizează autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu, o dată pe an sau/și la cerere, date care să îi permită acesteia să verifice conformarea cu următoarele condiții, după caz:

a) valorile-limită de emisie în gazele reziduale, valorile-limită pentru emisiile fugitive și valorile-limită pentru emisiile totale ale compușilor organici volatili;

b) cerințele specificate în schema de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr. 7 partea a 5-a;

c) derogările acordate potrivit prevederilor art. 59 alin. (3)-(6).

(2) Raportul privind conformarea include, după caz, un plan de gestionare a solvenților organici întocmit potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 7 partea a 7-a.

-art. 4 alin. (1)

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

(1) Este interzisă operarea fără autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu a oricărei instalații sau instalații de ardere, instalații de incinerare a deșeurilor sau instalații de co-incinerare.

-art. 22 alin. (2) și (6)-(8)

(2) În situația în care, în desfășurarea activității, se utilizează, se produc sau se emit substanțe periculoase relevante și luând în considerare posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației, operatorul întocmește și prezintă autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației integrate de mediu un raport privind situația de referință, înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de prima actualizare a autorizației realizate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) La încetarea definitivă a activității, operatorul evaluează starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante utilizate, produse sau emise de instalație. În cazul în care instalația a determinat o poluare semnificativă a solului sau a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante, comparativ cu starea prezentată în raportul privind situația de referință prevăzut la alin. (2)-(5), operatorul ia măsurile necesare pentru depoluare, astfel încât să readucă amplasamentul la starea descrisă în raportul privind situația de referință. În acest scop se ia în considerare și fezabilitatea tehnică a unor astfel de măsuri.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (6), la data încetării definitive a activităților și în cazul în care contaminarea solului și a apelor subterane din cadrul amplasamentului prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu ca urmare a desfășurării activităților autorizate, înainte de prima actualizare a autorizației, după data intrării în vigoare a prezentei legi și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d), operatorul ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate potrivit prevederilor legislației specifice, să nu mai prezinte un astfel de risc.

(8) În cazul în care operatorul nu se afla, la momentul autorizării, sub incidența prevederilor legale care să îl oblige să întocmească raportul privind situația de referință conform alin. (2)-(5), la data încetării definitive a activităților, acesta ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate, să nu mai prezinte niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu, cauzat de contaminarea solului și a apelor subterane ca rezultat al activităților autorizate și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d)

-art. 50 alin. (1) și (3)-(5)

(1) Instalațiile de incinerare a deșeurilor trebuie să funcționeze astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total al zgurii și al cenușii de vatră să fie mai mic de 3% din greutatea în stare uscată a acestora sau pierderea la calcinare să fie mai mică de 5% din greutatea în stare uscată a acestora.

(3) Instalațiile de incinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, după ultima admisie de aer de combustie,

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

gazele rezultate din incinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850°C, timp de cel puțin două secunde.

(4) Instalațiile de coincinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, gazele rezultate din coincinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850°C, timp de cel puțin două secunde.

(5) În situația în care sunt incinerate sau coincinerate deșeuri periculoase, având un conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1%, temperatura necesară conformării cu prevederile alin. (3) și (4) este de cel puțin 1.100°C.

-art. 55 alin. (1)

(1) Documentația de solicitare pentru emiterea unei noi autorizații de mediu, în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor și al instalațiilor de coincinerare a deșeurilor, este pusă la dispoziția publicului, cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri, pentru ca publicul să poată face observații cu privire la aceste documente de solicitare înainte ca autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației de mediu să ia o decizie. Decizia respectivă, însoțită de cel puțin un exemplar al autorizației de mediu, și fiecare actualizare ulterioară se pun, de asemenea, la dispoziția publicului.

-art. 59 alin. (1)

(1) Operatorul are obligația să aplice măsurile necesare prin care să se asigure că instalația este conformă cu una dintre următoarele condiții:

a) emisiile de compuși organici volatili din instalație să respecte valorile-limită de emisie în gazele reziduale și valorile-limită pentru emisiile fugitive sau valorile-limită pentru emisiile totale, precum și celelalte cerințe prevăzute în anexa nr. 7 părțile a 2-a și a 3-a;

b) să aplice o schemă de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr. 7 partea a 5-a, cu condiția să atingă o reducere a emisiilor echivalentă cu cea pe care ar realiza-o aplicând valorile-limită de emisie menționate la lit. a).

-art. 63 alin. (4)

(4) În cazul unei modificări substanțiale, operatorul are obligația să demonstreze autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu conformarea instalației cu dispozițiile prezentei legi.

e) nerespectarea prevederilor:

-art. 8 alin. (1), (2) și (4)

(1) Operatorul are obligația să respecte condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.

(2) În cazul încălcării oricăreia dintre condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu, operatorul are următoarele obligații:

a) informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu;

b) ia imediat măsurile necesare pentru a restabili conformitatea, în cel mai scurt timp posibil, potrivit condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

(4) Operatorul are obligația să întrerupă operarea instalației, a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor, a instalației de co-incinerare a deșeurilor sau a unor părți relevante ale acestora, în cazul în care încălcarea condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu reprezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau riscă să aibă un efect advers semnificativ imediat asupra mediului, până la restabilirea conformării, prin aplicarea prevederilor alin. (2) lit. b) și alin. (3).

-art. 11 lit. a)-c), g) și h)

Operatorul ia măsurile necesare astfel încât exploatarea instalației să se realizeze cu respectarea următoarelor prevederi generale:

a) sunt luate toate măsurile necesare pentru prevenirea poluării;

b) se aplică cele mai bune tehnici disponibile;

c) nu se generează nicio poluare semnificativă;

g) sunt luate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor și limitarea consecințelor acestora;

h) sunt luate măsurile necesare pentru ca, în cazul încetării definitive a activității, să se evite orice risc de poluare și să se readucă amplasamentul la o stare satisfăcătoare, potrivit prevederilor art. 22.

-art. 20 alin. (1) și (3)

(1) Operatorul are obligația să informeze autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu cu privire la orice modificări planificate în ceea ce privește caracteristicile, funcționarea sau extinderea instalației, care pot avea consecințe asupra mediului, precum și în ceea ce privește datele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. f).

(3) Nicio modificare substanțială planificată a unei instalații nu se poate realiza fără obținerea prealabilă a actelor de reglementare corespunzătoare etapelor de dezvoltare a unor astfel de modificări.

-art. 23 alin. (2)

(2) Operatorii instalațiilor care desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1 acordă autorităților competente cu atribuții de inspecție și control întreaga asistență necesară pentru a realiza vizite la fața locului, pentru prelevarea de probe și pentru obținerea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta lege.

-art. 33 alin. (1) lit. d)

(1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023, instalațiile de ardere sunt exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31, după caz, precum și de la includerea acestora în planul național de tranziție prevăzut la art. 32, în situația în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

d) instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW, care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație de mediu după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr. 5 partea 1;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

-art. 34 alin. (3)

(3)Instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li sa acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr. 5 partea 1.

-art. 37 alin. (4)

(4)Durata cumulată a perioadelor în care instalația funcționează fără echipament corespunzător de reducere a emisiilor nu poate depăși 120 de ore pe parcursul oricărei perioade de 12 luni.

-art. 40 alin. (2) lit. a)

(2)Pentru instalațiile de ardere cu combustibil multiplu prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, după caz, în locul valorilor-limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin. (1) se aplică valori-limită de emisie stabilite astfel:

a)în situația în care în cursul funcționării instalației de ardere proporția contribuției dintre combustibilul determinant în raport cu suma puterilor calorice produse de toți combustibilii este mai mare sau egală cu 50%, valoarea-limită de emisie este cea prevăzută în anexa nr. 5 partea 1 pentru combustibilul determinant;

-art. 46 alin. (2)-(4) și (8)-(12)

(2)Emisiile de poluanți în aer provenind de la instalațiile de incinerare și coincinerare a deșeurilor nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 6 partea a 3-a și a 4-a sau valorile determinate potrivit prevederilor din partea a 4-a a anexei respective și să nu aducă atingere prevederilor Legii nr. 104/2011.

(3)În cazul în care într-o instalație de coincinerare a deșeurilor mai mult de 40% din căldura rezultată provine de la deșeuri periculoase sau în situația în care instalația coincinerează deșeuri municipale în amestec netratate, se aplică valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

(4)Evacuarea în mediul acvatic a apelor uzate rezultate în urma tratării gazelor reziduale provenite de la instalațiile de incinerare sau coincinerare se limitează pe cât posibil, iar concentrațiile substanțelor poluante nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 5-a.

(8)Nu este permisă nicio diluare a apelor uzate, în scopul conformării cu valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 6 partea a 5-a.

(9)Amplasamentele instalațiilor de incinerare și coincinerare a deșeurilor, inclusiv zonele asociate de stocare a deșeurilor, sunt proiectate și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane.

(10)Apele meteorice contaminate, apele contaminate rezultate din scurgeri sau cele rezultate în urma intervențiilor contra incendiilor, provenite de pe amplasamentul instalației de incinerare ori al instalației de coincinerare a deșeurilor, trebuie colectate și stocate într-un bazin colector cu o capacitate suficientă care să permită analiza și, dacă este cazul, tratarea acestora înainte de evacuare.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferență!

Instrumente Structurale
2014-2020

(11) Fără a aduce atingere prevederilor art. 50 alin. (10) lit. c), în situația în care valorile-limită de emisie sunt depășite, este interzisă funcționarea pe o perioadă mai mare de 4 ore fără întrerupere a instalației de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor ori a cuptoarelor individuale care compun o instalație de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor.

(12) Durata cumulată de funcționare în cursul unui an, în condițiile prevăzute la alin. (11), nu trebuie să depășească 60 de ore pentru cuptoarele care sunt conectate la un singur sistem de tratare a gazelor reziduale.

-art. 47

În cazul unei defecțiuni, operatorul instalației de incinerare sau al instalației de coincinerare a deșeurilor reduce sau întrerupe, după caz, cât mai repede, funcționarea instalației, până când este posibilă repunerea în stare de funcționare normală.

-art. 49

Valorile-limită de emisie stabilite pentru poluanții emiși în aer și în apă se consideră respectate în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa nr. 6 partea a 8-a.

-art. 51 alin. (3) și (4)

(3) Emisiile de carbon organic total și monoxid de carbon provenite din instalațiile de coincinerare a deșeurilor, pentru care s-a emis o autorizație de mediu cu condiții modificate de funcționare potrivit prevederilor alin. (1), respectă valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

(4) Emisiile de carbon organic total provenind de la cazanele pentru scoarță utilizate în industria celulozei pentru hârtie și a hârtiei, care coincid cu deșeurile la locul producerii acestora, aflate în activitate și pentru care a fost acordată o autorizație de mediu înainte de data de 28 decembrie 2002 și care sunt autorizate cu condiții modificate de funcționare potrivit prevederilor alin. (1), respectă valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

-art. 59 alin. (8)

(8) Emisiile de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D ori H360F sau emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H341 ori H351 sunt verificate în condiții controlate, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie relevante prevăzute în anexa nr. 7 partea a 4-a.

-art. 66

Este interzisă evacuarea următoarelor deșeurii în orice corp de apă, precum și în Marea Neagră:

a) deșeurile solide din instalațiile producătoare de dioxid de titan;

b) soluțiile-mumă care rezultă din faza de filtrare după hidroliza soluției de sulfat de titan provenind din instalații care utilizează procedeul sulfat, inclusiv deșeurii acide asociate cu aceste soluții-mumă, conținând, în total, mai mult de 0,5% acid sulfuric liber și diferite metale grele și inclusiv acele soluții-mumă care au fost diluate astfel încât proporția de acid sulfuric liber să nu depășească 0,5%;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

c) deșeurile provenind din instalații care utilizează procedeul cu clor, conținând mai mult de 0,5% acid clorhidric liber și diferite metale grele, inclusiv deșeurile care au fost diluate astfel încât proporția de acid clorhidric liber să nu depășească 0,5%;

d) sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide provenite de la tratarea - concentrarea sau neutralizarea - deșeurilor menționate la lit. b) și c) și care conțin diferite metale grele, fără a include deșeurile neutralizate, filtrate sau decantate care conțin numai urme de metale grele și care, înainte de orice diluție, au un pH mai mare de 5,5.

-art. 67

Emisiile în apă, provenind de la instalațiile producătoare de dioxid de titan, nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea 1.

-art. 68 alin. (2)

(2) Emisiile în aer provenite de la astfel de instalații nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea a 2-a.

Pe lângă sancțiunea amenzii, pentru operarea fără autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu a oricărei instalații sau instalații de ardere, instalații de incinerare a deșeurilor sau instalații de co-incinerare, GNM poate dispune și suspendarea activității operatorului economic.

o) Hotărârea nr. 257 din 15 aprilie 2015 privind aprobarea Metodologiei de elaborare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de acțiune pe termen scurt și a planurilor de menținere a calității aerului

HG nr. 257/2015 stabilește metodologia de elaborare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de acțiune pe termen scurt și a planurilor de menținere a calității aerului.

Actul normativ prevede necesitatea întocmirii următoarelor tipuri de planuri în funcție de tipul ariilor din zone și aglomerări, astfel cum sunt clasificate de Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător:

a) planuri de calitate a aerului (în ariile din aglomerările și zonele clasificate în regim de gestionare I);

b) planuri de menținere a calității aerului (în ariile din aglomerările și zonele clasificate în regim de gestionare II);

c) planuri de acțiune pe termen scurt (în zonele și aglomerările în care există riscul de depășire a pragurilor de alertă).

Potrivit normelor, planul de calitate a aerului reprezintă setul de măsuri cuantificabile din punctul de vedere al eficienței lor, stabilite pe o perioadă de maximum 5 ani, pe care titularul/titularii de activitate trebuie să le ia, astfel încât să fie atinse valorile-limită pentru poluanții: dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie (PM₁₀), benzen, monoxid de carbon, plumb sau valorile-țintă pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren și PM_{2,5} astfel cum sunt ele stabilite în anexa nr. 3 la Legea nr. 104/2011.

Planul de calitate a aerului se întocmește pe baza unui studiu de calitate a aerului, elaborat de către persoane fizice și juridice autorizate.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Procedura de elaborare a planului privind calitatea aerului se inițiază de către autoritatea publică competentă în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data luării la cunoștință despre încadrarea în regimul de gestionare I a unităților administrativ-teritoriale din cadrul zonei și/sau aglomerării din responsabilitatea sa și se aprobă de către consiliul local, județean și/sau, după caz, Consiliului General al Municipiului București.

Planul de calitate a aerului cuprinde toate scenariile luate în considerare și măsurile identificate în cadrul studiului de calitate a aerului împreună cu toate informațiile prevăzute la art. 16 alin. (1) și (2) din HG nr. 275/2016 și se elaborează conform Anexei nr. 1 la HG nr. 257/2015.

La elaborarea planului de calitate a aerului se au în vedere următoarele date puse la dispoziție de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului: indicatorii pentru care s-a depășit valoarea-limită și/sau valoarea-țintă, perioada de timp pentru care au fost realizate evaluarea și încadrarea, perioada de mediere (valoarea orară, valoarea zilnică, valoarea anuală), cantitatea totală de emisii (t/an) pentru fiecare poluant și pe categorii de surse staționare, mobile și de suprafață.

Planul de calitate a aerului se realizează o dată la 5 ani, iar în cazul în care apar depășiri ale valorilor-limită și/sau ale valorilor-țintă pe perioada derulării unui plan de calitate a aerului pentru unul și/sau mai mulți indicatori noi, alții decât cei pentru care s-a elaborat planul, acesta se revizuieste, cu parcurgerea aceluiași etape ca și planul inițial.

Planul de menținere a calității aerului reprezintă setul de măsuri pe care titularul/titularii de activitate trebuie să le ia, astfel încât nivelul poluanților să se păstreze sub valorile-limită pentru poluanții dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie (PM₁₀), benzen, monoxid de carbon, plumb sau valorile-țintă pentru arsen, cadmiu, nichel benzo(a)piren și PM_{2,5}, astfel cum sunt stabilite la lit. B.2 din anexa nr. 3 la Legea nr. 104/2011.

Procedura de elaborare a planului de menținere a calității aerului se inițiază de către autoritatea publică competentă în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data luării la cunoștință despre încadrarea în regimul de gestionare II a unităților administrativ-teritoriale din cadrul zonei și/sau aglomerării din responsabilitatea sa.

Planul de menținere a calității aerului poate fi întocmit în regim propriu de către titularul de activitate, respectiv consiliul județean sau Primăria Generală a Municipiului București ori pe baza unui studiu elaborat de către persoane fizice și juridice autorizate care dețin certificat de înscriere în Registrul național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului mediului nr. 1.026/2009.

La elaborarea planului de menținere a calității aerului se au în vedere următoarele date puse la dispoziție de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului: a) indicatorii pentru care s-a realizat încadrarea în regimul de gestionare II; b) perioada de timp pentru care a fost realizată evaluarea și încadrarea; c) perioada de mediere: valoare orară, valoare zilnică, valoare anuală; d) cantitatea totală de emisii (t/an) pentru fiecare poluant și pe categorii de surse staționare, mobile și de suprafață.

Planul de menținere a calității aerului se elaborează conform Anexei nr. 4 la HG nr. 257/2015.

Planul de menținere a calității aerului se aprobă de către consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Planul de menținere a calității aerului se actualizează o dată la 5 ani, iar în cazul în care, în timpul implementării, după aplicarea măsurilor din planul de menținere a calității aerului, se constată că nu sunt obținute obiectivele propuse inițial, acesta se revizuieste înainte de terminarea perioadei de valabilitate a acestuia de 5 ani, cu parcurgerea aceluiași etape ca și a planului inițial.

Măsurile din planul de menținere a calității aerului se pot desfășura pe o perioadă de maximum 5 ani sau până la trecerea în regimul I de evaluare.

Planul de acțiune pe termen scurt reprezintă setul de măsuri, pe care titularul/titularii de activitate trebuie să le ia atunci când există riscul de depășire a pragurilor de alertă, prevăzute la lit. E din anexa nr. 3 la Legea nr. 104/2011, pentru a reduce riscul sau durata depășirii.

Planul de acțiune pe termen scurt este inițiat și elaborat de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului.

Planul de acțiune pe termen scurt se întocmește numai atunci când se consideră că există un potențial important de a reduce riscul, durata sau gravitatea depășirii, avându-se în vedere condițiile geografice, meteorologice și economice ale zonei, iar măsurile prevăzute se desfășoară pe o perioadă de maximum 3 zile calendaristice. Acestea pot fi referitoare la traficul rutier, lucrări de construcții, nave aflate la dană, utilizarea instalațiilor industriale sau a produselor industriale și încălzirea locuințelor.

Planurile de acțiune pe termen scurt pot conține, de la caz la caz, măsuri eficiente de control și, unde este necesar, de suspendare a activităților care contribuie la riscul depășirii valorilor-limită sau valorilor-țintă ori pragurilor de alertă corespunzătoare, în condițiile legii.

Autoritatea publică pentru inspecție și control în domeniul protecției mediului efectuează controale în vederea identificării cauzelor care au condus la depășirea pragului de informare/de alertă, întrucât identificarea cauzelor care au generat depășirile trebuie să se facă în cel mai scurt timp, pentru a se putea interveni cât mai eficient.

Realizarea măsurilor/acțiunilor de către operatorul economic responsabil de depășirea valorilor-limită, a pragurilor de informare sau a pragurilor de alertă, după caz, este urmărită de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului. Operatorul economic transmite acesteia stadiul realizării măsurii/măsurilor, în fiecare zi, timp de 3 zile consecutive de la declanșarea punerii în aplicare a planului, precum și o informare cu privire la finalizarea episodului de poluare.

O dată la 6 luni, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului întocmește un raport cu privire la inițierea și declanșarea planului de acțiune pe termen scurt, care cuprinde lista operatorilor economici responsabili cu depășirea valorilor concentrațiilor, precum și a măsurilor/acțiunilor luate de către aceștia pentru îmbunătățirea calității aerului.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

III. Detalierea acțiunilor de control, inspecție și intervenție ale Gărzii Naționale de Mediu în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectuatelor poluării atmosferice

3.1. Aspecte instituționale privind Garda Națională de Mediu - prezentare general

Prin HG nr. 1005/2012⁸¹ a fost stabilit cadrul legal pentru organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu (GNM).

GNM, este instituție publică și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat, în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

GNM este un corp specializat de inspecție și control, iar comisarii sunt funcționari publici numiți în funcții publice specifice, în condițiile legii, care pot lua măsuri de sancționare, de suspendare/încetare a activității ca urmare a poluării și deteriorării mediului sau pentru nerespectarea condițiilor impuse prin actele de reglementare emise de autoritatea competentă pentru protecția mediului și a măsurilor stabilite în notele de constatare și în rapoartele de inspecție și control.

GNM este responsabilă de asigurarea controlului implementării profesioniste, uniforme și integrate a politicii Guvernului de aplicare a legislației naționale armonizate cu cea comunitară în domeniul protecției mediului.

GNM are atribuții în aplicarea politicii Guvernului în materia prevenirii, constatării și sancționării încălcării prevederilor legale privind protecția mediului, inclusiv a nerespectării reglementărilor prevăzute în legile specifice domeniului controlului poluării industriale și managementului riscului, substanțelor și preparatelor periculoase, biodiversității și ariilor naturale protejate, fondului de mediu și altor domenii prevăzute de legislația specifică în vigoare.

GNM are următoarele atribuții principale în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectuatelor poluării atmosferice:

- a) controlează activitățile cu impact asupra mediului și aplică, după caz, sancțiuni contravenționale persoanelor fizice sau juridice care le desfășoară;
- b) controlează respectarea măsurilor de protecție a mediului prevăzute în actele de reglementare emise de autoritatea competentă pentru protecția mediului, verifică îndeplinirea măsurilor stabilite prin programele pentru conformare și planurile de acțiuni pentru activități economice și asigură controlul de specialitate;
- c) constată faptele ce constituie contravenții și aplică sancțiunile în domeniul protecției mediului, sesizează organele de urmărire penală competente și colaborează cu acestea la constatarea faptelor care, potrivit legislației de mediu, constituie infracțiuni;
- d) participă în mod direct la acțiuni de prevenire și combatere a faptelor de natură infracțională în domeniul său de activitate, împreună cu organele competente, prin personalul împuternicit în acest sens, în baza protocoalelor de colaborare încheiate;

⁸¹ M.Of. 729 din 2012.10.29

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- e) controlează respectarea prevederilor actelor de reglementare emise de autoritatea competentă pentru protecția mediului pentru realizarea proiectelor, pe parcursul executării lucrărilor și la finalizarea proiectelor;
- f) controlează respectarea cerințelor legale în emiterea actelor de reglementare, avize, acorduri, autorizații de mediu/autorizații integrate de mediu, și are acces la întreaga documentație care a stat la baza emiterii acestora, la solicitarea conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- g) propune organului emitent suspendarea și/sau anularea acordului / avizului / autorizației /autorizației integrate de mediu ale cărei prevederi nu sunt respectate de către titularul actelor de reglementare;
- h) îndeplinește un rol activ în cadrul rețelelor de inspecție europene și internaționale, cooperează cu celelalte autorități și organisme internaționale și participă la proiecte și programe derulate în domeniul protecției mediului;
- i) verifică depunerea de către persoanele fizice și juridice la Administrația Fondului pentru Mediu a declarațiilor privind obligațiile la Fondul pentru mediu;
- j) verifică sesizările cu privire la încălcarea actelor normative în domeniu;
- k) verifică la deținătorii cu orice titlu/administratorii de terenuri îndeplinirea obligațiilor stabilite de legislația în vigoare privind întreținerea perdelelor forestiere și a aliniamentelor de protecție, spațiilor verzi, parcurilor și a gardurilor vii și aplică sancțiunile corespunzătoare;
- l) controlează investițiile care necesită aviz/acord de mediu în toate fazele de execuție, având acces la întreaga documentație care a stat la baza emiterii avizului/acordului de mediu, monitorizându-le până la definitivarea acestora, inclusiv lucrările cu impact asupra zonelor de habitat natural, de conservare a ecosistemelor, a florei, faunei sălbatice și acvaculturii;
- m) controlează măsurile luate de operatorii economici privind prevenirea poluărilor accidentale;
- n) constată faptele ce au condus la prejudiciul asupra mediului, eventualele amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu și efectuează investigații pentru identificarea persoanei(lor) responsabile;
- o) solicită date și documente persoanelor angajate în unitatea controlată, care prin natura atribuțiilor au tangență cu obiectul controlului, din care să rezulte modul de respectare a normelor legale în vigoare;
- p) stabilește măsuri și termene, în conformitate cu dispozițiile legale, obligatorii pentru unitățile controlate, în vederea înlăturării deficiențelor constatate, și urmărește modul în care aceste măsuri și termene au fost îndeplinite sau respectate;
- q) confiscă bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții săvârșite în domeniul protecției mediului;
- r) propune/participă la elaborarea de proiecte de acte normative în domeniul protecției mediului;
- s) prelevează probe spre a fi analizate de laboratoare autorizate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;
- t) dispune, în condițiile prevăzute de lege, încetarea activității unităților sau instalațiilor, în caz de poluare a factorilor de mediu și/sau în cazul producerii de disconfort populației, în cazul nerespectării obligației de a solicita și obține autorizație/autorizație integrată de mediu pentru activitățile cu impact semnificativ asupra mediului conform prevederilor

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

legale în vigoare, precum și în cazul anulării acestor acte de reglementare de către autoritatea competentă pentru protecția mediului emitentă sau de către instanțele de judecată;

- u) participă la schimbul rapid de informații cu instituțiile și organele competente, naționale și internaționale, privind domeniul de competență;
- v) efectuează controale tematice dispuse de conducerea GNM;
- w) îndeplinește orice alte atribuții de inspecție și control prevăzute de lege și aplică măsurile corespunzătoare.

GNM are următoarele atribuții specifice în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectuatelor poluării atmosferice:

A. În domeniul controlului poluării:

- a) exercită controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore și/sau impact semnificativ transfrontalier asupra mediului, în vederea prevenirii și limitării riscurilor de poluare, împreună cu organele competente, după caz, și ia măsurile corespunzătoare, potrivit legii;
- b) participă la stabilirea cauzelor poluării asupra factorilor de mediu și aplică sancțiunile prevăzute de lege, inclusiv încetarea și/sau suspendarea unor activități pe perioade determinate de timp, în cazul în care este pusă în pericol sănătatea populației sau în cazul în care se constată depășirea concentrațiilor poluanților peste limitele admise de legislația în vigoare;
- c) controlează respectarea prevederilor legislației din domeniul emisiilor industriale și ia măsurile corespunzătoare potrivit legii;
- d) controlează respectarea prevederilor referitoare la protecția atmosferei și ia măsuri corespunzătoare, potrivit legii;
- e) controlează respectarea obligațiilor ce revin titularilor de activități care dețin surse fixe de poluare atmosferică, prevăzute în programele de reducere a emisiilor, în planurile de menținere a calității aerului, în planurile de calitate a aerului și în planurile de acțiune pe termen scurt și ia măsuri corespunzătoare, potrivit legii.

B. În domeniul controlului gestiunii deșeurilor, substanțelor și amestecurilor periculoase:

- a) exercită, pe întreg teritoriul țării, controlul activităților operatorilor economici privind conformarea la cerințele legislației de mediu în domeniul gestiunii deșeurilor de orice natură;
- b) constată neconformitățile din actele de reglementare emise pentru activitățile din domeniul gestiunii deșeurilor, aplică măsurile legale și stabilește proceduri de control al surselor de poluare care au ca origine activități de eliminare a deșeurilor (incineratoare, depozite de deșeuri);
- d) controlează respectarea prevederilor legale privind gestionarea, depozitarea și valorificarea deșeurilor provenite în urma activității de creștere și îngrijire a animalelor și păsărilor, de prelucrare și industrializare a produselor animaliere și cerealiere, precum și activitatea de neutralizare a deșeurilor de origine animalieră;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

- e) controlează aplicarea reglementărilor privind comercializarea și/sau utilizarea îngrășămintelor chimice și a produselor de protecție a plantelor, pentru evitarea poluării mediului de către acestea;
- f) controlează respectarea prevederilor legislației specifice privind substanțele care epuizează stratul de ozon.

Modul în care se desfășoară activitățile de control și inspecție ale Gărzii Naționale de Mediu în domeniul protecției mediului este reglementat de **Normele tehnice privind organizarea și desfășurarea activităților de control și inspecție în domeniul protecției mediului Anexă la Ordinul 464/2009** astfel cum a fost înlocuită prin **Ordinul 586/2002**.

Normele au fost elaborate în conformitate cu Recomandarea Parlamentului și Consiliului European din 4 aprilie 2001 - Recomandarea 2001/331/CE privind criteriile minime pentru inspecțiile de mediu în statele membre și cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2005 privind protecția mediului.

Normele tehnice prevăd că inspecția de mediu se realizează la următoarele **tipuri de obiective**:

TIP OBIECTIV	STARE	Perioadă	Scop	Înscriere în registrele obiectivelor controlate ale comisariatelor județene și în registru național
Obiective noi	În curs de realizare	pe toată durata execuției obiectivului și până la punerea în funcțiune a acestuia	verificarea respectării condițiilor legale în domeniu.	DA
Obiective existente	în funcțiune care nu dețin autorizație/autorizație integrată de mediu	până la obținerea autorizației/autorizației integrate de mediu	pentru impunerea autorizării din punct de vedere al protecției mediului, și pentru aplicarea prevederilor legale privind interzicerea desfășurării activității până la obținerea autorizației/autorizației integrate de mediu	DA
	în funcțiune care dețin autorizație/autorizație integrată de mediu	pe întreaga durată de funcționare a obiectivului		DA

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

TIP OBIECTIV	STARE	Perioadă	Scop	Înscriere în registrele obiectivelor controlate ale comisariatelor județene și în registrul național
	autorizate cu program de conformare/ plan de acțiuni	Pe perioada programului/planului de conformare	în vederea urmării realizării măsurilor stabilite la termenele prevăzute în acest program/plan	DA
	la încetarea activităților generatoare de impact asupra mediului	La încetarea activității	în vederea urmării realizării măsurilor impuse de către autoritatea competentă de protecția mediului	DA
	obiective în funcțiune care nu necesită acte de reglementare din punct de vedere al protecției mediului	Durata funcționării	pentru verificarea conformării la normele legale de mediu în vigoare	DA

Cu privire la elaborarea Planurilor de inspecție, Normele tehnice prevăd că acestea iau în considerare:

- obiectul de activitate al titularilor obiectivelor controlate,
- impactul asupra mediului a emisiilor de poluanți rezultați din activitățile acestora,
- informațiile disponibile în legătură cu amplasamentele și obiectivele controlate, existente în raportările titularilor de obiectiv către diverse autorități și/sau în acte de control încheiate de alte autorități,
- datele de monitoring al calității elementelor de mediu,
- informațiile din rapoartele privind evaluarea impactului asupra mediului, bilanțurile de mediu, studiile de evaluarea riscului,
- datele referitoare la sistemul de management și audit de mediu,
- datele referitoare la cele mai bune tehnici disponibile,
- rapoartele de inspecție anterioare,
- alte informații

Potrivit Normelor tehnice există două tipuri de inspecții de mediu:

- **planificate**, realizate la obiectivele cuprinse în Registrele obiectivelor controlate și **tematice** pentru verificarea gradului de conformare al obiectivelor cu legislația dintr-un anumit sector al protecției mediului sau al produselor chimice;
- **neplanificate care pot fi:**

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

- pentru verificarea modului de respectare a condițiilor impuse în actele de reglementare;
- în urma autosesizării GNM - în scopul verificării și stopării neconformităților constatate și aplicarea sancțiunilor contravenționale, după caz;
- pentru soluționarea sesizărilor/petițiilor, realizate la toate tipurile de obiective și/sau activități, pentru verificarea problemelor semnalate și impunerea de măsuri pentru stoparea acțiunilor care au condus la neconformități cu cerințele legale;
- pentru investigarea unor incidente sau accidente care au avut un impact semnificativ asupra mediului - realizate la toate tipurile de obiective în cazul producerii unor avarii, incidente, poluări accidentale sau accidente majore;
- dispuse de Comisariatul General sau Autoritatea Centrală pentru Protecția Mediului care se desfășoară după o metodologie și pe o perioadă de timp prestabilite;
- pentru verificarea legalității emiterii actelor de reglementare - la autoritățile care emit acte de reglementare și la obiectivele care necesită reglementarea din punct de vedere al protecției mediului și pentru care au fost eliberate acte de reglementare, pentru a verifica dacă au fost respectate normele legale;
- la obiective noi - inspecții rezultate în urma identificării unor obiective cu impact asupra mediului ce nu sunt înregistrate în registrul obiectivelor controlate și care presupune verificarea gradului de conformare cu legislația în domeniul protecției mediului sau cu legislația în domeniul produselor chimice și includerea în Registrul obiectivelor controlate;
- pentru verificarea realizării măsurilor impuse - inspecții efectuate pentru verificarea, la termenele scadente, a măsurilor stabilite la controalele anterioare, precum și pentru respectarea dispoziției de suspendare/anulare a actelor de reglementare;
- inspecții cu alte autorități - inspecții comune realizate ca urmare a solicitării GNM sau a altor autorități.

Inspecțiile de mediu planificate se derulează cu o anumită frecvență conform clasei de risc a obiectivului, respectiv:

- a) clasa A -2 inspecții/an;
- b) clasa B -1 inspecție/an;
- c) clasa C -1 inspecție la 2 ani;
- d) clasa D -1 inspecție la 3 ani.

Pentru obiectivele SEVESO se va efectua obligatoriu o inspecție SEVESO pe an, pe lângă inspecțiile rezultate în funcție de clasa de risc.

Pentru obiectivele arii protejate se va efectua obligatoriu o inspecție pe an.

Etapele inspecției de mediu

A. Pregătirea inspecției

Este etapa obligatorie în activitatea de inspecție, necesară pentru asigurarea eficienței inspecției și pentru atingerea scopului acesteia, care cuprinde elaborarea programului inspecției și analiza informațiilor deținute despre obiectivul care urmează a fi inspectat, potrivit Normelor tehnice.

CONȚINUT PROGRAM INSPECȚIE	ANALIZA INFORMAȚIILOR	DOSARUL DE OBIECTIV
----------------------------	-----------------------	---------------------

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

	DEȚINUTE DESPRE OBIECTIV	
<ul style="list-style-type: none"> ✓ obiectivele care sunt verificate, evaluarea conformării cu actele de reglementare și cu măsurile impuse în actele de control anterioare, cu legislația de protecția mediului și/sau legislației specifice produselor chimice verificarea problemelor reclamate în cazul sesizărilor; ✓ componența echipei de comisari și a sarcinilor acestora; ✓ fondul de timp alocat realizării inspecției; ✓ resursele necesare, mijloacele auto, aparatura de analiză, aparat foto, video etc.; ✓ nominalizarea, când este cazul, a altor autorități care participă la control. 	<p>-analiza dosarului de obiectiv, actualizat după fiecare inspecție,</p> <p>-analiza legislației de protecția mediului în vigoare aplicabilă în cazul inspecției respective</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ actele de inspecție și control întocmite anterior; ✓ actele de reglementare emise pentru obiectivul controlat; ✓ copii ale proceselor verbale de constatare și sancționare; ✓ buletine de analiză ale calității factorilor de mediu; ✓ contracte pentru monitorizarea calității factorilor de mediu; ✓ planuri de urgență internă și externă pentru limitarea efectelor în caz de accidente majore cu impact asupra mediului, după caz; ✓ planul de încadrare în zonă (amplasarea obiectivului) și planul de situație; ✓ alte documente relevante privind obiectivul.
	--consultarea literaturii de specialitate	
	-consultarea bazei electronice de date a GNM	

Categoriile de formulare utilizate în inspecții sunt:

- a) Raportul de inspecție -anexa nr. 7 la Normele tehnice;
- b) Raport de inspecție SEVESO II - anexa nr. 8 la Normele tehnice;
- c) Nota de constatare -anexa nr. 9 la Normele tehnice;
- d) Proces-verbal de constatare și sancționare al contravenției;
- e) Invitația, în cazul în care reprezentanții autorizați ai titularului activității nu sunt prezenți în momentul efectuării controlului;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

f) Procesul verbal de afișare a procesului verbal de constatare și sancționare al contravenției - anexa nr. 10 la Normele tehnice;

g) actele întocmite cu ocazia participării în cadrul comisiilor de inventariere/distrugere a bunurilor legal confiscate sau intrate potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

B. Anunțarea inspecției la titularul obiectivului controlat

- presupune informarea titularului cu privire la programul inspecției și a personalului angajat al acestuia, solicitat de comisarul de mediu să participe la ședințele de deschidere/închidere și în perioada derulării inspecției.
- se va realiza în scris, în cazul inspecțiilor planificate, printr-o notificare, întocmită de comisarul de obiectiv sau de responsabilul de echipă și contrasemnată de conducătorul comisariatului teritorial al GNM, ce va fi comunicată înainte de data și ora programate pentru ședința de deschidere, prin poștă sau fax sau e-mail.
- în cazul în care titularul obiectivului controlat nu dispune de un laborator propriu pentru automonitorizare, prin notificarea menționată la alin. (2) se solicită, după caz, și participarea laboratorului de analize acreditat/autorizat cu care se realizează automonitorizarea factorilor de mediu, în vederea măsurării concentrațiilor de poluanți emiși în mediu și, în particular, în zona de influență a obiectivului controlat.

C. Inspecția în teren - etapă obligatorie ce cuprinde:

a) vizita amplasamentului, incintelor, dotărilor și instalațiilor deținute de obiectivul controlat;

b) verificarea gradului de conformare a obiectivelor cu legislația specifică și actele de reglementare existente;

c) urmărirea realizării monitorizării factorilor de mediu conform metodelor standardizate de prelevare și măsurare a concentrațiilor de poluanți;

d) evaluarea datelor rezultate din audituri de mediu;

e) verificarea modului de exploatare și întreținere a instalațiilor din dotare;

f) verificarea rezultatelor automonitorizării calității factorilor de mediu în raport cu prevederile legale;

g) verificarea acreditărilor, precum și a recunoașterii metrologice a echipamentului utilizat pentru monitorizarea calității factorilor de mediu;

h) verificarea aplicării sistemului de management de mediu la nivelul obiectivului controlat;

i) verificarea existenței și implementării planurilor de prevenire și intervenție în cazul producerii unor avarii, incidente, poluări accidentale și/sau accidente majore;

j) testarea planului de urgență internă/externă împreună cu ISUJ, după caz;

k) verificarea performanțelor de mediu realizate de titularii obiectivelor;

l) alte activități stabilite prin norme interne.

Activități specifice

a) ședința de deschidere - informarea titularului obiectivului sau a reprezentantului acestuia asupra tipului de inspecție care urmează să se realizeze și a programului acesteia

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- b) controlul propriu-zis- verificarea amplasamentului și a dotărilor obiectivului controlat, a activităților desfășurate în incinta acestuia, interviuarea persoanelor cu responsabilități, controlul documentelor relevante și constatarea neconformităților
- c) întocmirea actelor de inspecție și control - elaborarea actelor de inspecție cu constatările și concluziile comisarilor de mediu, și măsurile ce urmează a fi luate pentru îmbunătățirea performanțelor de mediu de către titularul obiectivului controlat.
- d) ședința de închidere - informarea titularul obiectivului și/sau reprezentanții desemnați de acesta, asupra constatrilor inspecției și măsurilor stabilite în urma controlului, inclusiv aplicarea de sancțiuni și prezentarea actelor de inspecție și control întocmite în vederea însușirii acestora, sub semnătură, de reprezentanții legali ai obiectivului controlat.

D. Finalizarea inspecției de mediu presupune:

- prezentarea raportului de inspecție/notei de constatare conducătorului comisariatului teritorial al GNM sau comisarului general,
- informarea Comisariatului General al GNM, în cazul sesizării organelor de cercetare penală sau pentru solicitarea de asistență juridică în litigii generate la aplicarea unor sancțiuni,
- înregistrarea raportului de inspecție/notei de constatare în Registrul rapoartelor pentru inspecții planificate/neplanificate și includerea actelor de inspecție, buletinelor de analiză și a altor documente care au fost anexate acestuia în dosarul obiectivului controlat,
- înregistrarea rapoartelor de inspecție/notelor de constatare în Registrul rapoartelor pentru inspecții planificate/neplanificate se face în ordinea cronologică a întocmirii acestora,
- înregistrarea actului de control în baza electronică de date a GNM.

3.2. Acțiunile de control, inspecție și intervenție ale Gărzii Naționale de Mediu în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectuatelor poluării atmosferice

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
Poluare atmosferică și emisii			
<p>HG nr. 1005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu</p>	<p>Art. 13 alin. (2)GNM are următoarele atribuții specifice:</p> <p>A.În domeniul controlului poluării:</p> <p>c)exercită controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore și/sau impact semnificativ transfrontalier asupra mediului, în vederea prevenirii și limitării riscurilor de poluare, împreună cu organele competente, după caz, și ia măsurile corespunzătoare, potrivit legii;</p> <p>d)participă la stabilirea cauzelor poluării asupra factorilor de mediu și aplică sancțiunile prevăzute de lege, inclusiv încetarea și/sau suspendarea unor activități pe perioade determinate de timp, în cazul în care este pusă în pericol sănătatea populației sau în cazul în care se constată depășirea concentrațiilor poluanților peste limitele admise de legislația în vigoare;</p> <p>g)controlează pe întreg teritoriul țării respectarea de către persoanele juridice sau fizice a legilor și reglementărilor în vigoare din domeniul gospodăririi calitative și cantitative a apelor;</p> <p>h)controlează modul în care lucrările construite sau în curs de execuție pe ape sau având legătură cu apele sunt realizate, exploatate și întreținute, în conformitate cu prevederile avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>și ale celorlalte reglementări din domeniul apelor;</p> <p>i) controlează respectarea dispozițiilor legale în activitatea de exploatare a materialelor din albiile minore și majore ale cursurilor de apă;</p> <p>j) controlează operatorii economici sau persoanele fizice în ceea ce privește folosirea, transportul, manipularea sau depozitarea de materiale ori de substanțe de orice fel, antrenabile în apele de suprafață sau subterane;</p> <p>k) controlează modul în care utilizatorii de apă își îndeplinesc obligațiile legale privind modificarea tehnologiilor de fabricare, în vederea reducerii consumului de apă și a volumului de ape uzate, micșorării nocivității acestora și recuperării substanțelor utile pe care le conțin;</p> <p>l) controlează modul de funcționare a stațiilor de epurare și respectarea condițiilor de calitate a apelor uzate evacuate în emisare, potrivit reglementărilor în vigoare;</p> <p>m) controlează respectarea prevederilor legislației din domeniul emisiilor industriale și ia măsurile corespunzătoare potrivit legii;</p> <p>n) controlează respectarea prevederilor referitoare la protecția atmosferei și ia măsuri corespunzătoare, potrivit legii;</p> <p>o) controlează respectarea obligațiilor ce revin titularilor de activități care dețin surse fixe de poluare atmosferică, prevăzute în programele de reducere a emisiilor, în planurile de menținere a calității aerului, în planurile de</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	calitate a aerului și în planurile de acțiune pe termen scurt și ia măsuri corespunzătoare, potrivit legii.		
Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților	Art. 15 Controlul realizării măsurilor de protecție a spațiilor verzi, în funcție de locația acestora, este exercitat de instituțiile abilitate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului , autoritatea publică centrală pentru dezvoltare regională și administrație publică, autoritățile administrației publice locale și de unitățile fitosanitare locale pentru protecția plantelor.		
	Art. 23 alin. (2) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit al Gărzii Naționale de Mediu, de persoanele împuternicite în acest scop de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și de către primari sau împuterniciți ai acestora.	Art. 23 alin. (1) Constituie contravenție următoarele fapte: a) încălcarea prevederilor: art. 5 lit. a), f) și g) „Pentru protecția și conservarea spațiilor verzi, persoanele fizice și persoanele juridice au următoarele obligații: a) să nu arunce niciun fel de deșeuri pe teritoriul spațiilor verzi; (...) f) să asigure integritatea, refacerea și îngrijirea spațiilor verzi aflate în proprietatea lor; g) să coopereze cu autoritățile teritoriale și centrale pentru protecția mediului, cu autoritățile centrale pentru amenajarea teritoriului și cu autoritățile administrației publice locale la toate lucrările preconizate în spațiile verzi și să facă propuneri pentru îmbunătățirea amenajării acestora;”	Amendă contravențională de la 100 lei la 200 lei pentru persoanele fizice și de la 1.000 lei la 10.000 lei pentru persoanele juridice

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 9 alin. (2) „Transplantarea arborilor și arbuștilor se face numai cu acordul administrației publice locale și al autorităților teritoriale pentru protecția mediului.”</p> <p>art. 21 lit. a), f), g), h), i), k) și l); „Persoanele fizice și persoanele juridice răspund contravențional, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru: a) folosirea neautorizată a terenurilor cu spații verzi; (...) f) deteriorarea spațiilor verzi în urma incendiilor sau a comportării iresponsabile cu focul; g) aruncarea pe spațiile verzi de mase plastice, hârtii, sticle, resturi animale, deșeuri menajere și orice alte deșeuri; h) distrugerea sau deteriorarea drumurilor, aleilor, sistemelor de drenaj, instalațiilor tehnice și ingineresti din spațiile verzi; i) colectarea plantelor medicinale, a fructelor și a ierbii de gazon; (...) k) decopertarea litierei și deteriorarea păturii vii și a stratului de sol fertil; l) capturarea animalelor protejate integrate ecosistemului spațiului verde”</p>	
		<p>b) încălcarea prevederilor:</p> <p>art. 5 lit. b) și c) „Pentru protecția și conservarea spațiilor verzi, persoanele fizice și persoanele juridice au următoarele obligații:</p>	<p>Amendă contravențională de la 200 lei la 1.000 lei pentru persoanele fizice și de la 1.000 lei la 5.000 lei pentru persoanele juridice</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>b)să respecte regulile de apărare împotriva incendiilor pe spațiile verzi; c)să nu producă tăieri neautorizate sau vătămări ale arborilor și arbuștilor, deteriorări ale aranjamentelor florale și ale gazonului, distrugeri ale mușuroaielor naturale, cuiburilor de păsări și adăposturilor de animale, ale construcțiilor și instalațiilor utilitare și ornamentale existente pe spațiile verzi.”</p> <p>art. 21 lit. b), c), d), e), j), m) și n): „Persoanele fizice și persoanele juridice răspund contravențional, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru:</p> <p>b)nerespectarea cerințelor privind proiectarea, construirea și darea în exploatare a obiectivelor în spațiile verzi; c)atribuirea terenurilor pentru construcții în spațiile verzi fără coordonarea cu organele teritoriale ale autorității centrale pentru amenajarea teritoriului, ale autorității centrale pentru protecția mediului și fără consultarea populației; d)desfășurarea neautorizată a activităților economice, de turism și agrement în spațiile verzi; e)ocuparea nelegitimă a terenurilor cu spații verzi;(…) j)pășunatul pe spații verzi; (...) m)plimbarea și îmbăierea câinilor și a altor animale în afara spațiilor amenajate; n)distrugerea spațiilor verzi prin poluare cu ape reziduale, chimicale, deșeuri de producție, produse petroliere sau alte substanțe nocive.”</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		c) încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1): „Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să asigure finanțarea materialului dendricol și a lucrărilor aferente necesare pentru amenajarea terenurilor și regenerarea vegetației în spațiile verzi proprietatea acestora.”	Amendă contravențională de la 5.000 lei la 30.000 lei
		d) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (5) și (6): „(5) În cazul arborilor ornamentali (tei, salcâm, castan, arțar, mesteacăn, stejar) plantați pe spațiile verzi din domeniul public, precum și al celor plantați în aliniamente în lungul bulevardelor și străzilor, pe terenurile din zonele urbane și rurale, este interzisă intervenția cu tăieri în coroana acestora, cu excepția lucrărilor de eliminare a ramurilor uscate sau a celor care afectează siguranța traficului pietonal și rutier, a imobilelor aflate în apropiere, precum și a celor de pe traseul rețelelor aeriene. (6) Deciziile luate la nivelul administrațiilor publice locale de tăiere a arborilor sănătoși din spațiile verzi, astfel cum sunt definite la art. 3, aflate pe terenurile din zonele urbane, se pun în aplicare numai după obținerea avizului emis de agențiile județene pentru protecția mediului, respectiv a municipiului București.”	Amendă contravențională de la 20.000 lei la 40.000 lei pentru persoanele fizice și de la 40.000 lei la 70.000 lei pentru persoanele juridice
		e) nerespectarea prevederilor: art. 10 alin. (1) „Municipiile de rang zero și unu au obligația să efectueze, până la data de 1 ianuarie 2011, auditul suprafeței, calității și accesibilității spațiilor verzi, urmat de elaborarea unei strategii și a unui plan de acțiune privind conservarea și dezvoltarea rețelei de spații verzi.”	Amendă contravențională de la 100.000 lei la 200.000 lei

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 16 alin. (1); „Autoritățile administrației publice locale au obligația să țină evidența spațiilor verzi de pe teritoriul unităților administrative, prin constituirea registrelor locale ale spațiilor verzi, pe care le actualizează ori de câte ori intervin modificări.”</p>	
		<p>f) nerespectarea prevederilor:</p> <p>art. 5 lit. d) „Pentru protecția și conservarea spațiilor verzi, persoanele fizice și persoanele juridice au următoarele obligații: d) să nu ocupe cu construcții provizorii spațiile verzi.”</p>	<p>Amendă contravențională de la 1.000 lei la 2.000 lei, pentru fiecare metru pătrat ocupat de construcții provizorii</p>
		<p>g) încălcarea prevederilor: art. 5 lit. e) și h) „Pentru protecția și conservarea spațiilor verzi, persoanele fizice și persoanele juridice au următoarele obligații: e) să nu ocupe cu construcții permanente spațiile verzi; h) să nu diminueze suprafețele spațiilor verzi.”</p> <p>art. 10 alin. (3) „Extinderea intravilanului localităților, transformarea zonelor cu alte funcțiuni în zone rezidențiale și construirea pe terenuri de peste 3.000 m² aflate în proprietatea statului, a unităților administrativ-teritoriale, a autorităților centrale și locale se pot realiza exclusiv pe baza documentațiilor de urbanism care să prevadă un minimum de 20 m² de spațiu verde pe cap de locuitor și un minimum de 5% spații verzi publice.”</p>	<p>Amendă contravențională de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare metru pătrat de spațiu verde afectat</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 18 alin. (3), (4) și (5):</p> <p>„(3)Înstrăinarea și atribuirea terenurilor cu spații verzi se efectuează în condițiile prevăzute de lege, cu păstrarea destinației de spațiu verde.</p> <p>(4)Schimbarea destinației terenurilor înregistrate în registrul local al spațiilor verzi se poate face numai pentru lucrări de utilitate publică, stabilite în baza documentațiilor de urbanism, aprobate conform legislației în vigoare.</p> <p>(5)Este interzisă schimbarea destinației, reducerea suprafețelor ori strămutarea spațiilor verzi definite de prezenta lege.”</p>	
		<p>h) pentru nedispunerea de către autoritatea publică competentă a măsurii demolării prevăzute la art. 9 alin. (1): „Construcțiile neautorizate pe spațiile verzi se demolează și terenul se aduce la starea inițială, cheltuielile totale pentru efectuarea acestor lucrări fiind suportate de proprietarul construcției.”</p>	<p>Amendă contravențională de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru fiecare metru pătrat de spațiu verde afectat</p>
<p>Ordonanță de urgență 195/2005 privind protecția mediului</p>	<p>Art. 7 alin. (3) Controlul respectării măsurilor de protecția mediului se realizează de:</p> <p>a)comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării»;</p> <p>b)autoritățile administrației publice locale, prin personalul împuternicit;</p> <p>c)Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor, prin personalul împuternicit, în</p>		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.		
	Art. 8 alin. (1) Autoritățile competente pentru protecția mediului, cu excepția Gărzii Naționale de Mediu și a structurilor subordonate acestora, conduc procedura de reglementare și emit, după caz, acte de reglementare, în condițiile legii.		
	Art. 26 Autoritatea publică centrală și autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, precum și alte autorități publice abilitate prin lege, după caz, controlează respectarea reglementărilor privind regimul substanțelor și preparatelor periculoase.		
	Art. 30 Controlul gestionării deșeurilor revine autorităților publice competente pentru protecția mediului și celorlalte autorități cu competențe stabilite de legislația în vigoare.		
	Art. 37 Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, împreună cu autoritățile publice centrale pentru agricultură, silvicultură, sănătate și cele din domeniul transporturilor sau serviciile descentralizate ale acestora, după caz, supraveghează și controlează aplicarea reglementărilor privind îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor, astfel încât să se evite poluarea mediului de către acestea.		
	Art. 47		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții: b) supraveghează, controlează și dispune luarea măsurilor ce se impun în domeniul activităților nucleare, pentru respectarea prevederilor legale privind protecția mediului;		
	Art. 61 Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin autoritățile publice din subordinea sa , supraveghează și controlează aplicarea prevederilor legale privind protecția atmosferei și gestionarea zgomotului ambiental, în care scop: a) dispune, în scris sau în actul de control, încetarea temporară sau definitivă a activităților generatoare de poluare, disconfort olfactiv, în vederea aplicării unor măsuri de urgență sau pentru nerespectarea programului pentru conformare și/sau a planului de gestionare a disconfortului olfactiv, după caz; b) solicită aplicarea măsurilor tehnologice, a restricțiilor și interdicțiilor în scopul prevenirii, limitării sau eliminării emisiilor de poluanți și a disconfortului olfactiv; c) solicită luarea măsurilor în vederea respectării nivelului maxim admis al zgomotului ambiental.		
	Art. 64 ² Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin autoritățile publice din subordinea sa , ia toate măsurile necesare pentru ca activitățile pentru care este necesară obținerea autorizației/autorizației integrate de		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	mediu să se desfășoare astfel încât pentru fluxurile cu intensitate ridicată/scăzută să se aplice tehnologii eficiente de reducere a poluării, adecvate sectorului de activitate.		
	Art. 67 Controlul respectării reglementărilor legale privind protecția, conservarea, amenajarea și folosirea judicioasă a solului, a subsolului și a ecosistemelor terestre se organizează și se exercită de autoritățile competente pentru protecția mediului, precum și, după caz, de alte autorități ale administrației publice competente, potrivit dispozițiilor legale.		
	Art. 75 Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții și răspunderi: r) aplică sancțiuni, prin Garda Națională de Mediu, pentru nerespectarea legislației de mediu și pentru neconformarea la condițiile impuse prin actele de reglementare, titularilor activităților; v) realizează activitatea de inspecție și control în domeniul protecției mediului prin Garda Națională de Mediu.		
	Art. 79 (1) În exercitarea atribuțiilor ce le revin, comisarii-șefi și comisarii Gărzii Naționale de Mediu, precum și persoane împuternicite din cadrul acesteia au acces, în condițiile legii, oricând și în orice incintă unde se desfășoară o activitate generatoare de impact asupra mediului.		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>(2) Mijloacele de transport și intervenție auto și navale din dotarea autorităților competente pentru protecția mediului sunt prevăzute cu girofar de culoare albastră și avertizare acustică.</p> <p>(3) Persoana fizică sau juridică prejudiciată ca urmare a exercitării atribuțiilor de verificare, inspecție și control poate depune plângere organelor competente în termen de 15 zile de la constatarea prejudiciului.</p> <p>(4) În obiectivele, incintele și zonele cu regim special din domeniul internelor, justiției și siguranței naționale, personalul prevăzut la alin. (1) are acces numai în prezența personalului specializat al acestora, după caz.</p> <p>(5) În obiectivele, incintele și zonele aparținând structurilor componente ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională controlul se realizează de către personalul specializat din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Roman de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale.</p>		
	<p>Art. 97 (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 96 se realizează de: a) comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu și Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării»; (...)</p>	<p>Art. 96 alin. (1) Constituie contravenții încălcarea următoarelor prevederi legale: 1. obligațiile persoanelor juridice de a realiza sisteme de automonitorizare inclusiv pentru disconfortul olfactiv și de a raporta autorității publice teritoriale de protecție a mediului rezultatele automonitorizării și/sau alte date solicitate, precum și accidentele și</p>	<p>se sancționează cu amendă de la 3.000 lei (RON) la 6.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 25.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON),</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>(5) Actele de constatare a contravențiilor întocmite de agenții constatatori din cadrul autorităților prevăzute la alin. (1) sunt acte procedurale, potrivit reglementărilor legale, cu toate efectele prevăzute de legislația în vigoare.</p>	<p>incidentele care pot conduce la pericole de accidente;</p> <p>2.obligațiile persoanelor juridice de a ține evidența strictă a substanțelor și preparatelor periculoase și de a furniza informațiile și datele cerute de autoritatea competentă pentru protecția mediului;</p> <p>3.obligațiile persoanelor juridice de a identifica și preveni riscurile pe care substanțele și preparatele periculoase le pot prezenta asupra sănătății populației și mediului și de a anunța iminența producerii unor descărcări neprevăzute sau accidentale autorității competente pentru protecția mediului și de apărare civilă;</p> <p>4.obligația persoanelor fizice și juridice autorizate de a aplica, prin sisteme proprii, programe de supraveghere a contaminării radioactive a mediului, care să asigure respectarea condițiilor de eliminare a substanțelor radioactive prevăzute în autorizație și menținerea dozelor radioactive în limitele admise;</p> <p>5.obligațiile persoanelor fizice și juridice autorizate de a menține în stare de funcționare capacitatea de monitorizare a mediului local pentru a depista orice contaminare radioactivă semnificativă care ar rezulta dintr-o eliminare accidentală de substanțe radioactive;</p> <p>6.obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a întreține perdelele forestiere și aliniamentele de protecție, spațiile verzi, parcurile, gardurile vii pentru îmbunătățirea capacității de regenerare a atmosferei, protecția fonică și eoliană;</p> <p>7.obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a preveni, pe baza</p>	<p>pentru persoane juridice</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>reglementărilor în domeniu, deteriorarea calității mediului geologic;</p> <p>8.obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a asigura la amplasarea, proiectarea, construirea și punerea în funcțiune a obiectivelor de orice fel, cât și la schimbarea destinației terenurilor, condițiile prevăzute în acordul și în autorizația/autorizația integrată de mediu;</p> <p>10.obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a lua măsuri de salubritate a terenurilor neocupate productiv sau funcțional, în special a celor situate de-a lungul căilor de comunicație rutiere, feroviare și de navigație;</p> <p>11.obligațiile deținătorilor cu orice titlu ai suprafețelor de teren de a proteja flora și fauna sălbatică existente pe acestea, în sensul menținerii echilibrului ecologic și conservării biodiversității, precum și exploatarea durabilă a resurselor în baza prevederilor legale în vigoare, pentru a nu crea prejudicii mediului înconjurător și sănătății umane;</p> <p>11'.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a supraveghea și asigura depozitarea îngrășămintelor chimice potrivit fișei cu date de securitate emisă de producător;</p> <p>12.obligațiile autorităților administrației publice locale, precum și ale persoanelor fizice și juridice, după caz, de a adopta și/sau aplica măsuri obligatorii cu privire la întreținerea și înfrumusețarea clădirilor, a curților și împrejurimilor acestora, a spațiilor verzi din curți și dintre clădiri, a arborilor și arbuștilor decorativi, în conformitate cu planurile de urbanism;</p> <p>13.obligațiile autorităților administrației publice locale, precum și ale persoanelor juridice, după caz,</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>să prevadă la elaborarea planurilor de urbanism și amenajarea teritoriului, măsuri de menținere și ameliorare a fondului peisagistic natural și antropic al fiecărei zone și localități, condiții de refacere peisagistică și ecologică a zonelor deteriorate și măsuri de dezvoltare a spațiilor verzi, de protecție sanitară a captărilor de apă potabilă și lucrări de apărare împotriva inundațiilor;</p> <p>14.obligația autorităților administrației publice locale, precum și a persoanelor fizice și juridice, după caz, de a nu schimba destinația terenurilor amenajate ca spații verzi prevăzute în planurile urbanistice;</p> <p>15.obligația autorităților administrației publice locale, precum și a persoanelor fizice și juridice, după caz, de a nu degrada mediul prin depozitari necontrolate de deșeuri de orice fel;</p> <p>15¹.obligația autorităților administrației publice locale de a prevedea la elaborarea planurilor de urbanism și amenajarea teritoriului măsuri de prevenire și reducere a disconfortului olfactiv;</p> <p>15².obligația autorităților administrației publice locale de a controla la sesizarea publicului activitățile care nu se supun reglementării din punctul de vedere al protecției mediului și care pot crea disconfort olfactiv;</p> <p>16.obligația desfășurării pe suprafața ariilor naturale protejate numai a acelor activități conforme prevederilor planurilor de management și regulamentelor ariilor naturale protejate;</p> <p>21.obligația de a nu intra pe suprafața ariilor naturale protejate și a nu practica sporturi în afara drumurilor permise accesului public cu mijloace motorizate bazate pe folosirea combustibililor fosili;</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>22.obligația de a respecta prevederile planurilor de management și ale regulamentelor ariilor naturale protejate aprobate conform prevederilor legale;</p> <p>23.obligația de a se legitima la solicitarea expresă a personalului de inspecție și control prevăzut în prezenta ordonanță de urgență;</p> <p>25.obligația de a permite accesul în aria protejată a administratorilor sau custozilor precum și a împuterniciților acestora pe terenurile deținute cu orice titlu.</p> <p>26.obligația persoanelor fizice de a nu deversa în apele de suprafață sau subterane ape uzate, fecaloid menajere;</p> <p>28.obligația persoanelor fizice și juridice de a marca individual speciile aparținând speciilor de floră și faună sălbatică pentru care există astfel de prevederi în regulamentele Comisiei Europene privind conservarea speciilor de faună și floră sălbatică prin reglementarea comerțului cu acestea sau în legislația națională specifică, conform metodelor aprobate ori recomandate de Conferința Părților a Convenției privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție, și, în particular, marcarea prin etichetare a caviarului atât pentru comerțul intern, cât și pentru cel internațional.</p> <p>29.obligația operatorilor economici/titularilor activităților de a elabora și de a respecta planul de gestionare a disconfortului olfactiv;</p>	
		<p>Art. 96 alin. (2) Constituie contravenții încălcarea următoarelor prevederi legale:</p> <p>1.obligația persoanelor fizice și juridice de solicitare și obținere a actelor de reglementare conform</p>	<p>Se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>prevederilor legale, precum și a acordului de import/export și a autorizațiilor privind organismele modificate genetic, conform prevederilor legale, în termenii stabilite de autoritate;</p> <p>1'.obligația autorităților publice locale de a nu schimba destinația terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, de a nu reduce suprafețele acestora ori obligația de a nu le strămuta;</p> <p>3.obligațiile autorităților administrației publice locale privind îmbunătățirea microclimatului urban, prin amenajarea și întreținerea izvoarelor și a luciilor de apă din interiorul localităților și din zonele limitrofe acestora, de a înfrumuseța și proteja peisajul, de a menține curățenia localităților;</p> <p>4.obligația autorităților administrației publice locale de a informa publicul privind riscurile generate de funcționarea sau existența obiectivelor cu risc pentru mediu și sănătatea populației;</p> <p>5.obligațiile autorităților administrației publice locale privind adoptarea elementelor arhitecturale adecvate, optimizarea densității de locuire, concomitent cu menținerea, întreținerea și dezvoltarea spațiilor verzi, a parcurilor, a aliniamentelor de arbori și a perdelelor de protecție stradală, a amenajamentelor peisagistice cu funcție ecologică, estetică și recreativă;</p> <p>6.obligațiile autorităților administrației publice locale de a reglementa accesul anumitor tipuri de autovehicule sau a desfășurării unor activități generatoare de disconfort pentru populație în anumite zone ale localităților, cu predominanță în spațiile destinate locuințelor, zonele destinate</p>	<p>(RON) la 60.000 lei (RON), pentru persoane juridice</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>tratamentului, odihnei, recreerii și agrementului, inclusiv prin interzicerea temporară sau permanentă;</p> <p>7.obligația autorităților administrației publice locale de a supraveghea aplicarea prevederilor din planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, în acord cu planificarea de mediu;</p> <p>8.obligațiile autorităților administrației publice locale de a supraveghea operatorii economici din subordine pentru prevenirea eliminării accidentale de poluanți sau depozitării necontrolate de deșeuri și de a dezvolta sisteme de colectare a deșeurilor re folosibile;</p> <p>9.obligațiile autorităților administrației publice locale de a avea personal specializat pentru protecția mediului și de a colabora în acest scop cu autoritățile pentru protecția mediului;</p> <p>10.obligațiile autorităților administrației publice locale de a asigura, prin serviciile publice și operatorii economici responsabili, salubritatea stradală, a spațiilor verzi, piețelor și parcurilor publice, și întreținerea acestora;</p> <p>11.obligațiile autorităților administrației publice locale de a respecta prevederile din planurile de urbanism cu privire la amplasarea obiectivelor industriale, a căilor și mijloacelor de transport, a rețelelor de canalizare, a stațiilor de epurare, a depozitelor de deșeuri menajere, stradale și industriale, și a altor obiective, fără a prejudicia mediul, spațiile de odihnă, tratament și recreere, starea de sănătate și de confort a populației;</p> <p>12.obligațiile autorităților administrației publice locale de a amenaja, întreține și dezvolta rețele de canalizare, instalațiile de preepurare/stațiile de</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>epurare și de a lua toate măsurile astfel încât să nu se creeze disconfort olfactiv;</p> <p>12¹.obligația autorităților administrației publice locale de a lua măsurile necesare prevenirii și reducerii disconfortului olfactiv provenit de la activitățile care nu se supun reglementării din punctul de vedere al protecției mediului și de a dispune măsurile legale ce se impun;</p> <p>12².obligația autorităților administrației publice locale de a respinge solicitările de dezvoltare a proiectelor dacă distanțele minime de protecție sanitară nu sunt respectate sau în zonă sunt instalații care produc disconfort și riscuri asupra sănătății populației;</p> <p>12³.obligația autorităților administrației publice locale de a controla în scop preventiv și la sesizarea publicului, prin serviciile de specialitate, activitățile pentru care nu este necesară obținerea autorizației/autorizației integrate de mediu și care ar putea crea un disconfort olfactiv și de a dispune măsurile legale ce se impun;</p> <p>12⁴.obligația autorității administrației publice locale de a reglementa inclusiv prin interzicerea permanentă sau temporară a desfășurării activităților generatoare de disconfort olfactiv în zonele de locuit, recreere, odihnă, tratament și agrement, unități sanitare și unități de învățământ;</p> <p>13.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a furniza și/sau utiliza informații corecte pentru elaborarea evaluărilor de mediu, evaluărilor impactului asupra mediului, a bilanțurilor de mediu și a rapoartelor de amplasament;</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>14.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asigura măsuri și dotări speciale pentru izolarea și protecția fonică a surselor generatoare de zgomot și vibrații, de a verifica eficiența acestora și de a pune în exploatare numai pe cele care nu depășesc pragul fonic admis;</p> <p>15.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a livra, manipula, transporta și de comercializa îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor ambalate cu inscripții de identificare, avertizare, prescripții de siguranță și folosire, în condiții în care să nu provoace contaminarea mijloacelor de transport și a mediului;</p> <p>16.obligațiile persoanelor juridice de a stoca temporar îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor numai ambalate și în locuri unde s-au prevăzut toate măsurile de securitate;</p> <p>18.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a nu folosi îngrășămintele chimice și produsele de protecție a plantelor în zonele sau pe suprafețele unde sunt instituite măsuri speciale de protecție;</p> <p>19.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a administra produse de protecție a plantelor cu mijloace aviatice numai cu avizul autorităților competente pentru protecția mediului, autorităților competente din domeniu sanitar și al comisiilor județene de bază meliferă și stupărit pastoral, potrivit reglementărilor în vigoare, după o prealabilă înștiințare prin mass-media;</p> <p>20.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a aplica, în perioada înfloririi plantelor a căror polenizare se face prin insecte, numai acele tratamente cu produse</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>de protecție a plantelor care sunt selective față de insectele polenizatoare;</p> <p>21.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a nu folosi momeli periculoase în activitățile de pescuit și vânătoare, cu excepția cazurilor special autorizate;</p> <p>22.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a efectua evaluarea adecvată la realizarea planurilor sau proiectelor care pot avea impact semnificativ asupra unei arii naturale protejate de interes comunitar.</p> <p>23.obligațiile persoanelor fizice și juridice care gestionează suprafețele terestre și acvatice supuse unui regim de conservare ca habitate naturale sau pentru refacere ecologică, de a aplica măsurile de conservare stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;</p> <p>24.obligația persoanelor fizice și juridice de a asigura condiții optime de viață animalelor sălbatice ținute în captivitate legal, sub diferite forme;</p> <p>25.obligația persoanelor fizice și juridice de a nu exercita acțiuni care să ducă la distrugerea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice de pe cuprinsul țării;</p> <p>26.desfășurarea de activități de recoltare, capturare și/sau de achiziție și comercializare pe piața internă a plantelor și animalelor din flora și fauna sălbatică, terestră și acvatică, sau a unor părți ori produse ale acestora, în stare vie, proaspătă ori semiprelucrată, de persoane fizice sau juridice neautorizate de autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului;</p> <p>27.obligațiile persoanelor fizice și juridice, care prospectează, explorează sau exploatează resursele</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>naturale, de a remedia zonele în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate;</p> <p>28.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a executa în termen toate lucrările de asigurare a migrării faunei acvatice și de ameliorare a calității apei prevăzute în actele de reglementare;</p> <p>29.obligația persoanelor juridice de a aplica măsurile de eliminare a deșeurilor rezultate din activitățile care implică organisme modificate genetic;</p> <p>30.obligația persoanelor fizice și juridice de a asigura dotarea, în cazul deținerii de nave, platforme plutitoare sau foraje marine, cu instalații de stocare sau de tratare a deșeurilor, instalații de epurare a apelor uzate și racorduri de descărcare a acestora în instalații de mal sau plutitoare;</p> <p>31.obligațiile persoanelor juridice de a amenaja porturile cu instalații de colectare, prelucrare, reciclare sau neutralizare a deșeurilor petroliere, menajere sau de altă natură, stocate pe navele fluviale și maritime, și de a constitui echipe de intervenție în caz de poluare accidentală a apelor și a zonelor de coastă;</p> <p>32.obligația persoanelor fizice și juridice de a nu produce poluarea apelor de suprafață prin spălarea de obiecte, produse, ambalaje, materiale;</p> <p>33.obligația persoanelor juridice de a nu deversa în apele de suprafață sau subterane ape uzate, fecaloid menajere;</p> <p>34.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a nu arunca și de a nu depozita pe maluri, în albiile râurilor, apele de suprafața și în zonele umede deșeuri de orice fel;</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		35.obligația persoanelor fizice și juridice de a nu introduce în apele de suprafață și în zonele umede substanțe explozive, tensiune electrică, narcotice sau alte substanțe periculoase.	
		<p>Art. 96 alin. (3) Constituie contravenții încălcarea următoarelor prevederi legale:</p> <p>1.obligația persoanelor fizice de a funcționa cu respectarea prevederilor autorizației de mediu și a persoanelor juridice de a funcționa cu respectarea prevederilor autorizației/autorizației integrate de mediu pentru activitățile care fac obiectul procedurilor de reglementare din punctul de vedere al protecției mediului, precum și cu respectarea planului de gestionare a disconfortului olfactiv;</p> <p>1¹.obligația titularului de a notifica autoritatea competentă pentru protecția mediului când intervin elemente noi, necunoscute la data emiterii actelor de reglementare sau cu privire la orice modificare a condițiilor care au stat la baza emiterii acestora, înainte de realizarea modificării;</p> <p>1².obligația titularului de a nu desfășura activități sau de a nu realiza proiecte, planuri ori programe care ar rezulta în urma modificărilor care fac obiectul notificării prevăzute la art. 15 alin. (2) lit. a) până la adoptarea unei decizii potrivit prevederilor art. 16 alin. (4);</p> <p>2.obligația titularilor activităților care fac obiectul procedurilor de reglementare din punct de vedere al protecției mediului de a respecta termenele impuse de autoritatea competentă de protecția mediului în derularea acestor proceduri;</p>	Se sancționează cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), pentru persoane juridice

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>4.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a diminua, modifica sau înceta activitățile generatoare de poluare și/sau disconfort olfactiv la cererea motivată a autorităților pentru protecția mediului;</p> <p>5.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asista persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurătorilor proprii și toate celelalte documente relevante;</p> <p>6.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a prezenta autorităților competente pentru protecția mediului un document certificat pentru conformitate cu originalul, care cuprinde obligațiile asumate privind protecția mediului, în termen de 60 de zile de la data semnării sau emiterii documentului care atestă încheierea uneia dintre procedurile prevăzute la art. 10 alin. (2);</p> <p>7.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a facilita verificarea, inspecția și controlul activităților ai căror titulari sunt și prelevarea de probe;</p> <p>8.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asigura accesul persoanelor împuternicite la instalațiile tehnologice generatoare de impact asupra mediului, la echipamentele și instalațiile de depoluare a mediului, precum și în spațiile sau în zonele potențial generatoare de impact asupra mediului;</p> <p>9.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a realiza în totalitate și la termen măsurile impuse, în conformitate cu actele de reglementare, planul de gestionare a disconfortului olfactiv și prevederile legale, de persoanele împuternicite cu verificarea, inspecția și controlul în domeniul protecției mediului;</p> <p>10.obligațiile persoanelor juridice de a acoperi</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>costurile măsurilor necesare pentru prevenirea și/sau reducerea consecințelor efectelor adverse ale activităților cu organisme modificate genetic;</p> <p>11.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a produce îngrășăminte chimice și produse de protecție a plantelor numai prin tehnologii și biotehnologii autorizate, potrivit prevederilor legale;</p> <p>12.introducerea pe teritoriul țării, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare, de culturi de microorganisme, plante și animale vii din flora și fauna sălbatică, fără acordul eliberat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cu consultarea Academiei Române și, după caz, a autorității centrale pentru sănătate;</p> <p>12¹.exportul exemplarelor aparținând speciilor non-CITES de floră și faună sălbatică sau deplasarea acestora în vederea comercializării în una dintre țările din Uniunea Europeană, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare, fără acordul pentru export, respectiv fără certificatul de origine eliberat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;</p> <p>13.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a îmbunătăți performanțele tehnologice în scopul reducerii emisiilor, disconfortului olfactiv și de a nu pune în exploatare instalațiile ale căror emisii depășesc limitele stabilite prin actele de reglementare;</p> <p>14.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a suporta costul pentru repararea unui prejudiciu și de a înlătura urmările produse de acesta, restabilind condițiile anterioare producerii prejudiciului, potrivit principiului "poluatorul plătește".</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		15.obligația persoanelor fizice și juridice să nu deverseze în apele de suprafață sau subterane ape uzate, substanțe petroliere sau periculoase, ape care conțin substanțe periculoase. 16.obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu de a nu arde și de a preveni arderea miriștilor, turbăriilor, litierelor pădurii, stufului, tufărișurilor sau vegetației ierboase.	
	Art. 99 (2) Descoperirea și stabilirea, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, de către comisarii Gărzii Naționale de Mediu, Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, jandarmi și personalul împuternicit din cadrul Ministerului Apărării Naționale, a săvârșirii oricăreia dintre infracțiunile prevăzute la art. 98, se aduce de îndată la cunoștința organului de urmărire penală competent potrivit legii de procedură penală.		
Ordonanță de urgență 196/2005 privind Fondul pentru mediu		Art. 15 alin. (2) Nedepunerea la termen a declarațiilor privind obligațiile la Fondul pentru mediu constituie contravenție.	Se sancționează cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru persoane fizice, și cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, pentru persoane juridice
		Art. 15 alin. (3) Neafișarea la punctul de vânzare, în loc vizibil, a valorii ecotaxei, în vederea informării consumatorilor finali, constituie contravenție.	se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 2.500 lei

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		Art. 15 alin. (4) Nedepunerea la termen a declarațiilor prevăzute la art. 10 alin. (4 ¹) constituie contravenție.	Se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 2.500 lei
		Art. 15 alin. (5) Neutilizarea aplicației informatice SIATD de către persoanele juridice prevăzute la art. 10 alin. (9) și (11)-(13) constituie contravenție.	se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei
		Art. 15 alin. (6) Constituie contravenție nerespectarea termenelor prevăzute în Instrucțiunile de utilizare a aplicației informatice SIATD, în vederea monitorizării și verificării corectitudinii tranzacțiilor cu deșeuri de către persoanele prevăzute la art. 10 alin. (9) și (11)-(13): „(9) Aplicația informatică SIATD se utilizează de către persoanele juridice legal constituite, autorizate de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor din cadrul Ministerului Economiei prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v), care gestionează deșeuri de ambalaje, de către operatorii economici care desfășoară activități de colectare, valorificare sau salubritate și raportează deșeuri pentru contribuabilii prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. v) și y), precum și de către persoanele juridice ale căror costuri nete și/sau costuri de colectare, valorificare, sortare sau raportare sunt finanțate de către persoanele juridice prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) și y). (11) Începând cu data de 1 ianuarie 2023, aplicația informatică SIATD se utilizează de către persoanele juridice legal constituite, autorizate de Comisia	se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 10.000 lei

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>Națională pentru Reciclarea Materialelor din cadrul Ministerului Economiei prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) care gestionează anvelope uzate și persoanele juridice prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. y) care gestionează baterii și acumulatori portabili, precum și echipamente electrice și electronice.</p> <p>(12)Începând cu data de 1 ianuarie 2024, aplicația informatică SIATD se utilizează de către persoanele juridice care gestionează deșeuri municipale, astfel cum sunt prevăzute la pct. 13 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(13)Aplicația informatică SIATD se utilizează și de către operatorii economici care transportă transfrontalier deșeuri în vederea valorificării în România.”</p>	
		Art. 15 alin. (7) Nerespectarea obligației de evidențiere a ecotaxei pe documentele de vânzare, prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. q), constituie contravenție.	se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 10.000 lei
		Art. 15 alin. (8) Nerespectarea interdicției de comercializare de către operatorii economici, prin punctele de vânzare/desfacere a pungilor de uz casnic ca ambalaje, prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. q), constituie contravenție.	se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 10.000 lei
		Art. 15 alin. (9) Nerespectarea obligației de inscripționare sau inscripționarea eronată a pungilor de uz casnic de către operatorii economici care le introduc pe piața națională, potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) lit. q), constituie contravenție.	se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 25.000 lei

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		Art. 15 alin. (10) Inscripționarea pungilor de transport care nu intră în categoria pungilor de uz casnic, cu sintagma «pungi de uz casnic», constituie contravenție.	se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei
		Art. 15 alin. (11) Calcularea în mod eronat a garanției constituite potrivit prevederilor art. 12 ¹ alin. (1) sau ale art. 12 ³ alin. (1) constituie contravenție.	se sancționează cu amendă de la 90.000 lei la 100.000 lei
		Art. 15 alin. (12) Constituie contravenție raportarea de date false prin intermediul aplicației informatice SIATD, de către persoanele: - prevăzute la art. 10 alin. (9) și (11) - (13): „(9) Aplicația informatică SIATD se utilizează de către persoanele juridice legal constituite, autorizate de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor din cadrul Ministerului Economiei prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v), care gestionează deșuri de ambalaje, de către operatorii economici care desfășoară activități de colectare, valorificare sau salubritate și raportează deșuri pentru contribuabilii prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. v) și y), precum și de către persoanele juridice ale căror costuri nete și/sau costuri de colectare, valorificare, sortare sau raportare sunt finanțate de către persoanele juridice prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) și y); (11) Începând cu data de 1 ianuarie 2023, aplicația informatică SIATD se utilizează de către persoanele juridice legal constituite, autorizate de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor din cadrul	se sancționează, prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. <u>2/2001</u> privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. <u>180/2002</u> , cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 200.000 lei la 250.000 lei

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>Ministerului Economiei prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. v) care gestionează anvelope uzate și persoanele juridice prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. y) care gestionează baterii și acumulatori portabili, precum și echipamente electrice și electronice.</p> <p>(12)Începând cu data de 1 ianuarie 2024, aplicația informatică SIATD se utilizează de către persoanele juridice care gestionează deșeuri municipale, astfel cum sunt prevăzute la pct. 13 din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(13)Aplicația informatică SIATD se utilizează și de către operatorii economici care transportă transfrontalier deșeuri în vederea valorificării în România”</p>	
	<p>Art. 16 (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac după cum urmează: a) de către personalul de specialitate din cadrul Administrației Fondului și/sau al Gărzii Naționale de Mediu, prin unitățile sale teritoriale, pentru contravenția prevăzută la art. 15 alin. (2), (4) și (5); b) de către personalul împuternicit din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, prin unitățile sale teritoriale, pentru contravenția prevăzută la art. 15 alin. (3). c) de către personalul de specialitate din cadrul Administrației Fondului, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și/sau Gărzii Naționale de Mediu, prin unitățile sale</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>teritoriale, pentru contravențiile prevăzute la art. 15 alin. (6)-(12). (...) (3) La efectuarea de către Administrația Fondului a inspecției fiscale cu privire la contribuțiile și taxele datorate bugetului Fondului pentru mediu pot participa și reprezentanți ai Gărzii Naționale de Mediu.</p>		
<p>Legea 59/2016 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase</p>	<p>Art. 6 (1) Autoritățile competente desemnate la nivel central responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentei legi sunt: a) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Secretariatul de risc, denumit în continuare SRMMAP, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin Secretariatul de risc, denumit în continuare SRANPM, și Garda Națională de Mediu, prin Comisariatul General, denumit în continuare GNMCG; b) Ministerul Afacerilor Interne, prin Departamentul pentru Situații de Urgență, reprezentat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare IGSU. (2) Autoritățile competente desemnate la nivel județean responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentei legi sunt; a) agențiile județene pentru protecția mediului, prin secretariatul de risc, denumite în continuare SRAPM;</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	b)Comisariatul Municipiului București, Comisariatul Rezervației Biosferei "Delta Dunării" și comisariatele județene din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, denumite în continuare CJGNM (...).		
		<p>Art. 24 alin. (1) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de operator:</p> <p>a)nerespectarea dispozițiilor:</p> <p>-art. 5 alin. (2): Operatorii au obligația să desemneze un responsabil pentru managementul securității la nivelul amplasamentului, în vederea asigurării aplicării prevederilor prezentei legi.</p> <p>-art. 8 alin. (2): Operatorul întocmește documentul prevăzut la alin. (1) în 3 exemplare și îl transmite SRAPM pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene:</p> <p>a)pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emiteră a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale; b)în toate celelalte cazuri, în termen de 150 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.</p>	amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>-art. 10 alin. (3)-(6): (3) Operatorul transmite raportul de securitate la SRAPM în 3 exemplare, pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene: a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale; b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, la data de 1 iunie 2016; c) pentru alte amplasamente, la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză. (4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja raportul de securitate către SRAPM potrivit cerințelor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările și completările ulterioare, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, iar informațiile cuprinse în raport sunt în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) și au rămas neschimbate. Pentru a asigura conformitatea cu prevederile alin. (1) și (2), operatorul trimite SRAPM, pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, părțile modificate ale raportului de securitate în forma agreată de autoritatea competentă prevăzută la art. 6 alin. (2), sub rezerva respectării termenelor prevăzute la alin. (3).</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(5) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 11, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani și actualizează, dacă este necesar, raportul de securitate. De asemenea, operatorul revizuieste și, dacă este necesar, actualizează raportul de securitate în urma unui accident major sau incident pe amplasamentul său și în orice alt moment, din proprie inițiativă ori la cererea autorității competente prevăzute la art. 6 alin. (2), în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de cunoștințe tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv cunoștințe care decurg din analiza unor accidente ori, pe cât posibil, a evenimentelor la limita de producere a unui accident, precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele legate de evaluarea pericolelor.</p> <p>(6) Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se transmit la SRAPM în cel mult 15 zile de la actualizare.</p> <p>-art. 11 alin. (2): (2) Operatorul are obligația să informeze SRAPM, iar în cazul planului de urgență internă, ISUJ, cu privire la detaliile respectivelor actualizări și să transmită documentele actualizate prevăzute la alin. (1), pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, înainte de realizarea modificărilor.</p> <p>-art. 14 alin. (4): Operatorul are obligația să furnizeze informațiile, cel puțin o dată la 5 ani, să le revizuiască periodic și, atunci când este necesar, să le actualizeze, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența prevederilor art. 11.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>-nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu procedura de notificare a activităților care prezintă pericole de accident major, elaborată în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (3).</p> <p>-nerespectarea obligațiilor ce îi revin potrivit prevederilor ordinului comun prevăzut la art. 8 alin. (7): Conținutul-cadru al documentului care prezintă PPAM, precum și informațiile privind sistemul de management al securității se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.</p>	
		<p>b)nerespectarea dispozițiilor:</p> <p>-art. 7 alin. (6) și (7) (6)Operatorul are obligația să actualizeze notificarea și să o transmită SRAPM înainte de următoarele evenimente: a)orice creștere ori scădere semnificativă a cantității sau orice schimbare semnificativă a naturii ori a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea furnizată de operator potrivit prevederilor alin. (1), sau o modificare semnificativă a proceselor în care aceasta este utilizată; b)modificarea unui amplasament sau a unei instalații care ar putea avea consecințe semnificative în termeni de pericole de accident major; c)închiderea definitivă a amplasamentului sau dezafectarea acestuia;</p>	<p>amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>d) modificări ale informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c).</p> <p>(7) În cazul în care evenimentele prevăzute la alin. (6) nu au loc, operatorul elaborează și transmite o notificare actualizată o dată la 5 ani de la depunerea notificării prevăzute la alin. (1).</p> <p>-art. 9 alin. (3), Operatorii amplasamentelor identificate potrivit prevederilor alin. (1) au următoarele obligații: a) să realizeze un schimb de informații pertinente între ei, pentru a permite ca pentru aceste amplasamente să se țină cont de natura și de nivelul general de pericol de accident major în PPAM-urile corespunzătoare, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență internă, după caz; b) să coopereze în ceea ce privește informarea publicului și în privința siturilor de exploatare învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, precum și în ceea ce privește furnizarea de informații către ISUJ.</p> <p>-art. 13 alin. (4) (4) Operatorii amplasamentelor de nivel inferior furnizează, la cererea autorităților competente prevăzute la art. (6) alin. (2) și a autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, informații suficiente cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, acestea fiind necesare în scopul amenajării teritoriului.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>-art. 14 alin. (1) și (3) (1) Operatorul are obligația ca informațiile prevăzute în anexa nr. 6 să fie puse în permanență la dispoziția publicului, inclusiv în format electronic pe propria pagină de internet. Informațiile se actualizează, atunci când este necesar, inclusiv în cazul modificărilor prevăzute la art. 11. (3) Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul prevederilor alin. (2) lit. a) includ cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 6. Aceste informații sunt, de asemenea, furnizate tuturor administratorilor sau proprietarilor construcțiilor și zonelor de utilitate publică, inclusiv școli și spitale, și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor art. 9.</p>	
		<p>c) nerespectarea dispozițiilor: -art. 5 alin. (1), (1) Potrivit prevederilor prezentei legi, operatorul are următoarele obligații: a) să ia toate măsurile necesare, potrivit prevederilor legislației în vigoare, pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului; b) de a dovedi autorităților competente prevăzute la art. 6, în orice moment, în special cu ocazia inspecțiilor prevăzute la art. 20 și a controalelor prevăzute la art. 13 alin. (1), că a luat toate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului.</p>	<p>amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>-art. 8 alin. (5) și (6)</p> <p>(5) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 11, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani, și actualizează, dacă este necesar, PPAM. Operatorul transmite PPAM actualizată la SRAPM, cu 90 de zile anterior termenului de 5 ani de la data la care a fost întocmită.</p> <p>(6) PPAM este pusă în aplicare de către operator prin mijloace și structuri adecvate și printr-un sistem de management al securității, potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 4, proporțional cu pericolele de accident major și cu gradul de complexitate a activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management adecvate, proporționale cu pericolele de accident major, ținând seama de principiile prevăzute în anexa nr. 4.</p> <p>-art. 11 alin. (1)</p> <p>(1) În cazul în care se aduc modificări unei instalații, unui amplasament, unei zone de depozitare sau a unui proces ori modificări ale naturii, clasificării sau a cantității substanțelor periculoase utilizate, care ar putea avea consecințe semnificative în cazul producerii unui accident major sau ar putea determina reclasificarea unui amplasament de nivel inferior ca amplasament de nivel superior ori viceversa, operatorul are obligația să revizuiască și să actualizeze dacă este necesar:</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>a)notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate; b)documentul ce reprezintă PPAM și sistemul de management al securității, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4; c)raportul de securitate, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 3; d)planul de urgență internă, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 5.</p> <p>-art. 14 alin. (2) (2)Pentru amplasamentele de nivel superior, operatorul are obligația: a)să informeze periodic și în forma cea mai adecvată toate persoanele care ar putea fi afectate de un accident major, fără ca acestea să solicite acest lucru, cu informații clare, suficiente și inteligibile privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major; b)să pună la dispoziția publicului, la cerere, raportul de securitate, iar în cazul aplicării prevederilor art. 22 alin. (3), să pună la dispoziția acestuia un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include cel puțin informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major; c)să pună la dispoziția publicului, la cerere, inventarul substanțelor periculoase, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (3).</p>	
		<p>d)nerespectarea dispozițiilor: -art. 8 alin. (1)</p>	<p>amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(1) Operatorul are obligația de a elabora un document potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 2, în care să prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore, denumită în continuare PPAM, și să garanteze că aceasta este implementată în mod corespunzător. PPAM trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. Aceasta cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul privind îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accident major și trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție și să fie proporțională cu pericolele de accident major.</p> <p>-art. 10 alin. (1) și (2), (1) Operatorul unui amplasament de nivel superior are obligația de a întocmi un raport de securitate cu scopul:</p> <p>a) de a demonstra că au fost puse în practică o PPAM și un sistem de management al securității pentru punerea în aplicare a acesteia, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;</p> <p>b) de a demonstra că au fost identificate pericolele de accident major și scenariile posibile de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a se preveni astfel de accidente și pentru a se limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;</p> <p>c) de a demonstra că au fost luate în considerare securitatea și fiabilitatea, adecvate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>instalații, zone de depozitare, echipamente și infrastructura aferente exploatării, care sunt legate de pericolele de accident major în interiorul amplasamentului;</p> <p>d)de a demonstra că planurile de urgență internă au fost elaborate și de a furniza informații care să permită întocmirea planului de urgență externă;</p> <p>e)de a furniza suficiente informații autorităților competente prevăzute la art. 6 alin. (2) și autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, pentru a permite luarea de decizii cu privire la localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.</p> <p>(2)Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile prevăzute în anexa nr. 3 și trebuie corelat cu cerințele din legislația subsecventă prezentei legi. Condițiile minime se detaliază în funcție de obiectiv și de solicitările autorităților competente care examinează documentația. Acesta indică numele organizațiilor relevante implicate în elaborarea raportului.</p> <p>-nerespectarea obligațiilor ce îi revin potrivit prevederilor ordinelor comune prevăzute la art. 10 alin. (8)</p> <p>(8)Conținutul-cadru al raportului de securitate se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.</p>	
		<p>e)nerespectarea dispozițiilor</p> <p>-art. 11 alin. (3)</p>	<p>prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(3)Orice modificare la care se face referire în alin. (1) are loc după validarea de către autoritățile competente definite la art. 6 alin. (2) a documentelor prezentate SRAPM conform alin. (2). art. 12 alin. (8),</p> <p>-art. 20 alin. (13)</p> <p>(13)Operatorii au obligația să furnizeze autorităților competente prevăzute la alin. (1) întreaga asistență necesară pentru efectuarea inspecției și obținerea oricărei informații necesare, în special pentru a permite acestora o evaluare completă a posibilității producerii unui accident major și determinarea măsurii în care este posibil să crească probabilitatea producerii unor accidente majore sau al agravării acestora, pregătirea unui plan de urgență externă și luarea în considerare a substanțelor care, datorită caracteristicilor lor fizice, condițiilor speciale sau localizării lor, ar putea impune atenție suplimentară, în scopul respectării prevederilor prezentei legi.</p> <p>-nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu procedura de notificare a accidentelor majore, elaborată în conformitate cu art. 16 alin. (3)</p> <p>(3)Procedura de notificare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, produse inclusiv în context transfrontalier, se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.</p>	<p>Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 70.000 lei la 150.000 lei;</p>
		<p>f) nerespectarea dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2):</p> <p>(1)Operatorul are obligația de a transmite SRAPM, pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, o notificare care să cuprindă următoarele:</p>	<p>prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001,</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>a)numele și/sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză; b)sediul social al operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia; c)numele și funcția persoanei care răspunde de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea prevăzută la lit. a); d)fișele cu date de securitate și alte informații necesare, suficiente pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente; e)cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanța sau substanțele periculoase în cauză, precum și capacitățile de stocare existente pe amplasament, exprimate în tone; f)activitatea sau activitatea propusă a instalației ori a zonelor de depozitare; g)date despre imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care ar putea provoca un accident major sau agrava consecințele acestuia, inclusiv, dacă sunt disponibile, detalii privind amplasamentele vecine, siturile de exploatare, chiar dacă nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, zone și dezvoltări care ar putea fi sursa unui accident major ori ar putea crește riscul sau agrava consecințele unui accident major și al unor efecte domino.</p> <p>(2)Notificarea sau actualizarea acesteia, după caz, se trimite SRAPM, în următoarele termene: a)pentru amplasamentele noi, înainte de obținerea autorizației de construire sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emiteră a</p>	<p>aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 200.000 lei la 500.000 lei.</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale; b) în toate celelalte cazuri, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.	
	Art. 24 alin. (2) și (3) (2) Constatarea și aplicarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul CJGNM și ISUJ. Pentru nerespectarea prevederilor art. 12 și 16, constatarea și aplicarea contravențiilor se fac doar de către ISUJ. (3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.		
Ordonanță de urgență 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului	Art. 6 (1) Agenția județeană pentru protecția mediului este autoritatea competentă pentru stabilirea și luarea măsurilor preventive și reparatorii, precum și pentru evaluarea caracterului semnificativ al prejudiciului asupra mediului. (2) La stabilirea măsurilor preventive agenția județeană pentru protecția mediului se consultă cu comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu. În funcție de factorul de mediu potențial afectat, agenția județeană		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
<p>aprobată prin Legea nr. 19/2008</p> <p>(Directiva nr. 2004/35/CE privind răspunderea de mediu referitoare la prevenirea și repararea prejudiciului adus mediului)</p>	<p>pentru protecția mediului se poate consulta și cu următoarele autorități și/sau instituții:</p> <p>a) direcțiile bazinale de apă;</p> <p>b) consiliile științifice organizate la nivelul ariilor naturale protejate;</p> <p>c) oficiile de studii pedologice și agrochimice județene;</p> <p>d) inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare.</p> <p>(3) La evaluarea caracterului semnificativ al prejudiciului asupra mediului și la stabilirea măsurilor reparatorii agenția județeană pentru protecția mediului consultă pe lângă autoritățile prevăzute la alin. (2), după caz, și Agenția Națională pentru Protecția Mediului.</p> <p>(4) Reprezentanții autorităților și/sau instituțiilor consultate au următoarele obligații:</p> <p>a) de a analiza toate informațiile și/sau documentele transmise acestora de către agenția județeană pentru protecția mediului;</p> <p>b) de a transmite opiniile lor agenției județene pentru protecția mediului, în termen de 24 de ore, în cazul măsurilor preventive, și de 5 zile, în cazul măsurilor reparatorii, de la primirea informațiilor și/sau a documentelor prevăzute la lit. a).</p>		
	<p>Art. 9</p> <p>Autoritatea competentă pentru constatarea prejudiciului asupra mediului, a unei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu, precum și pentru identificarea</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	operatorului responsabil este Garda Națională de Mediu, prin comisaratele județene.		
	<p>Art. 10</p> <p>(1)În cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu asupra mediului, operatorul este obligat să ia imediat măsurile preventive necesare și, în termen de 2 ore de la luarea la cunoștință a apariției amenințării, să informeze agenția județeană pentru protecția mediului și comisariatul județean al Gărzii Naționale de Mediu.</p> <p>(5)În cazul în care amenințarea iminentă persistă în ciuda măsurilor preventive adoptate, operatorul informează, în termen de 6 ore de la momentul la care a constatat ineficiența măsurilor luate, agenția județeană pentru protecția mediului și comisariatul județean al Gărzii Naționale de Mediu despre:</p> <p>a)măsurile întreprinse pentru prevenirea prejudiciului;</p> <p>b)evoluția situației în urma aplicării măsurilor preventive;</p> <p>c)alte măsuri suplimentare, după caz, care se iau pentru prevenirea înrăutățirii situației.</p>		
	<p>Art. 13</p> <p>În cazul producerii unui prejudiciu asupra mediului, operatorul informează, în maxim 2 ore de la producerea prejudiciului, agenția județeană pentru protecția mediului și comisariatul județean al Gărzii Naționale de Mediu despre:</p> <p>a)datele de identificare ale operatorului;</p>		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>b)momentul și locul producerii prejudiciului adus mediului;</p> <p>c)caracteristicile prejudiciului adus mediului;</p> <p>d)cauzele care au generat prejudiciul;</p> <p>e)elementele de mediu afectate;</p> <p>f)măsurile demarate pentru prevenirea extinderii sau agravării prejudiciului adus mediului;</p> <p>g)alte informații considerate relevante de operator.</p>		
	<p>Art. 20</p> <p>(1)Orice persoană fizică sau juridică care este afectată sau posibil a fi afectată de un prejudiciu asupra mediului sau care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim are dreptul:</p> <p>a)să transmită comisariatului județean al Gărzii Naționale de Mediu orice observații referitoare la producerea unui prejudiciu asupra mediului sau a unei amenințări iminente cu un astfel de prejudiciu;</p> <p>b)să solicite agenției județene pentru protecția mediului, în scris sau prin mijloace electronice de comunicare, să ia măsurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.</p> <p>(2)Se poate adresa comisariatului județean al Gărzii Naționale de Mediu și, respectiv, agenției județene pentru protecția mediului și orice organizație neguvernamentală care promovează protecția mediului și care îndeplinește condițiile cerute de legislația în vigoare, considerându-se că aceasta este</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim.		
	Art. 37 (1) În cazul în care comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu constată un prejudiciu a cărui origine nu se situează pe teritoriul României, informează Comisia Europeană și alte state interesate, prin intermediul autorității publice centrale pentru protecția mediului, despre prejudiciul asupra mediului.		
	Art. 40 alin. (2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de personalul împuternicit din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.	Art. 40 (1) Următoarele fapte constituie contravenție: a) nerespectarea prevederilor: art. 7 alin. (2) (2) Operatorii au obligația de a transmite agenției județene pentru protecția mediului rezultatele evaluărilor, precum și datele și informațiile solicitate de aceasta, în termen de 3 zile de la obținerea lor. 10 alin. (5) (5) În cazul în care amenințarea iminentă persistă în ciuda măsurilor preventive adoptate, operatorul informează, în termen de 6 ore de la momentul la care a constatat ineficiența măsurilor luate, agenția județeană pentru protecția mediului și comisariatul județean al Gărzii Naționale de Mediu despre: a) măsurile întreprinse pentru prevenirea prejudiciului; b) evoluția situației în urma aplicării măsurilor preventive;	amendă între 5.000 lei și 10.000 lei pentru persoane fizice și între 10.000 lei și 20.000 lei pentru persoane juridice

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		c)alte măsuri suplimentare, după caz, care se iau pentru prevenirea înrăutățirii situației.	
		<p>b)nerespectarea prevederilor:</p> <p>art. 10 alin. (1) teza a doua (1)În cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu asupra mediului, operatorul este obligat să ia imediat măsurile preventive necesare și, în termen de 2 ore de la luarea la cunoștință a apariției amenințării, să informeze agenția județeană pentru protecția mediului și comisaritul județean al Gărzii Naționale de Mediu.</p> <p>art. 13 În cazul producerii unui prejudiciu asupra mediului, operatorul informează, în maxim 2 ore de la producerea prejudiciului, agenția județeană pentru protecția mediului și comisaritul județean al Gărzii Naționale de Mediu despre:</p> <p>a)datele de identificare ale operatorului; b)momentul și locul producerii prejudiciului adus mediului; c)caracteristicile prejudiciului adus mediului; d)cauzele care au generat prejudiciul; e)elementele de mediu afectate; f)măsurile demarate pentru prevenirea extinderii sau agravării prejudiciului adus mediului; g)alte informații considerate relevante de operator.</p> <p>14 alin. (1) lit. a) (1)Operatorul este obligat să:</p> <p>a)acționeze imediat pentru a controla, izola, elimina sau, în caz contrar, pentru a gestiona poluanții</p>	<p>amendă între 25.000 lei și 40.000 lei pentru persoane fizice și între 50.000 lei și 80.000 lei pentru persoane juridice;</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		respectivi și/sau orice alți factori contaminanți, în scopul limitării sau prevenirii extinderii prejudiciului asupra mediului și a efectelor negative asupra sănătății umane sau agravării deteriorării serviciilor.	
		<p>c) nerespectarea prevederilor:</p> <p>art. 7 alin. (3), (3) Terții au obligația de a permite realizarea de măsuri preventive sau reparatorii pe proprietățile lor. Aceste măsuri nu trebuie să conducă, pe cât posibil, la scăderea valorii proprietății.</p> <p>10 alin. (1) prima teză (1) În cazul unei amenințări iminente cu un prejudiciu asupra mediului, operatorul este obligat să ia imediat măsurile preventive necesare și, în termen de 2 ore de la luarea la cunoștință a apariției amenințării, să informeze agenția județeană pentru protecția mediului și comisariatul județean al Gărzii Naționale de Mediu.</p> <p>14 alin. (1) lit. b) b) să pună la dispoziția publicului, la cerere, raportul de securitate, iar în cazul aplicării prevederilor art. 22 alin. (3), să pună la dispoziția acestuia un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include cel puțin informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major;</p> <p>17 alin. (1)</p>	<p>amendă între 40.000 lei și 50.000 lei pentru persoane fizice și între 80.000 lei și 100.000 lei pentru persoane juridice</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		(1)Operatorii identifică măsurile reparatorii posibile în conformitate cu anexa nr. 2 și le transmit agenției județene pentru protecția mediului spre aprobare, în termen de 15 de zile de la data producerii prejudiciului, cu excepția cazului în care agenția județeană pentru protecția mediului a luat măsurile reparatorii respective conform prevederilor art. 15 lit. e) și ale art. 16.	
		<p>d)nerespectarea prevederilor:</p> <p>art. 11 lit. a)-c)</p> <p>a)notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate;</p> <p>b)documentul ce reprezintă PPAM și sistemul de management al securității, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;</p> <p>c)raportul de securitate, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 3;</p> <p>15 lit. a)-d)</p> <p>În orice moment agenția județeană pentru protecția mediului are posibilitatea exercitării următoarelor atribuții:</p> <p>a)să solicite operatorului să furnizeze informații despre orice amenințare iminentă cu un prejudiciu asupra mediului sau despre orice caz suspect de amenințare iminentă;</p> <p>b)să solicite operatorului să ia măsurile preventive necesare;</p> <p>c)să dea operatorului instrucțiuni despre măsurile preventive necesare a fi luate;</p>	amendă între 40.000 lei și 50.000 lei pentru persoane fizice și între 80.000 lei și 100.000 lei pentru persoane juridice
Legea 278/2013	Art 70 alin. (4)		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
privind emisiile industriale	Autoritatea competentă pentru inspecție și control este Garda Națională de Mediu și structurile sale teritoriale.		
	Art. 73 alin. (4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează de către comisarii și persoanele împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu. (2) Pentru nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1) se aplică și sancțiunea complementară de suspendare a activității operatorului economic.	Art. 73 (1) Următoarele fapte constituie contravenții: a) nerespectarea prevederilor art. 50 alin. (13): (13) Instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de co-incinerare a deșeurilor trebuie să fie exploatată și controlată de către o persoană fizică ce are pregătirea și competența necesare pentru acest tip de activitate.	amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei
		b) nerespectarea prevederilor: art. 50 alin. (12), (12) Deșeurile infecțioase provenite din activitățile medicale care prezintă riscuri de infectare trebuie introduse direct în cuptor, fără a fi amestecate, în prealabil, cu alte categorii de deșuri și fără a fi manipulate în mod direct. art. 52 alin. (1), (2), (5) și (6) (1) Operatorul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de co-incinerare a deșeurilor este obligat să ia toate măsurile de precauție necesare privind livrarea și recepția deșeurilor, pentru a preveni sau a limita, pe cât posibil, poluarea aerului, a solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și alte efecte negative asupra mediului,	amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>mirosurile, zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea umană.</p> <p>(2)Înainte de acceptarea recepției deșeurilor în instalația de incinerare a deșeurilor sau în instalația de co-incinerare a deșeurilor, operatorul determină masa fiecărui tip de deșeu, conform clasificării din lista europeană a deșeurilor instituită prin Decizia 2000/532/CE.</p> <p>(5)Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de co-incinerare a deșeurilor, operatorul efectuează cel puțin următoarele proceduri:</p> <p>a)verificarea documentelor impuse de prevederile Legii nr. 211/2011 și, după caz, de dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, precum și de legislația privind transportul de mărfuri periculoase;</p> <p>b)prelevarea de probe reprezentative, în măsura în care este posibil și, dacă este adecvat, înainte de descărcare, pentru a verifica, prin efectuarea de controale, conformitatea cu informațiile prevăzute la alin. (3) și (4) și pentru a permite autorităților competente din domeniul protecției mediului să determine natura deșeurilor tratate, ținând cont și de prevederile art. 50 alin. (12).</p> <p>(6)Probele prevăzute la alin. (5) lit. b) se păstrează cel puțin o lună după incinerarea sau co-incinerarea deșeurilor în cauză.</p> <p>art. 53 alin. (2) și (3)</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(2)Transportul și depozitarea temporară a reziduurilor uscate, sub formă de pulberi, se efectuează astfel încât să se evite dispersia reziduurilor respective în mediu.</p> <p>(3)Înainte stabilirii modalităților de eliminare sau de reciclare a reziduurilor se efectuează teste corespunzătoare, pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de poluare al reziduurilor. Testele respective se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și a metalelor grele din fracția solubilă.</p>	
		<p>c)nerespectarea prevederilor:</p> <p>art. 21 alin. (2) (2)La cererea autorității competente, operatorul prezintă toate informațiile necesare în scopul reexaminării condițiilor de autorizare, în special rezultatele monitorizării emisiilor și alte date care permit efectuarea unei comparații a funcționării instalației cu cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT aplicabile și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile.</p> <p>art. 30 alin. (12) (12)Operatorul informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu cu privire la fiecare caz specific prevăzut la alin. (10) și (11).</p> <p>art. 31 alin. (2) (2)Pentru aprobarea aplicării ratei minime de desulfurare, prevăzută la alin. (1) lit. a), este necesar ca operatorul să elaboreze un raport tehnic</p>	<p>amendă de la 25.000 lei la 50.000 lei</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>justificativ așa cum este prevăzut la art. 72 alin. (5) lit. a), care să fie avizat de autoritatea publică centrală din domeniul energiei și/sau de autoritatea publică centrală pentru administrație publică, după caz, înainte de a fi înaintat autorității publice centrale pentru protecția mediului.</p> <p>art. 33 alin. (1) lit. a) și b) (1)În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023, instalațiile de ardere sunt exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31, după caz, precum și de la includerea acestora în planul național de tranziție prevăzut la art. 32, în situația în care sunt îndeplinite următoarele condiții: a)operatorul instalației de ardere se angajează, printr-o declarație scrisă transmisă până la data de 1 ianuarie 2014 autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu și cu înștiințarea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, că instalația în cauză nu funcționează mai mult de 17.500 de ore în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023; b)operatorul are obligația de a transmite anual un raport autorității competente pentru protecția mediului și de a înștiința autoritatea publică centrală din domeniul economiei și/sau autoritatea publică centrală pentru administrație publică cu privire la evidența numărului de ore de funcționare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016;</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 37 alin. (3) (3)În termen de 48 de ore de la momentul funcționării necorespunzătoare sau al defectării echipamentelor de depoluare, operatorul informează, în scris, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu.</p> <p>art. 38 alin. (2) și (4),</p> <p>art. 48 alin. (1), (2) și (4) (1)Monitorizarea emisiilor provenite de la instalațiile de incinerare sau co-incinerare a deșeurilor se realizează potrivit prevederilor din anexa nr. 6 părțile a 6-a și a 7-a. (2)Instalarea și funcționarea sistemelor automatizate de măsurare sunt supuse, anual, controlului și testelor de verificare adecvate, potrivit prevederilor din anexa nr. 6 partea a 6-a pct. 1. (4)Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control să verifice respectarea condițiilor de funcționare și a valorilor-limită de emisie prevăzute în autorizația de mediu.</p> <p>art. 50 alin. (6)-(8) și (10) (6)În instalațiile de incinerare a deșeurilor, temperaturile prevăzute la alin. (3)-(5) trebuie măsurate în apropierea peretelui intern al camerei de combustie, în situația în care autoritatea competentă pentru protecția mediului nu autorizează efectuarea măsurărilor într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(7)Fiecare cameră de combustie a unei instalații de incinerare a deșeurilor este echipată cu cel puțin un arzător auxiliar, care pornește automat când temperatura gazelor de combustie, după ultima injecție de aer de combustie, scade sub temperatura de 850°C, respectiv 1.100°C.</p> <p>(8)Arzătoarele auxiliare sunt utilizate și în fazele de pornire și de oprire, cu scopul de a asigura, în permanență, temperaturile respective, în timpul fazelor menționate și, de asemenea, atât timp cât în camera de combustie se găsesc deșeuri nearsă.</p> <p>(10)Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de co-incinerare a deșeurilor dispun de sisteme automate care împiedică alimentarea cu deșeuri, în următoarele situații:</p> <p>a)în timpul fazei de pornire, până când este atinsă temperatura prevăzută la alin. (3)-(5) ori temperatura stabilită potrivit art. 51 alin. (1);</p> <p>b)de fiecare dată când nu se menține temperatura prevăzută la alin. (3)-(5) sau temperatura stabilită potrivit prevederilor art. 51 alin. (1);</p> <p>c)de fiecare dată când măsurătorile continue arată că una dintre valorile-limită de emisie este depășită din cauza unor dereglări sau deficiențe ale sistemelor de tratare a gazelor reziduale.</p> <p>art. 52 alin. (4)</p> <p>(4)Informațiile prevăzute la alin. (3) cuprind următoarele:</p> <p>a)toate informațiile administrative privind procesul de generare, conținute în documentele prevăzute la alin. (5) lit. a);</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>b)compoziția fizică și, în măsura în care este posibil, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt adecvate pentru procesul de incinerare prevăzut;</p> <p>c)caracteristicile periculoase ale deșeurilor, substanțele cu care acestea nu pot fi amestecate și măsurile de precauție/prevenire ce trebuie luate în momentul manipulării lor.</p> <p>art. 59 alin. (10) și (10)Operatorul are obligația să ia toate măsurile de prevenire corespunzătoare pentru a reduce la minimum emisiile de compuși organici volatili, în cursul operațiunilor de pornire și oprire.</p> <p>art. 62 (1)Operatorul furnizează autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu, o dată pe an sau/și la cerere, date care să îi permită acesteia să verifice conformarea cu următoarele condiții, după caz:</p> <p>a)valorile-limită de emisie în gazele reziduale, valorile-limită pentru emisiile fugitive și valorile-limită pentru emisiile totale ale compușilor organici volatili;</p> <p>b)cerințele specificate în schema de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr. 7 partea a 5-a;</p> <p>c)derogările acordate potrivit prevederilor art. 59 alin. (3)-(6).</p> <p>(2)Raportul privind conformarea include, după caz, un plan de gestionare a solvenților organici întocmit</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 7 partea a 7-a.	
		d)nerespectarea prevederilor: art. 4 alin. (1) (1)Este interzisă operarea fără autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu a oricărei instalații sau instalații de ardere, instalații de incinerare a deșeurilor sau instalații de coincinerare. art. 22 alin. (2) și (6)-(8) (2)În situația în care, în desfășurarea activității, se utilizează, se produc sau se emit substanțe periculoase relevante și luând în considerare posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației, operatorul întocmește și prezintă autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației integrate de mediu un raport privind situația de referință, înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de prima actualizare a autorizației realizate după data intrării în vigoare a prezentei legi. (6)La încetarea definitivă a activității, operatorul evaluează starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante utilizate, produse sau emise de instalație. În cazul în care instalația a determinat o poluare semnificativă a solului sau a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante, comparativ cu starea prezentată în raportul privind situația de referință prevăzut la alin. (2)-(5), operatorul ia măsurile necesare pentru depoluare, astfel încât să readucă	amendă de la 30.000 lei la 60.000 lei

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>amplasamentul la starea descrisă în raportul privind situația de referință. În acest scop se ia în considerare și fezabilitatea tehnică a unor astfel de măsuri.</p> <p>(7) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (6), la data încetării definitive a activităților și în cazul în care contaminarea solului și a apelor subterane din cadrul amplasamentului prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu ca urmare a desfășurării activităților autorizate, înainte de prima actualizare a autorizației, după data intrării în vigoare a prezentei legi și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d), operatorul ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate potrivit prevederilor legislației specifice, să nu mai prezinte un astfel de risc.</p> <p>(8) În cazul în care operatorul nu se afla, la momentul autorizării, sub incidența prevederilor legale care să îl oblige să întocmească raportul privind situația de referință conform alin. (2)-(5), la data încetării definitive a activităților, acesta ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate, să nu mai prezinte niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu, cauzat de contaminarea solului și a apelor subterane ca rezultat al activităților autorizate și ținând seama de condițiile</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d)</p> <p>art. 50 alin. (1) și (3)-(5)</p> <p>(1)Instalațiile de incinerare a deșeurilor trebuie să funcționeze astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total al zgurii și al cenușii de vatră să fie mai mic de 3% din greutatea în stare uscată a acestora sau pierderea la calcinare să fie mai mică de 5% din greutatea în stare uscată a acestora.</p> <p>(3)Instalațiile de incinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, după ultima admisie de aer de combustie, gazele rezultate din incinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850°C, timp de cel puțin două secunde.</p> <p>(4)Instalațiile de coincinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, gazele rezultate din coincinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850°C, timp de cel puțin două secunde.</p> <p>(5)În situația în care sunt incinerate sau coincinerate deșeuri periculoase, având un conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1%, temperatura necesară conformării cu prevederile alin. (3) și (4) este de cel puțin 1.100°C.</p> <p>art. 55 alin. (1)</p> <p>(1)Documentația de solicitare pentru emiterea unei noi autorizații de mediu, în cazul instalațiilor de</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>incinerare a deșeurilor și al instalațiilor de coincinerare a deșeurilor, este pusă la dispoziția publicului, cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri, pentru ca publicul să poată face observații cu privire la aceste documente de solicitare înainte ca autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației de mediu să ia o decizie. Decizia respectivă, însoțită de cel puțin un exemplar al autorizației de mediu, și fiecare actualizare ulterioară se pun, de asemenea, la dispoziția publicului.</p> <p>art. 59 alin. (1) (1) Operatorul are obligația să aplice măsurile necesare prin care să se asigure că instalația este conformă cu una dintre următoarele condiții: a) emisiile de compuși organici volatili din instalație să respecte valorile-limită de emisie în gazele reziduale și valorile-limită pentru emisiile fugitive sau valorile-limită pentru emisiile totale, precum și celelalte cerințe prevăzute în anexa nr. 7 părțile a 2-a și a 3-a; b) să aplice o schemă de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr. 7 partea a 5-a, cu condiția să atingă o reducere a emisiilor echivalentă cu cea pe care ar realiza-o aplicând valorile-limită de emisie menționate la lit. a).</p> <p>art. 63 alin. (4) (4) În cazul unei modificări substanțiale, operatorul are obligația să demonstreze autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu conformarea instalației cu dispozițiile prezentei legi.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>e)nerespectarea prevederilor:</p> <p>art. 8 alin. (1), (2) și (4)</p> <p>(1)Operatorul are obligația să respecte condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.</p> <p>(2)În cazul încălcării oricăreia dintre condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu, operatorul are următoarele obligații:</p> <p>a)informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu;</p> <p>b)ia imediat măsurile necesare pentru a restabili conformitatea, în cel mai scurt timp posibil, potrivit condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.</p> <p>(4)Operatorul are obligația să întrerupă operarea instalației, a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor, a instalației de co-incinerare a deșeurilor sau a unor părți relevante ale acestora, în cazul în care încălcarea condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu reprezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau riscă să aibă un efect advers semnificativ imediat asupra mediului, până la restabilirea conformării, prin aplicarea prevederilor alin. (2) lit. b) și alin. (3).</p> <p>art. 11 lit. a)-c), g) și h)</p> <p>Operatorul ia măsurile necesare astfel încât exploatarea instalației să se realizeze cu respectarea următoarelor prevederi generale:</p>	<p>amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>a)sunt luate toate măsurile necesare pentru prevenirea poluării; b)se aplică cele mai bune tehnici disponibile; c)nu se generează nicio poluare semnificativă; g)sunt luate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor și limitarea consecințelor acestora; h)sunt luate măsurile necesare pentru ca, în cazul încetării definitive a activității, să se evite orice risc de poluare și să se readucă amplasamentul la o stare satisfăcătoare, potrivit prevederilor art. 22.</p> <p>art. 20 alin. (1) și (3) (1)Operatorul are obligația să informeze autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu cu privire la orice modificări planificate în ceea ce privește caracteristicile, funcționarea sau extinderea instalației, care pot avea consecințe asupra mediului, precum și în ceea ce privește datele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. f). (3)Nicio modificare substanțială planificată a unei instalații nu se poate realiza fără obținerea prealabilă a actelor de reglementare corespunzătoare etapelor de dezvoltare a unor astfel de modificări.</p> <p>art. 23 alin. (2) (2)Operatorii instalațiilor care desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1 acordă autorităților competente cu atribuții de inspecție și control întreaga asistență necesară pentru a realiza vizite la fața locului, pentru prelevarea de probe și pentru obținerea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta lege.</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 33 alin. (1) lit. d) (1)În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023, instalațiile de ardere sunt exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31, după caz, precum și de la includerea acestora în planul național de tranziție prevăzut la art. 32, în situația în care sunt îndeplinite următoarele condiții: d)instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW, care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație de mediu după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr. 5 partea 1;</p> <p>art. 34 alin. (3) (3)Instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li sa acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr. 5 partea 1.</p> <p>art. 37 alin. (4) (4)Durata cumulată a perioadelor în care instalația funcționează fără echipament corespunzător de reducere a emisiilor nu poate depăși 120 de ore pe parcursul oricărei perioade de 12 luni.</p> <p>art. 40 alin. (2) lit. a) (2)Pentru instalațiile de ardere cu combustibil multiplu prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, după caz, în locul valorilor-limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin. (1) se aplică valori-limită de emisie stabilite astfel:</p> <p>a) în situația în care în cursul funcționării instalației de ardere proporția contribuției dintre combustibilul determinant în raport cu suma puterilor calorice produse de toți combustibilii este mai mare sau egală cu 50%, valoarea-limită de emisie este cea prevăzută în anexa nr. 5 partea 1 pentru combustibilul determinant;</p> <p>art. 46 alin. (2)-(4) și (8)-(12)</p> <p>(2) Emisiile de poluanți în aer provenind de la instalațiile de incinerare și coincinerare a deșeurilor nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 6 partea a 3-a și a 4-a sau valorile determinate potrivit prevederilor din partea a 4-a a anexei respective și să nu aducă atingere prevederilor Legii nr. 104/2011.</p> <p>(3) În cazul în care într-o instalație de coincinerare a deșeurilor mai mult de 40% din căldura rezultată provine de la deșeuri periculoase sau în situația în care instalația coincidează deșeuri municipale în amestec netratate, se aplică valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.</p> <p>(4) Evacuarea în mediul acvatic a apelor uzate rezultate în urma tratării gazelor reziduale provenite de la instalațiile de incinerare sau coincinerare se limitează pe cât posibil, iar concentrațiile substanțelor poluante nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 5-a.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(8)Nu este permisă nicio diluare a apelor uzate, în scopul conformării cu valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 6 partea a 5-a.</p> <p>(9)Amplasamentele instalațiilor de incinerare și coincinerare a deșeurilor, inclusiv zonele asociate de stocare a deșeurilor, sunt proiectate și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane.</p> <p>(10)Apele meteorice contaminate, apele contaminate rezultate din scurgeri sau cele rezultate în urma intervențiilor contra incendiilor, provenite de pe amplasamentul instalației de incinerare ori al instalației de coincinerare a deșeurilor, trebuie colectate și stocate într-un bazin colector cu o capacitate suficientă care să permită analiza și, dacă este cazul, tratarea acestora înainte de evacuare.</p> <p>(11)Fără a aduce atingere prevederilor art. 50 alin. (10) lit. c), în situația în care valorile-limită de emisie sunt depășite, este interzisă funcționarea pe o perioadă mai mare de 4 ore fără întrerupere a instalației de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor ori a cuptoarelor individuale care compun o instalație de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor.</p> <p>(12)Durata cumulată de funcționare în cursul unui an, în condițiile prevăzute la alin. (11), nu trebuie să depășească 60 de ore pentru cuptoarele care sunt conectate la un singur sistem de tratare a gazelor reziduale.</p> <p>art. 47</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>În cazul unei defecțiuni, operatorul instalației de incinerare sau al instalației de coincinerare a deșeurilor reduce sau întrerupe, după caz, cât mai repede, funcționarea instalației, până când este posibilă repunerea în stare de funcționare normală.</p> <p>art. 49 Valorile-limită de emisie stabilite pentru poluanții emiși în aer și în apă se consideră respectate în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa nr. 6 partea a 8-a.</p> <p>art. 51 alin. (3) și (4) (3)Emisiile de carbon organic total și monoxid de carbon provenite din instalațiile de coincinerare a deșeurilor, pentru care s-a emis o autorizație de mediu cu condiții modificate de funcționare potrivit prevederilor alin. (1), respectă valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a. (4)Emisiile de carbon organic total provenind de la cazanele pentru scoarță utilizate în industria celulozei pentru hârtie și a hârtiei, care coincid cu deșeurile la locul producerii acestora, aflate în activitate și pentru care a fost acordată o autorizație de mediu înainte de data de 28 decembrie 2002 și care sunt autorizate cu condiții modificate de funcționare potrivit prevederilor alin. (1), respectă valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.</p> <p>art. 59 alin. (8) (8)Emisiile de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D ori H360F sau emisiile de</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H341 ori H351 sunt verificate în condiții controlate, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie relevante prevăzute în anexa nr. 7 partea a 4-a.</p> <p>art. 66 Este interzisă evacuarea următoarelor deșeuri în orice corp de apă, precum și în Marea Neagră: a) deșeurile solide din instalațiile producătoare de dioxid de titan; b) soluțiile-mură care rezultă din faza de filtrare după hidroliza soluției de sulfat de titanil provenind din instalații care utilizează procedeul sulfat, inclusiv deșeuri acide asociate cu aceste soluții-mură, conținând, în total, mai mult de 0,5% acid sulfuric liber și diferite metale grele și inclusiv acele soluții-mură care au fost diluate astfel încât proporția de acid sulfuric liber să nu depășească 0,5%; c) deșeurile provenind din instalații care utilizează procedeul cu clor, conținând mai mult de 0,5% acid clorhidric liber și diferite metale grele, inclusiv deșeurile care au fost diluate astfel încât proporția de acid clorhidric liber să nu depășească 0,5%; d) sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide provenite de la tratarea - concentrarea sau neutralizarea - deșeurilor menționate la lit. b) și c) și care conțin diferite metale grele, fără a include deșeurile neutralizate, filtrate sau decantate care</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>conțin numai urme de metale grele și care, înainte de orice diluție, au un pH mai mare de 5,5.</p> <p>art. 67 Emisiile în apă, provenind de la instalațiile producătoare de dioxid de titan, nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea 1.</p> <p>art. 68 alin. (2) (2)Emisiile în aer provenite de la astfel de instalații nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea a 2-a.</p>	
<p>Legea 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător</p> <p>(Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa, publicată în</p>	<p>Art. 7 lit. a) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții și responsabilități: a) urmărește aplicarea dispozițiilor prezentei legi;</p>		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
<p>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 152 din 11 iunie 2008 și ale Directivei 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arseniul, cadmiul, mercurul, nichelul, hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 23 din 26 ianuarie 2005)</p>			
	<p>Art. 11 Autoritatea publică centrală și autoritățile publice teritoriale de inspecție și control în</p>		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>domeniul protecției mediului au următoarele atribuții și responsabilități:</p> <p>a) asigură controlul în vederea respectării dispozițiilor prezentei legi;</p> <p>b) controlează aplicarea măsurilor din planurile de menținere a calității aerului, din planurile de calitate a aerului și din planurile de acțiune pe termen scurt;</p> <p>c) verifică transmiterea datelor de către operatorii economici în vederea elaborării inventarelor locale de emisii, la autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului;</p> <p>d) verifică respectarea utilizării echipamentelor, prevăzute în actele de reglementare emise de autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, de către operatorii economici, în scopul realizării automonitorizării emisiilor de poluanți în atmosferă;</p> <p>e) verifică respectarea condițiilor stabilite prin prezenta lege în interiorul zonei de protecție;</p> <p>f) informează autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului cu privire la rezultatele controalelor efectuate, potrivit prevederilor prezentei legi, la solicitarea acesteia;</p> <p>g) informează instituțiile care au obligații potrivit prevederilor prezentei legi, în cazul constatării unor neconformități.</p>		
	<p>Art. 80 alin. (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 79 se fac de personalul împuternicit din cadrul autorităților</p>	<p>Art. 79 alin. (1) Constituie contravenții nerespectarea următoarelor obligații:</p>	<p>amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane juridice</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>publice de inspecție și control pentru protecția mediului, conform atribuțiilor stabilite prin lege.</p>	<p>a) obligațiile ce revin titularilor de activități care dețin surse fixe de poluare atmosferică de a participa la elaborarea programelor de reducere a emisiilor, a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;</p> <p>b) obligațiile ce revin titularilor de activități care dețin surse fixe de poluare atmosferică, conform prevederilor cuprinse în programele de reducere a emisiilor, în planurile de menținere a calității aerului, în planurile de calitate a aerului și în planurile de acțiune pe termen scurt;</p> <p>c) obligațiile ce revin titularilor de activități la declanșarea de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului a planului de acțiune pe termen scurt, de a lua măsuri urgente și eficiente de reducere a emisiilor de poluanți în aer, astfel încât concentrația acestora în aerul înconjurător să fie redusă până la atingerea nivelului valorii-limită, inclusiv prin oprirea temporară a activității, dacă este cazul.</p>	
		<p>Art. 79 alin. (2) Constituie contravenții nerespectarea următoarelor obligații:</p> <p>a) obligația utilizatorilor de surse mobile de a asigura încadrarea în limitele de emisie stabilite pentru fiecare tip specific de sursă, precum și de a le supune inspecțiilor tehnice, conform prevederilor legislației în vigoare. Această prevedere nu este aplicabilă utilizatorilor de autovehicule rutiere pentru care se aplică legislația în vigoare privind circulația pe drumurile publice;</p> <p>b) obligația de a se supune tuturor procedurilor și cerințelor legale care conduc la prevenirea,</p>	<p>Amendă de la 500 lei la 10.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 5.000 lei la 15.000 lei, pentru persoane juridice</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		eliminarea sau reducerea impactului asupra aerului înconjurător și a mediului ca întreg; c) obligația de transformare a surselor difuze în surse de emisii dirijate, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și economic.	
		Art. 79 alin. (3) Constituie contravenții nerespectarea următoarelor obligații: a) obligația titularului de activitate de a furniza autorităților competente informațiile solicitate pentru elaborarea inventarelor de emisii de poluanți atmosferici; b) obligația titularului de activitate de a informa autoritățile competente în cazul depășirii valorilor-limită de emisie, impuse prin actele de reglementare.	Amendă de la 500 lei la 2.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane juridice
		Art. 79 alin. (4) Constituie contravenții nerespectarea următoarelor obligații: a) prevederile referitoare la protecția atmosferei din acordul și/sau autorizația de mediu/autorizația integrată de mediu; b) obligațiile titularilor de activitate care dețin surse fixe de poluare atmosferică de a se supune controlului autorităților competente, conform legislației în vigoare; c) obligațiile titularilor de activitate de a anunța, de îndată, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului despre producerea unor avarii, accidente, incidente, opriri/porniri accidentale.	Se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei, pentru persoane juridice
		Art. 79 alin. (5) Constituie contravenție nerespectarea următoarelor prevederi legale de către primari, președinții	Se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 7.500 lei

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>consiliilor județene și Consiliul General al Municipiului București:</p> <p>art. 21 alin. (1) lit. b) și c): (1)Președintele consiliului județean are următoarele atribuții și responsabilități: b)propune spre aprobare consiliului județean planurile de calitate a aerului care conțin măsuri și/sau acțiuni comune pentru mai multe unități administrativ-teritoriale învecinate, în termen de 30 de zile de la data avizării acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului; c)transmite, anual, autorității publice teritoriale pentru protecția mediului raportul privind realizarea măsurilor cuprinse în planul de menținere a calității aerului.</p> <p>art. 22 lit. c), d), f)-j): Primarii au următoarele atribuții și responsabilități: c)asigură elaborarea planurilor de calitate a aerului și le supun aprobării consiliului local în termen de 30 de zile după avizarea acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului; d)participă la elaborarea planurilor de menținere a calității aerului și pune în aplicare măsurile prevăzute în plan care intră în responsabilitatea lor; f)transmit, anual, autorității publice teritoriale pentru protecția mediului raportul privind realizarea măsurilor cuprinse în planul de calitate a aerului; g)furnizează autorităților teritoriale pentru protecția mediului informațiile și documentația necesare în</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		vederea evaluării și gestionării calității aerului înconjurător; h) realizează măsurile din planurile de menținere a calității aerului și din planurile de calitate a aerului și/sau măsurile și acțiunile din planurile de acțiune pe termen scurt, care intră în responsabilitatea lor, și asigură fonduri financiare în acest scop; i) includ amplasamentul punctului fix de măsurare și zona de protecție aferentă în planurile de urbanism; j) marchează prin panouri de avertizare limita zonei de protecție a punctelor fixe de măsurare;	
	Art. 82 Infrațiunile prevăzute la art. 81 se constată de către personalul împuternicit din cadrul autorităților publice centrale competente și din unitățile teritoriale ale acestora, precum și din cadrul autorităților publice locale, conform atribuțiilor stabilite prin lege. Actele de constatare se transmit organului de urmărire penală competent.	Art. 81 lit. a) Constituie infrațiuni și se pedepsesc după cum urmează: a) neelaborarea, de către titularii activităților care constituie surse fixe importante de emisii, a planurilor pentru situații de urgență, care stabilesc măsurile aplicabile în interiorul amplasamentului, precum și nesolicitarea aprobării de la autoritățile competente pentru măsurile stabilite a se aplica în afara amplasamentului;	Închisoare de la 3 luni la un an sau amendă
		Art. 81 lit. b) Constituie infrațiuni și se pedepsesc după cum urmează: b) neoprirea în caz de pericol iminent a funcționării instalațiilor care constituie sursă de pericol cu impact asupra calității aerului înconjurător sau neanunțarea autorităților competente cu privire la pericol.	închisoare de la 1 la 5 ani
Hotărârea 780/2006 privind stabilirea	Art. 4 alin. (1) Autoritățile competente responsabile pentru aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri sunt: autoritatea publică centrală pentru protecția		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
<p>schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (...))</p>	<p>mediului, autoritatea publică centrală pentru economie, energie și mediul de afaceri, autoritatea publică centrală pentru transporturi, infrastructură și comunicații, autoritatea publică centrală pentru finanțe publice, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Garda Națională de Mediu și unitățile subordonate acestora.</p>		
	<p>Art. 28¹ alin. (1) (2) Constatarea nerespectării prevederilor alin. (1) se face de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului, care informează Garda Națională de Mediu.</p>	<p>Art. 28¹ alin. (1) (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează: a) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1) și (3)</p>	<p>Se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>(3)Aplicarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) se face de către personalul desemnat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.</p>	<p>(1)Pentru instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care generează emisii specifice activității respective, operatorul trebuie să dețină autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră emisă de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, potrivit prevederilor Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 3.420/2012 pentru aprobarea procedurii de emitere a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada 2013-2020, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(3)Pentru instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care generează emisii specifice activității respective, operatorul trebuie să dețină autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră emisă de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, pentru perioada de 10 ani care începe la data de 1 ianuarie 2021.</p> <p>și art. 9 alin. (3);</p> <p>(3)La schimbarea operatorului unei instalații care deține o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, noul operator are obligația să solicite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului revizuirea autorizației cu privire la denumirea și sediul noului operator, în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.</p>	
		<p>b)nerespectarea prevederilor</p> <p>art. 6 alin. (4)</p> <p>(4)Operatorul are obligația să asigure autorității competente pentru protecția mediului corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (1) și (2).</p>	<p>Se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		și ale art. 9 alin. (4) (4) Operatorul are obligația să garanteze corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (1).	
		c) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1) (1) Până la data de 31 decembrie a fiecărui an din perioada 2013-2020, operatorul are obligația de a informa Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la modificările planificate sau efective ale capacității, nivelului de activitate sau ale funcționării unei instalații, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.	Se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei
		d) nerespectarea prevederilor art. 14 ² alin. (8) (8) Operatorul de aeronave are obligația să asigure corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în raportul de monitorizare a datelor tonă-kilometru prevăzut la alin. (2). și ale art. 21 alin. (1), (2), (3), (3 ¹), (3 ²), (3 ³), (5), (6), (12), (13) și (14) (1) Operatorul și operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să monitorizeze și să raporteze emisiile de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.	Se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(2) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform prevederilor art. 14², are obligația să monitorizeze și să raporteze datele tonă-kilometru în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.</p> <p>(3) Operatorul unei instalații staționare are obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, până cel târziu la data de 1 noiembrie 2020, planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030.</p> <p>(3¹) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația de a transmite la Agenția Națională pentru Protecția Mediului raportul privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, elaborat în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.</p> <p>(3²) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația de a pune în aplicare conținutul raportului de îmbunătățire cu privire la metodologia de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu cerințele art. 69 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012.</p> <p>(3³) Operatorii de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră cel târziu până la data de 31 mai 2020. Planul de monitorizare și raportare aprobat este valabil pentru perioada 2020-2023.</p> <p>(5) Planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzut la alin. (3) și raportul</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>de monitorizare prevăzut la alin. (12) se întocmesc în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.</p> <p>(6) Operatorul de aeronave are obligația să depună planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.</p> <p>(12) În primul trimestru al fiecărui an, operatorul și operatorul de aeronave au obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră generate de instalația sau aeronava pe care o gestionează, pentru anul precedent, până cel târziu la data de 1 martie. Primul an de monitorizare pentru operatorii de aeronave începe la data de 1 ianuarie 2010.</p> <p>(13) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să asigure corectitudinea informațiilor din documentele prevăzute la alin. (12).</p> <p>(14) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să arhiveze planurile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră și rapoartele datelor tonă-kilometru, după caz, pentru o perioadă de 10 ani, însoțite de toate documentele întocmite de către verificatorii acreditați potrivit prevederilor art. 22 alin. (1) și să le predea noului operator, în cazul schimbării operatorului.</p>	
		<p>e) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (5) și (6)</p> <p>(5) Operatorul de aeronave are obligația să informeze Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire</p>	<p>Se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		la orice modificări care determină revizuirea planului de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru activități de aviație, prevăzut la art. 21 alin. (3), și a planului de monitorizare și raportare a datelor tonă-kilometru pentru activități de aviație, prevăzut la art. 21 alin. (4), în termen de 45 de zile de la data producerii modificării. (6) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să asigure corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră și în planul de monitorizare și raportare a datelor tonă-kilometru, după caz.	
		f) nerespectarea prevederilor art. 21 alin. (4) (4) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform prevederilor art. 14 ² , are obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, cu cel puțin 4 luni înainte de începutul perioadei la care se referă, un plan de monitorizare și raportare a datelor tonă-kilometru, întocmit în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.	Se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei
		g) nerespectarea prevederilor art. 15 ³ alin. (2) și (7) (2) Operatorul unei instalații care a încetat să mai desfășoare una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, pentru care a fost emisă autorizația de gaze cu efect de seră în condițiile legii, are obligația de a notifica imediat Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la data la care instalația și-a încetat definitiv sau temporar activitatea.	Se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei.

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		(7) Operatorul are obligația să garanteze corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (2) și (6).	
<p>Ordonanță de urgență 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon</p> <p>(Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE,</p>	<p>Art. 16</p> <p>(1) Garda Națională de Mediu, denumită în continuare GNM, asigură și organizează un sistem de inspecții planificate și neplanificate la toate complexurile de stocare cărora li se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență pentru verificarea și promovarea respectării cerințelor prezentei ordonanțe de urgență și pentru monitorizarea efectelor asupra mediului și asupra sănătății umane. Colaborarea autorităților implicate se va stabili printr-un protocol încheiat în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.</p> <p>(2) Inspecțiile trebuie să includă activități precum vizite la instalațiile de suprafață, inclusiv la instalațiile de injectare, evaluarea operațiilor de injectare și monitorizare derulate de către operator și verificarea tuturor înregistrărilor relevante ținute de către operator.</p> <p>(3) Inspecțiile planificate se desfășoară cel puțin o dată pe an în perioada operării și în primii 3 ani după închidere și, ulterior, o dată la 5 ani până la transferul de responsabilitate către ANRM.</p> <p>(4) În cadrul inspecțiilor se examinează instalațiile de injectare și instalațiile de monitorizare relevante, precum și toate efectele semnificative asupra mediului și</p>		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului)	<p>asupra sănătății umane produse de complexul de stocare.</p> <p>(5) Inspecțiile neplanificate se efectuează:</p> <p>a) în cazul în care ANRM este notificată sau i se aduce la cunoștință existența unor scurgeri ori a unor nereguli semnificative, potrivit art. 17;</p> <p>b) în cazul în care din rapoartele înaintate potrivit art. 15 se constată respectarea necorespunzătoare a condițiilor prevăzute în autorizație;</p> <p>c) pentru a face cercetări în legătură cu plângeri grave referitoare la probleme de mediu sau sănătate umană;</p> <p>d) în alte situații în care ANRM consideră necesar acest lucru.</p> <p>(6) În urma fiecărei inspecții, GNM elaborează un raport privind rezultatele inspecției. Raportul evaluează respectarea cerințelor prezentei ordonanțe de urgență și indică în ce măsură este necesar să se întreprindă sau nu acțiuni suplimentare.</p> <p>(7) Raportul prevăzut la alin. (6) se transmite operatorului în cauză și este pus la dispoziția publicului de către GNM, potrivit prevederilor legislației relevante în vigoare, în termen de 60 de zile de la inspecție.</p>		
	Art. 24 alin. (4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1)-(3 ¹) se fac de către personalul împuternicit din cadrul GNM și ANRM, potrivit responsabilităților legale, specifice celor două autorități.	Art. 24 alin. (1) (1) Constituie contravenție încălcarea următoarelor obligații: a) obligația persoanelor fizice și juridice de a solicita și de a obține actele emise potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în termenele stabilite de autoritățile competente;	Se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei la 60.000 lei, pentru persoane juridice,

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		b) obligația operatorului de a monitoriza instalațiile de injectare, complexul de stocare, inclusiv, acolo unde este posibil, pana de dioxid de carbon și, după caz, mediul înconjurător.	
		Art. 24 alin. (2) Constituie contravenție și încălcarea următoarelor obligații: a) obligația operatorului de a funcționa cu respectarea prevederilor actelor de reglementare emise în baza prezentei ordonanțe de urgență; b) obligația operatorului de a notifica autoritățile responsabile și de a lua măsurile corective necesare, inclusiv măsurile privind protecția sănătății umane, în cazul unor scurgeri sau al unor nereguli semnificative.	Se sancționează cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei la 100.000 lei, pentru persoane juridice.
		Art. 24 alin. (3) Constituie contravenție nerespectarea prevederilor: art. 13 alin. (1) (1) Un flux de dioxid de carbon conține preponderent dioxid de carbon. Adăugarea de deșeuri și de alte materii în scopul eliminării lor este interzisă. art. 15 (1) Operatorul este obligat să raporteze ANRM, cel puțin o dată pe an, următoarele: a) toate rezultatele monitorizării desfășurate potrivit prevederilor art. 14, în perioada de raportare, inclusiv informații privind tehnologia de monitorizare utilizată; b) cantitățile și proprietățile fluxurilor de dioxid de carbon livrate și injectate în perioada de raportare,	Se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei la 60.000 lei, pentru persoane juridice.

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		inclusiv compoziția respectivelor fluxuri, înregistrate potrivit art. 13 alin. (3) lit. b); c)dovada constituirii și menținerii garanției financiare potrivit art. 10 lit. i) și art. 20; d)orice alte informații pe care ANRM le consideră relevante pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute în autorizația de stocare și pentru creșterea gradului de cunoaștere a comportamentului dioxidului de carbon în situl de stocare. (2)Operatorul este obligat să raporteze ANPM informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b).	
		Art. 24 alin. (3 ¹) Constituie contravenție și nerespectarea prevederilor stabilite în autorizația de explorare, emisă în condițiile prevăzute la art. 6.	Se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei la 100.000 lei, pentru persoane juridice.
Domeniul controlul gestiunii deșeurilor, substanțelor și amestecurilor periculoase			
HG nr. 1005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu	Art. Art. 13 alin. (2)GNM are următoarele atribuții specifice: B.În domeniul controlului gestiunii deșeurilor, substanțelor și amestecurilor periculoase: a)exercită, pe întreg teritoriul țării, controlul activităților operatorilor economici privind conformarea la cerințele legislației de mediu în domeniul gestiunii deșeurilor de orice natură; b)constată neconformitățile din actele de reglementare emise pentru activitățile din domeniul gestiunii deșeurilor, aplică măsurile legale și stabilește proceduri de control al surselor de poluare care au ca origine activități		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>de eliminare a deșeurilor (incineratoare, depozite de deșeuri);</p> <p>b¹)controlează activitățile operatorilor economici privind transportul deșeurilor;</p> <p>b²)participă la elaborarea strategiilor și politicilor de mediu privind gestionarea deșeurilor care sunt incluse în Strategia Națională pentru Gestionarea Deșeurilor și Planul Național pentru Gestionarea Deșeurilor;</p> <p>b³)efectuează controlul respectării prevederilor reglementărilor în domeniul substanțelor și al amestecurilor periculoase, constată și sancționează încălcarea cerințelor legale și stabilește măsurile de remediere și termenele pentru îndeplinirea acestora;</p> <p>b⁴)controlează realizarea importului, exportului și tranzitului de substanțe și amestecuri periculoase, în conformitate cu prevederile legislației specifice în vigoare și cu cele ale convențiilor internaționale din acest domeniu la care România este parte;</p> <p>b⁵)solicită și primește informații despre proprietățile substanțelor sau ale amestecurilor periculoase, inclusiv despre compoziția chimică a acestora;</p> <p>b⁶)controlează respectarea prevederilor legale privind gestionarea, depozitarea și valorificarea deșeurilor provenite în urma activității de creștere și îngrășare a animalelor și păsărilor, de prelucrare și industrializare a produselor animaliere și cerealiere, precum și activitatea de neutralizare a deșeurilor de origine animalieră;</p>		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>b) controlează aplicarea reglementărilor privind comercializarea și/sau utilizarea îngrășămintelor chimice și a produselor de protecție a plantelor, pentru evitarea poluării mediului de către acestea;</p> <p>c) efectuează controlul desfășurării operațiunilor cu substanțele care sunt folosite în mod frecvent la fabricarea ilicită a drogurilor - precursori din categoria III;</p> <p>d) efectuează controlul respectării cerințelor speciale în vederea comercializării substanțelor ca atare, în preparat sau în articol;</p> <p>e) constată și sancționează încălcarea prevederilor reglementărilor în domeniul substanțelor și al preparatelor periculoase și stabilește măsurile de remediere și termenele pentru îndeplinirea acestora;</p> <p>f) verifică respectarea obligației de înregistrare a substanțelor ca atare sau în compoziția preparatelor și de notificare a substanțelor aflate în compoziția articolelor, precum și de preînregistrare a substanțelor care beneficiază de un regim tranzitoriu;</p> <p>g) verifică conformitatea fișelor cu date de securitate;</p> <p>h) verifică respectarea obligațiilor utilizatorilor din aval de a comunica informații referitoare la utilizarea specială a unei substanțe deja înregistrate de un operator din amonte la lanțului de aprovizionare;</p> <p>i) monitorizează/controlază producătorii, importatorii, reprezentanții unici, utilizatorii din aval și distribuitorii de substanțe ca atare,</p>		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>în amestecuri și în articole din punctul de vedere al respectării prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), precum și al respectării deciziilor Agenției Europene pentru Produse Chimice;</p> <p>j)verifică respectarea prevederilor legale privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor periculoase, precum și respectarea prevederilor privind restricțiile la producerea, introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe periculoase ca atare, în compoziția unor preparate sau articole;</p> <p>l)verifică respectarea obligațiilor referitoare la comunicarea informațiilor necesare elaborării inventarului clasificării și etichetării;</p> <p>m)verifică respectarea prevederilor privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite vopsele, lacuri și în produsele de refinisare a suprafețelor vehiculelor;</p> <p>n)verifică respectarea prevederilor privind limitarea utilizării anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice;</p> <p>o)verifică transmiterea de către operatorii economici a datelor și informațiilor privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente;</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>s) controlează respectarea prevederilor legislației specifice privind substanțele care epuizează stratul de ozon;</p> <p>s¹) furnizează informațiile necesare pentru întocmirea rapoartelor autorităților competente prevăzute de legislația europeană și de cea națională din domeniul de competență;</p> <p>s²) colaborează cu autoritățile competente și cu cele de control din țară și din celelalte state membre, pe domeniul său de competență;</p>		
Domeniul controlul gestiunii deșeurilor, substanțelor și amestecurilor periculoase			
<p>Ordonanță de urgență 92/2021 privind regimul deșeurile</p> <p>(Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile</p> <p>Directiva 2008/98/CE</p>	<p>Art. 6</p> <p>(1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, potrivit definiției prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1, în cazul în care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare prevăzute în anexa nr. 3, dacă respectă cumulativ următoarele condiții: (...)</p> <p>(2) În cazul în care nu au fost stabilite criteriile la nivelul Uniunii Europene și/sau în cazul în care există solicitări din partea generatorilor de deșeuri, agenția județeană pentru protecția mediului, denumită în continuare APM, analizează și verifică împreună cu reprezentanții Gărzii Naționale de Mediu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și transmite, în termen de maximum 60 de zile calendaristice de la solicitare, cele constatate Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, denumită în continuare ANPM, care centralizează și propune criteriile pentru fiecare</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
privind deșeurile)	situație în care anumite deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, în termen de maximum 180 de zile calendaristice de la solicitare.		
	<p>Art. 61</p> <p>(2)Controalele privind colectarea, reciclarea, valorificarea, tratarea, eliminarea și transportul deșeurilor se efectuează de către reprezentanți ai Gărzii Naționale de Mediu și au în vedere, în mod deosebit, originea, natura, cantitatea exprimată în tone și destinația acestora.</p> <p>(6)În unitățile din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională controlul aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se asigură de către structurile de specialitate din cadrul acestora în conformitate cu prevederile instrucțiunilor și ordinelor proprii, cu informarea Gărzii Naționale de Mediu cu privire la măsurile de conformare stabilite în cazul în care se constată neconformități ce pot determina alterarea caracteristicilor fizico-chimice și structurale ale componentelor naturale și antropice ale mediului din imediata apropiere a amplasamentelor acestora.</p>		
	<p>Art. 62</p> <p>(2)Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează, după caz, de comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Gărzilor forestiere, autorităților administrației publice locale, poliției locale, precum și de către ofițeri și</p>	<p>Art. 62 din OUG nr. 92/2021</p> <p>(1)Următoarele fapte constituie contravenție:</p> <p>a) încălcarea dispozițiilor:</p> <p>art. 8 alin. (1), (2) și (4),</p>	<p>amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei, pentru</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>agenți de poliție din cadrul Poliției Române, respectiv de ofițeri și subofițeri din cadrul Jandarmeriei Române, conform atribuțiilor stabilite prin normele juridice în vigoare.</p> <p>(3)Constatarea corectitudinii datelor transmise ANPM și agențiilor județene pentru protecția mediului potrivit dispozițiilor art. 48 alin. (1) se realizează de către comisari din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.</p> <p>(4)Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) în obiectivele, incintele și zonele aparținând structurilor componente ale sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională se realizează de către personalul specializat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu împreună cu personalul din structurile specializate din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale în conformitate cu prevederile instrucțiunilor și ordinelor proprii.</p>	<p>(1)Producătorii și deținătorii de deșeuri, persoane juridice, sunt obligați cumulativ să clasifice și să codifice deșeurile generate din activitate în lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1), după care să întocmească o listă a acestora.</p> <p>(2)În cazul unui tip de deșeu care se încadrează potrivit listei deșeurilor prevăzute la art. 7 alin. (1) sub două coduri diferite în funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase - codurile marcate cu asterisc, încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante solicitate de către autoritatea de protecție a mediului.</p> <p>(4)În scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de pregătire prealabilă, reciclare, valorificare și eliminare a deșeurilor, producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției și dacă acestea prezintă una sau mai multe dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4.</p> <p>art. 12 alin. (11) și (12),</p> <p>(11)Producătorii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului pun în aplicare măsurile care le revin în materie de răspundere extinsă, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță, și se asigură că mijloacele financiare sunt corect utilizate și că toți operatorii publici și privați</p>	<p>persoanele fizice, și de la 40.000 lei la 60.000 lei, pentru persoanele juridice,</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>implicați în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor raportează date fiabile.</p> <p>(12) Producătorii de produse stabiliți în alt stat membru sau țară terță care introduc produse pe teritoriul României sunt obligați să numească o persoană juridică stabilită pe teritoriul național drept reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor care îi revin unui producător sau în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor.</p> <p>art. 13 alin. (3), (3) Orice furnizor al unui articol, potrivit definiției prevăzute la art. 3 pct. 33 din Regulamentul (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1.488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, pune la dispoziția Agenției Europene pentru Produse Chimice informațiile prevăzute la art. 33 alin. (1) din regulamentul menționat, utilizând baza de date dezvoltată de Agenția Europeană pentru Produse Chimice potrivit art. 9 alin. (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, cu modificările ulterioare.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 15 alin. (1), alin. (2) lit. a) și b) și alin. (3), (1)Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația de a se asigura că deșeurile sunt pregătite pentru reutilizare, reciclate sau sunt supuse altor operațiuni de valorificare, în conformitate cu prevederile art. 4 și art. 21. (2)Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații: a)să dețină spații special amenajate pentru stocarea deșeurilor în condiții care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea umană și deteriorării calității mediului; b)să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care să prezinte riscuri asupra sănătății populației; (3)Producătorii/deținătorii de deșeuri vor îndeplini aceeași obligație ca cea prevăzută la alin. (2) lit. a).</p> <p>art. 16 alin. (1)-(3) și (6), (1)Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri, în cazul în care acest lucru este necesar, pentru respectarea prevederilor art. 15 și pentru facilitarea sau îmbunătățirea pregătirii pentru reutilizare, reciclării și altor operațiuni de valorificare, au obligația să colecteze deșeurile separat și să nu le amestece cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite. (2)Operatorii economici care colectează și/sau transportă deșeuri au obligația de a le verifica vizual</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferență!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>dacă sunt separate corespunzător și de a le prelua separat și a nu le amesteca în timpul transportului cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.</p> <p>(2¹)Transportul deșeurilor se face numai cu autovehicule înscrisoare cu litera «D» la loc vizibil.</p> <p>(2²)Transportul/Transferul deșeurilor introduse pe teritoriul național se va face numai pe rute generice prestabilite prin dispoziții ale administrației publice centrale.</p> <p>(3)Este interzisă incinerarea deșeurilor colectate separat pentru pregătirea pentru reutilizare și reciclare în temeiul art. 17 alin. (1)-(4) și al art. 33, cu excepția deșeurilor care provin din operațiuni de tratare ulterioară a deșeurilor colectate separat, pentru care incinerarea reprezintă rezultatul optim din punct de vedere ecologic în conformitate cu art. 4.</p> <p>(6)Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a se respecta alin. (1) și a se facilita sau îmbunătăți valorificarea, adoptă măsurile pentru a elimina, înainte sau în timpul valorificării, substanțele periculoase, amestecurile și componentele provenite de la deșeuri periculoase, pentru a fi tratate în conformitate cu prevederile art. 4 și art. 21.</p> <p>art. 17 alin. (3), (4), (6) și (7),</p> <p>(3)Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri cu condiția respectării prevederilor art. 16 alin. (1) și (4) introduc colectarea separată cel puțin pentru hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la data de 1 ianuarie 2025 și pentru textile.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(4) Titularul autorizației de construire/desființare emise de către autoritatea administrației publice locale, centrale sau de către instituțiile abilitate să autorizeze lucrările de construcții cu caracter special are obligația de a avea un plan de gestionare a deșeurilor din activități de construire și/sau desființare, după caz, prin care se instituie sisteme de sortare pentru deșeurile provenite din activități de construcție și desființare, cel puțin pentru lemn, materiale minerale - beton, cărămidă, gresie și ceramică, piatră, metal, sticlă, plastic și ghips pentru reciclarea/reutilizarea lor pe amplasament, în măsura în care este fezabil din punct de vedere economic, nu afectează mediul înconjurător și siguranța în construcții, precum și de a lua măsuri de promovare a demolărilor selective pentru a permite eliminarea și manipularea în condiții de siguranță a substanțelor periculoase pentru a facilita reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate prin eliminarea materialelor nevalorificabile.</p> <p>(6) Producătorii au obligația să acopere costurile de gestionare a deșeurilor din deșeurile municipale pentru care se aplică răspunderea extinsă a producătorului stabilite de prezenta ordonanță de urgență și prin Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(7) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizații de construire și/sau desființare potrivit prevederilor</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să gestioneze deșeurile din construcții și desființări, astfel încât să atingă un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de rambleiere care utilizează deșuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa deșeurilor nepericuloase provenite din activități de construcție și desființări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din anexa la Decizia Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului.</p> <p>art. 20 alin. (1) și (2), (1) Producătorii de deșuri și deținătorii de deșuri au obligația să supună deșeurile care nu au fost valorificate potrivit art. 15 unei operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele art. 21. (2) Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru activitatea de eliminare a deșeurilor au următoarele obligații: a) să asigure eliminarea în totalitate a deșeurilor care le sunt încredințate; b) să folosească cele mai bune tehnici disponibile și care nu implică costuri excesive pentru eliminarea deșeurilor; c) să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile menționate în autorizația emisă de agenția</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>județeană pentru protecția mediului, ANPM, după caz, și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea.</p> <p>art. 22 alin. (3) și (4), (3)În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul/deținătorul de deșeuri este necunoscut, inclusiv în cazul în care proprietarul terenului pe care sunt abandonate deșeurile nu este cunoscut, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului, precum și cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către unitatea administrativ-teritorială. (4)După identificarea producătorului/deținătorului de deșeuri, acesta este obligat să suporte atât cheltuielile prevăzute la alin. (3), efectuate de unitatea administrativ- teritorială, cât și pe cele legate de acțiunile întreprinse pentru identificare.</p> <p>art. 23, (1)Producătorul de deșeuri inițial sau, după caz, orice deținător de deșeuri are obligația de a efectua operațiunile de tratare în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) și art. 21 prin mijloace proprii sau prin intermediul unui operator economic autorizat care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui operator public ori privat de colectare a deșeurilor în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) și art. 21. (2)Deținătorul de deșeuri, care execută lucrări de construire/desființare pentru care nu este obligatorie emiterea unei autorizații de construire, potrivit prevederilor art. 11 din Legea nr. 50/1991,</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>republicată, cu modificările și completările ulterioare, are obligația să utilizeze sistemul organizat de autoritatea administrației publice locale de pe raza administrativ-teritorială în care își are domiciliul potrivit art. 17 alin. (5) lit. m).</p> <p>(3) Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să efectueze operațiuni de colectare de deșeurii au obligația să le predea numai la instalații autorizate pentru efectuarea unei operațiuni de eliminare sau valorificare, după caz, prevăzute în anexele nr. 3 și 7, cu respectarea prevederilor art. 21.</p> <p>(4) Pentru îndeplinirea obligațiilor legale privind gestionarea deșeurilor, titularul unei activități economice de gestionare a deșeurilor și/sau generatoare de deșeurii are obligația să desemneze o persoană din rândul angajaților proprii sau să delege această obligație unei terțe persoane.</p> <p>(5) Pentru activitățile care necesită autorizație de mediu/autorizație integrată de mediu, persoanele desemnate, prevăzute la alin. (4), trebuie să fie instruite în domeniul prevenirii generării de deșeurii și al managementului deșeurilor, inclusiv în domeniul substanțelor periculoase, ca urmare a absolvirii unor programe de perfecționare și specializare recunoscute la nivel național, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>art. 24 alin. (1):</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(1) Producătorul sau deținătorul care transferă deșuri către una dintre persoanele fizice autorizate ori persoanele juridice prevăzute la art. 23 alin. (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă nu este scutit, ca regulă generală de responsabilitate pentru realizarea operațiunilor de valorificare ori de eliminare completă.</p> <p>art. 27 alin. (1): (1) Producătorii și deținătorii de deșuri periculoase, precum și operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să desfășoare activități de colectare, transport, stocare și tratare a deșeurilor periculoase sunt obligați să colecteze, să transporte și să stocheze separat diferitele categorii de deșuri periculoase, în funcție de proprietățile fizico-chimice, de compatibilități și de natura substanțelor de stingere care pot fi utilizate pentru fiecare categorie de deșuri în caz de incendiu, astfel încât să se poată asigura un grad ridicat de protecție a mediului și a sănătății populației potrivit prevederilor art. 21, incluzând asigurarea trasabilității de la locul de generare la destinația finală, pentru a îndeplini prevederile art. 48.</p> <p>art. 28 alin. (1), (4) și (5): (1) Producătorii și deținătorii de deșuri periculoase, inclusiv comercianții și brokerii care intră fizic în posesia deșeurilor, au obligația să nu amestece diferitele categorii de deșuri periculoase cu alte categorii de deșuri periculoase sau cu alte deșuri, substanțe ori materiale.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(2) Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.</p> <p>(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului pot autoriza amestecarea dacă:</p> <p>a) operațiunea de amestecare este efectuată de un operator economic autorizat, potrivit prevederilor art. 34;</p> <p>b) sunt respectate condițiile prevăzute la art. 21, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului nu sunt agravate;</p> <p>c) operațiunea de amestecare se realizează în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile;</p> <p>d) caracterizarea deșeurilor prevăzută la art. 8 alin. (4) permite acest proces.</p> <p>(4) În situațiile în care au fost amestecate în mod ilegal deșeuri periculoase, încălcându-se dispozițiile prezentului articol, deținătorul deșeurilor este obligat, cu respectarea prevederilor art. 62, să efectueze separarea acestora dacă este fezabilă din punct de vedere tehnic și necesară cu respectarea art. 21.</p> <p>(5) În cazul în care separarea nu este necesară în conformitate cu alin. (4), deținătorul deșeurilor trebuie să trateze deșeurile amestecate în cadrul unei instalații care dispune de o autorizație pentru tratarea unui astfel de amestec, în conformitate cu art. 34 și art. 35.</p> <p>art. 29:</p> <p>1) Producătorii și deținătorii de deșeuri sunt obligați să se asigure că pe durata efectuării operațiunilor de</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>colectare, transport și stocare a deșeurilor periculoase, acestea sunt ambalate și etichetate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(2)Transferul deșeurilor periculoase pe teritoriul național trebuie să fie însoțit de documentul de identificare prevăzut în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>art. 31:</p> <p>(1)Cu respectarea obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la art. 28 și art. 29, producătorii și deținătorii de uleiuri uzate, excluzând persoanele fizice, trebuie să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că:</p> <p>a)uleiurile uzate sunt colectate separat ținând cont de bunele practici în recipiente închise etanș, rezistente la șoc mecanic și termic, cu excepția cazului în care colectarea separată nu este posibilă din punct de vedere tehnic;</p> <p>b)uleiurile uzate sunt tratate, acordându-se prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat general echivalent sau mai bun asupra mediului decât regenerarea, în conformitate cu art. 4 și 21;</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>c)uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică regenerarea lor sau alte operațiuni de reciclare care ar genera rezultate echivalente sau mai bune, în ansamblu, asupra mediului decât regenerarea;</p> <p>d)uleiurile uzate sunt stocate în recipiente adecvate în spații corespunzător amenajate, împrejmuite și securizate, pentru prevenirea scurgerilor necontrolate.</p> <p>(2)Stațiile de distribuție a produselor petroliere și alți operatori economici care comercializează uleiuri de motor și de transmisie au următoarele obligații:</p> <p>a)să amenajeze în incintă un spațiu de colectare a uleiurilor uzate sau într-o zonă aflată la o distanță acceptabilă pentru clienți și să asigure colectarea cu titlu gratuit a acestora pentru tipurile de uleiuri comercializate;</p> <p>b)să predea uleiurile uzate colectate operatorilor economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să efectueze această operație;</p> <p>c)să afișeze la loc vizibil indicatoare privind amplasarea spațiilor de colectare.</p> <p>(3)Producătorii și deținătorii de uleiuri uzate, cu excepția persoanelor fizice, sunt obligați să predea întreaga cantitate numai operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de colectare, valorificare și/sau de eliminare a uleiurilor uzate.</p> <p>(4)APM publică pe site-ul propriu lista cu operatorii economici autorizați să desfășoare activități de salubritate, colectare, valorificare și/sau de eliminare a uleiurilor uzate.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 34 alin. (1) și (5): (1)Toate unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de colectare, salubritate, tratare a deșeurilor sunt obligate să obțină o autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului. (1¹)Autorizația/Autorizația integrată de mediu se emite numai pentru operatorii economici persoane juridice. (5)Unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sunt obligate să depună la autoritatea competentă pentru protecția mediului documentația completată conform prevederilor alin. (2) și să solicite revizuirea autorizației/autorizației integrate de mediu până la data de 1 februarie 2024. art. 36 alin. (2),</p> <p>art. 44 alin. (1) și (3): (1)Persoana juridică ce exercită o activitate de natură comercială sau industrială, pentru care autoritatea competentă pentru protecția mediului a emis o autorizație de mediu/autorizație integrată de mediu, având în vedere rezultatele unui audit de deșeuri, este obligată să întocmească și să implementeze un program de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate din activitatea proprie sau, după caz, de la orice produs fabricat, inclusiv măsuri care respectă un anumit design al produselor, și să adopte măsuri de reducere a pericolozității deșeurilor.</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>(3)Programul prevăzut la alin. (1) se publică pe pagina de internet a persoanei juridice și se transmite anual agenției județene pentru protecția mediului, inclusiv progresul înregistrat, până la 31 mai anul următor raportării.</p> <p>art. 48 alin. (1), (2), (5) și (6):</p> <p>(1)Producătorii de deșeuri nepericuloase, unitățile și întreprinderile prevăzute la art. 34, producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase, nepericuloase cu titlu profesional ori acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase și nepericuloase țin o evidență cronologică lunară, o publică în format tabelar și o pun la dispoziția agenției județene pentru protecția mediului electronic în sistemul pus la dispoziție de ANPM, până la 15 martie anul următor raportării, precum și la cerere autorităților competente de control, după:</p> <p>a)codul deșeurii potrivit art. 7 alin. (1), cantitatea în tone, natura și originea deșeurilor generate, precum și cantitatea de produse și materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare, eliminare;</p> <p>b)destinația, frecvența colectării, modul de transport și metoda de tratare prevăzută pentru deșeuri, atunci când este relevant; și</p> <p>c)cantitatea de deșeuri în tone încredințată spre eliminare.</p> <p>(2)Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase sunt obligați să dețină buletinele de analiză care caracterizează deșeurile periculoase și să le</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>transmită, la cerere, autorităților competente pentru protecția mediului.</p> <p>(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să păstreze evidența gestiunii deșeurilor cel puțin 3 ani, cu excepția operatorilor economici care desfășoară activități de transport, care trebuie să păstreze evidența timp de cel puțin 12 luni.</p> <p>(6) La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior, operatorii economici prevăzuți la alin. (1) trebuie să furnizeze documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.</p> <p>art. 61 alin. (4):</p> <p>(4) În vederea efectuării controalelor prevăzute la alin. (2) și (3) de către reprezentanții Gărzii Naționale de Mediu, ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române, ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române, precum și de către personalul poliției locale, producătorii, deținătorii de deșeuri și operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să desfășoare activități de colectare, reciclare, valorificare, tratare, eliminare și transport al deșeurilor sunt obligați să permită accesul pe amplasament.</p>	
		<p>b) încălcarea dispozițiilor:</p> <p>art. 11:</p> <p>Este interzisă reclassificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase de către producătorul sau deținătorul de deșeuri prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât</p>	<p>amendă de la 30.000 lei la 45.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 50.000 lei la 70.000 lei, pentru persoanele juridice,</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.</p> <p>art. 20 alin. (3)-(6): (3) Abandonarea, aruncarea, precum și ascunderea deșeurilor sunt interzise. (4) Eliminarea, deținerea, păstrarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop sunt interzise. (5) Se interzice incendierea oricărui tip de deșeu și/sau substanță sau obiect. (6) Îngroparea deșeurilor de orice fel este interzisă.</p>	
		<p>c) încălcarea dispozițiilor art. 30 alin. (4) și (5): (4) Persoanele fizice au obligația să depună deșeurile provenite din gospodărie, pe tipuri, în sistemul de colectare separată a deșeurilor municipale gestionate de operatorii economici prevăzuți în Legea nr. 101/2006, republicată, cu modificările ulterioare, inclusiv în centrele prevăzute la art. 60 pct. A lit. h) și i). (5) Persoanele fizice care dețin în gospodărie uleiuri vegetale folosite sunt obligate să predea cu titlu gratuit întreaga cantitate numai operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de salubritate, colectare, valorificare și/sau de eliminare a uleiurilor uzate.</p>	<p>amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru persoanele fizice</p>
		<p>d) neîndeplinirea obligațiilor și responsabilităților ce le revin autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiilor de dezvoltare intercomunitară ale acestora, potrivit prevederilor:</p>	<p>amendă de la 20.000 lei la 45.000 lei</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 17 alin. (5): (5) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, după caz, au următoarele obligații:</p> <p>a) să asigure colectarea separată cel puțin pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la data de 1 ianuarie 2025 și pentru textilele din deșeurile municipale, să stabilească dacă gestionarea acestor deșeuri se face în cadrul unui singur contract de delegare a serviciului de salubritate sau pe mai multe tipuri de materiale/contract/contracte distincte pentru toate tipurile de materiale/pe tip de material și să organizeze atribuirea conform deciziei luate;</p> <p>b) să atingă un nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum 50% din masa totală generată, minim pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere sau, după caz, din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din gospodărie;</p> <p>c) să atingă, până în anul 2025 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale de 55% din masă;</p> <p>d) să atingă, până în anul 2030 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale de 60% din masă;</p> <p>e) să atingă, până în anul 2035 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale de 65% din masă;</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>f) să includă în caietele de sarcini și în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubritate, în aplicarea principiilor prevăzute la art. 3 din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, tarife distincte pentru activitățile desfășurate de operatorii de salubritate pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a);</p> <p>g) să stabilească și să includă în caietele de sarcini, în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubritate și în regulamentele serviciului de salubritate indicatori de performanță pentru fiecare activitate din cadrul serviciului de salubritate, care să cuprindă indicatorii prevăzuți în anexa nr. 5, astfel încât să atingă obiectivele de reciclare prevăzute la lit. b)-e) și penalități pentru nerealizarea lor;</p> <p>h) să implementeze, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instrumentul economic "plătește pentru cât arunci", bazat pe unul sau mai multe dintre următoarele elemente:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) volum; (ii) frecvență de colectare; (iii) greutate; (iv) saci de colectare personalizați; <p>i) să stabilească și să aprobe pentru beneficiarii serviciului de salubritate taxe/tarife distincte pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), și sancțiuni aplicabile în cazul în</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>care beneficiarul serviciului nu separă în mod corespunzător fluxurile de deșeuri stabilite prin Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>j) să aplice după aprobarea tarifelor/taxelor prevăzute la lit. i) pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a) valoarea contribuției pentru economia circulară prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru cantitățile de deșeuri destinate a fi eliminate prin depozitare rezultate din aplicarea indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte;</p> <p>k) să aplice după aprobarea tarifelor/taxelor prevăzute la lit. i) pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), valoarea contribuției pentru economia circulară prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru cantitățile de deșeuri destinate a fi eliminate prin depozitare;</p> <p>l) să stabilească prin contracte de delegare în sarcina operatorilor de salubritate suportarea costurilor aferente achitării contribuției prevăzute la lit. j) și k) pentru cantitățile de deșeuri municipale destinate a fi depozitate care depășesc cantitățile corespunzătoare indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte;</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>m) să organizeze, să gestioneze și să coordoneze activitatea de colectare a deșeurilor provenite de la lucrări pentru care nu este necesară emiterea unei autorizații de construire/desființare potrivit art. 11 din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>n) să organizeze, să gestioneze și să coordoneze activitatea de colectare a deșeurilor provenite de la lucrări de construcții abandonate pe teritoriul lor administrativ.</p> <p>art. 30 alin. (1): (1) Până la 1 ianuarie 2025, autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora trebuie să organizeze colectarea separată a fracției de deșeuri periculoase care provin din gospodării, să se asigure ca sunt tratate în conformitate cu art. 4 și 21 și că nu contaminează alte fluxuri de deșeuri municipale.</p> <p>art. 33 alin. (1): (1) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora cu respectarea art. 16 alin. (1), (2) și (4) trebuie ca până la 31 decembrie 2023 să organizeze colectarea separată și reciclarea la sursă a biodeșeurilor sau colectarea separată a acestora fără a le amesteca cu alte tipuri de deșeuri.</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>art. 49 alin. (14): (14)Asociațiile de dezvoltare intercomunitară, unitățile administrativ-teritoriale care nu fac parte dintr-o asociație de dezvoltare intercomunitară, operatorii de salubritate au obligația de a raporta agenției județene pentru protecția mediului anual în registrul/registrele instituit/e de ANPM:</p> <p>a)cantitățile de deșeuri generate și gestionate, cantitățile de deșeuri reciclabile colectate separat, inclusiv biodeșeuri, cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare și reciclare, capacitatea autorizată și utilă a instalațiilor folosind, unde este cazul, anexa IV, partea A, partea B, punctul III din Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004;</p> <p>b)la cerere, alte informații cu privire la performanța și funcționarea sistemului integrat de gestionare a deșeurilor.</p> <p>art. 60 alin. (1)-(4) și (6): (1)Autoritățile administrației publice locale, inclusiv a municipiului București au următoarele obligații:</p> <p>1._ A.la nivel de comune, orașe și municipii, inclusiv la nivelul municipiului București:</p> <p>a)asigură implementarea la nivel local a obligațiilor privind gestionarea deșeurilor asumate prin Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană și pentru respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale la care România este semnatară;</p> <p>b)urmăresc și asigură îndeplinirea prevederilor din PJGD și din programele de prevenire a generării de deșeuri;</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>c)elaborează și alte strategii și programe proprii pentru asigurarea prevenirii generării de deșeurii și gestionarea sustenabilă a deșeurilor;</p> <p>d)asigură aprobarea investițiilor în domeniul deșeurilor în acord cu prevederile planificării în domeniul deșeurilor și al planificării urbanistice și de amenajare a teritoriului;</p> <p>e)hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor, în condițiile prevăzute de normele juridice în vigoare;</p> <p>f)desemnează o persoană din rândul angajaților proprii pentru urmărirea și îndeplinirii obligațiilor legale privind gestionarea deșeurilor prevăzute de legislația în vigoare;</p> <p>g)asigură și răspund pentru colectarea separată, transportul, neutralizarea, valorificarea și eliminarea finală a deșeurilor, inclusiv a deșeurilor menajere periculoase, potrivit prevederilor legale în vigoare;</p> <p>g¹)asigură și răspund pentru colectarea separată, transportul, neutralizarea și eliminarea finală a deșeurilor periculoase, provenite din gospodării, pe cheltuiala autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, de asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, cu posibilitatea recuperării contravalorii costurilor conform prevederilor art. 22;</p> <p>h)asigură spațiile necesare pentru colectarea separată a deșeurilor, ținând cont de reglementările</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>urbanistice și de cele emise de Ministerul Sănătății, dotarea acestora cu containere specifice fiecărui tip de deșeu și dezvoltă în mod corespunzător centrele înființate potrivit prevederilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru a oferi populației posibilitatea de a se debarasa, fără plată, de deșeurile de hârtie și carton, sticlă, metal, materiale plastice, lemn, textile, ambalaje, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori, ulei vegetal uzat și deșeurile voluminoase, inclusiv saltele și mobilă;</p> <p>i) asigură spații necesare pentru colectarea separată a deșeurilor periculoase provenite de la populație;</p> <p>j) asigură informarea locuitorilor prin mijloace adecvate și prin postare pe site-ul propriu asupra sistemului de gestionare a deșeurilor din cadrul localităților, inclusiv cu privire la centrele prevăzute la lit. h);</p> <p>k) asigură informarea locuitorilor prin mijloace adecvate și prin postare pe site-ul propriu cu privire la:</p> <p>(i) modalitatea de selectare a deșeurilor în gospodării și de aruncare a deșeurilor în spațiile prevăzute la lit. h);</p> <p>(ii) calendarul de ridicare al deșeurilor, pe tipuri și categorii;</p> <p>(iii) modalitatea de gestionare a deșeurilor periculoase generate în gospodării;</p> <p>(iv) rezultatele colectării selective a deșeurilor, pe categorii, și a valorificării acestora;</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>l)acționează pentru refacerea prejudiciului adus mediului în urma gestionării defectuoase a deșeurilor și asigură prin măsuri adecvate protecția mediului;</p> <p>m)asigură și răspund pentru monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală, potrivit legii.</p> <p>2._</p> <p>B.la nivel județean și la nivelul municipiului București:</p> <p>a)elaborează, adoptă și revizuiesc PJGD/PMGD;</p> <p>b)coordonează activitatea consiliilor locale, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean privind gestionarea deșeurilor;</p> <p>c)acordă consiliilor locale sprijin și asistență tehnică în implementarea PJGD și a programelor de prevenire a generării de deșeuri;</p> <p>d)în limitele competenței și în condițiile legii hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor;</p> <p>e)analizează propunerile făcute de consiliile locale, în vederea elaborării de prognoze pentru refacerea și protecția mediului;</p> <p>f)colaborează cu consiliile locale în scopul respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;</p> <p>g)asigură monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală.</p> <p>(2)Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale și ale municipiului București aprobă, prin hotărâri ale consiliului</p>	

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>local/județean/general, măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării necontrolate a deșeurilor sau gestionării neconforme cu ierarhia deșeurilor.</p> <p>(3) Pentru deșeurile generate în gospodăriile populației, autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale și ale municipiului București și, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară încheie contracte, parteneriate sau alte forme de colaborare, în conformitate cu aria declarată, cu toate organizațiile autorizate care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite prin actele normative care transpun directivele individuale.</p> <p>(4) Unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor sau asociațiile de dezvoltare intercomunitare solicită organizațiilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperirea costurilor de gestionare pentru deșeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului, stabilite în baza actului normativ care reglementează fluxul specific al respectivelor deșeuri, și stabilesc modalitatea prin care se plătesc serviciile aferente acelor deșeuri, prestate de operatorii de salubritate.</p> <p>(6) Asociațiile de dezvoltare intercomunitară sau unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor utilizează sumele încasate pentru acoperirea costurilor de gestionare pentru deșeurile municipale care fac</p>	

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		obiectul răspunderii extinse a producătorului exclusiv pentru scopurile cărora le sunt destinate.	
		<p>e) încălcarea dispozițiilor:</p> <p>art. 32 alin. (1) și (2): (1) Producătorii și importatorii de uleiuri și lubrifianți sunt obligați să informeze publicul asupra necesității colectării și despre beneficiile aduse de valorificarea și/sau eliminarea adecvate a uleiurilor uzate; informația trebuie amplasată în locuri vizibile la toate punctele de comercializare și trebuie să conțină următorul text: "Acest ulei trebuie predat unui colector autorizat după utilizare!" (2) Uleiurile de motor și de transmisie destinate comercializării trebuie să aibă inscripționat pe ambalaj următorul text: "Acest ulei trebuie predat unui colector autorizat după utilizare! Este interzisă amestecarea acestui ulei cu solvenți, lichid de frână și lichid de răcire. Este interzisă utilizarea acestuia drept carburant în amestec cu motorină".</p> <p>art. 49 alin. (9), (11), (12) și (15): (9) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizații de construire și/sau desființări și producătorii și deținătorii de uleiuri uzate trebuie să raporteze anual APM, până la 30 aprilie a anului următor celui pentru care se raportează, conformarea cu art. 17 alin. (7) și măsurile adoptate potrivit art. 31 alin (1). (11) Operatorii economici prevăzuți la art. 13 alin. (5) trebuie să raporteze anual autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale și ANPM, după caz, măsurile</p>	<p>amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>adoptate și progresul înregistrat.</p> <p>(12)Producătorii care introduc pe piața din România produse reutilizate care includ atât produse reparate, cât și produse uzate care au parcurs operația de pregătire pentru reutilizare trebuie să pună la dispoziția autorității publice centrale în domeniul economiei și autorităților pentru protecția mediului o evidență cronologică a cantităților de produse reutilizate, componentelor reutilizate, deșeurilor rezultate din procesul de pregătire pentru reutilizare, tipurilor și a beneficiarilor produselor respective potrivit normei prevăzute la art. 14 alin. (5).</p> <p>(14)Asociațiile de dezvoltare intercomunitară, unitățile administrativ-teritoriale care nu fac parte dintr-o asociație de dezvoltare intercomunitară, operatorii de salubritate au obligația de a raporta agenției județene pentru protecția mediului anual în registrul/registrele instituit/e de ANPM:</p> <p>a)cantitățile de deșeuri generate și gestionate, cantitățile de deșeuri reciclabile colectate separat, inclusiv biodeșeuri, cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare și reciclare, capacitatea autorizată și utilă a instalațiilor folosind, unde este cazul, anexa IV, partea A, partea B, punctul III din Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004;</p> <p>b)la cerere, alte informații cu privire la performanța și funcționarea sistemului integrat de gestionare a deșeurilor.</p> <p>(15)Producătorii și deținătorii de deșeuri prevăzuți la alin. (9), precum și la art. 48 raportează datele în registrul/registrele instituit/e de ANPM.</p>	
Hotararea 942/2017	SECȚIUNEA 2: Autorități competente		

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
<p>privind aprobarea Planului național de gestionare a deșeurilor</p>	<p>Instituțiile aflate în coordonarea MM, cu atribuții în sectorul deșeurilor, sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Agenția Națională pentru Protecția Mediului (ANPM); - Garda Națională de Mediu (GNM); - Administrația Fondului pentru Mediu (AFM). <p>(...)</p> <p>Garda Națională de Mediu este responsabilă de asigurarea controlului implementării politicii Guvernului de aplicare a legislației naționale armonizate cu cea comunitară în domeniul protecției mediului. GNM are atribuții în aplicarea politicii Guvernului în materia prevenirii, constatării și sancționării încălcării prevederilor legale privind protecția mediului, inclusiv a nerespectării reglementărilor prevăzute în legile specifice domeniului controlului poluării industriale și managementului riscului, substanțelor și preparatelor periculoase, biodiversității și ariilor naturale protejate, fondului de mediu și altor domenii prevăzute de legislația specifică în vigoare.</p>		
	<p>SECȚIUNEA 2:II.11.2 Gestionarea deșeurilor din construcții și desființări SUBSECȚIUNEA 1</p> <p>Controlul privind modul de gestionare a DCD, este realizat, în principal, de către Garda Națională de Mediu. În plus, Inspectoratul de Stat în Construcții realizează și cuprinde și inspecții la unitățile de exploatare și de post utilizare a construcțiilor, privind existența și respectarea</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	sistemului calității în construcții (art. 20 din Legea nr. 10 din 18 ianuarie 1995 privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare).		
	<p>SECȚIUNEA 2:II.13.2 Gestionarea deșeurilor cu conținut de PCB</p> <p>Conform prevederilor HG nr. 173/2000 pentru reglementare regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari, cu modificările și completările ulterioare (HG nr. 173/2000), actorii implicați în gestiunea și controlul echipamentelor, materialelor și deșeurilor cu conținut de PCB și produși similari sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Secretariatul pentru compuși desemnați, constituit în cadrul Ministerului Mediului și a cărui mod de organizare și funcționare este reglementat prin Ordinul nr. 1018/2005 privind înființarea în cadrul Direcției Generale Deșeurilor, Situri Contaminate și Substanțe Chimice Periculoase a Secretariatului pentru compuși desemnați; - Agențiile județene pentru Protecția Mediului și Agenția Națională pentru Protecția Mediului; - Garda Națională de Mediu; - Autoritățile de prevenire și stingere a incendiilor; - Operatorii economici care dețin echipamente/materiale cu conținut de PCB sau produși similari. 		
	II. Modul de implementare și eficacitatea instrumentului		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	<p>Principalele probleme legate de implementarea penalității plătite de producători și OTR-uri în cazul neatingerii țintelor de reciclare/valorificare deșeuri de ambalaje sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - valoarea penalității (2 lei/kg) este disproporționat de mare față de costurile actuale de gestionare a deșeurilor de ambalaje și de 20 ori mai mare decât penalitatea plătită de autoritățile administrației publice locale pentru neîndeplinirea obiectivului de reducere a cantității de deșeuri depozitate; - lipsa activităților de inspecție și control privind ambalajele și deșeurile de ambalaje realizate de către Garda Națională de Mediu. 		
	<p>SUBSECȚIUNEA 2: Autorizarea și controlul instalațiilor de gestionare a deșeurilor</p> <p>Controlul instalațiilor și a activităților de gestionare a deșeurilor se realizează de către Garda Națională de Mediu, prin intermediul comisariatelor județene, în baza procedurilor și a instrucțiunilor de Control existente. Pentru o mai eficientă derulare a activității, GNM are încheiate protocoale de colaborare²⁷, cu diverse instituții cum ar fi: ANPM, Jandarmeria Română, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură etc. De asemenea, personalul instituției beneficiază de instruirii în diverse domenii. Un exemplu mai recent este proiectul</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	"Creșterea capacității Gărzii Naționale de Mediu de a aplica strategia și legislația UE privind deșeurile periculoase și substanțele chimice", derulat în parteneriat cu operator economic norvegian ²⁸ .		
Legea 101/2006 serviciului de salubritate a localităților	Art. 32 ¹ Garda Națională de Mediu, prin comisarii și persoanele împuternicite cu atribuții de control, propune autorității competente pentru protecția mediului suspendarea autorizației de mediu/autorizației integrate de mediu, în condițiile legii, în cazul în care titularul autorizației desfășoară activități de sortare, tratare și/sau depozitare, prin eliminare, a deșeurilor municipale, fără contract de delegare a gestiunii încheiat cu unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială de pe raza căreia provin deșeurile municipale.	Constatarea și sancționarea contravențiilor se face de către alte persoane împuternicite - a se vedea art. 32	
Domeniul biodiversității			
Ordonanță de urgență 195/2005 privind protecția mediului	Art. 7 alin. (3) Controlul respectării măsurilor de protecția mediului se realizează de: a)comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării»; b)autoritățile administrației publice locale, prin personalul împuternicit; c)Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor, prin personalul împuternicit, în		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.		
	<p>Art. 97 (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 96 se realizează de: a) comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu și Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării»; (...) (5) Actele de constatare a contravențiilor întocmite de agenții constatatori din cadrul autorităților prevăzute la alin. (1) sunt acte procedurale, potrivit reglementărilor legale, cu toate efectele prevăzute de legislația în vigoare.</p>	<p>Art. 96 alin. (3) Constituie contravenții încălcarea următoarelor prevederi legale:</p> <p>12.introducerea pe teritoriul țării, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare, de culturi de microorganisme, plante și animale vii din flora și fauna sălbatică, fără acordul eliberat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cu consultarea Academiei Române și, după caz, a autorității centrale pentru sănătate;</p> <p>12¹.exportul exemplarelor aparținând speciilor non-CITES de floră și faună sălbatică sau deplasarea acestora în vederea comercializării în una dintre țările din Uniunea Europeană, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare, fără acordul pentru export, respectiv fără certificatul de origine eliberate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;</p> <p>13.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a îmbunătăți performanțele tehnologice în scopul reducerii emisiilor, disconfortului olfactiv și de a nu pune în exploatare instalațiile ale căror emisii depășesc limitele stabilite prin actele de reglementare;</p> <p>14.obligațiile persoanelor fizice și juridice de a suporta costul pentru repararea unui prejudiciu și de a înlătura urmările produse de acesta, restabilind condițiile anterioare producerii prejudiciului, potrivit principiului "poluatorul plătește".</p>	<p>Se sancționează cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), pentru persoane juridice</p>

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
		<p>15.obligația persoanelor fizice și juridice să nu deverseze în apele de suprafață sau subterane ape uzate, substanțe petroliere sau periculoase, ape care conțin substanțe periculoase.</p> <p>16.obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu de a nu arde și de a preveni arderea miriștilor, turbăriilor, litierelor pădurii, stufului, tufărișurilor sau vegetației ierboase.</p>	
<p>Ordonanță de urgență 92/2021 privind regimul deșeurile</p> <p>(Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile Directivei 2008/98/CE privind deșeurile)</p>	<p>Art. 62</p> <p>(2)Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează, după caz, de comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Gărzilor forestiere, autorităților administrației publice locale, poliției locale, precum și de către ofițeri și agenți de poliție din cadrul Poliției Române, respectiv de ofițeri și subofițeri din cadrul Jandarmeriei Române, conform atribuțiilor stabilite prin normele juridice în vigoare.</p> <p>(3)Constatarea corectitudinii datelor transmise ANPM și agențiilor județene pentru protecția mediului potrivit dispozițiilor art. 48 alin. (1) se realizează de către comisari din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.</p> <p>(4)Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) în obiectivele, incintele și zonele aparținând structurilor componente ale sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională se realizează de către personalul specializat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu împreună cu personalul din structurile specializate din cadrul</p>		

Act normativ	Competență Garda Națională de Mediu	Normă încălcată	Sanctiune
	Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale în conformitate cu prevederile instrucțiunilor și ordinelor proprii.		
		<p>b) încălcarea dispozițiilor:</p> <p>art. 11 Este interzisă reclassificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase de către producătorul sau deținătorul de deșeuri prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.</p> <p>art. 20 alin. (3)-(6); (3) Abandonarea, aruncarea, precum și ascunderea deșeurilor sunt interzise. (4) Eliminarea, deținerea, păstrarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop sunt interzise. (5) Se interzice incendierea oricărui tip de deșeu și/sau substanță sau obiect. (6) Îngroparea deșeurilor de orice fel este interzisă.</p>	<p>amendă de la 30.000 lei la 45.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 50.000 lei la 70.000 lei, pentru persoanele juridice,</p>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

IV. Concluzii

În urma analizei cadrului legislativ național și european în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectelor poluării atmosferice, respectiv analizării tuturor celorlalte rezultate ale proiectului ROADAPT - *”Consolidarea capacității instituționale pentru îmbunătățirea politicilor din domeniul schimbărilor climatice și adaptarea la efectele schimbărilor climatice”* a rezultat că politica UE în domeniul schimbărilor climatice a fost revizuită în urma adoptării Pactului Ecologic European și adoptării Legii europene a climei. Subsecvent adoptării acestor acte normative, rezultă două obiective obligatorii ale UE și implicit ale României: un obiectiv climatic intermediar obligatoriu al Uniunii pentru 2030 care constă în reducerea internă a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990 respectiv este de realizare a neutralității climatice în Uniune până în 2050 și un obiectiv obligatoriu de realizare a neutralității climatice în Uniune până în 2050, în vederea îndeplinirii obiectivului pe termen lung privind temperatura prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Acordul de la Paris.

În documentele de politică publică privind schimbările climatice și de adaptare la schimbările climatice au fost identificate următoarele domenii care au impact asupra schimbărilor climatice: emisii de CO₂, eficiența energetică - dezvoltarea unei infrastructuri energetice interconectate, surse regenerabile de energie, pierderea biodiversității, inclusiv pădurile, gestionarea apei.

În scopul de a asigura o tranziție echitabilă, competitivă și verde până în 2030, Pachetul „Pregătiți pentru 55” consolidează opt acte legislative existente și prezintă cinci noi inițiative, într-o serie de domenii de politică și sectoare economice: climă, energie și combustibili, transporturi, clădiri, exploatarea terenurilor și silvicultură.

Au fost analizate prevederile în vigoare din legislația națională ce vizează schimbările climatice respectiv HG 739/2016 pentru aprobarea Strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020 și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind schimbările climatice și creșterea economică bazată pe emisii reduse de carbon pentru perioada 2016-2020, din 05.10.2016, în care nu sunt prevăzute obligații, sancțiuni și termene.

În legislația europeană coroborat cu legislația națională au fost identificate următoarele acte normative:

Respectarea prevederilor Regulamentului (UE) **2018/841** cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030, Regulamentului (UE) **2018/842** al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris, și Regulamentului (UE) **2018/1.999** al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice sunt asigurate prin **Hotărârea 590/2019** pentru definirea obligațiilor de administrare a subdomeniului Folosința terenurilor,

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

schimbarea folosinței terenurilor și silvicultura (LULUCF), parte a domeniului Schimbări climatice care a fost adoptată în temeiul art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu și prin Hotărârea nr. 600/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 26 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2018/1.999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

La data 15 noiembrie 2022 a fost adoptat de către Comisia Europeană Regulamentul 2299/15-nov-2022 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește structura, formatul, detaliile tehnice și procedurile pentru rapoartele naționale intermediare integrate privind energia și clima.

Atribuțiile GNM prevăzute în OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu sunt prevăzute în secțiunea (****) din prezentul raport.

Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului a fost transpusă prin Ordonanță de urgență 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, analizată în secțiunea 2.3. și în secțiunea 3.2 în ceea ce privește atribuțiile GNM.

Directiva 2003/87/CE/13-oct-2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului a fost transpusă prin Hotărârea 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și a fost analizată în secțiunea 2.3 și în secțiunea 3.2 în ceea ce privește atribuțiile GNM.

Directiva 2018/2001 A Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile a fost transpusă în parte prin Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie și în parte prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2018** pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea **Legii nr. 220/2008** pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 19 septembrie 2018, aprobată cu modificări prin Legea nr. 311/2018. Cu privire la aceste prevederi nu au fost identificate atribuții în sarcina GNM.

Respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim este asigurată în legislația națională prin intermediul **HG 22/2018** privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE)

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE.

Respectarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. **389/2013** al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei este asigurată în legislația națională prin intermediul **Ordonanței de urgență 9/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005** privind protecția mediului, precum și pentru modificarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2015 privind înființarea Gărzilor forestiere.

Respectarea prevederilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) **2018/2066** al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul Comisiei Europene nr. 388/08-mar-2022, este asigurată în legislația națională prin intermediul **Ordinului Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1256/2020** pentru aprobarea Procedurii de emisie a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030 al cărei anexe a fost modificată prin Ordinul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 439/2022 din 24 februarie 2022.

Respectarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) **2020/1208** al Comisiei din 7 august 2020 privind structura, formatul, procedurile de transmitere și revizuirea informațiilor raportate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 749/2014 al Comisiei, este asigurată în legislația națională prin HG nr. 600/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 26 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2018/1.999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

Față de prevederile generale ale HG nr. 1005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, au fost identificate în legislația națională următoarele acte normative care prevăd competențe în sarcina Gărzii Naționale de Mediu, pentru scopul prezentului Raport:

- În domeniul poluării atmosferice și emisiei de CO₂:
 - Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților;
 - Ordonanță de urgență nr. 195/2005 privind protecția mediului;
 - Ordonanță de urgență nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- Legea nr. 59/2016 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase;
- Ordonanță de urgență nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului aprobată prin Legea nr. 19/2008;
- Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale;
- Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător;
- Hotărârea nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră;
- Ordonanță de urgență nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon;
- o În domeniul controlul gestiunii deșeurilor, substanțelor și amestecurilor periculoase:
 - Ordonanță de urgență nr. 92/2021 privind regimul deșeurile;
 - Legea nr. 101/2006 serviciului de salubritate a localităților;
 - HG nr. 942/2017 privind aprobarea Planului național de gestionare a deșeurilor.
- o În domeniul biodiversității, strâns legate de competențele în domeniul emisiilor de CO₂:
 - Ordonanță de urgență nr. 195/2005 privind protecția mediului;
 - Ordonanță de urgență nr. 92/2021 privind regimul deșeurile.

Garda Națională de Mediu a României nu are competențe în domeniul eficienței energetice și a surselor regenerabile de energie, acestea intrând în sarcina reprezentanților împuterniciți ai ANRE, în calitate de autoritate competentă în sectorul energiei.

În vederea stabilirii Conținutului tematic al Ghidului urmează a se organiza o întâlnire cu reprezentanții Gărzii Naționale de Mediu pentru a fi identificată cea mai eficientă abordare punând accent pe aspecte corelative ale acțiunilor de control, inspecție și intervenție ale Gărzii Naționale de Mediu în domeniul schimbărilor climatice pe direcția de acțiune adaptarea la schimbările climatice și de reducere a efectuatelor poluării atmosferice.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

**Proiect cofinanțat din Fondul social European prin
Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!**

**”Întărirea capacității administrative a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile
Comunitare de Utilități Publice pentru reglementarea, autorizarea, evaluarea și
monitorizarea serviciilor comunitare de utilități publice”**

Codul proiectului: SIPOCA 610, cod MySMIS/127579

Denumirea Beneficiarului: Garda Națională de Mediu - Comisariatul General

Data publicării: Februarie, 2023

**Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu
poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României**

